

૪૬૩૮

રાજબાઈ ટાવરપરના શોકકારક
બનાવનો નોંવેલ રૂપી
સંગ્રહ.

પીરોજી * બચુ ચરિત્ર.

ભાગ ૧ લો.

છબીઓ સાથે.

કીંમત રૂ. ૧ એક.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

મંચ્છાશંકર જયશંકર ત્રવે.

૪૮૩૮

પીરોજ * ખચુ ચરિત્ર.

રાજખાઈ ટાવર ઉપર બે પાર્સિ બાનુઓપર
ગુજરેલા શોકકારક અને સીતમ ભરેલા
ખનાવનો નૉવેલ રૂપી સંગ્રહ.

ભાગ ૧ લો.

પ્રસિદ્ધ કર્તા,
મંચ્છાશંકર જયશંકર દવે.

મુંબઈ.

“નિર્ણયસાગર” છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત્ર ૧૯૪૮ સને ૧૯૯૧.

કિંમત રૂ ૧૫ એક—ટપાલ ખર્ચ બે આના.

ઈ. સ. ૧૮૬૭ ના કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી ગ્યા પુસ્તકની ફરીથી
પ્રસિદ્ધિ બાબતના સર્વે હક પ્રસિદ્ધ કર્તાઓએ સ્વાધીન રાખ્યાછે.

પ્રસ્તાવના.

આ પુસ્તકના સંબંધ મેળવવાસાથે ૧૨ પ્રકરણો મનકલ્પના અને ખરી ખીના ઉપરથી ઉપજતી કહાડી તે પછીનાં ૨૬ પ્રકરણો કેરોનરની જુરી આગળ ચાલેલી તપાસના વૃત્તાંતનાં છે. આનો ખાતે ભાગ થોડા દિવસમાં પ્રગટ કરવાની અભિલાષા છે. પરંતુ તેનો આધાર આ પ્રથમ ભાગને મળવાના ઉત્તેજન ઉપર છે.

વાર્તાવિષે ટૂંક વર્ણન.

આ ચરિત્રમાં પીરોન અને ખચુનો જન્મથી મર્ણુસૂધીનો પ્રેમ, તેમના ઉપર આવતારા આકૃતની આગાહી; દરિયાપર ટાવર જેવા જવાવિષેની ગોફતેગો; લેવડ દેવડનો ચુકતો હિસાબ; ક્યાં જવું? ટાવર જેવા, માસીને મળવા કે ભાષણ સાંભળવા? તે વિષેની તકરાર; ટાવરપર જવા પછી દુઃખકારક મોતમાં આવેલું છેવટ; તેથી શેહેરમાં મચી રહેલો ગભરાટ; પાયદસ્તની ગંડીરાઈ; પ્રજાએ ખતાવેલો એકસરખો શોક; પોલિસની ધરપકડ અને ધાંધલ; તેણે ખાંધેલો ‘અકસ્માત મોત’ નો અભિપ્રાય; તેનાથી જુદો પ્રજામત; વર્તમાનપત્રોએ દેખાડેલું સ્વતંત્ર જેસ; કેરોનરની જુરી આગળ ચાલેલી તપાસ અને તેનું છેવટ વગેરે બાબતો છે.

આ પુસ્તકની પ્રવૃત્તિ અને પ્રસિદ્ધિ થવામાં બાઈ મનમોહનદાસ દયાળદાસ અને ખીજા મિત્રોએ તન-મનથી સહાયતા આપી ઉપકારી કર્યા છે તે સંબંધીની નોંધ આ સ્થળે રાખવા અમને હર્ષ સાથે સંતોષ થાય છે.

સંવત્ ૧૯૪૮ કાર્તિક શુદ્ધ ૧
તા. ૧ લી નવેંબર સન ૧૮૯૧.
ડૉ બલેશ્વર, ૩ જે ભોઈવાડો
મારાજની વાડી.

પ્રસિદ્ધ કર્તા,
મચ્છારાંકર જયરાંકર દવે.

स्वर्गिय पीरोजशाह

पी. प्रे. मुं.

સા. પ્રે. મં.

સ્વર્ગિય બન્યુબાઈ

સાંકળિયું.

પ્રકરણ.	વિષય.	પાનું.
૧	પ્રભાત.	૧
૨	પીરોળ અતે બચુ.	૪
૩	આફતની આગાહી.	૬
૪	દરિયા ઉપર ગોફતેગો.	૧૨
૫	હિસાબ ચુકતો.	૧૫
૬	ટાવર-ભાસી કે ભાપણ.	૧૮
૭	મોત.	૨૩
૮	શેહેરમાં ગભરાટ.	૩૦
૯	પોલિસની ધરપકડ અતે ધાંધલ.	૩૫
૧૦	પોલિસનો અભિપ્રાય.	૩૯
૧૧	પૂજામત.	૪૦
૧૨	કોરોનરની તપાસ ૧ જો દિવસ.	૪૩
૧૩	પાયદસ.	૪૮
૧૪	કોરોનરની તપાસ ૨ જો દિવસ.	૪૯
૧૫	” ૩ ”	૬૨
૧૬	” ૪ ”	૭૬
૧૭	” ૫ ”	૮૯
૧૮	” ૬ ”	૯૯
૧૯	” ૬ ” ચાલુ	૧૦૯
૨૦	” ૭ ”	૧૨૬
૨૧	” ૮ ”	૧૩૪
૨૨	પુતળાનો પ્રયોગ. ”	૧૪૫

પ્રકરણ.	વિષય.				પાનું.
૨૩	કોરોનરની તપાસ ૯ મો દિવસ.	...	...	...	૧૪૭
૨૪	” ૯ ” ચાલુ	...	...	...	૧૫૫
૨૫	” ૧૦ ”	...	...	...	૧૬૪
૨૬	” ૧૦ ” ચાલુ	...	...	...	૧૭૪
૨૭	” ૧૧ ”	...	...	...	૧૮૮
૨૮	” ૧૧ ” ચાલુ	...	...	...	૧૯૫
૨૯	” ૧૨ ”	...	...	...	૨૦૫
૩૦	” ૧૩ ”	...	...	...	૨૦૮
૩૧	” ૧૪ ”	...	...	...	૨૧૬
૩૨	કોરોનરની તપાસ ૧૫	”	...	...	૨૨૩
૩૩	” ૧૬ ”	...	...	...	૨૨૯
૩૪	” ૧૭ ”	...	...	...	૨૩૪
૩૫	” ૧૮ ”	...	...	...	૨૪૬
૩૬	” ૧૯ ”	...	...	...	૨૬૦
૩૭	કોરોનરનું ભાષણ...	...	...	...	૨૬૪
૩૮	જુરીનો અભિપ્રાય.	...	...	...	૨૮૨

પીરોના-ખચુ ચરિત્ર.

ભાગ ૧ લો.

પ્રકરણ ૧ લું.

પ્રભાત.

પ્રાતઃકાળ થયો છે. મેના પોપટ મધૂર સ્વરે ગાન કરી રહ્યાં છે; કાકાકુવો વચ્ચે ટડુકા પૂરે છે; મરઘો ફૂકકરે ફૂકક બોલી નિદ્રાવશ થયેલા પ્રાણીમાત્રને આળસ તજી ઉઘોગે લાગવા સૂચન કરેછે; દેવાલયમાં ઘંટાનાદ થઈ રહ્યો છે; બાંગીઓ મસીદના મીનારા ઉપર ચડી, બે કાનમાં બાંગીઓ દાબી બાંગ પોકારી રહ્યા છે; પ્રેમળ દંપત્તિઓને સૈયા ત્યાગવા^૧ કાગડાઓ કઠોર અવાજે 'કાકા કાકા' કરી કંટાળો આપી રહ્યા છે; ભિક્ષુકજનો કંઈક મધૂર અને કંઈક કઠોર સ્વરે પ્રભાતિયાં લલકારી^૨ ભક્તજનોને આનંદ આપી રહ્યા છે; સૂર્ય પોતાની ક્ષિતિજમાંથી^૩ બહાર નિકળવા હોકિયાં કરી રહ્યો છે; ચંદ્ર પોતાનું તેજ ત્યાગતો^૪

૧ છોડવા. ૨ રાગ કહાડી ગાવું તે. ૪ ઘરમાંથી. ૪ છોડતો.

આકાશમાં સંતાતો જાય છે; ભાવિક સ્ત્રી-પુરૂષો ભગવત ભજન કરતાં જ્ઞાન કરવા સમુદ્ર તરફ ધસ્યાં જાય છે; સમુદ્રના રમ-ણીય^૧ કિનારા ઉપર મંદ મંદ શીતળ^૨ વાયુ વાથી રહ્યો છે; ન-દાનાં મોટાં પક્ષિયો આ ઝાડ પરથી આ ઝાડપર અને એક ડાંખળી ઉપરથી બીજી ડાંખળી ઉપર ઉડી, ચીં ચીં કરતાં પ્રા-તઃકાળની શોભામાં વધારો કરી રહ્યાં છે; જરથોસ્તીઓ આ-મથી તેમ ડોલતા ખોદાની બંદગી કરી રહ્યા છે; સાંભળનારા-ઓને આ બંદગી એકસરખો ગણુગણુટ થતો ભાસે છે; કેટ-લાક ફક્કડ અને છેલાણી અંગ્રેજ, પાર્સિ, હિંદુ અને મુસલમાન યુવાનો હાથમાં નાળુક લાકડી ધુમાવતા સૃષ્ટિની શોભા અને સું-દરતા નિહાળતા ધીરે ધીરે ચાલ્યા જાય છે; કેટલાક વળી ઘોડા ઉપર સ્વારી કરી નિકળી પડ્યા છે; સુઘડ સ્ત્રીઓ પાણુ પોતાની શાળી સાહેલીઓ સાથે સુંદર વસ્ત્ર સજ્જ જગત લીલાનો ઉપ-ભોગ^૩ મેળવવા આમથી તેમ ફરતી દેખાય છે; આમાં ઘણી ખરી પાર્સિ સ્ત્રીઓ નજરે પડે છે; અંગ્રેજ લેડીઓ^૪ જુજ અહિં તહિં જણાય છે; ઘડેમાં વિણુમણુ સરખી હિંદુસ્ત્રી કોઈ કોઈ દૃષ્ટિએ પડે છે, પણ મુસલમાન સ્ત્રીનું તો દર્શન જ દુર્લભ^૫ થઈ પડ્યું છે !

નગર તરફ નજર નાખિયે તો પતિવ્રતા^૬ પ્રમદાઓ^૭ આ-નંદ પામતી મહોં મલકાવતી, ફરી ફરી પતિ પ્રત્યે નિહાળતી^૮ પ્રેમ કટાક્ષ^૯ મારતી, સચ્ચાભુવન^{૧૦} છોડવા ખેદ પામતી, દુઃખ મા-નતી, રાત્ર મહોટી હોય તો કેવું રૂડું એમ ચિંતવન^{૧૧} કરતી, પે-હેરેલાં વસ્ત્રો સરખાં કરતી, સયનભુવનમાંથી બહાર નિકળવા મંદ મંદ પગલાં ભરતી હતી; એવામાં સાસુજીએ સાદ કયોં; વહુ દીકરા

૧ સારા દેખાવનો. ૨ થંડો. ૩ સુખ. ૪ સ્ત્રીઓ. ૫ મુશ્કેલ.
૬ ઘણીથી કહ્યાગરી. ૭ સ્ત્રીઓ. ૮ નેતી. ૯ તીર. ૧૦ સુવાનો ચારડો.
૧૧ વિચાર.

વહુ, ઉઠો પ્રાતઃકાળ થયો. આજે કેમ આમ મોહું થયું? શું તમારા શરીરને આરામ નથી કે? રાત્રિએ નિદ્રા બરાબર નહીં આવી હોય? હા, આજે પરિતાપ^૧ બહુજ હતો; વાચું તો નામજ નહિ ! હું પણ સારી રાત આલોટ્યા કરતી હતી. માફલુ તો ચટક ચટક કર્યો જ કરે. આ ઉનાળાના દિવસ પ્રભુએ શું કામ કર્યો હશે વાર્ ! વહુ ઉભી ઉભી આ સર્વ સાંભળતી હતી, તે હ સતું વદન^૨ કરી બોલી, સાસુ મા, આ સૃષ્ટિમાં^૩ સજનહારે^૪ કશું પણ વૃથા^૫ સજ્યું^૬ જ નથી. પ્રભુની લીલા અપરંપાર^૭ છે ! તે સમગ્રી આપણાથી કળી^૮ શકાય એમ નથી જ. જેમ જેમ આપણે ખુદાની ખુદરતની ખોજ કરતાં જઈશું, તેમ તેમ તેમાંથી નવી નવી ખુબીઓ જણાતી જશે. તે એટલી બધી કે, આપણી અક્ષલ કશું ન કરે ! સાસુ મા, ગઈ કાલે મારા વાંચવામાં ખગોળ-શાસ્ત્ર^૯ નામનું પુસ્તક આવ્યું; તે વાંચતાં મને એટલું બધું આશ્ચર્ય લાગ્યું કે આતે શી જગત્કર્તાની બલિહારી હશે. ચંદ્રલોક,^{૧૦} સૂર્યલોક^{૧૧}, ગ્રહો, ઉપગ્રહો ને તારામંડળની શી શી રચના ! તેનું ક્રમણુ^{૧૨}, તેની વ્યવસ્થા^{૧૩}, એ સર્વ વાંચી હું તો જાણે ત્યાંજ ફરતી હઉંની, એમ ભાન ભૂલ ગઈ ! સાસુ મા, ધરનું સર્વ કાર્ય કરી રહ્યા પછી અને તમારા પનોતા પૂત્ર પાઠશાળામાં પંચાર્ય પછી હું તમને વાંચી સંભળાવીશ. સાસુ બોલી, વહુ ઠીકરા બહુ આનંદની વાત. બજાએ ઘડી મને પણ એવું સંભળાવે તો કેવું સાડું ! વાર્ ચાલો ચાની તૈયારી કરો; જીઓ ચાકરે દૂધ લીધું છે કે નહીં ? નહિ લીધું હોય તો, લો આ કુંચી ને આ કપાટ ઉઘાડી પૈસા કહાડી આપો.

૧ ઉકળાટ. ૨ મ્હોં. ૩ દુનિયા. ૪ પેદાકરનાર. ૫ ફેાકટ. ૬ પેદાકર્યું. ૭ બહુજ. ૮ બળી. ૯ આકાશીવિદ્યા. ૧૦ ચંદ્રઉપરની વસ્તી. ૧૧ સૂર્ય-ઉપરની વસ્તી. ૧૨ ચાલ. ૧૩ ગોઠવણ.

પ્રકરણ ૨ જી.

પીરોળ અને બચુ.

ઘડિયાલમાં ટક ટક કરી પાંચ વાગ્યા, એટલે પીરોળ જે બચુની પાસેનાજ પલંગ ઉપર પોઢી હતી તે બચુને ઢંઢોળી ઉઠાડવા લાગી. બચુ, વહાલી બચુ, ઉઠોની પાંચ વાગી ગયા. દરિયે ફરવા જતાં અને ફરી પાછાં વળતાં તડકો થશે, તો તડકે ફરવામાં પ્રયોજન શું? તે તો તંદુરસ્તી ઉપર માઠી અસર કરે.

પોતાની આંખ ચોળતી ચોળતી બચુ બોલી, પ્યારી પીરોળ, તમને તો બધી વાતમાં ધાંધલ અને ધરપચ ! આ પ્રાતઃકાળમાં મંદ મંદ વાયુ વાયછે તેથી જાણે ઉંઘ્યા જ કરીએની, એમ મને તો થાયછે. વહાલી બેન, સાચું બોલો, ઉઠાળામાં પાછલી રાતની ઉંઘ કેવી મિકી લાગેછે ?

ખરૂં, પણ બચુ, વહેલાં ઉઠી, દરિયે જઈ, સદરો કસ્તી કરી, બે ઘડી ખોદાની બંદગીમાં ગાળી, મંદ મંદ વાયુની લેહે-કીમાં આફતાબના ઉગવા આગમજ આમ તેમ ફરતાં જે આનંદ થાય, તે તમારી મીઠી અને મધૂરી નિદ્રા કરતાં હજાર દરજ્જે તંદુસ્તીને વધારે લાભકારક છે, એમ શું તમે તે દિવસે 'તંદુરસ્તી જાળવવાનાં સાધનો' વિષેના ભાષણમાં નહિ સાંભળ્યું હતું? પીરોળએ ઉત્તર વાળ્યો.

બચુ પલંગમાં બેઠી થઈ, માથાં બાંધણું ફરીથી બાંધતાં અને બીજાં કપડાં ઠીક ઠીક કરતાં બોલી, પીરોળ, તમે તો હવે દિવસે દિવસે બોલે બોલ અને અક્ષરે અક્ષર મને બાંધતાં દેખું ! તમે તો હવે ખરેખર એક જખરદસ્ત જખાંદરાજ થઈ પડ્યાં છો !

તમે શું ઓછાં છો ? પીરોળએ હસીને જવાબ દીધો; તમેજ મને બધું શિખવ્યું છે. તમારાં મનથી તો તમે મારાં વ-

ખાણુ કરો છો પણ એમાં તો આપોઆપ તમારાં પોતાનાંજ વખાણુ થઈ જાયછે ! જુઓ પેલી આયા આપણે માટે બે કપ^૧ ભરી આ લાવેછે. તમે જરા હાથ મોડું ઘોઈ કરતી કરી લો તો ખોદાનું નામ લઈ તે પી જઈએ.

આ પી, બેઉ જણાં કપડાં બદલવાં ઉઠ્યાં. સદરા ઉપર પેટી,^૨ પેટી ઉપર પોલકા ફેશનનું^૩ સાદું બંડિયાન, તેના ઉપર આઈસક્રિમિયા^૪ રંગની સાડી પીરોજી રંગની ઈજર, અને મોજ પેહેરી ખૂટ ચડાવ્યાં. કબાટમાંથી રૂમાળ કહાડી તેના ઉપર જરા લવેંડર^૫ નાખ્યો. આમ તૈયાર થઈ નાંબુંદ ભોજઈ દરિયે જવા નિકળ્યાં. માળિયા ઉપરથી નીચે ઉતરતાં સામેથી આવતાં માયજી દેખાયાં, તેમને યોગ્ય નમન^૬ કરી, રજા માગતાં હોય એવી ઢબથી પીરોજી ને બચુ સામે ઉભાં. તેમનાં ઓવારણા લઈ, ‘મરું, વહેલાં વહેલાં સિધાર જો.’ કહી, ઉંબર બહાર ઓટલા ઉપર જતાં જોતાં ઉભા રહી, મનમાં કહેવા લાગ્યાં કે આ કેવાં નિર્દોષ અને આનંદી બચ્ચાં છે. કલેશ અને કંકાસ શું તે તો એ જાણુતીજ નથી. રીસ અને છણુકા કરવા એ તો જાણુ શિખીજ નથી. શોક કે સંતાપ તો જેમના મનમાં છેજ નહિ. જ્યારે જોઈએ ત્યારે ખુશીમાં ને ખુશીમાં. એ એકબીજાને કેવી ચડાય છે ! સાથે બેસવાં, સાથે ફરવાં, સાથે સુવાં, સાથે ઉઠવાં, સાથે ન્હાવાં, સાથે ખાવાં; એક બીજાને પલ પણ વિલાં મુકતાં નથી. પહેરવેશમાં પાણુ સાદાં અને સોનાં ! પેલી છિછાંટિયા સુધરેલીઓનો જરા જેટલો પાણુ ઓળો એમના ઉપર પડ્યો નથી. ટચાકપણુની તો અસર સરખી થઈ નથી. બેઉ વચ્ચે સંપ તો એવો ઘાટો બંધાયો છે કે અજાણુ તો જાણુ કે એક માની બે

૧ પ્યાલું. ૨ કાંચળીજેલું. ૩ બનાવટ. ૪ ભમળી અને ફીકા ગુલાબીની મિલાવટ જેવો. ૫ સુગંધિવાળું પાણી. ૬ પગેલાગવા જેવું.

બેઠીઓ હોય! અરે, એક માની બે બેઠીઓમાં પણ એવો સંપ નહિ! તેઓમાંએ એકાદ દિવસ કળિયો કંકાસ થાય, પણ એ-મનામાં તો કોઈ દિવસે નહિ!

બડી આમદાદે ઉઠવું; હાથ, મહોં, પગ ધોવા; ખોદાની બં-દગી કરવી; કસ્તી સદરો કરવાં; આવાં ઈજ્જત જવું; દરરોજ આતશબેરામને સુખડ લોખાન ચડાવવું; એ અંગ્રેજી ભણેલી તો છે પણ સ્વધર્મ ઉપરની પ્રીતિમાં લેશ ઉણુપ^૧ નહિ. આ-ટલું બોલી ધરમાં જઈ ખોદાની સવારની બદગી ભણાવાં બેઠાં.

પ્રકરણ ૩ જી.

આફતની આગાહી.

અરદેશર ઘડિયાલમાં છતાં ટકોરા થતાંજ ઝબકી જતી પ-લંગમાં બેઠો બેઠો; સોહુ, અરે સોહુ, ભાઈ ઉઠોની, કેમ તુઈ રહ્યા છો? છ વાગી ગયા. આપણે રાત્રે અલ્યાસ કરી રહી પોઢ્યા ત્યારે તો ઠરાવ કર્યો હતો કે બહેલા બહેલા ઉઠવું અને પીરોજ તથા બચુના ખેલાં આ પી દરિયે ફરવા જવું!

આટલું સાંભળતાંજ, સોરાબ, પલંગમાંથી છલંગ મારી, મોરી આગળ જઈ મહોડું ધોઈ, એટુની સામે આવી ઉભો અને બોલ્યો ચાલ ઉઠ એટુ, હજી પીરોજ અને બચુ પણ ઉંઘતાંજ હશે, તેમને ઉઠાડી આ નાસ્તો કરિયે અને આજે દરિયે ફરવા જવાનું માંડી વાળિયે. જોતી રાત્રે જ્યોમેત્રિ^૨ અને કેમિસ્ટ્રી^૩ વાંચવાની રહી ગઈ હતી, તે પાઠશાળામાં જતાં ખેલાં વાંચવાં જોઈએ.

આમ વાતચિત કરતા કરતા પીરોજ અને બચુના ચોરડા ભણી ગયા; માંદાં ડોક્યું કરી જોયું તો પીરોજ કે બચુને ઠીકાં

૧ આછાપણું.

૨ ભુમિતિ. ૩ રસાયણ શાસ્ત્ર.

નહીં, અહીંથી બેઠી જણુ નીચે ઉતરી ભોંય તળિયે રસોડા તરફ જવા લાગ્યા, એટલે પાછળ ઓટલા ઉપરથી માતાજી આવ્યાં.

માતાજી—છાકરાઓ મ્હોડાં ઘોઈ સદરો કસતી કર્યાં હોય તો, ચાલો ચા નાસ્તાનો વખત થયો છે. મરજી હોય તો અહિં બેસો, નહિં તો તમારા ઓરડામાં આયા સાથે મોકલું.

જેમ માયજીની મરજી. એહુ અને સોલુએ જવાબ દીધો; આજ્ઞા હોય ત્યાં બેસીએ, માતાજી.

લો ચાલો ત્યારે હું પણ તમારી સાથે જ આજે તો ચા પીશ, માયજીએ પોતાની ઇચ્છા જણાવી; પીરોજ ને બચુ તો ચા પી, દરિયે ફરવા ગયાં છે ત્યારે હું એકલી ભૂતની માફક ચા કેમ પી શકું? બે બેઠાં હોઈએ ને જરા હસતાં બોલતાં પીજીએ તો મન વેરાય.

અમારા મોટાં નસીબ કે તમે અમારી સાથે આજે ઘણું દિવસે ચા પીવા બેસવાની મેહેરબાની કરોછો, એહુ અને સોલુ એકદમ બાલી ઉઠ્યા; ધન ધડી અને ધન દહાડો આજે અમારો છે, પીરોજ અને બચુનો ઉપકાર માનવો જોઈએ, કે તેઓ ચા પીને જલદી ગયાં તો તમે અમારી સાથે પીશો.

આયા, સઘળાં ખ્યાલાં ઉપર લઈ જા, માયજીએ હુકમ કર્યો; હું પણ આજે ઉપર જ ચા પીવાની છું. એહુ શેઠના અભ્યાસ કરવાના ઓરડામાં પેલી નાની ગોળ ટીપાઈ^૧ વચ્ચે ગોઠવી આજી બાબુ ત્રણ ખુરસી મ્હેલ.

આજે મારા મનમાં કંઈ કંઈ થાયછે પણ મને તેની કશી સમજ પડતી નથી, માયજી ચા પીતાં પીતાં એહુ અને સોરાબ

૧ ત્રણ પાયાની ટેબલ-મેજ.

તરફ જોઈ બોલ્યાં; ચીતમાં તો જાણે ચીરાડો પડ્યો છે! કાન આગળ ભણુ ભણુ ભણુકારા વાગેછે, તે જાણે તમરા બોલતા હોયની એવો સાદ સંભળાયા કરેછે; આંખ આગળ એળા પડતા દેખાયા કરેછે; હાથ અને પગ તુટી પડતા જણાય છે; ડાબી આંખ પલકારા મારેછે; એ બધું શું હશે? મને વહેમ તો નથી પણ બૈરાંઓ કહેછે કે કાંઈ માહું થવાનું હોય ત્યારે એવી એધાણી આગળથીજ થવા લાગેછે; એ શું ખરું હશે?

માયજી એવા વહેમ ભરેલા વિચારો મનમાં આણવાજ નહિ, સોલુએ ધીરે રહી સમજ પાડી, અને એદુતરફ મ્હોડું કરી બોલ્યો, તે જ્યારે મને ‘સોલુ, અરે સોલુ’ કરી બોલાવ્યો ત્યારે હું સ્વપ્ન જોતો હતો. જાણે આપણે ઈંગ્લાંડ બારિસ્ટરની પરિક્ષા આપવા જવા નિકળ્યા છિયે, આગબોટમાં બેઠા છિયે, આગબોટ ભર દરિયે પડી છે, એડનનું બંદર છોડી રાતા સમુદ્રમાં ભપકાભેર સુસવાટ સરખી સરસર કરતી સુએજ કેનલને^૧ ભેટવા દોડતી ધસતી હોય તેમ ચાલી જાયછે; એવામાં ઉત્તર તરફથી એક મોટા વંટોળિયો ઝડપથી આવતો કેપટનની^૨ નજરે પડેછે, જોતાંની સાથે તેના હાંજ ગગડી જાયછે, અને દુર્ઘાન માંડી તપાસ કરવા લાગેછે, જેમ જેમ તપાસ કરતો જાયછે અને વખત જતો જાયછે તેમ તેમ ભયંકર તોફાન નજરે પડેછે અને ધસારા બંધ પાસે આવતું માલમ પડેછે. કેપટને બરાબર અને ખાત્રીપૂર્વક તપાસ કરી, તે કરી રહ્યાં પછી તેની સઘળી ધીરજ ઉડી ગઈ અને તે ગભરાઈ ગયો, તેમ છતાં તેણે ઉડી ગયલી ધીરજ પાછી એકઠી કરી, સાવચેતીના ઉપાય તૈયાર કરી રાખવા નાના મોટા અમલદારોને એકઠા કરી બરાબર સમજાણુ

પાડી સૌને કામે લગાડી દીધા. તે એક ઉપરથી નીચે અને નીચેથી એક ઉપર, એમ આમ તેમ દોડા દોડી કરવા લાગ્યો. તે ફરીથી એક વાર દુર્ઘર્મ પકડી ધીરજથી તપાસવા લાગ્યો પણ તપાસ કરી રહ્યા પછી તો છેકજ ધીરજ છોડી દીધી. હવે ઉતાડ્યોને અંધારામાં નહિ રાખવાનું કપટાને ઘટિત વિચાર્યું; તોફાન નજદીક આવવાના સમાચારથી સર્વેને જાણીતા કરી દીધા, અને સઘળી રીતે તૈયાર થઈ બેસવા સૂચના કરી. બચવાનો એકે ઉપાય નથી એમ સ્પષ્ટ કહી દીધું! આ સાંભળી સર્વેના અંતરમાં મોટી ફાળ પડી. સર્વે જાણુ એક ધ્યાનથી વિકાળ કાળના મહોંડામાં પેસવા ઈશ્વરસ્તવન કરવા લાગ્યા. તોફાન નજદીક આવતું જાય છે તેમ તેમ ખલાસીઓ આંફલા ફાંફલા થતા જાય છે, ધસતા જાય છે, દોડતા જાય છે, પડતા જાય છે, આખડતા જાય છે, ઉઠતા જાય છે, ઉઠી પાછા દોરે છે એમ જ્યાં ત્યાં ગભરાટ મચી રહ્યો છે, કપટાનનું મહોડું ફિક્કું પડી ગયું છે, અને નીચે એક ઉપર આવી સર્વે મુસાફરોને ઈશ્વર પ્રાર્થના કરવા તાકીદ કરે છે. ખ્રિસ્તિયો કેપટનની આજુબાજુ એકઠા થઈ ઘૂટણિયે પડી પ્રાર્થના કરવા લાગે છે, મુસલમાનો નિમાજ પડી ખોદાપાસે સર્વેને ઉગારવા બંદગી કરે છે, પાર્સિયો પોતાના ધર્મ પુસ્તકના ફરમાન પ્રમાણે બંદગી કરવા પડ્યા છે. એવામાં તોફાન લગભગ પાસે આવી પહોંચ્યું, સડ અને ડોલ તો આગળથી જ ઉતારી રાખ્યા હતા; કપટાને ઘંટડી વગાડી સર્વે મુસાફરો અને ખલાસીઓને જાગૃત કર્યા. તોફાનનો એક જળરદસ્ત ઝપાટો આવ્યો પણ ઈશ્વર કૃપાએ એ ઝપાટામાંથી તો બચ્યા! તરતજ તેવો જ એક બીજો ઝપાટો આવ્યો તેમાંથીએ બચ્યા, એટલે કપટાનને જરા ઉલટ આવી અને તેના મહોડા ઉપર ખુશીની સુરખી ચમકવા લાગી. કપટાને એક મહોટો પોકાર મારી કહ્યું ‘આપણે અર્ધ તો-

ફાન પાસે ક્યું છે; હજી એકાદ ઝપાટો આવે એમ લાગે છે, માટે સર્વે ફરીથી ખોદાની બંદગી કરો, તે સર્વેને સહાય થશે.' કપટાનના મુખમાંથી આ બોલો નિકળતાંજ હિંદુ, મુસલમાન, પાર્સિ, અને ખ્રિસ્ત મુસાફરો તથા ખારવા અને અમલદારો સર્વે એકજ સ્થળે એકઠા થઈ ઘૂટણિયે પડી બંદગી કરવા લાગ્યા! કપટાને બંદગીની સરૂઆત કરી, તે બરાબર ૧૦ મિનિટ ચાલી અને કપટાને આખ ઉઘાડી ઉંચું જોયું તો તોફાન છેક પાસે આવી પહોંચેલું જાણાયું; તરતજ સુકાનિને હુકમ કર્યો 'ડાબી બાજુ પકડો.' આમ બોલતાંજ કડકડ કરી અવાજ થયો અને બારકસ ભાંગ્યું. આજ વખતે ભાઈ, તારૂં બોલવું મારે કાને પડ્યું ને હું ઝબકી નાગ્યો.

સ્વપ્નાનું વર્ણન સાંભળતાં એટલું એટલું બધું તો ભાન ભલી ગયો કે એક હાથમાં ચાનો ખ્યાલો રહી ગયો છે, રકાબીમાં થોડી આ ઠંડી થવા કહાડી છે, તે તેમજ પડી છે. ખીચા હાથમાં અર્ધિ કરડેલી બિસ્કિટ છે અને અર્ધિ મ્હોડામાં ચાચા વૈગરજ પડી રહી છે!

ખુર્શિ ઉપર બેઠો પગ ઉંચા લઈ, અને બે હાથ લમણે દઈ. બેઠો કોણીઓ ઘૂટણ ઉપર ટેકવી ટગર ટગર જોતાં માથા પાણુ કરી જ ગયાં છે!

બિસ્કિટ ચાવતાં અને ઉપરથી ચાનો ઘુંટરો પીતાં એટલું બોલ્યો, માથા, મને પાણુ ગઈ રાતના એક સ્વપ્ન આપ્યું હતું તે એવું કે, હું એન્જ્યુએટ એશોશિયેશનના વાર્ષિક ખાનામાંથી પરવારી ધરતરફ આવવા નિકળ્યો, રસ્તામાં વિક્ટોરિયા' સોપી, પાણુ મળી નહિ, તેથી પગેજ ચાલવા માંડ્યું. આ વખતે એક

જીવાન અને અંગે જરા ભરાઉ ધાટી મારી લગોલગ ચાલ્યો આવતો હતો, એવામાં એક બીજે ધાટી પાસેની ગલીમાંથી ધસારા બંધ નિકળી આવ્યો અને મારી સાથે ચાલનારા પેલા ધાટીની છાતીમાં એક એવો તો ધા કયો કે તે તો એ મારે બોલી ત્યાંજ ધપ્પ દઈ પડ્યો! પેલો ખુની આટલું કરી ગલીમાંથી આવ્યો હતો તેજ ગલીમાં પાછો નાસી ભરાઈ ગયો! પાણુ હું જે પાસે ચાલતો હતો અને મારી સમક્ષ આ બન્યું તેથી હું તો એવો ગભરાઈ ગયો કે એક ડગ પાણુ આગળ ભરી શક્યો નહિ! મને જરા શુદ્ધિ આવતાં જોયું તો પેલા ધાટીનો જીવ ગળાં આગળ આવી અટક્યો હતો! હું તો તેની છાતીમાં ભોંકાયલું હથિયાર ખેંચી બહાર કહાડવા લાગ્યો, એટલામાં તો આમથી તેમથી પાંચ પચીસ લોકો એકઠાં થઈ ગયાં! પોલિસે આવી મનેજ ખૂન કરનાર ગણી પકડ્યો! મેં ધાણુંએ કહ્યું, સમજવું અને કરગરી કાલાવાલા કયો પાણુ સીપાઈ એકતો બે થયો નહિ! મને મુસ્કાટાટ બાંધ્યો અને રાતની રાત ચોકીમાં પૂરી મૂક્યો! ધારા પ્રમાણેની જુરી ભરાઈ અને કોરોનરે મને ખૂન કરનાર તરિકે જાહેર કર્યો! બીજે દિવસે દસ વાગતાં માજિસ્ટ્રેટની સન્મુખ મને ઉભો કરવામાં આવ્યો ત્યાં ઉપર ઉપરની તપાસ કરી; સેસન કોર્ટમાં વધૂ તપાસમાટે મારો કન્જિયો દાખલ કર્યો! સેસન કોર્ટ બેઠી, એક દયાળુ આરિસ્ટરે મારો બચાવ કર્યો પાણુ ન્યૂરિએ એક મતે મને અપરાધી ઠરાવ્યાથી જડજે ફાંસીનો હુકમ કર્યો; આટલું થતાંજ ઘડિયાલમાં છતા ટકોરા વાગ્યા ને હું જાગ્યો!

આ ઉપરથી ત્યારે શું સમજવું? મારા બેટાઓ, માયજીએ પ્રશ્ન કર્યો, કાંઈ આફતની આગાહી તો નહિ હોય!

અરે માતાજી, ખોદા ખોદા કરો, બેજા છોકરા બોલી ઉઠ્યા;

કરતા હરતા પરવરદેગાર છે. એમાંને એમાં ધ્યાન રાખ્યું હોય તો ઘેલાં થઈ જવાય! શાણા^૧ તે કાંઈ સાચાં હોય!

આ પછી અરદેશર અને શોરાખ અલ્યાસ કરવા બેઠા અને ઠોસાં આકર નફરને શું શું બળર લાવવો તેની સૂચના કરવાને નીચે ઉતર્યા.

પ્રકરણ ૪ થું.

દરિયા ઉપર ગોફતેગો.^૨

પીરોળ ને જરા ઝડપથી ચાલતી હતી તેને બચુએ કહ્યું, જોની પીરોળ આજે મારા પગ બરાબર ઉપડતા નથી અને જાણે આંટિયો આવ્યા કરેછે.

તમે સાડી બરાબર સાચવીને પ્હેરી નથી પીરોળ; જુઓ સાડીની આ બાજુની કોર ડાબા બૂટ નીચે દબાય છે, આ જમણી બાજુએ વળી બૂટથી ઉપર સાડી ઉંચે ખેંચાઈ ગઈ છે, પછી આંટિયા આવે એમાં નવાઈ શી?

આટલી વાત કરતાં તો પીરોળ અને બચુ પોતાના મહોલ્લાને નાકે આવી પહોંચ્યાં એટલે સોના ને પાસેના મહોલ્લામાં રહેતી હતી તે પણ તૈયાર થઈ નાકાંઉપર આવી પહોંચી. પોતાની શાણી સહિયરો પીરોળ અને બચુની રાહ જોતી ઉભી છે. તે તેમને આવતાં જોઈ બોલી, પીરોળ આજે જરા મોડું થયું ખરું! આજે જરા ઉંઘઈ ગયાં; પીરોળ બોલે તે પહેલાં બચુએ કહ્યું.

ચર્ચગેરના સ્ટેશન આગળ બેસી નિત્ય પ્રમાણે બંદગી

ભણી પછીથી કોલાખા તરફ ફરવા જઇશું પીરોજીએ પોતાનો વિચાર દર્શાવ્યો.

હા, હું તમારા વિચારને મળતી થાઉં છું, સોનાએ પીરોજીની દરખાસ્તને ટેકો આપ્યો અને બોલી; કેમ બચુબાઈ તમારો શો અભિપ્રાય છે ?

નિત્ય આપણે મરીન લાઇન તરફ જઈએ છીએ તો આજે આપણે બેન પીરોજીબાઈ કહે છે તે બાજુએ જઈએ તો સાફ; બચુ પણ મળતી થઈ.

આ તરફ સમુદ્રની દહેર શીતળ અને બહુ મંદ મંદ આવે છે, જાણે આખો દહારો દહેજત લેતાં પણ થાકિયે નહિ એમ લાગે છે, સોનાએ પોતાનો ઉદ્ગાર જણાવ્યો.

પણ મને તો બહુ પરિતાપ લાગે છે, આજે અહિં હું આવી તો છું પણ મારા જીવને કશો કરાર વળતો નથી, બચુએ કહ્યું; માફ મન તો જાણે ઉથલે ઉથલે જાય છે અને સૃષ્ટિની લીલામાં કાંઈ એકદમ વિચિત્ર ફેરફાર નહિ થયો હોય એમ ભાસે છે. એ શું હશે ?

મને પણ કશી સમજ પડતી નથી કે દરિયે આવ્યા પછી તો હમેશાં આપણા શરીરને શાંતતા વળતી હતી પણ આજે તો ઉરમાં ઉદ્વેગ થયાં કરે છે. વળી થાક એટલો બધો લાગ્યો છે કે અહિંજ બેસી જઈ ! માફ સઘળું શરીર ઢગલા જેવું થઈ ગયું છે ! આ બધું શાથી થાય છે તેની કશી સમજ પડતી નથી ! પીરોજીએ ઉમેર્યું.

લો ચાલો ત્યારે આપણે ઘર તરફ પાછાં ફરિયે, સોનાએ સુચવ્યું; સૂર્યોદય થવા આવ્યો છે અને વધારે દૂર જઈશું તો પાછું વળતાં મોડું થશે.

તમા ને આવવા કબૂલ થાઓ તો આને આપણે આ રાજાખાઈ ટાવર નેવા આવિયે; પીરોજાએ દરખાસ્ત મૂકી.

પણુ બેન પીરોજા, માસીને ઘેરથી બે ત્રણ દિવસ થયાં રોજ તેડાં આવેછે ત્યાં ક્યારે જઈશું? બચુએ ધીરે રહી યાદ આપી; વળી આને ભાપણુમાં જવું છે; કેમ સોનાખાઈ બોલતાં નથી.

મારાથી તો આને સહિયરોનો સાથ થઈ શકાશે નહિ કારણુ મારે લક્ષમાં જવું છે, સોનાએ ખુલાસો કર્યો. તમારે જવું હોય તો જાને, વળી હું તો ટાવર નેઈ આવી છું, પણુ બેનો આપણે આવતી કાલે જરા સકાળાં ફરવા જઈએ તો ઠીક મારે આજના જેટલું કાલે મોડું ના કરતાં.

ઘડીનો ભરોસો નહિ તો ચોવિશ કલાક કોણે દીઠા છે સોના; પીરોજાએ હસતાં હસતાં કહ્યું.

તમે એવું અવળું ના બોલો, બચુએ સમજ પાડી; જૂદાં પડતી વખતે એવું અવર ના બોલાય!

આ પછી પીરોજા અને બચુ, સોનાને શેકહુંડ કરી નમી જૂદાં પડ્યાં.

પ્રકરણ ૫ મું.

હિસાબ ચૂકતો.

પીરોજી અને બચુ હજી આઝ્યાં નહિ, માયજી આમથી તેમ ફરતાં ફરતાં મન સાથે બબડવા લાગ્યાં; આજા જરા આમ આવ. જા, જો, જોડેના મ્હોલ્લામાં આપણી પીરોજી ને બચુની સહિયર સોના રહેછે તેને ઘેર જઈ વાતે તો નથી વળગ્યાં! હોય તો બોલાવી લાવ. આટલું મોડું કોઈ પણ દિવસ થયું નથી. પણ આજે જરા મોડાં ગયાં હતાં, એટલામાં તો પીરોજી અને બચુનો સાદ સંભળાયો, બચુ ધસારા બંધ એટલા ઉપર ચડી અને ઉંબર ઝાળંગી ઘરમાં આવતાં તેને એક સજ્જડ ઠોકર વાગી, પીરોજી તે જ વખતે ઝડપથી દાદરે ચડતી હતી તે એક પગથિયું ચૂકી ગઈ. બચુનો હાથ માયજીએ અને પીરોજીનો આયાએ પકડી પડતાં બચાવી લીધાં. બેઠા હસી પડી અને માળિયા ઉપર નડી ગઈ.

બચુબાઈ નાસ્તાને માટે શું લાવું? આયાએ ઉપર આવી પૂછ્યું.

આયા નાસ્તાનો આરડર? લેવા આવી છે, માટે શું મંગાવિયે? પીરોજીની બચુએ સલાહ પૂછી.

પોતાનો ઘૂટણ પગથિયાં સાથે ઠોકરાયો હતો તે તપાસવામાં પીરોજી એટલી બધી રોકાઈ હતી કે બચુએ શું પૂછ્યું તે સાંભળ્યું જ નહિ.

અહો! આ કેવું લિલું છમ ચકામું પડ્યું છે, બચુ પીરોજીનો ઘૂટણ તપાસતાં એકદમ બોલી ઉઠી; બેન પીરોજી સજ્જડ ટકર લાગી છે.

આયા, જા, ગરમ કરી દૂધ લાવ, માંસ બે એલાચી વા-
ડીને નાંખજે, પીરોજાએ આયાને હુકમ કર્યો.

માયજી તો કેવેસ આફ બેલ ઇડા^૧ અને પાઉંના કાત્રી લેઈ
જા, પણ મેં કહુસ પૂછી પછી લે જાઉંસ, આયાએ જણાવ્યું.

માયાજીને જઈ કહે કે આજે તો એકલું દૂધ જ પીવાની
ઇચ્છા છે, બચુએ ફરીથી આયાને કહ્યું.

આયાએ બે પ્યાલાં દૂધનાં લાવી મૂક્યાં, પીરોજાના હાથ-
માંથી પ્યાલું છટકી ગયું તે ભાંગ્યું અને દૂધ ઢોળાઈ ગયું. પી-
રોજા ઝંખવાઈ બચુ ભણી જોવા લાગી.

આજનો દિવસ પડ, આખડ, ભાંજ અને શેડનો જ લાગે
છે! બચુએ અન્યથા દેખાડી.

સંધ્યા દૂધ જમીનપર ઢોળિયોસ, તુંએ જરા પીધો નથી છે,
માયજીને કહી બીજે લાવીસ; આયાએ પીરોજા તરફ જોઈ કહ્યું.

ના હવે મારે પીવું નથી, માયજીને કાંઈ કહીશ નહિ; પી-
રોજાએ આયાને સમજાવી લીધી.

આ પછી પીરોજા ‘મુંબઈસમાચાર’ અને બચુ ‘સ્રીબોધ’
લઈ વાંચવા બેઠી. બપોરતું જમી, સીવવા ભરવામાં અને વાં-
ચવા લખવામાં સમગ્રો સમય નિકળી ગયો. બરાબર હઠી વા-
ગતાં આયા ચા લાવી, પીરોજાએ અરદેશરને ચા પીવા બો-
લાવ્યા અને સર્વે બચુ અને પીરોજાના ઓરડામાં ચા પીવા બેઠાં.

હું તમારા દેવામાં છું; ચા પીતાં પીતાં અરદેશર ભણી જોઈ
બચુ બોલી; એમ મારી સ્મર્તુપાથી^૨ ઉપરથી જણાયછે, તે
દિવસે તમારી પાસેથી એક રૂપિયો ઉછીનો લીધો હતો તે ત-
મને યાદ તો હશે, આજે માયજીએ પગાર કર્યો છે માટે લો

આ તમારો રૂપિયો. ખીસ્સામાંથી કહાડી, અરદેશરની સામે ટે-બલ ઉપર મૂક્યો. હવે ‘હિસાબ ચૂકતો,’ લો પીરોજ આ તમારી પાવલી; હવે મારી પાસે કોઈ કાંઈ માંગે નહિ.

અને તે દિવસે લીધેલી બે આની, ભૂલી ગયાં કે પીરોજનો યાદ આપી.

હા, હા, પણ તે નોંધવામાં આવી નથી એટલે યાદ રહી નહિ, બચુબાઈએ સ્મરણોપાથીમાં ભેઈ ખુલાસો કર્યો.

ચોખ્ખો હિસાબ, તમે નોંધો નહિ તો અમારા પૈસા જાય! લો જુઓ આ મારી નોંધપોથીમાં તમારે ખાતે ઉધાર છે. પીરોજનો પોતાની ચોપડી બચુ આગળ ધરી.

લો બેન આ તમારી બે આની; ચાલો હવે ‘હિસાબ ચૂકતો’ થયો? બચુએ પૂછ્યું.

હા હવે ચૂકતો થયો, પીરોજને કહ્યું, અને અરદેશર તરફ ફરી જઈ બોલી, ભાઈ તમે અમારો ‘હિસાબ ચૂકતો’ કરો, તમે પણ તે દિવસે અર્ધો લીધો હતો.

તમે તો બધા રોકડિયા દેખાવ છો; ખીસામાંથી બે પાવલી કહાડતાં અરદેશરે કહ્યું; મને કાંઈ બરાબર સાંભરતું નથી અને તમારા લોકોની માફક મારી પાસે કાંઈ નોંધ નથી. આ લો બેન, એકનું સત અને એકનો પૈસો.

જેથું માયજી, ભાઈ કેવા જબરા છે, નોંધ રાખવી નહિ, યાદ રાખવું નહિ, ઉછીનું લેવું, અને તે પાછું આપતી વખતે સત, ધર્મ અને પૈસો, બહુ સારી વાત; પીરોજને ફરિયાદ કરી.

પણ હવે તમારો ‘હિસાબ ચૂકતો’ થયો; અરદેશરે ઉમેર્યું.

આ પી રહી બચુ અને પીરોજ બહાર જવાની તૈયારી કરવા

લાગ્યાં અરદેશર પોતાના આરડામાં ગયો અને માયજ એક સગાંને મળવા જવું હતું ત્યાં જવા નિકળ્યાં.

પ્રકરણ ૬ હું.

ટાવર, માસી, કે ભાષણ.

બચુ, આપણે પહેલે માસીને ઘેર જઈએ અને ત્યાંથી ભાષણમાં જઈશું; પીરોળ બોલી ઉઠી.

કેમ ત્યારે ટાવર જોવા નથી જવું? બચુએ યાદ દેવડાવ્યું; માસી તો સાંજ સૂધી ઉઠવા દેશે નહિ માટે ત્યાં જો જઈશું તો ભાષણ ને ટાવર બેઠાને પડતાં મૂકવાં પડશે !

હા, બેન, એ વાત તો ખરી, ખીરસામાંથી ઘડિયાલ કહાડી જોતાં પીરોળ બોલી, જુઓ બચુ ત્રણને ઉપર ચાર મિનિટ થઈ છે. ભાષણ સારેચારે છે, માટે ચાલો પ્રથમ ટાવર જોવા જઈએ. આપણે કોઈ દિવસ ટાવર જોયો નથી તે જોઈ પછી ત્યાંથી ખડારોખડાર ભાષણમાં જઈશું.

પણ આપણે ઘેરથી નિકળ્યાં ત્યારે તો માસી અને ભાષણનો ઠરાવ હતો તે? બચુએ વાત ઉલટાવી.

હા, ને કાલે સુના સાથે ‘ટાવર’ જોવા જવાની વાત કરી હતી તે ભૂલી ગયાં? પીરોળએ ગુચવણનો ખુલાસો કર્યો. હવણ તમેજ મને પૂછો છો, ‘ટાવર જોવા આજ નથી જવું?’ ‘માસી સાંજ સૂધી ઉઠવા દેશે નહિ,’ ‘ભાષણ અને ટાવર બેઠાને પડતાં મૂકવાં પડશે’. ઘડિકમાં આમ અને ઘડિકમાં તેમ, બોલો છો એ શું કહેવાય બચુબાઈ?

ના, ના, એ તો જે નક્કી થાય તે તરફ જઈએ, પણ આયા સાથે હોત તો ઠીક થાત. બચુએ શંકા^૧ કરી.

માયજી ઘરમાં નથી, ઘરમાંથી નિકળતાં પહેલાં ઠરાવ કર્યો નહિ, માયજીને તે ઠરાવથી જાણીતાં કર્યાં નહિ, અને ઘર સુનું મૂકાય નહિ; આમ જાણો છો છતાં હવે રસ્તા વચ્ચે આવી, આ ઠીક થાત અને આ નહિ ઠીક થાત; એવા હેરફેર વિચાર આજે કેમ કરો છો તેની મને તો સમજ પડતી નથી, પીરોજીએ ઠપકો દીધો. વળી માયજીએ કહ્યું ત્યારે આયાને લેવા ના પાડી.

પણ આપણો સીરસ્તો છે કે આયા વગર ખંડાર નિકળવું નહિ ! બચુએ તરતજ ખુલાસો આપ્યો.

માયજીને આગળથી કહ્યું હોત તો તેઓ ખંડાર જાત નહિ અને આયા આપણી સાથે આવતે, પીરોજીએ લાચારી દેખાડી.

ત્યારે હવે નક્કી શું ? ‘માસી કે ટાવર;’ બચુએ પીરોજીની મરજી પૂછી.

પાછી એની એ જ માથા ફેાડ ! પીરોજી કંટાળી બોલી; તમે મોટાં છો માટે જેમ કહો તેમ કરિયે, પણ બચુ, તમારા આવા અદ્રડ^૨ વિચાર તો મેં કોઈ પણ દિવસ જોયા નથી જો.

પણ પ્યારી પીરોજી, આ તમારા હાથમાં લાલ પુકાનું ચોપાન્યા જેવું શું છે ? બચુએ ઇન્તેજરીથી પૂછ્યું.

એ તો સ્ત્રીઓધનો ધણા આગલા વર્ષનો જીનો અંક છે, એમાં રાજબાઈ ટાવરનું સંપૂર્ણ વર્ણન આપ્યું છે, માટે ગાઈડ^૩ તરિકે કામ લાગે તેથી સાથે લીધું છે. પીરોજીએ ખુલાસો કર્યો.

બેન, ત્યારે એમ કહોની કે તમે તો ઘેરથી નિશ્ચય કરી નિકળ્યાં છો કે ટાવર નેવા જવું જ, બચુ ગળે પડી; તો વળી પહેલેથી જ કેમ જણાવતાં નથી કે આટલી બધી વારાધાર? તો કરવી ના પડત ! તમે આમ મારાથી છુપું રાખતાં ક્યારથી થયાં ?

વાહ ! એમાં છુપું શું ? તમે મારી દરખાસ્ત કબુલ ના રાખો તો મને કાંઈ દુઃખ નથી; પીરેજાએ કરગરી કહ્યું. મહેલો ટાવરની વાત પડતી, ચાલો માસીને ઘેર; પણ યાદ રાખજો સાંજ વગર છૂટકો નથી, માસીને ઘેર કેદમાં રહી કંટાળતાં નહિ, આપણે ઘણે દિવસે જઈએ છિયે તેથી પા અર્ધા કલાકમાં માસી ઉઠવા દેશે નહિ !

હા, એ વાત તો ખરી, પીરેજા; ચાલો ત્યારે તો ટાવર નેવાજ જઈએ, બચુએ નિશ્ચય જણાવ્યો; માસીને ઘેર જવાની વાત હાલ તરત મુલતવી રાખો.

આમ ઠરાવ કરી ટાવર તરફ જવાનો રસ્તો લીધો. રસ્તે ચાલતાં ચાલતાં બેઉ સહેજ સહેજ અને ધીરે ધીરે વાતો કરવાં લાગ્યાં. વચ્ચે વચ્ચે એક બીજી તરફ નેઈહસતી પૂર ઝડપથી ચાલ્યાં જાય છે. પાસેથી કોણુ જાય છે, સામેથી કોણુ આવે છે, રસ્તે કોણુ ઉભું છે, કયી આપ્રીસ આવી અને કયી ગઈ; આ સઘળાં તરફ કશું ધ્યાન નથી; આમ કરતાં ચર્ચગેટ સ્ટ્રીટના^૨ નાકા ઉપર આવી પહોંચ્યાં, સામે ક્રિયર ફાઉન્ટનમાં^૩ જળધારા ઉડી રહી છે, વચ્ચે ટ્રામવેની લોખંડની સડક છે, એ સડક ઉપર એક બાજુએ કોલાબા તરફથી આવતી અને બીજી બાજુએ બોરિંગ્સ તરફથી આવતી ટ્રામો^૪ આવી પહોંચી છે, રસ્તો ને કે

૧ રસ્તામાં તકરાર. ૨ દેવલના દરવાજાનો મહોલ્લો. ૩ ક્રિયર સાંજના નામનો કુવારો. ૪ લોઢાની સડક ઉપર ચાલતી ઘોડાગાડીઓ.

વિશાળ છે પણ શનિવારનો દિવસ હોવાથી વેપારીઓની આ-
 ફિસો એક વાગતાથી બંધ થવા માંડે છે તે ત્રણ વાગતા સુધીમાં
 સઘળી બંધ થઈ જાય છે, તેથી વેપારીઓ પોતપોતાની ગાડિયોમાં
 સવાર થઈ ઘર તરફ જતા જણાય છે, વળી આ એપ્રિલ માસ
 હોવાથી હાઈકોર્ટમાં ગરમીની રજા પડી છે, તોપણ કોઈ અગત્યના
 કામસર એક બે કોર્ટ એ દિવસે ઉઘાડવામાં આવી હતી, તે પણ
 આ વખતે જ બંધ કરવામાં આવી છે, બેંકો જેવી નાણા સંબંધી
 આફિસોનું લેવડ દેવડનું કામ પણ એજ સમય ઉપર બંધ કર-
 વામાં આવે છે. અંગ્રેજ સાહેબો, પાર્સિ ગૃહસ્થો અને હિંદુ શે-
 ઠિયાઓ કોઈ લાનોલી, તો કોઈ મહાલેશ્વર, તો કોઈ માથેરાન,
 કોઈ વાલકેશ્વર તો કોઈ મહાલક્ષ્મી, કોઈ ક્યાં અને કોઈ ક્યાં,
 એમ સર્વે શીતળ વાયુવાળાં સ્થળોએ મોજમજાડ મારવા ઉ-
 તરી પડવાની ધાંધલ અને ઉતાવળમાં પડ્યા છે. આથી ગાડી
 ઘોડાની એટલી બધી ધમાલ પડી રહી છે કે પગે ચાલનારાઓ
 દર પલે કચડાઈ જવાની ધાસ્તીમાં આવતાં જણાય છે. વકીલો,
 બારિસ્ટરો અને તેમના ક્લાર્કો હાથમાં કનિયાના કાગળો લઈ
 લાંબા ટુંકા હાથ કરતા, ધરાકોને રાજી કરતા, તેમને સમજાવતા
 ‘એને હરાવીશું, આપણે જીતીશું,’ એમ બોલતા ઝપાટાબંધ
 ચાલ્યા જાય છે, ટ્રામની ગાડીઓ પણ એક પછી એક એમ આવી
 ઉભી રહે છે, તેમાં બેસનારાઓ ચપોચપ અંદર બેસી જાય છે, બે-
 સવાની જગા જેમને મળતી નથી તેઓ પાછળ જઈ ઉભા ર-
 હે છે, અને કેટલાકો પાટિયા ઉપરજ ઉભા ઉભા મુસાફરી કરવા
 આતુરતા દર્શાવે છે. કંડક્ટર^૧ ઘંટ વગાડી ગાડી ઉભી રાખી આવી

૧ કંડક્ટર—ટીકીટ આપનારને ઉભા રહેવાની જગા. ૨ ટ્રામની ટીકીટ
 આપનાર.

રીતે ઉભેલાઓને ઉતારી પાછળ આવતી બીજી ગાડીમાં આવવા સમજતી નીચે ઉતારી મૂકે છે.

ઘરની ગાડીમાં, ટ્રામની ગાડીમાં અને બીજી ભાડુતી ગાડીમાં બેસી ઘર તરફ જનારાઓ એવી તો ઉતાવળમાં પડ્યા હતા કે કોઈ પરદેશીના મનમાં તો એવીજ સંકા ઉત્પન્ન થાય કે શું કાંઈ લૂટારાઓ તો આ લોકોની પછાડી નહિ પડ્યા હોય!

આવા પ્રકારની ધમાલ જોઈ, એ ધમાલમાંથી બચુ અને પીરોજ પણુ ધસારાબંધ આનુબાનુ ગાડીઘોડા તપાસતાં સપાટા બંધ ટ્રામના પાટાઉપર આવી લાગ્યાં, એટલામાં તો બોરીબંદર તરફની ટ્રામ ઝડપથી આવી પહોંચી. પીરોજ આ ટ્રામના ઘોડાની અડફટમાં આવી ગઈ અને પાટાઉપર ઝટ ઝીંકાઈ પડતે પણુ એટલામાં બચુની નજરે એ ભય જણાતાંજ સારી સમય સુચકતા વાપરી પીરોજનું પાંગોઠિયું પકડી એક ઝટકો માર્યો કે પીરોજ ચાર ડગલાં પાટાઉપરથી પાછી હડી; આ વેળાએ મેટોસ્ટ્રીટમાંથી ઝપટાથી બે ઘોડાની એક ગાડી ચાલી તેની અડફટમાં બચુ આવી; પણુ રસ્તે જતાં એક કદાવર અંગ્રેજે બચુને અડસેલો મારી ચાર કદમ પાછી હઠાવવાની તજવીજ કરી; ઘોડા એટલાપાસે આવ્યા હતા કે બચુ અને સાથે પીરોજ પણુ જમીનદોસ્ત થતે, પરંતુ બચુનો ડાબો હાથ જમણા ઘોડાની લગામ ઉપર પડ્યો, તેવીજ બચુએ લગામ ઝાલી લીધી. આથી ઘોડા ચમક્યા અને એક ડગ પણુ આગળ ન ભરતાં જ્યાંતા ત્યાં સ્તબ્ધ^૧ થઈ ઉભા રહી ગયા!

આમ થોડી વેળામાં બે વાર ગાડીઘોડાની અડફટમાં પીરોજ અને બચુ આવતાં ઉગર્યો તેથી બેઉજણુ ઈશ્વરનો ઉપકાર

માનતાં, આનંદ પામતાં, હસતાં, બોલતાં, અન્યોન્ય^૧ આંગળી પકડી દીવર કંપનીની દુકાન આગળથી વંક લઈ, હાથકોટ્ટેને રસ્તે થઈ, આગની ચકરીમાં રહી, સિદ્ધાં ટાવરની સીડી આગળ આવી ઉભાં.

પ્રકરણ ૭ મું.

મેત.

એક મહોંરેથી બીજે, અને બીજે મહોંરેથી ત્રીજે, આમ વાત વાની માફક આખા શેહેરમાં પ્રસરી ગઈ! અરે ભાઈ ‘રાજા-બાઈ ટાવર ઉપરથી બે સુંદર જીવાન પાર્સિ જાતની બાનુઓ પડી મળે પામી છે.’ આટલું વચન સાંભળતાંજ લોકો, આ-મથી તેમથી, કોઈ ધસારાબંધ ધસ્તા, કોઈ લાંબે પગે ચાલતા, કોઈ દોડતા; ‘એ કેમ પડી? શું કામ પડી? કોણે પાડી? શા-માટે પાડી?’ આવા આવા પ્રશ્નો પરસ્પર પૂછતા જાય છે. સી-પાઈઓ પણ આમ તેમ દોડાદોડી કરી રહ્યા છે. ગાડીઓ ઉ-પર ગાડીઓ આવવા લાગી; આ જગા જે થોડિક વેળા ઉપર સૂતકાર^૨ જેવી થઈ ગઈ હતી તે પાછી હળમળી ઉઠી! જે જી-એ છે તે હેબક ખાઈ જાય છે! સર્વેના મુખ ઉપર શોકની એક સરખી છાંયા છવાઈ ગઈ છે! ‘શું થયું? કેમ બન્યું? કોણે કર્યું?’ આવો ગણગણાટ ટોળે મળેલા લોકો વચ્ચે ચાલી રહ્યો. કોઈ કંઈ અને કોઈ કંઈ એમ અનેક અટકળો થઈ રહી. જેમ જેમ વખત જતો ગયો તેમ તેમ લોકો ધસારાબંધ આવતું ગયું અને આ જગાએ જમાવ થતું ગયું. આ બે લાસ પડી હતી તે જ-

ગાની આસપાસ એક જીવતો કોટ બંધાયો હોય એમ આઘેથી આવનારને નજરે પડવા લાગ્યો. આમાં કેટલાક હિંદુ, કેટલાક મુસલમાન, કેટલાક અંગ્રેજ પણ વધારે પાર્સિયો જણાતા હતા. વળી કોઈ ધરડા, કોઈ જીવાન, કોઈ છોકરવાદ પણ નજરે પડતા હતા. ટોળામાંથી ચારપાંચ પાર્સિયો આગળ આવી જ્યાં લાસ પડી હતી તેથી થોરેક છેટે જોવા આવતા લોકોને ઉભા રહેવા સમજાવતા હતા.

જોવા આવનાર, પછી તે હિંદુ હો કે મુસલમાન; અંગ્રેજ હો કે પાર્સિ; પણ જોતાંની સાથેજ તેનું મ્હોંડું શીકું પડી જતું અને આંખમાંથી ટપક ટપક આંસુ પડતાં, નિશ્વાસ નાખતાં અને ધીરે તથા ઢીલે પગલે પાછાં ફરતાં.

આ વખતે ગોરા કોન્સ્ટેબલો, ઇન્સ્પેક્ટરો, સુપરીન્ટેન્ડેન્સ અને સિપાઇઓ આવી પહોંચ્યા, અને ટોળે મળેલા લોકોને ધીરે ધીરે વિખેરી નાખવા લાગ્યા.

પોલિસ અમલદારે સઘળા સિપાઇઓને હુકમ કર્યો કે પાર્સિ સિવાયે બીજી કોઈ જાતનાને લાસો આગળ આવવા દેવા નહિ. આથી સિપાઇઓ રસ્તે જતાં પાર્સિ સ્ત્રીઓને, પુરૂષોને અને મોટી ઉમ્મરના બાળકોને લાસ ઓળખવા પકડી લાવવા લાગ્યાં. જેઓ ઓળખી શકતા નહિ તેમને પાછા વાળતા અને વળી બીજાઓને તેડી લાવતા.

એક બાબુએ આમ ઓળખવાનું કામ ચાલે છે, તેમ બીજી બાબુએ લોકોની ઠક પણ વધતી જ જાય છે. જે આવે છે તેમાંથી કોઈ પાછું તો વળતું જ નથી, પણ ન્હાનાં ન્હાનાં ટોળાં વળી આબુઆબુની મોટી ખુફી જગામાં ઉભા રહિ, અનેક તર્ક વિતર્કો કરવા લાગ્યા. પ્રત્યેક જાણુ પ્રથમ ટાવરની ઉંચાઈ જોય અને કહે કે આટલી ઉંચાઈથી પડનાર કેમ જીવી શકે?!

જ્યાં ઓળખવાનું કામ ચાલેછે ત્યાં એક સીપાઈ એક બુઢિ પાર્સિ સ્ત્રીને તેડી લાવ્યો, તેજ વખતે બીજી બાબુથી એક સીપાઈ બે પાર્સિ પુરૂષોને લાવ્યો. ગોરો અમલદાર જે લાસ આગળ ઉભો હતો તેણે સારી સભ્યતાથી અને નરમાસથી આવેલા બે ગૃહસ્થ પાર્સિયોને પૂછ્યું ‘તમે આ બે બાબુઓને ઓળખો છો? તમે શું ધંધો કરોછો?’

‘ઢહેરો કદરૂપો બની ગયો છે માટે ઓળખી શકતા નથી અને ધંધો ડાક્ટરનો કરિયે છિયે.’ બેજાએ ઉત્તર વાળ્યો.

‘તમો ડાક્ટરો છો તો આ લાસોની મ્હેરબાની કરી તપાસ કરશો?’ પોલિસ અમલદારે નમ્રતાથી પૂછ્યું.

ઘણી ખુશીથી; ડાક્ટરોએ કબૂલાત આપી. આ લાસો સ્ત્રીઓની છે માટે આ ડોસાંની અમારે મદદ લેવી નેઈશે.

ડોસાંને સમજાવ્યાંથી તેઓ પણ કબૂલ થયાં.

આ વખતે એક જુવાન પણ છોકરવાન પાર્સિ હાથમાં પાતળી લાકડી હલાવતો હલાવતો પોતાની મેજેજ ઝડપથી લાસો આગળ આવ્યો, આમ તેમ ફરી બેજા લાસોના ઢહેરા ઘણી બારિકીથી ટિકિ ટિકિ નેઈ, પગથી માથાં લગી નિહાળી, આવ્યો હતો તે કરતાં બમણી ઝડપે મુંગો મુંગો પાછો ફર્યો.

આ આવનાર ઉપર કોઈની પણ નજર પડી નહિ.

પગથી ઉપરથી હંચકી લાસોને પ્રથમથી હોલમાં? લઈ જઈ મૂકવામાં આવેલી ડાક્ટરોએ એક પછી એક લાસને બારિકીથી તપાસવા શરૂઆત કરી. ડોસાં જેમ ડાક્ટરો ફરમાવતા તેમ કપડાં ઉચાં નીચાં કરી ધીરજથી નેઈ તપાસી ઉત્તર વાળતાં.

જેમ જેમ તપાસનું કામ આગળ ચાલવા લાગ્યું તેમ તેમ ડો-
સાંની છાતીએ ડચુરો બાઝતો ગયો અને આંખમાંથી ડળક ડ-
ળક આંસુ પડવા લાગ્યાં; તપાસ એક બાજુએ રહી અને ડોસાં
તો છેક ફસડાઈ પડ્યાં અને પોકેપોક રડવા લાગ્યાં. ડાક્ટરો
અને પોલિસ અમલદાર ઘણુંએ સમજતે પણ ડોસાંનું રડવું કેમે
કર્યું અટકે જ નહિ. આમ ઘણો વખત નિકળી ગયો. ડોસાંને
વળી પાછું સમજવવા માંડ્યું. આખરે ઘણી સમજાવટથી જરા
રૂપ રહ્યાં ત્યારે તપાસનું કામ ફરી આગળ ચાલ્યું. છાતી ઉપ-
રનો ભાગ તપાસતાં ડોસાં પાછાં ડુસ્કે ડુસ્કે રોવાં લાગ્યાં અને
પોકારી ઉઠ્યાં કે ‘છાતી ઉપર કોઈ નખોદ ગયાએ પોતાના ન-
ખોથી વજ્રણિયાં માર્યાં છે!’ રે મારા બાપ! આ શા મોટા મોટા
લીસોટા! આ કોઈ મુઆ ખવિસોનું કારસ્તાન હોય એમ જ-
ણાયછે.

આગળ તપાસ કરતાં જણાયું કે સાડીના બે ટુકડા થયા
છે, ઈન્તર ઉભી આડી ફાટી છે, અને ઈન્તરનું નાહું તૂટી ગયું છે.

ઝાંઘ અને કાતરાં ઉપર બહુ વધારે અને ઘણા લાંબાં ન-
ખોચીં જોતાંજ ડોસાં ફરીથી પોકારી ઉઠ્યાં; હાય હાયરે! ‘આ
ગુલે ગુલાબ અને પરી સરખી નિર્દોષ બાળકીઓ ઉપર ધાતકી
જીલમ અને જબરદસ્તી ગુન્નરનારા પાપી જીવડાઓનો ખોદા
ક્યાં ઠાર કરશે’?! જેમ તેમ ડાક્ટરો તપાસ કરી રહ્યા પણ
ત્યાં સૂધીમાં આ લાસોને ઓળખનાર કોઈ મળી શક્યું નહિ.
ડોસાં તો હજીએ બેઠાં બેઠાં રહે છે અને પલે પલે આવું પાપી
કર્મ કરનારાઓને શાપ દેછે.

જે પાર્સિ જીવાન ઝડપથી આવી, આમ તેમ જોઈ, તપાસી,

મુગો મુગો વધારે ઝડપથી પાછો ચાલી ગયો હતો, તેજ પાછો એક બુઢાં ડોસાંને લઈ આવ્યો.

આ વખતે લાસો ઉપર સાડીઓ બરાબર ઓઢાડવામાં આવી હતી, બીજાં કપડાં ઠીકઠીક કરવામાં આવ્યાં હતાં પણ ચહેરો માત્ર ઉધારો રાખવામાં આવ્યો હતો, જે ભેતાં આ નવાં આવેલાં ડોસાં સુધ્યુધ ભૂલી ગયાં, આંફળાંફાંફળાં થઈ ગયાં, ગાંડાં ઘેલાં બની ગયાં; છાતી ફૂટવા મંડી પડ્યાં, જમીન ઉપર ફસડી પડ્યાં, પગ ઘસવા લાગ્યાં, માથું ફૂટવા લાગ્યાં અને માથાંના બાલ તોડવાં લાગ્યાં આંખે આંસુની ધારા વહેવા લાગી, મોટે ફાકા પડ્યા, અને કંઠ ફાંફાઈ ગયો.

અરે એદુ, અરે એદુ, હાય હાય આ તો આપણી બચુ; આ તો આપણી પીરોળ; ઘર ઘાટ્યું રે મારા બાપ; હાય, હાય તમને શું થયું? દિકરીઓ; આ હાલત તમારી કેમ થઈ રે; ક્યા દુશ્મને વેર વાળ્યાં રે, બેનડીયો; હાય, હાય, માફે કર્મ કુટ્યું રે મારા બાપ; ઓ, પીરોળ, મારી આંખની કીકી, પીરોળ; અરે જરા તો બોલ; ઓ બેનડી, આ તારો ચહેરો કેમ બદલાઈ ગયો; ઓ બચુ, દિકરી બચુ, તું પણ કેમ બોલતી નથી; અરે તમને આવી સ્થિતિએ કોણે પહોંચાડી; તમે તો માસીને ઘેર ગયાં હતાં; તે આહિં ક્યાંથી આયાં! શું તમને ભૂતે ભમાયાં? શું મોતે આણ્યાં? ઓ વહાલી વહુ, બચુ મને ઉત્તર કેમ નથી આપતી? ઓ દિકરીઓ, તમારા વગર હું કેમ જીવીશ? અરે તમારા વગર આ મારા પ્રાણ કેમ ટકશે? અરે, ઓ, આ મારી આંખો કોને ભેઈ ઠરશે? લાડકીઓ; હાય, હાય, ક્યા શત્રુએ તમારા પ્રાણ લીધારે મારી વહાલીઓ? ઓ પીરોળ, મારા ગરીબ ઘરની પુતળી પીરોળ, આ તારી માયજીની જરા તો દયા લાવ, અરે

દિકરી જરા તો બોલ; મારા હૈયાના હાર, બચુ, તારા વગર મારી કોણ કદર જાણુશે? ઓ મીઠાં બોલી પીરોજી દિકરી, આ તે શું કર્યું? આ તારી કમનસીબ માતાની આગળ કોણ મીઠા બોલ બોલશે? અરે તમારી જગાએ હું કેમ ના મરી ગઈ; અરે આ મારા પાપી પ્રાણ કેમ ટકી રહ્યા છે! હવે માફ શું થશે? અરે હું કેવી અભાગ્યની, હું કેવી પાપી, માફ મોત કેમ ના આવ્યું? ઓ બોલો મેં તે એવાં શા પાપ કર્યાં છે? મેં તારો એવો શો અપરાધ કર્યો છે? મારા ઉપર શા માટે દુઃખ પાડ્યું છે? મેં કોઈના આગકોને વિજોડ્યાં નથી! મને શામાટે મારા બાળકોથી વિખુટી પાડી? મેં કોઈના છોકરાંઓને રંજાડ્યાં નથી; તો મને શામાટે તું રંજાડે છે?

ઓ બચુ, ઓ પીરોજી, શું તમે એક વાર પણ મારી સાથે નહિ બોલો? બચુ, તેં આજે સવારે મધૂર ગીત ગાઈ મારી ઉદાસી કેવી દૂર કરી હતી! હાય, હાય ત્યારે તો હું નહિ જાણુતી હતી કે તું મને હમેશની ઉદાસીમાં ધુરાડી જશે! તારો પીયાનો કોણ વગાડશે? મારી બેટી; કોણ મને મીઠી મીઠી વાતો વાંચી સંભળાવશે? મને કોણ કહેશે ‘માયજી તમે મહેનત ના કરો;’ ઓ ખ્યારી પીરોજી, હવે કોણ મને મમતાથી, ‘માયજી, માતાજી, માડી’ કહી બોલાવશે? હાય, હાય, મને જરા ઉઠતાં મોહું થાય તો ઝડ આવી પૂછતાં કે માયજી કેમ મોહું થયું? શું શરીરે આરામ નથી? ચાલો જરા કસ્ટી કરી આ પી લો તે તાડી પડી જશે? આવાં બહાલનાં વચન કોણ કહેશે? ઓ બચુ, તારા અધૂરાં રહેલાં ભરત ભરવાનાં કોણ પૂરાં કરશે રે દિકરી; અરે તારી તીલી કસબની કોર તો સાડીએ ચાંડી નથી, તે હવે કોણ ચાંડશે અને ખેરશે; ઓ દીકરીઓ, સવારે ઉઠ્યાં ત્યારે તો જરા મને કહેવું હતું કે તમે આમ રીસાઈ જશો; ઓ દીક-

રીઓ, તમારી વ્હાલી માને ઉજડ રાતમાં આમ રઝળતી મૂકતાં જરા પણ દયા નહિ આવી? ઓ દીકરી બચુ, ‘સાસુ તમે બેસી રહો, હું સર્વે કામ કરીશ’ આમ કહી કોણ માંડે કામ મૂકાવશે? ઓ બચુ, તેં તો મને દુઃખના દરિયામાં ડુબાવી દીધી રે દીકરી; અરે તારી માયા ભરી મમતા કેમ ભૂલાશે? અરે તારો પ્રેમ કેમ વીસરાશે? ઓ દીકરી, હવે મારા ઉજડ ઘરમાં ધમક ધમક કોણ ચાલશે? હું કોને કહીશ ‘દીકરીઓ ધીમે ધીમે ચાલો!’ અરે, દીકરીઓ; તમે બેઠાએ એક જ વેળા કેમ સાંધી?! અરે તમે નિત્ય સાથે બેસતાં અને સાથે ઉડતાં; સાથે ન્હાતાં અને સાથે ખાતાં; સાથે ગાતાં અને સાથે જ સુતાં; સાથે હરતાં અને સાથે ફરતાં; જ્યાં જોઈએ ત્યાં સાથેનાં સાથે; એક બીજાથી જરા પણ વહીલાં પડતાં નહીં; અરે દીકરીઓ તમે તો છેવટે મુઠાં પણ સાથે જ! ઓ મારા ઘરના ચરાગ^૧ તમે કેમ બુઝાઈ ગયાં! અરે મારા ગરીબ ઘરને કોણ દીપાવશે? હાય, હાય, હવે હું કોને જોઈ મારી આંખો ઠારીશ! કોને મારી છાતીએ ‘વ્હાલી દીકરી’ કહી લગાડીશ! હાય, હાય, માંડે સર્વે લૂટાઈ ગયું! હું દીકરીઓ વગરની યઈ પડી રે! અરે પ્રભુ મજ ગરીબ ઉપર આ શો સીતમ કર્યો! ઓ ઈશ્વર તું શાને રૂઢ્યો! અરે હવે કયે દરિયે જઈ પડું? ઓ પ્રભુ, ઓ ઈશ્વર, ઓ ખોદા, ઓ પરવર-દેગાર મજ ગરીબની સામું ને અને જરા તો દયા આણુ!

આવું બહુ કહ્યાં^૩ કર્યું. એહુ તો એક જડ પૂતળાં સ-રખો બની ગયો! નથી હાલતો કે નથી ચાલતો! નથી બોલતો કે નથી બબડતો સૂંઢમૂંઢ બની ગયો, માત્ર આંખમાંથી ડળક ડળક આંસુ પડ્યાં કરેછે, એ સિવાય જિવનનાં કશાં ચિન્હ એહુમાં જણાતાં નથી!

૧ દીવા. ૨ ચોલવાઈ. ૩ વિલાપ, રૂદન, શોક.

આ બાઇઓને તમે ઓળખો છો? પોલીસ અમલદારે અ-
રદેશરને એક બાળુએ લઈ જઈ પૂછ્યું.

આ ડોસાં તમારી સાથે આવ્યાં છે ને ત્યારનાં વિલાપ કરી
રહ્યાં છે; એ કોણુ છે?

પેલા બે પાર્સિ ડાક્ટરો આસ્તે આસ્તે પોલીસ અમલદાર
અને અરદેશર વાત કરેછે ત્યાં ગયા, અને અરદેશરનો બરડો પસ-
વારી ધીરજ આપવા લાગ્યા. અરદેશર જે ગાભરો-બાવરો બની
ગયો હતો તે જરા ધીરજ ધરી બોલ્યો; “આ એક જે શરીરે
જરા ઠીક છે તે મારી ધણીઆણી; બીજી મારી બહેન અને આ
ડોસાં મારાં માયજી થાય.”

આટલું બોલતાં તો અરદેશરથી રડી દેવાયું અને વધારે
બોલી શકાયું નહિ.

પ્રકરણ ૮ મું.

શેહેરમાં ગભરાટ.

છેલ્લા પ્રકરણમાં વર્ણવેલા દુઃખદાયી બનાવને અર્ધો કલાક
થયો નથી એટલામાં તો આખા શેહેરમાં વાત વાની માફક ફે-
લાઈ ગઈ! લોકોમાં મ્હોટો હોહાકાર મચી રહ્યો! આખું શેહેર
તળે ઉપર થઈ ગયું! જાણે મુંબઈ ઉપર કોઈ મોટી આક્રમણ આવી
હોય! જાણે એકાદ મ્હોટી આગ લાગી હોય! જાણે લૂટારાઓ
લૂટ કરવા ઉતરી પડ્યા હોય! જાણે આખી મુંબઈ રસાતળ જતી
હોય! જાણે મ્હોટો ધરતી-કંપ થયો હોય! આવો ગભરાટ આખા
શેહેરમાં થઈ રહ્યો. પુરુષો, સ્ત્રીઓ અને નાના મ્હોટા બાળકો;
કોઈ આરિયેથી, કોઈ જાણિયેથી, કોઈ ગોખેથી, કોઈ અગાસિયેથી,

કોઈ ક્યાંથી અને કોઈ ક્યાંથી, એ શું છે, ક્યાં આગ લાગી, કોણ પડ્યું, ક્યાંથી પડ્યું; એમ પ્રત્યેક જણ પૂછપરછ કરવા લાગ્યાં !

કોઈ તો જાણે પોતે નજરે નજર ભેઠ આવ્યો હોય તેમ ‘કોટમાં મોટી આગ લાગી છે’ એમ ખાત્રીથી કહેવા લાગ્યો ! કોઈ ‘દરિયામાં મોટી લશ્કરી મનવાર આવી છે’ એમ છાતી ઠોકી બોલવા લાગ્યો ! કોઈ કહે છે ‘મજગામની ગોદી આળી બળી ગઈ’ હું નજરે ભેઠને આવ્યો ! એમ, જેમ જેની મરજીમાં આવે છે તેમ ગપ-ગોળા ફેંકે છે !

લોકો સર્વે ગાંડાં ઘેલાં બની ગયાં છે ! જેઓ સૂતા હતા તેઓ બેઠા થયા, જેઓ બેઠા હતા તેઓ ઉભા થયા, જેઓ ઉભા હતા તેઓ ચાલતા થયા, જેઓ ચાલતા હતા તેઓ દોડવા લાગ્યા; કોઈ ખાતા ઉઠ્યા, કોઈ ચંડા હાથ ધોવાનું બૂલી ગયા, કોઈ મહોડું ધોવાનું વીસરી ગયા, કોઈ તો મહોમાં કોળિયોનેજ ઉઠી ઉભા થયા !

કોઈ અર્ધ નાગા છે, કોઈ અર્ધ ઢાંડયા છે, કોઈનાં સુલટાં વસ્ત્રો છે, કોઈનાં ઉલટાં વસ્ત્રો છે, કોઈ બોડકા છે, કોઈ પાધડીવાળા છે, કોઈ ટોપીવાળા છે, કોઈ જોડાવાળા છે, કોઈ ખૂટવાળા છે, અને કોઈ વળી અડવા^૧ છે !

કોટથી બહારકોટ, બહારકોટથી ગીરગામ, ગીરગામથી મજગામ, મજગામથી માટુંગા, માટુંગાથી મહાલક્ષ્મી, મહાલક્ષ્મીથી માહિમ, માહિમથી વાંદરે, વાંદરેથી થાણુ, થાણુથી પૂણુ; એમ શેહેરે શેહેર અને ગામે ગામ, એક મહોરથી બીજે મહોરે વાત ફેલાઈ ગઈ !

લત્તે લત્તે, મહોલ્લે મહોલ્લે, ગલિયે ગલિયે, શેરિયે શેરિયે ઘેરે

ઘેર અને કાને કાન વાત ચાલી રહી ! “રાજબાઈ ટાવર આગળ બે સ્ત્રીઓની લાસ પડી છે તે કોઈથી ઓળખાતી નથી.”

લોકો સઘળા તે તરફ જવા લાગ્યા; ડોસાં ડગરાં, જુવાન, બાળક, સ્ત્રી-પુરૂષ, ગરીબ તવંગર, સૌ ધસ્યાં જાય છે.

જેઓને ઘરની ગાડી છે તેઓ ઘોડાવાળાને તાકીદે ગાડી નેડવા ફરમાવેછે, જેઓને ઘરની ગાડી નથી તે ભાડાંની શોધવા ગયા, ટ્રામપર ટ્રામ છૂટવા માંડી, ટ્રામની ગાડી આગળ એટલી તો ભીડાભીડ થઈ કે એક એક બાંક ઉપર પાંચ પાંચને બદલે છ છ, સાત સાત બેઠા, થોડાક પાછળ ઉભા રહ્યા, વળી કેટલાકો ચાલવા-ચઢવાના પાટિયા ઉપરજ ઉભા રહ્યા, પણ કં-ડકટરે^૧ તેમને ઉતાર્યા; વિક્ટોરિયાના^૨ ભાવ ચડ્યા, અને રેંકડા તો શોધ્યા જડે નહિ. જેઓ ગાડીમાં બેસવાનું નહિ મળ્યાથી નિરાશ થયા તેઓએ પગે ચાલી જવાનું પસંદ કર્યું. આમ એક મોટી નદીમાં એકાએક પૂર ચડ્યું હોય તેમ લોકો ટાવર તરફ પાણીના એક જીવતા પ્રવાહ પેઠે વહેવા લાગ્યા. કોટ જે હમેશ દીવા બત્તી થતાંજ સ્મશાન જેવું શુનકાર થઈ જાય તે બધું હળીમળી ઉઠ્યું. લગભગ આઠ વાગતામાં તો ખહારકોટ ખીલફૂલ ખાલી થઈ ગયું. ઘર, ગલી, શેરી અને મહોલ્લામાં શોધ્યું એક માણસ મળતું નહિ. ઘર લુલા, લંગડા, અશક્ત, આંધળા, મુંગા, માંદા, ખહેરા, રોગીઓને સોપવામાં આવ્યાં. જેમના ઘરમાં એવું કોઈ નહિ તેમણે તાળાં દીધાં.

જ્યાં સાંભળો ત્યાં એની એ વાત. ‘કુલિન કુડુંબની બે પાર્સિ જુવાન બાનુઓની ટાવર આગળ લાસો પડી છે પણ તે કોઈથી ઓળખી શકાતી નથી.’

---

૧ ટ્રામની દીકીટ આપનાર. ૨ એ નામની ઘોડાગાડી.

કોઈ સર ખાતદાનની કહેછે, કોઈ મોઢી કુટુંબની બોલેછે, કોઈ વાડિયા વંશની સમજાવેછે, કોઈ આશયરનરના વેલાની ઓળખાવેછે, એમ જણ જણ જુઠી જુઠી વાતો જણાવેછે.

કોઈ કહેછે, કોટની રહેનારી છે; કોઈ કહેછે ખડારકોટની રહેનારી છે; કોઈ કહેછે ઘોખીતળાવની રહેનારી છે. કોઈ કહેછે ખેતવાડીની રહેનારી છે; કોઈ કહેછે મજગામની રહેનારી છે; કોઈ કહેછે પરેલની રહેનારી છે; કોઈ કહેછે વાંદરાની રહેનારી છે. એમ જેની વામાં આવ્યું તેમ ગપાટા મારેછે, પણ ખરેખર કયા કુટુંબની અને ક્યાંની રહેનાર છે તે કોઈથી કહી શકાતું નથી.

અર્ધ રાત્રી જવા આવી છે પણ લોકોને નિદ્રા લેવાનું સૂઝતું નથી. ઘરમાં, ઘરના માળઉપર, ઘરના ઓટલા ઉપર, શેરીઓમાં, શેરીઓના નાકા ઉપર, દ્રામવેમાં, રેંકડામાં, વિક્ટોરિયામાં, રેલવે સ્ટેશન ઉપર; આમ સ્થળે સ્થળે, ઠામ ઠામ, અને જગેજગ; ન્હાનાં મ્હોટાં ટોળાં મળી સ્ત્રી-પુરૂષો અને છોકરાં છેયાં ધુચપુચ ધુચપુચ વાતો કરેછે, નિશ્વાસ નાખેછે અને જાણે શોક સાગરમાં ડુબી ગયાં હોય એવો દેખાવ જ્યાં ત્યાં થઈ રહ્યો છે. ઘડિયાલમાં ટંકટંક કરી બાર વાગ્યા અને લોકો ધીરે ધીરે વેરાવા લાગ્યાં. સૌ સૌના ઘરમાં ગયાં, ત્યાંએ આખાં કુટુંબનાં મનુષ્યો ન્હાનાં મ્હોટાં એકઠાં થઈ ‘એ કેમ બન્યું હશે, કેમ થયું હશે, કોણે કંઈ હશે;’ એવી એવી વાતો કરવા લાગ્યાં પણ કોઈને ઉંઘ આવતી નથી! આખરે રાત્રીનો એક વાગ્યો ત્યારે લોકો જરા ઝંખ્યા અને પાંચ વાગ્યા એટલે તો પાછા ધીરે ધીરે ઉઠવા મંડ્યા. ધાટીઓ, મજૂરો, હેલકરીઓ, નવગણીઓ, મીલોના કામદારો, કોઈએ રોટલા ચટણી પોતાના હાથમાં પકડ્યાં છે, તો કોઈએ માથે મૂક્યા છે; એમ સ્ત્રી અને પુરૂષો ધસારા બંધ પોતપોતાને ધંધે ચાલ્યાં જાયછે પણ વાત તો એની એજ છે!

પ્રાતઃકાળ થતાંજ લોકો વર્તમાન પત્રો વાંચવા મંડયાં. કોઈના હાથમાં રાસ્તગોફતાર છે, કોઈના હાથમાં ગુજરાતી છે, કોઈના હાથમાં ક્યશરેહિંદ છે અને કોઈના હાથમાં સતીઅ-મીતર છે. એકજણ મ્હોટેથી વાંચે છે અને તેની આસપાસ મ્હોટાં ન્હાનાં ટોળામાં લોકો એકઠા થઈ મુગાં મુગાં એક બોલ પણ બોલ્યા વગર સાંભળે છે. કોઈ ટોળામાં પચીસ, કોઈ ટોળામાં પચાસ અને કોઈ ટોળામાં તો સો સો ઉપરાંત પણ સાંભળનારા ભેગા મળ્યા છે. તેમાં સ્ત્રીઓ છે, પુરૂષો છે અને બાળકો પણ છે. જેમ જેમ વર્તમાનપત્ર વંચાતું જાય છે અને સાંભળનારાઓ ધ્યાન દઈ સાંભળતા જાય છે તેમ તેમ સર્વેના ત્દેહમાં શ્રાવ^૧ થતો જાય છે, મુખઉપર શોક છવાઈ રહ્યો છે, આંખમાંથી ડળક ડળક આંસુ પડે છે, વળી કોઈના નેત્રોમાંથી તો જાણે જળધારા જ બહેવા માંડી હોય તેમ રેલા ચાલે છે, તેમ કેટલાક કંઠે ત્દેહનાની પણ છાતીએ ડચૂરો બાઝતો હોય એમ તેમના મ્હોડાં ઉપરથી જાણાય છે. વાંચનારો આરંભમાં^૨ તો જરા મ્હોટે અવાજે વાંચતો હતો પણ પાછળથી તો તેના કંઠમાં^૩ રૂંધન^૪ થતું જાણાયું તેમ તેમ તેનો અવાજ ધીરે ધીરે ખોખરો પડવા લાગ્યો અને વાંચન પૂરું થવાની સાથે અવાજ પણ એની મેળે જ બંધ થતો જાણાયો!

આવી રીતે વર્તમાનપત્રો આખો દિવસ આખા શહેરમાં વંચાયાં એકેક પત્ર સો સો જાણે વાંચ્યું હશે! તેમાં વળી આ રવિવારનો દિવસ હતો. રવિવારને દિવસે ઘણું ખર્ચ પાસિ અને અંગ્રેજો અને થોડાક શ્રીમંત^૫ હિંદુઓ બાગબગીચે, વાડીવંતર, ક્લબ અને મંડળીઓમાં મોજ માણવા^૬ ઉતરી પડે છે; પણ આ

૧. ગદગદ. ૨ શરૂઆત. ૩ ગળું. ૪ અટકાવ. ૫ પૈસાવાળા. ૬ ભોગવવા.

રવિવારે લોકો શોકના સાગરમાં ડુબી ગયા હતા જેથી કોઈ પણ ધરમાંથી ખડાર નિકળ્યુંજ નહિ. આખો દિવસ ચિંતા, વિચાર, અટકળ, અનુમાન, શોક, ગભરાટ અને ઉદાસીમાં ક્યાં નિકળી ગયો તે જણાયો સરખો નહિ. જે પ્રમાણે પાર્સિ પ્રજા ઉદાસીમાં પડી હતી, તેજ પ્રમાણે અંગ્રેજો નવા નવા વિચારો અને તરંગોમાં ગોથાં ખાતા હતા. હિંદુઓનાં મન કંઈ કંઈ તરેહના અનુમાનો અને અટકળોમાં ચગડોળે ચઢ્યાં હતાં તેન સમજી મુસલમાનો પણ દલગીરીમાં ડુબી રહ્યા હતા ! આ પ્રમાણે આખી મુંબઈ આ દિવસે શોક સમુદ્રમાં ડુબી રહેલી એમ કોઈ પ્રદેશીને સહજ જણાઈ આવે એવો દેખાવ થઈ રહ્યો હતો.

પ્રકરણ ૯ મું.

પોલિસની ધરપકડ અને ધાંધલ.

આ બે લાસો એક પછી એક, એકેકની બાજુમાં ધીબો ધીબ ટાવર આગળ જમીનપર પડી તે સમયે પૂર્વે એક અને પશ્ચિમે એક, એમ છોટે છોટે પોલિસના સિપાઈઓ પ્હેરાઉપર ઉભા હતા તેમને બોલાવવા જેમણે ઉપરથી પડતાં દીઠાં તેઓ દોડી ગયા અને રસ્તે મળતા તેમને કહેતા ગયા. આવનારાઓમાં એક સુસ પાર્સિ ગૃહસ્થ પણ હતા. તપાસ કરતાં તેમને જણાયું તો એકે પ્રાણુ મૂક્યા હતા પણ બીજાના કંઠ આગળ આવી અટક્યા હતા ! જેના કંઠ આગળ આવી પ્રાણુ અટક્યા હતા તે સહજ કાંઈ બોલવાના પ્રયત્ન સરખું કરતી હતી પણ તેનાથી બીલકુલ બોલી શકાયું જ નહિ ! ટોળે મળેલામાંથી કોઈને સમય સૂચકતા પણ સૂઝી નહિ કે તેના કંઠમાં પાણીનાં બે

ટીપાં મૂકે તો તેથી પણ પ્રાણને કંઈક આધાર મળે ! પાસે પાણી પણ મળે નહિ ! જ્યારે થવા કાળ હોયછે ત્યારે ગમે તેવા હુશિયારની હુશિયારી અને અક્કલબાળેની અક્કલ ગૂમ થઈ જાયછે, અકસોસ, આ જગાએ પણ તેમજ બન્યું ! કોઈને કશું સુઝ્યું નહિ ! સર્વે ગાભરા બની ગયા, અને ભાન ભૂલી ગયા.

જે પોલિસ સિપાઈ પાસે ઉભેલો હતો તેણે પેલા પાર્સિને કહે વિક્ટોરિયા આણી, જે બાઈમાં પ્રાણ હતો તેને હિસ્પિટાલમાં લઈ જવા સૂચના કરી. વિક્ટોરિયા આવી પહોંચી, તે બાનુને સાચવીને ધીરેથી ઉંચકી તેમાં મૂકી અને તેજ સિપાઈને હિસ્પિટાલમાં લઈ જવા ફરમાસ કરી. પણ અર્ધે રસ્તે જતાં જ આ બાઈના શરીરમાંથી પ્રાણ નીકળી ગયો નેઈ સિપાઈ પાછો લાવ્યો. હવે બેઝની લાસોને એક જ જગાએ રાખવામાં આવી.

પોલિસ સુપ્રિટેન્ડેન્ટને ખબર પડતાં જ તે ત્યાં આવી ચડ્યો. તાર-ટેલિફોનનો ઉપયોગ કરી કમીશનરને જાહેર કરી નેઈતી મદદ મંગાવી. અર્ધા કલાકમાં તો ઘોડેસવાર અને પાયદળ પોલિસ આવી પહોંચી. બીજા ઈન્સ્પેક્ટરો, સુપ્રિટેન્ડેન્ટ અને કોન્સ્ટેબલો કોઈ વિક્ટોરિયામાં તો કોઈ ટ્રામમાં બેસી આવી પહોંચ્યા. જેમ જેમ આ જગાએ લોકોની ભીડ વધતી ગઈ તેમ તેમ પોલિસ ફ્રાન્ચ બંદોબસ્ત રાખવા અને નેઈતી તપાસ કરવા આવી પહોંચી. ટોળે મળેલા લોકોને વિખેરવામાટે કોઈને જરા રોકપથી, તો કોઈને જરા ગરીબાઈથી, કોઈને સખતાઈથી તો કોઈને જરા નરમાસથી; જેવું જે માણસ તેવું તેને દેખાડી,—સમજાવી ભીડને વિખરી નાખી, રસ્તો મોકળો કર્યો. બીજાઓ ટાવર ઉપર જવા આવવાના રસ્તા તપાસવા લાગ્યા. થોડાકો ટાવર ઉપર કોણુ છે તે તપાસવા ઉપર ચડી ગયા, અને જે

ઉપર હતા તેમને પકડી નીચે આણ્યા. પકડી આણેલામાં એક આશુ, એક બુદ્ધો મુસલમાન, તેની સાથે એક છોકરો અને બીજા બે ત્રણ હિંદુઓ મળી પાંચ છ જણ હતા.

એક પાર્સિ જેને માટે કહે છે કે તેને ટાવર ઉપરથી પકડ્યો અને કોઈ કહેછે કે લોકોના ટોળામાંથી કોઈના દેખાડવાથી પકડ્યો પણ પકડ્યો ખરો ! તેના દગલાનાં બટન છૂટાં હતાં ! બદિયાન ફાટું હતું ! લેંગો ચુંથાયલો હતો ! આંખ લાલ હતી ! સિથિલ વિથિલ થયેલો હતો ! અકળાયલો ગભરાયલો જણાતો હતો ! પોલિસે તેને પકડી રાખેલો ત્યાં એકઠા થઈ ઉભેલા લોકોએ ધારી ધારી નેયો !

નહાના મ્હોટા અને ગોરાકાળા પોલિસ અમલદારો ત્રણ ત્રણ ચાર ચારની ટોળી થઈ આમ તેમ ફરતા, ‘કેમ થયું, કોણે કર્યું, ક્યાં થયું, શું થયું, શાથી થયું’ બાબતો ઉપર પોતપોતામાં તકરારો કરતા, પકડાયેલાઓ પાસેથી ખરી વાતો સમજવી પડાવી કહડાવતા હતા.

બીજા પોલિસ સિપાઈ અને અમલદારો પાર્સિ સ્ત્રી પુરૂષ અને બાળકોને સમજવી પડાવી બોલાવી લાવી લાસો ઓળખવવાનું કામ ચલાવી રહ્યા હતા.

બીજા સીપાઈ અને અમલદારો વગર કામતા અને પાર્સિ નહિ એવા લોકોને લાસો પાસે આવતા અટકાવી આશ્રા હંકારી કાઢતા હતા. આવી રીતની ગડબડ સડબડમાં લાસો ઓળખાવવામાં, પકડાયેલાં પાસેથી બાતમી મેળવવામાં ડાકટરો અને ડોસાં પાસે તપાસ કરાવવામાં, લગભગ બત્તીનો વખત થવા આવ્યો, આ-

ખરે અરદેશર અને તેની માતાએ આવી લાસો ઝાળખી ઘણો શોક કર્યો.

હવે પોલીસ અમલદારોએ એક મત કરી ઠેરવ્યું કે લાસોને રાતની રાત કામાડીપૂરાના જૂરી ભરવાના મકાનમાં લઈ જઈ રાખવી. તે પ્રમાણે નસેસાલરો^૧ પાસે સારી તળવીજથી અને ઘટિત માનથી હુંચકાવી પોલિસના યોગ્ય બંદોબસ્ત સાથે લઈ જવા લાગ્યા, અર્ધે રસ્તે ગયા એટલામાં મરનાર બાનુઓના સંબંધીઓ દોડતી ગાડીએ આવી પહોંચ્યા અને લાસોને અટકાવી, પોલીસ અમલદારોને સમજાવ્યા. પોલિસ અમલદારો કબૂલ થયાથી લાસોને પાછી વાળી અને તેમને ઘેર લઈ જવામાં આવી. આખી રાત પોલીસે અને મરનાર બાનુઓના સગાં-ઓએ યોગ્ય બંદોબસ્ત રાખ્યો. સવાર થતાં ત્રણ વાગતાં ઠરાવ્યા પ્રમાણે ત્યાં આગળજ જૂરી ભરવામાં આવી હતી.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

પોલિસનો અભિપ્રાય.

જે પ્રમાણે પ્રજા ઝંપીને બેઠી નહતી તે જ પ્રમાણે પોલિસને પણ ઝંપી બેસવાનો વખત નહિ હતો. આ બનાવ કોટમાં બન્યો હતો તેથી તે વિભાગના પોલિસ અમલદાર પોતાના બીજા સોબતીઓ સાથે આ બનાવના સંબંધમાં જસતેજે કરવામાં સારી રાત રોકાયા હતા. આમથી તેમથી, જેમ જેમ, જેવી જેવી ખબરો મળતી ગઈ તેમ તેમ તેવી તેવીની નોંધો કરવા લાગ્યા. વળી જે જે ખબરો આપનારા આવી મળતા તેમની જુઘાનીઓ લેવાનું કામ પણ શરૂ કરવામાં આવ્યું. છૂપી પોલિસના ભરોસાદાર માણસોને છૂપા પોશાકમાં, જાહેર પોલીસના ભરોસાદાર માણસોને સરેત પોશાકમાં અને બીજા બાતમી મેળવી આપનાર દુશિયાર માણસોને આખા શહેરમાં રાતોરાત છોડી મૂક્યા, તેઓ ગલી ગલી, મ્હોલ્લે મ્હોલ્લે, શેરીએ શેરીએ, નાકે નાકે અને ચકલે ચકલે જ્યાં જ્યાં પાંચ દસ માણસો એકઠાં મળી વાતો કરતાં ત્યાં ત્યાં ભેળાઈ જઈ તેમાંથી કાંઈ સાર જેવું જણાતું તે બાતમીથી પોલિસ અમલદારોને માહિત કરવામાં આવતા. રાત્ર અને દિવસ પોલીસ ચોડી ઉપર એ જ ધમાલ ચાલતી જણાતી હતી. જેમને પકડી આજુવામાં આવતા, તેમની જુઘાની લખી લેવામાં આવતી અને તેમને પોતપોતાને ઘેર પાછા વધાય કરી દેવામાં આવતા. જેખમદાર અમલદારોને ખાવાની, પીવાની, બેસવાની, ઉઠવાની કે સુવાની સરખી સહજ પણ નવરાસ મળતી નહિ. જે જે જુઘાનીઓ લખી લેવામાં આવી અને જે જે બાતમીઓ મળી તે ઉપરથી પોલિસના અમલદારોએ અકસ્માત મોતનો અભિપ્રાય નક્કી કર્યો, અને એજ

આભપ્રાયને વળગી વધારે શોધ, ખોળ, અને આતમી મેળવવાનું કામ પણ આગળ જોસ બંધ ચલાવ્યું.

પેલો પાર્સિ જેને પહેલે દિવસે શક ઉપરથી પકડવામાં આવ્યો હતો, તેને દરરોજ બોલાવી મંગાવવામાં આવતો અને તેને ઉલટ પુલટ તપાસી પાછો સુખરૂપ તેને ઘેર જવા દેવામાં આવતો. છેવટે પોલિસ અમલદારોનો શક ખીલકુલ એ સખસ ઉપરથી દૂર થઈ ગયો હતો. વળી પોલીસને ખીજા કોઈ સખસ અથવા સખસો ઉપર શકે સરખો પણ ઉત્પન્ન થયો નહિ, અને ઠેઠના ઠેઠ સૂધી અકસ્માત મોતના અભિપ્રાયને પોલીસ વળગી રહી.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

પ્રજા-મત.

પ્રજા-મતના પ્રતિનિધિરૂપ વર્તમાનપત્રોના આતમીદારો પણ એવી તો સૂક્ષ્મ તપાસ કરવા લાગ્યા કે તેઓએ પોલિસે બાંધેલા અકસ્માત મોતથી વિરૂદ્ધ ભેદભર્યા ખુનનો મત પ્રજાના અંતરમાં ઉતાર્યો! વર્તમાનપત્રના પ્રતિનિધીઓએ પ્રતિદિન નવી નવી આતમીઓ મેળવી પ્રસિદ્ધ કરી પ્રજાના ભેદભર્યા ખુન મતને સંપૂર્ણ સંદ્રાંત કરી નાખ્યું. આની વિરૂદ્ધ પોલિસ અમલદારો પણ પોતાના અકસ્માત મોતના અભિપ્રાયને સંદ્રાંત કરવા લાગ્યા. પ્રજા વધારે રસે ચડી. વર્તમાનપત્રના પ્રવર્તકોને? પણ રસ ચડ્યો. તેમણે જેટલી બની તેટલી ખૂણે ખંટોળેથી આતમીઓ મેળવી પ્રસિદ્ધિમાં સૂકવા માંડી. પ્રજામાંના કેટલાકોએ

પણુ પોતાને મળતી ખબરોથી વર્તમાનપત્રના માલિકોને જાણીતા કરવામાં સ્વધર્મ^૧ વિચાર્યો.

પોલિસે પોતાને મળતી અને પોતે મેળવેલી ખબરો વર્તમાનપત્રોના પ્રતિનિધિયોને^૨ આપવા એમ જાણાવીને ના પાડી કે બધી બાબતો પ્રસિદ્ધ થઇ જવાથી અપ્રાધીઓ શોધી કહાડવામાં તથા ન્યાયના કામમાં અડચણુ થાયછે ! આમ પોલિસ તરફથી થયેલો બંદોબસ્ત જોઇ પ્રજા અને પ્રજાના પ્રતિનિધિયોએ^૩ પણુ પોતાએ મેળવેલી ખબરોથી પોલિસને જાણીતા નહિ કરવામાં કહાપણુ વિચાર્યું. એમ સમજીને કે પોલિસ પ્રજા વિરુદ્ધના મતનેજ મજબૂતી આપવાનો સર્વ પ્રયત્ન કરી જાયછે ! વર્તમાનપત્રોએ પોલિસના રોકાણુ છતાં પ્રતિદિન નવી નવી ખબરોથી પ્રજાને જાણીતી રાખવાનો સઘળો પ્રયત્ન ચાલુ જ રાખ્યો ! પ્રજામાં જે જે ચર્ચા ઉઠતી તે પાયા વગરની ઉઠતી જ નહિ ! આમ ઉઠેલી ચર્ચાને બીજે દિવસે વર્તમાનપત્રમાં પ્રસિદ્ધ થવાથી પ્રજામતને વધારે પ્રબળતા^૪ મળતી ગઇ. આવી રીતે પ્રજા અને પત્રો^૫ એક અંગ^૬ થઇ ગયાં !

આ ઐક્યમતને દાખી દેવા અને પોલિસ મતની પ્રબળતા સિદ્ધ કરવા અંગ્રેજી વર્તમાનપત્ર ગેઝેટ ખાસ કરી હિમ્મત ભીડી પ્રજામત વિરુદ્ધ ઝુંટો ઉઠાવ્યો ! આ વિરોધથી દેશી વર્તમાનપત્રોમાં વધારે જોમ અને જોર આવ્યું. જેમ જેમ વિરુદ્ધતા વધતી ગઇ તેમ તેમ જોમ અને જોરમાં પણુ વધારો જ થતો ચાલ્યો. પોલિસ અને પ્રજા; આમ બે પક્ષ પ્રત્યક્ષ^૭ પડ્યા. વર્તમાનપત્ર અને પ્રજાએ સરકારને વચ્ચે પડવા વિનંતી કરી. પ્રજા સભા ભરી પ્રજાની એક મતી દેખાડવા તત્પર થઇ. સરકાર કયા

૧ પોતાની ફરજ. ૨ વક્રલો-રિપોર્ટરો. ૩ વર્તમાનપત્રો. ૪ મજબૂતી. ૫ વર્તમાનપત્રો. ૬ રૂપ. ૭ ખુલા-દેખાઈતા.

મતને સમર્થન^૧ કરવું આવા વિમાસણુમાં^૨ આવી પડી. પોલિસ અને સરકાર વચ્ચે પત્રવ્યવહાર શરૂ થયો. નવા નવા ગામ ગ-પાટા ઉડવા લાગ્યા, તેમાં કાંઈક ખોટા અને કાંઈક ખરા, પણ ખરા ઘણું અંશે.

‘પોલિસના હાથ દબાયા, ખરડી મળી’ આમ વર્તમાનપત્રો મત પ્રસિદ્ધ કરવા લાગ્યા અને પોલિસની પ્રજાવિરુદ્ધની વળ-ણુથી તે પ્રજા માનવા લાગી અને પોલિસ તે મનાવવાની વળ-ણુને વધારે વળગતી ગઈ પણ આ વાતની સત્યતામાં કશી સા-બિતી જણાઈ નહીં, તેમ જ વાત ગપ્પામાં જ અધર ઉડી ગઈ. મુંબઈ પોલિસના મુખ્ય અમલદારોને દૂર કરી તેમની જગાએ કલકત્તા, મદ્રાસ અને કાઠિયાવાડથી ખીજા આવેછે આ ચર્ચામાં પણ સત્ય જણાયું નહિ.

આ પ્રમાણે ગપ સપ અને ખરી ખોટી ચર્ચાએ પ્રજાનાં મન વિઠ્ઠળ,^૩ ઠહેમી અને શિથિલ^૪ કરી દીધાં, અને પોલિસને હઠીલી બનાવી; છતાં પોલિસમત અકસ્માત અને પ્રજામત ભે-દભર્યાં ખૂનમાં કશેા અંતર^૫ પડ્યો નહિ. આવી વિઠ્ઠળ, ઠહેમી અને શિથિલ અવસ્થામાં^૬ પણ પ્રજામત પ્રબલજ થતો રહ્યો. આવી અપૂર્વ પ્રજામતની પ્રબળતાએ સરકાર ઉપર સારી અસર થવાથી સરકારી વકીલને જૂરી આગળ ચાલતા કનિયામાં દે-ખરેખ રાખવા અને ઘટતાં પગલાં લેવા આજ્ઞા થઈ આમ પ્ર-જાએ માની લીધું. આથી પ્રજાને એમ લાગ્યું કે પોલિસે પો-તાનો મમત છોડ્યો અથવા સરકારે છોડાવ્યો. ગમે તેમ પણ પ્રજામતનો જય થતો જણાયો.

---

૧ મજબૂત. ૨ વિચાર. ૩ ગભરાયલાં. ૪ ઠેકાણાવગરના. ૫ ફરક. ૬ હાલત.

પ્રકરણ ૧૨ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧ લો દિવસ.

બીજે દિવસે બરાબર સાડાનવ વાગતાં કોરોનર ડાક્ટર બેલેની આવી પહોંચ્યો. પોલિસે પ્રથમથી જુરીમાટે બાર ગૃહ-સ્થાને પકડી આણી બેસાડી રાખ્યા હતા.

પોલિસ અમલદારોમાં કોટ વિભાગના સુપ્રિટેંડંટ મીં મે-કડરમટ; ડેપુટિ પોલિસ કમિશનર મીં જેલ; છૂપી પોલિસના સુપ્રિટેંડંટ ખાનબહાદુર મીં અબ્દુલઅલી; ઇન્સ્પેક્ટરો રોસન-અલી અને ફરામજી ભીખાજી હાજર હતા.

કોરોનરના કલાર્કે જુરીના ગૃહસ્થાને તેમના ધર્મપ્રમાણેના સોગન આપ્યા. પછી કોરોનર જુરી સાથે ઘરમાં ગયો. ત્યાં એકઠાં મળેલાં સ્ત્રી-પુરુષોને અળગાં કહાડવામાં આવ્યાં, માત્ર વર્તમાનપત્રના પ્રતિનિધીઓને રહેવા દીધા. લાસોને સર્વે દેખે તે પ્રમાણે ખુલ્લી મૂકી. કપડાં જે તેઓ પેહેરી ટાવર ઉપર ગયાં હતાં તે એમનાં એમ વગર ફાડવે ઉતારી બાબુ મૂક્યાં. પી-રોજનું માથાબાંધણું લોહીથી ભીંજાયું હતું! ઈબ્રર ઝાંગ આ-ગળથી ચીરાઈ હતી! નાંડું તુટી ગયું હતું! બદિયાન, બાડિસ^૧ અને સદરો આખાં હતાં પણ તે કાપીને કહાડવાં પડ્યાં! પ-ગમાંથી બૂટ અને મોજ કહાડી લીધાં! લાસની જમણી બા-જુના ભાગ ઉપર લોહી અંધાઈ જઈ બહુ રંગ જેવાં ચાઠાં પડ્યાં હતાં! બચુબાઈએ પેહેરેલાં કપડાં સાબિત હતાં; એની લાસની પણ બારિક તપાસ કરી.

“આ તપાસ બનાવ બન્યા પછી બરાબર સત્તર કલાકે કરવામાં આવેછે,” કોરોનરે જુરી આગળ જણાવ્યું.

૧ પેદી-કાંચળા જેવું.

આ પછી પોલિસ સર્જન ડાક્ટર સીડની સ્મીથને લાસો તપાસવા સ્વાધીન કરવામાં આવી. તે તપાસ કરી થોડા વખતમાં ચાલી ગયો.

જુરીને ધરની બહાર આણી, ધરની સામે હવે ખુલ્લી તપાસનો આરંભ થયો. ત્યાં ટેબલ મૂકી કેટલીક ખુરસીઓ ગોઠવવામાં આવી હતી. તેમાંની એક જે વચ્ચે હતી તે ઉપર કોરોનર બીરાજ્યા. પોતાની ડાબી બાજુએ જુરીને બેસવાની ગોઠવણ કરી હતી. જુરીની આસપાસ ટોળે વળી મિજલસમાં આવેલાઓ ઉભા રહ્યા. બંદોબસ્ત રાખવા પોલિસના સિપાઇઓ પણ છેટે છેટે ઉભા હતા. સામસામેના અને આસપાસના ધરોના ઝોટલાઓ ઉપર, માળિયાં અને જાળિયાં ઉપર, બારી અને બારણા ઉપર; સ્ત્રી, પુરૂષો અને છોકરાંઓ સાક્ષી આપવા આવનારની જુબાની સાંભળવા જુમમાં વળી ઝુઝુમી રહ્યાં હતાં.

આરંભમાંજ મરનાર પીરોજબાઈની માને સમજાવી ધરમાંથી બહાર આણવામાં આવ્યાં. તેમનું કદપાન્ત-રડવું હૈયા ફાટ હતું. તેમના પગ લુલા થઈ ગયા હતા તેથી તેઓ ફસડીએ ફસડીએ આવ્યાં.

૧. ડાસીબાઈની સાક્ષી.

“હું મનરનાર પીરોજબાઈની મા, બરજોરજી સોરાબજી ગોદરેજની ઘણીઆણી અને મરનાર બચુબાઈની સાસુ થાઉં. મારો દિકરો અરદેશર એલફિન્સ્ટન પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરે છે. બચુબાઈની વય ૨૦ વર્ષની હતી અને મારી સાથે રહેતી હતી. તે મનથી અને તનથી આરોગ્ય હતી. બપોરે આસરે ત્રણવાગે બચુબાઈ તથા પીરોજબાઈ આ પી, કપડાં બદલી, બચુબાઈની માસીને મળવા તેમને ઘેર ચીરાબજર ભણી જવા

નિકળ્યાં હતાં. મેં તેમને આયાને સાથે લઈ જવા જણાવ્યું પણ બચુબાઈએ ‘અમે બે જાણુ છિયે મારે આયાની અગત્ય નથી, પાંચ વાગે તો પાછાં ફરીશું’ એમ જણાવી ના પાડી, પણ તેઓ પાંચ વાગે પાછાં ફર્યા ન હતાં;” ઠોસાંએ કારોનરની તપાસમાં જણાવ્યું.

“આગળ તેઓ કોઈ વેળા એકલાં જતાં હતાં?” મિં મેકડર્મિટે પૂછ્યું.

“બચુબાઈને તેવી ટેવ હતી” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“પીરોજબાઈ એલેક્ઝેન્ડ્રા સ્કૂલમાં જતી હતી”? મિં મેકડર્મિટે તપાસ ચલાવી.

“હા.” ઠોસાંએ કહ્યું; પણ ગઈ કાલે શનિવાર હોવાથી શાળા બંધ હતી તેથી બચુબાઈની સાથે ગઈ હતી.

“પીરોજબાઈ સાથે હમેશ માણસ જતો હતો?” મિં મેકડર્મિટે પૂછ્યું.

“હા” ઠોસાંએ જણાવ્યું. “મૂકવા, લેવા અને બપોરનું ભોજન આપવા.”

“જેઉ જાણુ બહાર ગયાં ત્યારે તેમના હાથમાં ‘પારસલ’ મેં જોયું ન હતું; અરદેશર બહાર ક્યારે ગયો તેની મને ખબર નથી; ઘણી ઘણીઆણી વચ્ચે સારો સંપ હતો. તેઓ મારાં ઘરમાં સાથે બચ્ચાંની માફક ઉછર્યાં હતાં. પણ ઘરસંસારમાં તેઓ પડયાં નહિ હતાં કારણુ અરદેશર કોલેજમાં શિખે છે, ઠોસાંએ ખુલાસો કર્યો.”

“લગ્ન થયાં ત્યારે જેઉની વય કેટલાં વર્ષની હતી? બચુબાઈએ સંસારનું સુખ ભોગવવા કોઈ દિવસ ઇચ્છા જણાવી હતી? અથવા ઉદાસ રહેતી હતી?” કોરોનરે ધીરેથી પ્રશ્ન કર્યો.

“અરદેશર સોળનો અને બચુ બારની લગ્ન થયાં ત્યારે હતાં. બચુએ ઇચ્છા સરખી જાણવી નહોતી તેમ ઉદાસ પણ રહેતી નહોતી.” ડોસાંએ ભાર મૂકી ઉત્તર આપ્યો.

“બચુબાઈના આંગ ઉપર તે ખડાર ગઈ ત્યારે કાંઈ દાગીના કે પૈસા હતા? અથવા તેના દાગીના ખોવાયા છે?” મિ. મેકડર્મટે સવાલ કર્યો.

“દાગીના જોયા નહોતા અને ગાડીભાડા માટે પૈસા હતા કે નહિ તેપણ હું જાણતી નથી. કુંચી તેમની પાસે છે તેથી તપાસ્યા વગર કાંઈ ખોવાયાનું હું શું જાણું?” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“દિકરી પીરોજબાઈના ધણીનું નામ શોરાબજી છે તે ૨૦ વર્ષની વયનો છે, સરની શાળામાં પાંચમા વર્ગમાં ભણે છે, તે અગિયાર વર્ષની ઉંમરે પરણ્યો હતો. તેણે પણ સંસારસુખ ભોગવ્યું નથી. તેઓ હજી બચ્ચાં છે.”

“રાજબાઈ ટાવર ઉપર કોઈ દિવસે તેઓ ગયાં હતાં?” મિ. મેકડર્મટે પૂછ્યું.

“તે હું જાણતી નથી, નામ સરખું પણ તેમને મ્હોરેથી મેં સાંભળ્યું નથી.” ડોસાંએ તરતજ જવાબ દીધો.

“રાજબાઈ ટાવર ઉપર જવાની ઇચ્છા મી. કાપડિયા સોલિસિટરનાં ધણિઆણી આગળ પીરોજબાઈએ જણાવી હતી?” પોલિસે પૂછ્યું. “મને ખબર નથી અને હું તેને ઓળખતી પણ નથી.” સાક્ષિએ જણાવ્યું. “પીરોજનાં આંગપર દાગીના નહોતા. ગાડીભાડાં માટે વખતે બે ચાર આના હોય. મારી પાસે કાંઈ લીધું નહોતું. તેને જ્યારે ખપ પડતો અને માગતી ત્યારે હું પૈસા આપતી.”

(૨. રતનબાઈની સાક્ષી.)

“હું મરહુમ પેસ્તનજી ફરામજી દારૂખાનાવાળાની વિધવા છું. મરનારોના ઘરને બીજે માળે રહું છું, પણ સગી નથી. બપોરે સુમારે ત્રણ વાગતે પીરોજબાઈ તથા બચુબાઈ મારી પાસે આવ્યાં હતાં. તેઓ માસીને મળવા જવાનું બોલતાં હતાં, તે વેળાએ ઘણુંજ આરોગ્ય જણાતાં હતાં. પાંચ કલાક લગી ઉભા રહી મારી સાથે વાત કરી હતી.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ કહ્યું.

“મરનારો અને તેમના ઘણીઓ વચ્ચે ટંટો થતો કોઈ દિવસ મેં સાંભળ્યો નથી. પીરોજના હાથમાં ચોપડી જેવું કાંઈ હતું પણ નોકર સાથે નહિ હતો.” મિ. મેકડર્મટના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“તેઓ રાજબાઈ ટાવર જોવા જાય છે એમ જણાવ્યું ન હોતું. તેમના આંગ ઉપર દાગીના ન હતા.” જુરીની તપાસમાં ખુલાસો કર્યો.

“બનાવ બન્યો તે દિવસે બેઠા મરનારો મારી પાસે જહાર જતાં અગાઉ આવી મને કહ્યું કે ‘અમે બચુબાઈની માસીને ઘેર જઈએ છીએ. તે વખતે મારી ખાત્રી છે કે બચુબાઈએ અરમો પહેર્યો હતો અને માથા બાંધણું છેક આગળ સુધી બાંધેલું હતું, તે વગર મેં કોઈ પણ દિવસે તેને જોઈ નહતી. પીરોજબાઈના હાથમાં કાંઈ ચોપાન્યા સરખું હતું. મારી સાથે વાત કરવામાં તેમની આલચલણ સાધારણ હતી અને રાજબાઈ ટાવરવિષે કશી વાત થઈ નહતી.’” સાક્ષીએ ફરી બોલાવી તપાસતાં કોરોનરના પૂછવાથી આટલો વધારે ખુલાસો કર્યો હતો.

આ પછી તા. ૫ મી મે ને દિવસે ફરી મળવાનું ઠરાવી,

જૂરી, કોરોનર અને પોલિસ અમલદારો રાજાખાઇ ટાવર જોવા ગયા અને ત્યાં મરનારોની લાસો 'ક્યાં પડી હતી, કેમ પડી હતી, ક્યાંથી પડી હતી;' તે સઘળું તપાસ્યું, 'લોહીના ડાઘા જોયા, તકાવતનું માપ લીધું, ટાવર ઉપર ચડી તેના પ્રત્યેક મજલા, બારીઓ, બળીઓ અને ક્યાં ક્યાંથી પડી શકાય તે સઘળા સંભવો ' ધ્યાનમાં લીધા પછી સૌ સૌને ઘેર જવા વિ-ખરાઈ ગયા.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

પાયદસ.

આગલી રાત્રે ઠરાવ્યા પ્રમાણે જૂરી ભરવાનો વખત બ-રાબર નવ વાગતાનો હતો. તેથી ધારાપ્રમાણેનો બંદોબસ્ત અને દેખરેખ રાખવા લાગતા વળગતા ન્હાના મ્હોટા કાળાગોરા પો-લિસ અમલદારો અને સિપાઇઓ હાજર થયા. જૂરીની ભરણી કરવામાટે આમથી તેમથી રસ્તે જતા ૧૨ માણસોને પકડી આણી બેસાડ્યા. આ ૧૨ માણસમાં એક પણ પાર્સિને લેવામાં આવ્યો નહિ. બરાબર નવને ટકોરે કોરોનર સર્જન આવ્યો અને જૂરીના ૧૨ ગ્રહસ્થો સાથે લઈ લાસોની સંપૂર્ણ તપાસ કરી રહી, સંચકવાનો હુકમ આવ્યો.

આ પછી સગાં સંબંધીઓએ બેઠા લાસોની પાયદસ કહા-ડવાનું ઠરાવ્યું. આખો મ્હોટો પાર્સિ સ્ત્રી-પુરૂષો અને બાળકોથી હળીમળી ગયો હતો, પ્રાતઃકાળથી તે પાયદસ નિકળી ત્યાંસુધી તો કોઈએ ચાનો ગોટ સરખો પીધો નહતો! આજુ બાજુના મ્હોટામાં રહેનારાઓની હાલત અને દેખાવ એવોજ હતો! આખા કોટમાં તો જાણે પોતાને ઘેરજ મર્ણુ થયું હોય તેમ સ્ત્રી-

પુરૂષો અને બાળકો ઉદાસી થઈ બેસી રહ્યાં હતાં. ખંડારકોટના સઘળા લત્તાતરફથી ઘણા ખરા પાર્સિઓ આ ઉદાસીમાં સામેલ થયા હતા એટલુંજ નહિ પણ પરેલ, મહાલક્ષ્મી, દાદર, માટુંગા, માહિમ, વાંદરા અને છેક થાણા કલ્યાણીથી પણ પાર્સિઓ આવી પહોંચ્યા હતા.

ભૂરીનું કામ ખલાસ થતાં જ લાસોને નવડાવવામાં આવી, લોખાન તથા અગરબત્તી વિગેરે સળગાવવામાં આવ્યાં અને અંધ્યાડ્ડોએ ધર્મની ક્રિયા સારવા માંડી. ધર્મની સર્વે ક્રિયા પૂરી થયા પછી પાયદસ ધરની ખંડાર કહાડવામાં આવી. આ વખતે પ્રત્યેક ધરના ઓટલા ઉપર, બારીએ અને જાળિયે, અગાસીએ અને ઝરખે, પુરૂષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકો, ધરડા અને જીવાન સર્વેની આંખમાં આંસુ ભરાઈ આવ્યાં હતાં અને તેઓ દયકાં ખાતાં દેખાતાં હતાં તથા ધારાપ્રમાણે સર્વે જણુ નીચા નમી નમીને લાસોને માન આપતા હતા. ધીરે ધીરે ચાલી લાસોને મહોલ્લાની ખંડાર આણુતાં કંઈ અગણીત પાર્સિઓ આ સતી નારીઓને સેવટની આરામગાહની જગ્યાએ પહોંચતી કરવાસાડ માન આપવા આવી ઉભા હતા તેઓ પાયદસમાં સામેલ થયા જેથી એક દરિઆવ જેવો દેખાવ થઈ રહ્યો.

એકેક લાસને ચાર ચાર નસેસાલરોએ ખાંધ આપી હતી અને બીજા અવાર નવાર ખાંધ બદલાવવાને આસપાસ ચાલતા હતા. લાસની આગળ ઘણું દૂર બે કોન્સ્ટબલો અને તેની પછવાડે થોડેક દૂર બે નસેસાલરો ચાલતા હતા. તેઓ જે કોઈ સામે આવતા તેમને બાજુ કરતા હતા. પાયદસની આજુબાજુ છેટે છેટે પોલિસ સીપાઈઓ ચાલતા હતા. પાયદસમાં બેબે જણુ રમાલ પકડી અને એમ ત્રણુ ત્રણુની જોડી ચાલતી હતી. પા-

યદસ એવડી તો મ્હોટી થઈ હતી કે પાણીનો જીવતો પ્રવાહ બેઠો હોય એમ જોનારને જણાય! મુંબઈમાં કોઈની પાયદસ આવી ડબડબાવાળી અને ગંભીર નીકળી હોય એવું યાદ નથી એમ જુજરગ જોનારા જણાવતા હતા! સર્વેનાં મન ઉદાસ અને મ્હોડાં ઉપર શોક છવાઈ રહ્યો હતો. એક પણ જણ મુખમાંથી જીજી સરખો પણ અવાજ કરતો નહિ. આમ શોકનો સાગર બની રહેલો જોનારને જણાતો અને જોનાર પણ શોકમાં ડુબી જતો જણાતો, તેમ કાચા હૈયાનાં માણસો તો રડી જ પડતાં. પાયદસની છેવટે ગૃહસ્થાની અને બીજી ભાડુતી ઘોડાગાડી તથા બેલના રેંકડા ધીરે ધીરે ચાલતા હતા. પાયદસ બરાબર બે કલાકે દોખમે પહોંચી. અંધારાઓએ ત્યાં પહોંચ્યા પછી પાછી ધર્મક્રિયા કરી. પાયદસે આવનારાઓએ નમીને ચોગ્ય માન આપવા પછી ઘટતી જગાએ સઘળાં પૂરતાં માનસહિત લાસોને મૂકવામાં આવી. આવી રીતે સર્વ કાર્ય થઈ રહ્યા પછી પાયદસે જનારાઓ પાછા વળ્યા.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

કોરોનરની તપાસ—૨ જો દિવસ.

ઠરાવ પ્રમાણે બરાબર વેળાસર જુરી, કોરોનર અને પોલિસ અમલદારોએ આવી પોતપોતાની ઠરાવી રાખેલી જગાએ બેઠા.

“યુનિવર્સિટિના વાઈસ ચાન્સલરે કૃપા કરી આપણી સગવડ સારૂ આ દિવાનખાનું આપ્યું છે અને આ તપાસ ચાલશે તેટલા દિવસ આપવા સ્વીકાર્યું છે માટે તેમનો ઉપકાર માનું છું;” કોરોનરે પોતાની ખુરસી લેતાં જણાવ્યું.

(૩ મિ૦ મેકડર્મટની સાક્ષી.)

“હું કોટ વિભાગનો પોલિસ સુપ્રિટેન્ડેન્ટ છું. હોર્નબિરોમાં રહું છું. તા. ૨૬ મી એપ્રિલની જુરી વેળા હું હાજર હતો. જુરીએ લાસો તપાસી તે મેં જોયું હતું. તમારા હુકમથી લાસોના કપડાં ઉઘાડવામાં અને જૂદાં કર્યા પછી તે મારે સ્વાધીન કરવામાં આવ્યાં હતાં. હાલ તે મારી પાસે છે. એમાંની બે ઇન્જરો પોલિસ કમિશનરના હુકમથી તેમની ચીઠી સાથે સરકારી રસાયણીને આપવા લઈ ગયો હતો, તે ગઈ કાલે પાછી મળી છે. તે સાથે એક પત્ર આવ્યો હતો તે પોલિસ કમિશનરના નામનો હોવાથી તેમને ખાંચતો કરવામાં આવ્યો છે. આ બેઝ બાઇબોના કપડાંનાં જૂદાં જૂદાં બંડલો છે એમાં એ નીશાનીવાળું બચુબાઇના કપડાંનું છે અને બીનું પીરોજબાઇનું છે. બચુબાઇના કપડાંમાં, સાડી, સદરો, બાડિસ-પેટી, ગરમ પોલકો, ઇન્જર અને નવ બટન છે. માથાબાંધણું હતું નહિ; સોગંદ ઉપર કહી શકતો નથી કે હતું નહિ. પણ દરેક પાર્સિ સ્ત્રી બાંધે છે તે હું જાણું છું. એક સોનાની કડી ખાંધિયાએ એક કાનમાંથી કહાડી મને આપી હતી, તે આ રહી.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“સાડી, સદરો, પેટી, ગરમ પોલકો, ઇન્જર અને માથાબાંધણું; આટલાં કપડાં પીરોજબાઇનાં હતાં; તેના કાનમાં કડી હતી નહિ.

(૩ાસીબાઇની ફરી સાક્ષી.)

ખુરસી આપી બેસાડયાં પછી તેઓએ લખાવ્યું કે “મને જે કપડાં દેખાડવામાં આવે છે તે બચુબાઇએ પહેરેલાં હતાં.

બાડિસ-પેટી હાલ જે ફાટેલી છે તે તેણે ખેરી તે વખતે તેની ન હતી. બધાં કપડાં નવાં હતાં. તેઓ ખહાર જતી વેળા ફાટેલાં કપડાં ખેરતાં હતાં નહિ. કડી બચુબાઈના કાનની છે પણ કયા કાનની તે ધ્યાનમાં નથી. આ બટન સફેદ પેટીને પોચલાં હતાં. બટન પોવાનાં છિદ્રો ફાટેલાં નહિ હતાં, તેમજ પેટી કોઈ જગાએથી ફાટેલી ન હતી. તે ઘરમાંથી ગઈ ત્યારે જરા પણ ફાટેલી ન હતી. બહાર જતી વેળાએ ફાટાં કપડાં ખેરવાનો ચાલ અમારા ઘરમાં નથી. ગરમ પોલકો જે ફાટેલો હાલ હું જોઉં છું, તે નવો અને આખો હતો. ”

પીરોજબાઈના કપડાં જોઈ બોલ્યાં કે “આ સદરો પીરોજબાઈનો છે, એના ઉપર મારે હાથે લાલ દોરાથી નામ લખ્યું છે. આ ફાટેલી, પેટીને દોરાનાં બટન લગાડેલાં હતાં. આ ગરમ પોલકાને સાદા કપડાંનાં બટન છે. એ આગળ પાછળ ફાટેલો છે. આ ઈજરનો એક પાયજામો આડો અવળો અને સીધો ફાટેલો છે. એ સઘળાં કપડાં સારી સ્થિતિમાં હતાં. અમે બધાંએ માથાબાંધણું બાંધિયે છિયે પણ બચુબાઈને આણુવામાં આવ્યાં ત્યારે તેના બાલ વિખરાયલા જણાતા હતા. માથાબાંધણું દેખાયું હતું નહિ. ઘોચા વિનાની પીરોજબાઈએ ઈજર ખેરેલી હતી. તેના જમણા પાયજામાનો આડો ઉભો વેળ સૂધી ચીરાડો ઉતર્યો છે. બચુબાઈની ઈજરના જેવું આ નાહું છે. પીરોજબાઈનો ગરમ પોલકો પણ હાલ ફાટેલો જોઈ છું તે આખો હતો. તે બહાર ગઈ ત્યારે આખાં કપડાં ખેરી ગઈ હતી. તેની પાસે ઘણાં કપડાં હતાં. ”

“જેઠા બાઈઓની કસ્તી ક્યાં છે ? ” કોરોનરે મિ. મેકડા-ર્મટ તરફ જોઈ પૂછ્યું.

“તે પોલિસના હાથમાં આવી નથી;” મિ. મેકડાર્મિટ બોલ્યા.

“એક બાઇને હાથમાં ચોપડી લઇ જતાં તમે જોઇ હતી? ખંડાર જતી વેળા મરનારો કપડાં પહેરતાં તે તમે જોતાં હતાં?” જુરીએ ખાત્રી કરવા પૂછ્યું.

“ચોપડી નહિ જોઈ હતી; પણ કપડાં જોતી હતી;” સાક્ષીએ ખાત્રી આપી.

“અચુઆઇ ચસ્મો પહેરતી હતી તો છેલ્લાં ખંડાર ગયાં ત્યારે તે પહેરેલો હતો?” આરિસ્ટર મી. ઈન્વેસ્ટિગેટિવે પૂછ્યું. આનો ઉત્તર સાક્ષીએ “હા” નો આપ્યો.

“ચસ્મો સોનાનો હતો કે રૂપાનો? અચુઆઇની નજર ટુંકી હતી શું?” મિ. મેકડાર્મિટ પ્રશ્ન કર્યો.

“ચસ્મો સફેદ ધાતુનો હતો. તેનાથી દૂર દેખાતું નહિ હતું, માત્ર વાંચતી વેળા વાપરતી હતી.” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“અચુઆઇને શીફ્ટ થતું હતું?” મિ. મેકડાર્મિટ પૂછ્યું; પણ કોરોનરે એ સવાલ તેની માને પૂછવા જણાવ્યો.

“માથાબાંધણું બાંધ્યા વગર તેમને ખંડાર જવા દઉં જ નહિ, અચુઆઇ માથાના બાલમાં સૂચા ખોસતાં હતાં પણ પીરોજ નહિ. મારી આયા પાનઆઇ ખાંધેલું મને પ્રથમ ખબર આપી ત્યારે મેં એમ નહિ ધાર્યું કે ટાવર ઉપરથી પડી મર્યું પામનાર મારી દીકરીઓ હોય.”

મારા દિકરા અરદેશરે ખંડારથી આવી પૂછતાં મેં જણાવ્યું કે ‘બેબી માસીને ઘેર ગયાં છે.’ પણ તેણે ખાત્રીથી કહ્યું કે ‘ટાવર આગળ પડેલી આપણી છોકરીઓ જેવી લાગે છે માટે મારી સાથે આવી જુઓ.’ લાસોને અમે બેબીએ જઇ જોઈ

ઝોળખી હતી.” મિ. મેકડર્મટના પ્રશ્નોના ઉત્તરમાં સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“હું મુંબઈમાં આવી ત્યારથી બચુબાઈ હમેશાં મારી સાથે રહેતી હતી, જે વખતે તે ૧૧ વર્ષની વયની હશે; તેને હિસ્ટ્રિ-રિયા પ્રથમ ૧૬ વર્ષની વયે થયો હતો, ત્યારે ચાર માસ આબતરી રહી હતી. રોગનો હુમલો ૩-૫-૬-૭ દિવસે થઈ આવતો, તે માત્ર મહોંડા ઉપર પાણી છાંટવાથી મટતો. એથી કોઈ દિવસ તૂટી પડેલી નહિ, કારણુ તેને પ્રથમથી સમજ પડતી એટલે અમને ચેતાવે; અમે ડાક્ટરોની દવા કરિયે પણ તેમણે કારણુ કહ્યું નહિ. બે ત્રણ માસ ઉપર અટકાવના સંબંધ શિવાય કોઈ પણ કારણુસર દવા કરવી પડી ન હતી.”

“માસીને ઘેર નહિ જતાં ટાવર જોવા આવ્યાં તેમાં મને અજબ લાગ્યું નહિ, કારણુ તેમને ફરવા જવાનો શોખ હતો. તેમણે ટાવર જોવા જવાનું મને પૂછ્યું ન હતું પણ તેઓ જહાર ફરવા જવા આવવા સ્વતંત્ર હતાં. બચુબાઈ મજબૂત બાંધાની અને બે હાંડા જેટલું પાણી ઉંચકવાની શક્તિ ધરાવતી હતી;” કારોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ સવિસ્તર જ્ઞાન આપ્યું.

(૪. મિ. અરદેશરની સાક્ષી.)

“હું એલ્ડિફ્સ્ટન કાલેજમાં બી. એ. નો અભ્યાસ કરું છું. બચુબાઈ મારાં ધણીઆણી થાય. અમે સાથે એકજ ઘરમાં રહેતાં હતાં પણ સંસારસુખ ભોગવતાં નહિ હતાં, તે સંબંધી વાતો પણ કદી કરતાં નહિ. હું બી. એ. થાઉં ત્યાંસુધી બચુબાઈની પ્રસન્નતાથી તે બંધ રાખવામાં આવ્યું હતું. અમારાં લગ્ન ૧૦ વર્ષ ઉપર કરવામાં આવ્યાં હતાં. તે ઉદાસી નહિ પણુ નિરંતર સંતોષી રહેતી હતી. મારી જહેન પીરોજ પણુ તેવીજ

સંતોષી હતી. મારી જહેન કરતાં બાયડી વધારે શક્તિવાળી અને હિમ્મતવાન હતી. છેલ્લાં ત્રણ ચાર વર્ષ થયાં તો તે આરોગ્ય રહેતી હતી. તે પોતાની જીંદગીથી કંટાળેલી નહિ પણ સુખી હતી. તે બંદગી કરતી, ધર્મનાં ફરમાનો પાળતી, છતાં ધર્મોદ્ધ ન હતી. તે સુધરેલા નહિ પણ જૂના વિચારની હતી. અમે સેનસાહી પંથના મોબેદ છિયે, મારાં માબાપ બચુબાઈ ઉપર પૂર્ણ મહેરબાની રાખતાં. તેને જે ભેઠતું તે મારી માતા અપાવતાં છતાં તે કદી અધટિત માગણી કરતી નહિ. મારી માતા વહુ અને દીકરીને સરખાં ગણતું અને મ્હોળતાં.”

“હું જહાર જવાનાં કપડાં પહેરતો હતો તે વખતે બચુબાઈએ હસતે મુખે મને ચા પીવા જણાવ્યું. મેં કપડાં પહેરી તે પીધા પછી મારી પાસેથી ૧૫-૨૦ દિવસ ઉપર લીધેલો ઉછિનો રૂપિયો પાછો આપ્યો ત્યારે તે ખુશ મીઠાજમાં હતી.”

“ફાર્સિ શિક્ષકને ઘેરથી સવા પાંચ વાગે ઘેર આવી ખોંચતાં પાનખાઈ આપ્યાએ કહ્યું કે ‘એ પાર્સિ છાકરીઓ ટાવર ઉપરથી પડી મળ્યું પામી છે,’ પણ મેં મારી જહેન કે બાયડી હોવા વિષેનું ધાર્યું નહિ. ચા પી ફરવા નિકલ્યો, રસ્તામાં મિ. ખરસદજી મૌડાવાળા મળ્યા, તેમને આપ્યાએ કહેલી વાત કહી. ત્યાંથી સાથે જ ટાવર આગળ આવી લાગતાં કંપાઉંડ? આગળ લોકોનાં મ્હોટાં મ્હોટાં ટોળાં દીઠાં ! ત્યાં અગણિત અટકલો સાંભળી ! ભીડ એટલી બધી હતી કે પોણા સાત વાગતા સૂધિ લાસ આગળ જઈ શકાયું નહિ. તે ખાત્રીપૂર્વક નહિ ઝાળખાયાથી જહાર આવી, વિક્ટોરિયા કરી, સિંધા ઘેર જઈ, મારી માને તેડી લાવ્યો અને બારીકીથી તપાસતાં તો તે ઝાળખાઈ.” મિ. અરદેશરે કોરોનરના પૂછવાથી લખાવ્યું.

“પ્રથમ આવ્યા ત્યારે તમારી આયડીને ઝાળખવામાં શી હરકત નડી હતી?” મિ. મેકડર્મટે પૂછ્યું.

“એજિના મૂખનો આકાર કેવળ બદલાઈ ગયો હતો તેથી;” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“કપડા ઉપર ભરેલાં નામના અક્ષરો તપાસ્યા હતા?” મિ. મેકડર્મટે તપાસ આગળ ચલાવી.

“મેં કપડાં તપાસ્યાં નહિ હતાં.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તમારા સસરા ક્યારે ગુજ્યાં? તેઓ તમારી સ્ત્રીને કાંઈ વારસો આપી ગયા છે?” મિ. મેકડર્મટે તર્ક કર્યો.

“તેઓ સુમારે ૧૧ વર્ષ ઉપર મર્ણુ પામ્યા છે અને રૂ. ૫૦૦૦ આપી ગયાનું મેં સાંભળ્યું છે;” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

આવા બીજા સવાલોની અગત્ય કોરોતરને ન જણાયાથી મિ. મેકડર્મટે તે પૂછવા માંડી વાળ્યા.

“તમે ઘણી ઘણીઆણી અરસપરસ ઉછિનું આપતાં હતાં?” એક જુરરે પૂછ્યું.

“હા, ને તે પાછું પણ વાળતાં,” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તે એટલાજ માટે કે તમારો સંબંધ ધારો હતો?” કોરોતરે ખાત્રી કરવા ચાહી.

“હા, ને પૈસા અમને અમારાં માતાજી આપતાં,” સાક્ષીએ જવાબ આપ્યો.

“તમારી સ્ત્રી મર્ણુ પામે તો તેના રૂ. ૫૦૦૦ કોને મળે?” જુરરે પૂછ્યું.

“હું જાણતો નથી ને મેં તે સંબંધી વિચાર પણ કર્યો નથી.” સાક્ષીએ દુઃખથી કહ્યું.

“તમે લાસને પ્રથમ જોઈ ત્યારે પ્રકાશ કેવો હતો ?” આ-
રિસ્ટરે પૂછ્યું.

“પ્રકાશ ઝાંખો હતો, માત્ર બે દીવા હતા, વળી મારી
દષ્ટિ ટુંકી છે, હું ચરમા પહેરું છું તેમ મેં આગળ મુઝેલી લાસ
જોઈ ન હતી,” સાક્ષીએ ધીરજથી જણાવ્યું.

વળી એક જુરરના પૂછવાથી જણાવ્યું કે “મહારી જહેન
કે બાયડીને ‘અંગ્રેજી નોવલ કે ગુજરાતી કથા’ વાંચવાનો
શોખ ન હતો.

(૫. મિ. સોરાબજીની સાક્ષી.)

“મારું નામ સોરાબજી ધનજીશા દસ્તુર-કામદીન; હું સ-
રની શાળામાં પાંચમા ધોરણનો અભ્યાસ કરું છું; મારી અને બ-
ચુબાઈ વચ્ચેના સગપણની મને ખબર નથી; પીરોજબાઈ મારી
સ્ત્રી થાય; અમારાં લગ્ન ક્યારે થયાં તેની મને ખબર નથી; હાલ
હું ૨૦ વર્ષની વયનો છું, અમે ફિયર રોડ ઉપર સાથે રહેતાં હતાં;
પીરોજબાઈનાં માતા મારાં સાસુ અને કૂંઈ પણ થાય. બેડ
મરનારો જહાર ગયાં તે આગમજ ૧૧ થી ૪૧ વાગતા સૂધિ હું
સુતો હતો; સવા પાંચ વાગે શિકવાનું ભાષણ સાંભળવા ગયો,
તેને મારો એક દાંત પાડવા કહ્યું પણ તેણે નાપાડી; સાત વા-
ગતા સૂધિ ત્યાં જ હતો; ત્યાં મારા એક મિત્રે રાજબાઈ ટાવર
ઉપરથી બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ પડી મર્ણુ પામવાની ખબર મને કહી;
ત્યાંથી તેની જ સાથે પથ્થર બંદર ઉપર ગયો, જ્યાંથી ૭૧ વા-
ગતે ઘેર આવ્યો, ત્યારે લોકોએ મને કહ્યું કે ‘પીરોજ અને
બચુબાઈ ટાવરપર ગયાં હતાં ત્યાં તેઓ ઉપરથી પડી મર્ણુ
પામ્યાં છે.’” હું ઘરમાં જ રહ્યો, લાસોને સુમારે નવ વાગે ઘરમાં
આણવામાં આવી હતી.”

“અમે કદી લડતાં નહિ; અભ્યાસ પૂરો થવા પછી સંસારસુખ ભોગવવાની ઇચ્છા રાખતાં હતાં. પીરોજખાઈ આનંદી સ્વભાવની, સારી, આરોગ્યતાવાળી અને સુખી હતી; તેણે કોઈ પણ દિવસે ‘જીવથી કંટાળેલી’ જણાવ્યું ન હતું.”

“મારા આપ પોતાના ભાઈ સાથે રહેછે; મારી કુઈ જે મારાં સાસુ પણ થાય તેમણે મને મારી ૧૦ વર્ષની ઉમ્મરથી અભ્યાસ કરવા પોતાની પાસે રાખ્યો છે.” કોરોનરની તપાસમાં મિ. સોરાખજીએ સવિસ્તર લખાવ્યું.

“તમારા આપનું છૂટું ઘર નથી? તેઓ ડાસીખાઈ તમારાં સાસુ-દેઈના ભાઈ સાથે રહેછે?” આરિસ્ટરે પૂછ્યું.

“હા, તેમનું છૂટું ઘર નથી તેથી તેઓ મારી સાસુના ભાઈ સાથે રહેછે,” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“પીરોજખાઈ ચોપડીઓ વાંચતી હતી?” જુરરે પૂછ્યું.

“હા, પણ પોતાના અભ્યાસની ચોપડી વગર બીજું નહિ.” સાક્ષીએ કહ્યું.

(૬. મિ. બરજેરજી જામાસ્પજી પાવરીની સાક્ષી.)

“કમિશન એજન્ટ ડી. ચોથિયાની કંપનીમાં હું કલાર્ક છું; ખેતવાડીના અગિયારી મહોલામાં રહું છું; મરનારોને ઓળખતો નથી; તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બપોર પછી ત્રણ વાગે મારી આશીસથી નેશનલ બેંકતરફ જતાં ટ્રિચરની દુકાન આગળથી, મરનાર આઇઓમાંની એકે હાથમાં વર્તમાનપત્ર અથવા ચોપાનિયા જેવું ઝાલેલું, માલોમાલ આનંદથી હસી હસી વાતો કરતાં, હાઇકોર્ટતરફ જતાં મેં જોયાં હતાં; તેમની વાતો સંભળાઈ નહતી; ઘેર જવા પછી આસરે પાંચ વાગે સાંભળવામાં આવ્યું કે ‘રા-

જાખાઇ ટાવર ઉપરથી બે પાર્સિ બાનુઓ પડી મરુ પામી છે;’ હું ટાવરતરફ જવા નિકળ્યો, ત્યાં છ વાગે પહોંચ્યો અને પ્રથમ જતાં જોયલી તે બાનુઓ આ જ એમ ઓળખી; તેમની પાછળ જતાં મેં કોઈને દીઠો નહિ હતો.” સાક્ષીએ કોરોનરને લખાવ્યું.

“બેઝને માથે માથાખાંધણાં હતાં અને એકે ચરમા પહે-રેલા હતા,” આરિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તેમની સાથે કાંઈ વાત ચીત થઈ ન હતી.” સાક્ષીએ કોરોનરને ઉત્તર આપ્યો.

તેઓ ઉસ્કેરાયલી નહતી? સાક્ષીએ જુરીના પૂછવાથી જણાવ્યું.

(૭. મિ. ખરસદજી એદલજી કાર્પસની સાક્ષી.)

“હું એડવોકેટ જનરલની આફિસમાં કલાર્ક છું; ધનજી હુંગરી મહાલામાં રહું છું; તા. ૨૫ મી એપ્રિલે આફિસની આગાસી ઉપર ત્રણ વાગતાને સુમારે ઉભેલો હતો તે વેળાએ બે પાર્સિ બાનુઓને હાઇ કોર્ટના પૂર્વ માર્ગથી ટાવર તરફ આનંદથી હસ્તે મહોંડે વાતો કરતાં જતાં જોઇ હતી; એકના હાથમાં ચોપાનિયા જેવું કાંઈ હતું; તેમની પાછળ કે આગળ કોઈ ન હતું; આસરે અર્ધે કલાકે આફિસના સિપાઇએ આવી ખબર આપી કે ‘બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ ટાવર ઉપરથી પડી મરુ પામી છે;’ આ સાંભળી ત્યાં જતાં એકને લાઇબ્રેરીની પગથી ઉપર અને બીજાને વિક્ટોરિયામાં પડેલી દીઠી; આફિસ આગળથી થોડા વખત ઉપર ગયલી સ્ત્રીઓ આ જ હતી એમ મેં ઓળખી; વિક્ટોરિયામાં પડેલીની નાડી તપાસતાં તે ચાલતી જણાઇ; તેથી પોલિસ સિપાઇને ગોકલદાસ તેજપાળવાળી આરિપટાલમાં ઝડપથી લઇ જવા

જણાવ્યું; તે ગયા પછી બીજી લાસ પાસે જઈ સાડીના છેડો ઉઘાડી જોતાં, છાતી ખુલ્લી, તે ઉપર ઉંડાં નખોચી પડેલાં અને કપડાં ફરેલાં જણાયાં; માથાબાંધણું જણાયું નહિ; આ પછી એક સ્ત્રીના હાથમાંના ચોપાનિયાની ખોળ કરવા મિ. મેકડર્મટ અને ખાનસાહેબને જણાવ્યું. ” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“લાસોના માથાબાંધણું તમે જોયાં હતાં?” આરિસ્ટરે પૂછ્યું.

“હા, એકને માથે જોયું હતું.” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

“કોઈને આંખે ચસ્મા હતા?” કોરોનરે ખત્રી કરવા ચાહ્યું.

“તે મારા જોવામાં આવ્યા નહિ હતા.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

(૮. ભગવાનદાસ રણછોડદાસની સાક્ષી.)

“હું ગાડીઘોડાની દલાલી કરું છું; કોટમાં ત્રણ દરવાજા આવગળ રહું છું; તા. ૨૫ મી એપ્રિલે ત્રણ વાગતાને સુમારે યુનિવર્સિટિના આગમાં જઈ ત્યાંના માળીને તેના ભાણેજના આવવા વિષેની ખબર પૂછતાં તેણે નાપાડી હતી; પછી હું બાંક ઉપર બીડી પીવા બેઠો હતો, તેવામાં બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ ચકરીમાં ચર્ચ આવી, તેમની પાછળ ૨૦-૨૫ પગલાંને અંતરે મારા કરતાં સહજ મ્હોટા પાર્સિએ ચાલતાં સિપટી વગાડી. દહોરકાં ચાલ્યાં બોલતો તે સભળાયો. કશું બોલ્યાવગર બાઈઓએ પાછું ફરી જોવાથી પેલા પાર્સિએ પોતાનું મહોંડું પાછળ ફેરવી છુપાવ્યું; પાંચેક મિનિટ પછી ત્યાંથી ઉઠી હું દાઉદ સામ્રાજની આક્ષિપમાં ગયો.”

“પેલા પાર્સિ પેલા સ્ત્રીઓની પાછળ ગયો પણ તેમણે વલણ લેવાથી હું તેમને નેઈ શક્યો નહીં; સાડા પાંચ વાગે ટાવર આગળ પાછો આવ્યો પણ લાસોને નેઈ શક્યો નહિ.” સાક્ષીએ કોરોનરને જણાવ્યું.

“પાર્સિ કેટલું મ્હોટો બોલ્યો હતો?” જુરરે પૂછ્યું.

“હું અને પેલા સ્ત્રીઓએ સાંભળ્યું એટલું;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?” જુરરે અભિપ્રાય માંગ્યો.

“તે સ્ત્રીઓને અપમાન આપવાનું.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તે પાર્સિને તમે ઓળખશો?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“મને દેખાડવામાં આવે તો ઓળખું;” સાક્ષીએ હિમ્મત દેખાડી.

આ વખતે સર્વે લોકોની ઇન્ટેન્જરીનો અને અધીરાઈનો કશો પાર રહ્યો નહિ! પેલા પાર્સિને લોકોના ટોળામાં ભેળવીને ઉભો રાખવામાં આવ્યો હતો! પણ સાક્ષીએ લોકોના ટોળાં વચ્ચેથી પેલા જ પાર્સિને ઓળખાવ્યો. અંદર બેઠેલા લોકો તેમ જ બહાર એકઠા મળેલા લોકોમાં ઉસ્કેરણીની સાથે ખુશાલી; ગભરાટ સાથે ઘોંગાટ; અને આશ્ચર્ય સાથે ઇન્ટેન્જરી એટલી બધી તો પ્રસરી ગઈ કે પાંચ મિનિટ સૂધે લોકો શાંત થયા નહિ. અને પેલા પાર્સિમાટે પોલિસને ખાસ બંદોબસ્ત રાખવાની અગત્ય જણાઈ.

કોરોનરે સાક્ષીને પૂછ્યું, “એણે કયે હાથે સિપટી વગાડી?”

“જમણે હાથે.” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“કેમ જાણ્યું કે આ સ્ત્રીઓ મારેજ સિપટી વગાડી?” જુરરે શંકા કરી.

“તે વગર બીજી સ્ત્રીઓ હતી નહિ, વળી તે સ્ત્રીઓએ અજાણ્ય સાથે પાછું ફરી જોયું તેથી.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“મરનાર સ્ત્રીઓની પૂઠે અથવા આસપાસ એના શિવાયના બીજા માણસને ચાલી જતાં મેં જોયા ન હતા, તેમ બાગમાં પણ કોઈ ન હતું;” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું.

“કાળો દગલો, સફેદ પાટલૂન, અને પાઘડી પહેરેલી હતી, દગલાનાં બટન પોયલાં હતાં પણ માલુમથી કોલર દેખાતો હતો. પ્રથમ તેજ દિવસે મેં જોયો હતો અને એક દિવસે મિ. મેકડર્મટને ઘેર; હું ડેવિડ સામ્સનની આફિસમાંથી પાછો આવ્યો ત્યારે તે બાગમાં નહતો; તેણે સિપટી ફેડી ત્યારે હું તેની તરફ જ જોતો હતો. બાઈઓના મુખની આકૃતિ સિપટી સાંભળી કેવી થઈ તે મેં જોયું નથી.” સાક્ષીએ જુરીની તપાસમાં આટલું વધારે કહ્યું.

પ્રકરણ ૧૫ મું.

કોરોનરની તપાસ—૩ જો દિવસ.

(ઇ. દૌલત સિપાઈની સાક્ષી.)

“હું એકાઉન્ટન્ટ જનરલની આફિસનો સિપાઈ છું. કાલ-બાહેવી આગળ રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બપોરે બે વાગે મારો મિત્ર લક્ષ્મણ પોતાના ત્રણ મિત્રો લઈ મારી આફિસમાં આવ્યો હતો. તેમને મારી આફિસનું મકાન દેખાડી ટાવર જોવા તેડી ગયો હતો; તે વખતે ત્રણ વાગ્યા હશે. ટાવરના હવાલ-દારે મારી વિનંતી ઉપરથી ઝડપમાં થોડે છોટ બેઠેલા હમાલને દેખાડવા કહ્યું. આ વાતો ચાલતી હતી તેવામાં એક પાર્સિ આવ્યો. તેને હું ઓળખી શકું.”

આ વેળા પેલા પાર્સિને પોલિસે સારા બંદોબસ્ત સાથે હા-

જર કર્યો. સાક્ષીએ તરત જ ઝાળખ્યો. કોરોનરના કહેવાથી સાક્ષીએ તેનું નામ પૂછ્યું.

માણેકજી; પેલા પાર્સિએ જણાવ્યું.

“આખું નામ બોલો;” દુભાષિયાએ કહ્યું.

માણેકજી અસલાજી.

એને ત્યાંથી પાછો લઈ જવામાં આવ્યો, પણ લાવતી અને લઈ જતી વેળાએ લોકોએ તેના પ્રત્યે ધિક્કાર દર્શાવવા જખરો ઘોંગાટ કર્યો.

“આ પાર્સિએ હમાલને કાંઈ પૈસા આપવાથી તેને દરવાજા ઉઘાડી ઉપર જવા દીધો, તેની પૂઠે મારા ત્રણ મિત્રો ને બીજા પાંચ છ માણસો ગયાં, તેમાં એક છોકરો હતો પણ કંથી જાતનો તે ધ્યાનમાં નથી. બીજા પાંચ છ છોકરાઓને ઉપર જવા દીધા નહિ તેથી તેમણે ‘હુરેરે હુરેરે’ ના પોકાર કર્યો. હમાલે દરવાજાને ખડારથી તાળું દીધું. હું અને હવાલદાર વાતો કરતા હતા એટલામાં બે પાર્સિ સ્ત્રી આવી, ઉપર જવા ઇચ્છ્યું; મેં હવાલદારનો હવાલો આપ્યો. તેઓ વચ્ચે શી વાતો થઈ તે મેં સાંભળી નહિ. હવાલદાર હમાલ પાસે ફૂંચી લઈ યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીને માંડે તેમને લઈ જવા લાગ્યો. હું તેમની પૂઠે હતો. તેણે ખેલેલા માળની અગાસીનો પ્રથમ અને ટાવરપર જવાનો નહાનો દરવાજો પછી ઉઘાડ્યો. આ વખતે બે મુસલમાન સ્ત્રીઓ ઉતરતાં દેખાઈ અને બીજાંઓનાં પગલાં સંભળાયાં હતાં. એક પાર્સિ બાઈએ મારા હાથમાં બે બે આવી મૂકી તે હવાલદારને આપવા કહ્યું. તેમ મેં કર્યું પછી તે બાઈએ હમાલ અને સિપાઈઓ વચ્ચે બેઠી લેવા જણાવ્યું. ઘડિયાલના ઓરડા અગળ ખેંચ્યા પછી હવાલદાર ‘ફૂંચી ભૂલી આવ્યો તે લઈ આવું’

કહી નીચે ગયો. બાઇઓ આગળ ને હું પાછળ એમ અમે છેક મથાળેની અગાસી ઉપર ગયાં. હવાલદારના જવા પછી ઉપર ચડતાં વચમાં કોઈ મળ્યું નહિ. બાઇઓ અગાસી ઉપર આસપાસ જોવા ફરતી હતી. તેમાંની કોઈએ ચરમા ખેંચ્યો નહતા. કોઈના હાથમાં કાંઈ હતું કે નહિ તેની ખાત્રી નથી. અગાસી ઉપર મારા બે મિત્રો અને બીજાં સાત આઠ માણસો હતાં. હવાલદાર આસરે ૧૦ મિનિટમાં ફૂંચી લઈ આવી ખૂંચ્યો તેટલી વેળા અમે દેખાવ જોતાં હતાં. હવાલદારે ધડિયાલનું યંત્ર (સાંચાકામ) જોવા આવવા સર્વેને જણાવી, પેલી બાઇઓ તરફ ગયો ત્યાં તેમની સાથે વાત કરી કે નહિ તે જાણતો નથી, પણ મારા પૂછવાથી જણાવ્યું કે હાલ તરત જોવા આવવા તેઓ ના પાડેછે. અગાસી ઉપર તેમના સિવાય બીજા કોઈ હશે. દરવાજાની બાજુમાં એક બુઢ્ઢા મુસલમાનને દીકો હતો. સાત આઠ મિનિટમાં સાંચાકામ જોઈ નીચે ઉતરતી વેળા અગાસી ઉપર લઈ જઈ હવાલદારે ધડિયાલના કાંટા દેખાડ્યા હતા ત્યારે કેટલા વાગ્યા હતા તે ધ્યાનમાં નથી. ગોળ દાદરેથી નીચે ઉતરતાં એક આશુ મળ્યો, તે એકલોજ હતો કે સાથે કોઈ હતું તેની યાદ નથી. હેઠળ આવ્યા તો ઝરૂખા આગળ આવતાં પેલી બાઇઓને પડેલી દીકી તેમાં એક જીવતી ને બીજી મરૂં પામી હતી. થોડિક સેકંડ થોભી મારા મિત્રો પોતાને ઘેર અને હું આફ્રિસમાં ગયો.” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“તમારા ત્રણ મિત્રોને અહિં સાક્ષી આપવા બોલાવ્યા છે?”
 મિ. મેકડર્મિસ્ટ પૂછ્યું.

“હા; આ મારા ત્રણ મિત્રો વિકુ બાબાજી, હિર લક્ષ્મણ અને નારાયણ રાધુ મારી પૂર્વે ઉપર ગયા હતા અને આ બીજા બે લક્ષ્મણ નારાયણ અને બાબાજી સદુ ટાવરને મથાળે મળ્યા

હતા, એઓ પણ મારા મિત્ર છે.” સાક્ષીએ સર્વેને ઝાળખાવી કહ્યું.

“માણેકજી અસલાજીની પાછળ આ જ પાંચ જણ ઉપર ગયા હતા અને માણેકજી પણ ત્યાં હતા.” સાક્ષીએ મી. મેકડર્મિટના પૂછવાથી જણાવ્યું.

(અત્રે એક જુદા મુસલમાન અને છોકરાને આણુવામાં આવ્યા.)

“આ જુદો દરવાજા પાસે હાથ ઉપર પોતાનું માથું ટેકી પડ્યો હતો, તેની સાથે આ છોકરો હતો કે નહિ તે યાદ નથી.” સાક્ષીએ ઝાળખાવી જણાવ્યું.

પ્રભાશંકર પદમસીને દેખાડી “આને પણ અગાસી ઉપર દીઠો હતો. પાર્સિ બાઈઓ ડાબી બાજુએથી અંદર દાખલ થઈ હતી. હું તેમને બીજા આગળ ઉભો રહી નેઈ શકતો હતો. તેઓ આગળ ચાલી ટાવરની બીજી તરફ ગયાં તેથી તેઓ દેખાઈ શકી નહિ.”

“ત્યાં કોઈ પાર્સિ છોકરાં નેવામાં આવ્યાં હતાં. એક છોકરો ને એક છોકરી. તેઓ ઘંટ આગળ, બીજા ભેળાં ઉભાં હતાં. કદાચ તેમને ઝાળખી શકું” મિ. મેકડર્મિટના પ્રશ્નોના ઉત્તર સાક્ષીએ આપ્યા.

“કોઈને મારી વિનંતી છે કે તેમને અત્રે આણુવા મિ. કેળીને ફરમાવવું.” મિ. મેકડર્મિટે સૂચના કરી.

“મિ. કેળી તેમને ખીસામાં લઈ ફરતો નથી;” મિ. ઈન્વેસ્ટિગેટિ બોલ્યા.

“હું પણ મિ. કેળીને ફરજ પાડી શકતો નથી;” કોરોનરે ઉમેર્યું.

“તેમને આવતી કાલે હાજર કરવાનું મિ. કેળી માથે લેશે?” મિ. મેકડર્મટ્ટે ખીજી સૂચના કરી.

“તે કશું માથે લેતો નથી.” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિંગ ડાયરેક્ટરે પડ્યા.

“હું એવિષેની અત્રે નોંધ લઉં છું; જ્યારે રજુ કરવામાં આવશે ત્યારે સાક્ષીને ઝોળખાવવા બોલાવી શું.” કોરોનરે ચુકાદો કર્યો.

“ટાવરઉપર દસ આર જણુ હતાં. જે પાર્સિનાં છોકરાં અને માણુકજી અમારીસાથે ઘડિયાળ બેવા આવ્યા હતા કે નહિ તેનું ધ્યાન નથી. તેમ માણુકજીનું પાછળથી શું થયું તેની પણ ખબર નથી.” સાક્ષીએ મિ. મેકડર્મટ્ટના પૂછવાથી વધારે ખુલાસો કર્યો.

“તમે હેઠળ ઉતર્યા ત્યારે માણુકજી ઉપરજ હતા?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“હું જાણુતો નથી;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ઘડિયાળનો દરવાજો યુનિવર્સિટીના હવાલદારે ઉઘાડ્યો હતો. તેનીઅંદર ગયા ત્યારથી તે હેઠે ઉતર્યા ત્યાંસુધી ચિચિ-ચારી સાંભળી ન હતી. આ ખાલી ખાટલી મારી સાથે ઉપર ગયો ત્યારે લઈ ગયો હતો” સાક્ષીએ ખાત્રીથી મિ. મેકડર્મટ્ટના પૂછવાથી જુઘાની આપી.

“ખાટલીસાથે આ કજીઆને શું સંબંધ છે?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“તે આગળ જણાશે;” મિ. મેકડર્મટ્ટે હુંકમાં પતાવ્યું.

ખાખુ સૂરતચંદ્ર ચોધરી અને તેના દિકરા જનાર્દન ચોધરીને હાજર કર્યા, તેમાંથી સાક્ષીએ સૂરતચંદ્રને ઝોળખ્યો અને ખીજને ‘દીઠો ન હતો’ એમ જણાવ્યું.

“ઘડિયાળના કાંટા બેતી વેળા અમારૂં મોઢું પશ્ચિમતરફ હતું.” મિ. મેકડર્મટ્ટને સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“પશ્ચિમ દિશા કયી તરફ?” કોરોનરે સવાલ કર્યો.

“આ બાજુ; દરિયા તરફ.” સાક્ષીએ આંગળી દેખાડી જણાવ્યું.

“માણુકજી અસલાજીને ટાવરને મથાળે અગાસીઉપર જોયો હતો. તે ઘડિયાળ જોવાના ખંડમાં હેઠળ આવ્યો ન હતો તેમ કાંટા જોયા ત્યારે પણ તેને જોયો ન હતો. અમે નીચે ઉતર્યા ત્યારે પણ અમારીસાથે નહતો. ટાવરને મથાળે એક જાડાની સાંકડી જગા છે, તેમાંથી ભાગ્યે એક માણસ મુસ્કેલાઈથી જઈ શકે; બે માણસોથી તો ચાલી શકાય જ નહિ. અગાસીના અર્ધા ભાગમાં ફરી હું પાછો ફર્યો હતો તેથી બીજા ભાગઉપર ઉભેલા લોકોને હું જોઈ શકું નહિ. હું નીચે ઉતર્યો ત્યારે પેલી બાઈએ હાઈકોર્ટતરફની બાજુએ ઉભી રહી દેખાવ જોતી હતી. તેઓને વાતો કરતાં સાંભળ્યાં નહતાં. હું અને હવાલદાર સર્વેની પૂઠે ઉતર્યા હતા. માણુકજી મારીઆગળ ઉતરત તો હું તેને જોઈ શકત.” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિંગ ઓફિસરે તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“મને ઘડિયાળ જોતાં આવડે છે પણ કાંટા જોયા ત્યારે કેટલા વાગ્યા હતા તેનું ધ્યાન નથી. પાર્સિ બાઈઓને અગાસી-ઉપર જોઈ ત્યારે તેઓ ઉસ્કેરાયલી નહિ પણ શાન્ત હતી. માણુકજી પણ શાન્ત હતો. તેને બાઈઓસાથે વાત કરતાં દીઠો નહતો. તે એક બાજુએ અને હું સામી બાજુએ હતા તેથી અરાબર તેમને જોઈ શક્યો ન હતો. સઘળું જોઈ હેઠે ઉતરતાં આસરે પા કલાક લાગ્યો હશે.” સાક્ષીએ જુરીના પૂછવાથી ઉત્તર આપ્યો.

સાક્ષી અગત્યની વાતવિષે “ધ્યાન નથી, જાણતો નથી અથવા દીઠું નથી” એમ બોલ્યા કરેછે. કોરોનરે ટીકા કર્યા.

(૧૦ આત્મારામ બાબાજીની સાક્ષી.)

“હું યુનિવર્સિટીનો હવાલદાર છું. ગિરગામ રોડઉપર નાના શંકરશેઠની વાડીમાં રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે સુમારે સવાત્રણ વાગે ઝડપાનીચે ભોંયઉપર બેઠો હતો તે વખતે બે પાર્સિ બાઇઓ આવી, તેમાંની એકે છેલ્લા સાક્ષીપાસે ઉપર જવા દેવા કહ્યું. તેણે મને દેખાડ્યો. હું તેમની ઇચ્છાપ્રમાણે લાયબ્રેરીને માર્ગે તેડી ગયો. છેલ્લો સાક્ષી અમારી પૂઠે હતો. ઉપર જતાં ટાવરના દાદરનું બારણું મેં ઉઘાડ્યું. તે વખતે કે-ટલીક મુસલમાન સ્ત્રીઓ અને બાળકોને નીચે ઉતરતાં જોઈ, એક બાબુએ ઉભા રહી તેમને ઉતરવા દીધાં, આ વખતે પેલી પાર્સિ સ્ત્રીઓએ છેલ્લા સાક્ષીને બે બેઆની આપી, તે તેણે મને આપી કહ્યું કે ‘એ તારાં માણસોસાથે વહેંચી લેજે.’ હું ઘડિયાળના ઓરડાની કુંચી લુકી આવ્યો હતો તે લેવા ગયો અને સર્વે જણ ઉપર ગયાં.”

“નીચે આવી ઘડિયાળીના સિપાઇને કહ્યું કે ‘પાર્સિ સ્ત્રીઓ તથા બીજાંઓ ઉપર ગયાં છે તેમને ઘડિયાળનું સાંચાકામ દે-ખાડ. બાઇઓએ મને ચાર આના આપ્યા છે.’ ઘડિયાળના સિપાઇ ગંગાજી હીરાજીને ઓળખાવી કહ્યું. “એણે તેમ કરવા ના પાડી. મને કહ્યું ‘તુંજ દેખાડ.’ હું કુંચી લઈ ઉપર ગયો. પાંચમે માળે, મથાળેની એક દાદર નીચેની બીજી અગાસીઉપર હું આવ્યો ત્યારે એક પાર્સિ નીચે ઉતરતો હતો. (માણેકજીને ઓળખાવી) તે એજ હતો. હું છેક ઉપર ગયો ત્યારે ત્યાં દસેક માણસો હશે, પેલી બાઇઓને નહિ જોયાથી છેલ્લા સાક્ષીને પૂછવાથી તેણે કહ્યું તેઓ પેલી બાબુએ છે. તેમનીપાસે જઈ કુંચી બતાવી તેમને ઘડિયાળ જોવા આવવા જણાવ્યું. તેમાંની એકે

કહ્યું ‘હવણુ જ નહિ.’ ‘અમે ઘણી વાર જોયું છે.’ તેઓ માં-
હોમાંહ વાતો કરતી હાથકોટતરફ જોતી ઉભી હતી. તેઓ ઉદાસ
હતી કે ખુશાલ તે હું જોઈ શક્યો નહિ.”

“નીચે આવી છેલ્લા સાક્ષીને મેં જણાવ્યું કે ‘તેઓ આવ-
વા ના પાડે છે,’ ઘડિયાળનું યંત્ર અને કાંટા દેખાતી હું પ્રથમ
નીચે ઉતર્યો, મારી પીઠે સીપાઇ, તેની પાછળ તેના ત્રણ મિત્રો
અને બીજાઓ હતા. ત્રીજા દાદરઉપર આવતાં એક બાજુ અને
તેનો છોકરો મળ્યા. સર્વે ખહારને અને હું લાયબ્રેરીને દાદરે
ઉતર્યો હતો. હું નીચે આવ્યો કે તરતજ આફ્રિકાના હમાલે કહ્યું
કે ‘ઝડપથી આફ્રિકા બંધ કર, બે માણસો તુટી પડ્યાં છે.’
આથી તરતજ તે બંધ કરી ખહાર આવ્યો તો જે બાઇઓને
હું ઉપર લઈ ગયો હતો તે જ હતી. એક બાઈની લાસને યુનિ-
વર્સિટીની પગથી ઉપર મૂકી હતી અને બીજાને ઝડપમાંથી
ઉંચકી લાવતા હતા. તેઓ બેઠા મરણ પામેલી હતી. પાર્સિ-
ઓએ તેમને ઉંચકી હતી તેઓ બોલતા હતા કે ‘આ બાઈની
નાડ ચાલે છે.’ પોલિસના સિપાઇએ આવી આ વખતે પૂછ્યું
કે ટાવરનો હવાલદાર ક્યાં છે? મેં કહ્યું હું યુનિવર્સિટીનો હવાલ-
દાર છું. હું સાડા પાંચ વાગે અહિંથી ગયો હતો.” કોરોનરની
તપાસમાં સાક્ષીએ સવિસ્તર જણાવ્યું.

“બાઇઓતરફથી મળેલી બે બેઆની પોલિસને સ્વાધીન
કરી છે” (પોલિસે તે હાજર કરી.)

“હેઠલ પડ્યાપછી બાઇઓને એક પાર્સિએ પોલિસ હવા-
લદારને સ્વાધીન કરી હતીની?” મિ. મેકડર્મિદે પૂછ્યું.

“ નહિ, હું લાસ આગળ ઉભેલો હતો ત્યારે લાકડી ગાડી-

વાળા એક પાર્સિએ હવાલદારને કહ્યું હતું કે આ અહિંનો હવાલદાર છે.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“નંબર ૬૯૫ નો સીપાઈ મને ટાવર ઉપર લઈ ગયો, ટાવરની આગાસી ઉપર અમને પાંચ જાણુ મળ્યાં (પાંચ જાણુને હાજર કરતાં સાક્ષીએ તેમને ઝાળખાવ્યાં તેમાં એ બાણુ બાપ-દીકરા; એ મુસલમાન બાપ-દીકરા અને એક બ્રાહ્મણનો છોકરો.) માણેકજી અસલાજીને પાંચમા દાદર ઉપરથી ઉતરતાં દીઠા પછી પોલિસ કોર્ટમાં દીઠો હતો પણ ટાવર ઉપર ફરીથી દીઠો નહતો. માણેકજીને હેઠે ઉતરતાં જોયા પછી પાર્સિ બાઈઓ સાથે મેં વાત કરી હતી. ટાવર ઉપર કોઈ પાર્સિ છોકરાં જોયાં હશે પણ યાદ નથી. ઘડિયાલ દેખાડતી વખતે કોઈની ચિચિ-ચારી સાંભળી ન હતી. ટાવરની દક્ષિણતરફ મહોં રાખી મારી-સાથે સર્વેએ આસરે પાંચ મિનિટ ઘડિયાળ જોઈ હતી. ઘડિયાળના સાંચાકામની ફૂંચી લોંડ અને ખલેકલીનો સીપાઈ ધાણું ખડું રાખે છે. ટાવરની ફૂંચી મારીપાસે રહે છે. આખરદાર લોકોને લાયબ્રેરીને માર્ગે જવા દેવામાં આવે છે. બેઠા બાઈઓ-માંની કોઈએ ચરમો પહોંચે મેં જોયો ન હતો.” મિ. મેકડમ-ટના સવાલોના સાક્ષીએ જવાબ આપ્યા.

“માણેકજી પછી ક્યાં ગયો; મારાઉપર જવાપછી તે પાછો આવ્યો કે નહિ તે મેં જોયું નથી, તેમ મારી પૂઠે આવ્યો કે નહિ તે પણ હું કહી શકતો નથી. જે માર્ગેથી ઉતર્યો તેજ માર્ગે હું પાછો ચડ્યો હતો. પાર્સિ મળ્યો તે જગાની અગાસીઉપર ફરી મેં જોયું ન હતું તેથી સામી બાણુએ કોણુ હતું તે હું કહી શકતો નથી. સિપાઈસાથ ઉપર ગયલાં પાંચ માણુસોને હું પ્રથમ ઉપર ગયો ત્યારે જોયાં હતાં કે નહિ તે હું કહી શકતો નથી. તેમને આગળ જોયલાં તરીકે હું ઝાળખાવી

શક્યો હતો નહિ. કાંટા જોયા ત્યારે કેટલા વાગ્યા હતા, તેનું ધ્યાન નથી. ઘડિયામની ઝોરડીમાં પ્રથમ ગયો ત્યારે પાછળ એકાઉન્ટન્ટ જનરલ આફ્રિસનો સિપાર્થ હતો. બીજાઓ પોતાની મરજીથી આવ્યા હતા. પાર્સિ બાઇઓસાથે અગાસી ઉપર વાત કરી તે સાંભળી શકે એટલું પાસે કોઇ ન હતું. બાઇઓને કદી મેં આગળ ટાવર ઉપર આવેલી દીઠી ન હતી. કોઈ દિવસ તેમને ઘડિયાળ પણ દેખાડ્યું ન હતું. નિત્ય દિવસે હું જ અહિં રહું છું, ટાવર ઉપર આવનારને જોઉં છું, આખરૂદાર લોકોને અંદર લઈ જવા ધણું ખર્ચ હું જ લાઇબ્રેરીના માર્ગનો દરવાજો ઉઘાડું છું. મારી ગેરહાજરીમાં બીજા સિપાઇ પણ ઉઘાડે. બીજા સર્વે લોકોનો હવાલો લોંડ અને બ્લેકલી ઘડિયાળીના સિપાઇને આપું છું.” આરિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“આખરૂદાર ને નહિ આખરૂદાર તું કેમ ઝાળખે?” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિવે પૂછ્યું.

“મારી મનશક્તિથી.” સાક્ષીએ જવાબ દીધો.

“બે ચાર આના આપે તેને આખરૂદાર સમજી જવા દે અને બાકીનાઓને બહારથી?” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિવે ટકોર કરી.

“ના તેમ નહિ.” (આ વખતે સાંભળનારાઓ હસી પડ્યા) સાક્ષીએ પોતાની ચાલનો અચાવ કરવા તજવીજ કરી.

“ત્યારે તું તેને કેમ ઝાળખે?” કોરોનરે જીકર ચલાવી.

“તેમના દેખાવ અને પોશાક ઉપરથી.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“પેલા પાંચમાંથી બાપુ અને તેના છોકરા સિવાય બીજા ત્રણને મેં જોયા ન હતા. બહારનો દરવાજો ઉઘાડો હતો ત્યાંથી આવ્યા હોય; ત્યાં લોંડ અને બ્લેકલીના સિપાઇ હતા. મારી-

સાથે ધડિયાળ જોવા આવ્યા તે સઘળાને હું ઓળખું છું. ધડિ-
આળ બતાવી બહાર આવી તાળું દીધું પણ કૂચી દીધી કે નહિ
તે હું જાણતો નથી. કૂચી મારીપાસે હતી;” સાક્ષીએ બારિ-
સ્ટરના પૂછવાથી વધારે ખુલાસો કર્યો.

“અમે આગળ ઘણી વાર જોયું છે, હાલ તે જોવા આવી
શું નહિ એમ મોટી બાઇએ કહ્યું હતું. આમ બોલી ત્યારે મને
કશું આશ્ચર્ય લાગ્યું નહિ કારણ મારી ગેરહાજરીમાં વખતે તેઓ
આવી હોય. તેમના ચહેરા કે તેમની રીતભાતમાં કશું અસા-
ધારણ લાગ્યું ન હતું. તેઓ હાઇકોર્ટ તરફથી આવી હતી પણ
તે માટે મારી ખાતી નથી.”

“માણેકજી અસલાજીને જોયો તે જગાએથી ઉપર જવાનો
ખીજો દાદર નથી. તેને મેં ઉપર જતાં દીઠો ન હતો.” સાક્ષીએ
જુરીની તપાસમાં આટલું વધારે જણાવ્યું.

(૧૧ ગંગાજી હીરજીની સાક્ષી.)

લોંડ અને બ્લેક્લીને ત્યાં યુનિવર્સિટીના ધડિયાળને કૂચી
આપવાની નોકરી કરે છે. શનિવાર તા. ૨૫ મી એપ્રિલે પાછલા
પહોરના સુમારે ત્રણ ને પચાસ મિનિટે ટાવર આગળ લોકોની ભીડ
થતી મેં જોઈ, પૂછતાં જણાવ્યું કે ‘બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ મળું પામી
છે.’ ભીડમાં મને અંદર જવા દેવામાં આવ્યો ન હતો. કોરો-
નરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“એ દિવસે ત્રણ વાગે હું ઝરખામાં બેઠો હતો તે વખતે
બે મારવાડિયોએ આવી ટાવર જોવા જવા ચાહ્યું, તેમને જવા
દીધા પછી દશ મિનિટે પાંચ છ મુસલમાન સ્ત્રીઓ, એક અઘોડ
વચનો મુસલમાન અને એક વાણિયાનો છોકરો આવ્યા, તેમણે
ઉપર જવા ઇચ્છ્યું પણ મેં કહ્યું કે ઉપર ગયલાં આવ્યાં પછી ત-

મને જવા દઈશ. પેલા મુસલમાને તાકીદનું કામ જણાવવાથી સર્વેને જવા દીધા. બીજી દસ મિનિટ પછી દસ અગિયાર વર્ષનો એક પાર્સિ છોકરો અને આઠ નવ વર્ષની બે પાર્સિ છોકરીઓ આવ્યાં તેમને પણ જવા દીધાં. તેની પાછળ મુસલમાન બાપબેટા અને એક વાણિયાના છોકરાને જવા દીધા. પંદરેક મિનિટમાં મુસલમાન સ્ત્રીઓ, મારવાડિઓ અને અધોળ વચનો મુસલમાન ભેઈ ઉતરી આવ્યાં. આ વેળાએ સેક્રેટરિયટમાંનો એક સિપાઈ ચાર મિત્રોને તેડી ભેવા આવ્યો, તેમને ખોટી થવા જણાવ્યું તેવામાં એક ૨૦-૨૨ વર્ષની વચનો પાર્સિ આવ્યો એટલે બધાને ખડારને દરવાજેથી જવા દીધા. આ પછી પાંચ છ મિનિટ જવાબાદ બે પાર્સિ બાઈઓએ આવી યુનિવર્સિટિના હવાલદારપાસે જઈ ઉપર જવા ઇચ્છા દર્શાવી. હવાલદારે તેમને ખડારને દરવાજેથી જવા દેવા મને ભલામણ કરી. ‘ઉપર પુરૂષો ગયા છે માટે ખડારને દરવાજેથી જવા દઈશ નહિ’ એમ મેં કહું. મિં એકડર્મટના પૂછવાથી સાક્ષીએ જુબાની આપી.

“હવાલદારઉપર ત્યારે તું શું સત્તા ધરાવેછે કે”? કોરોનરે પૂછ્યું. “ટાવરનો અગ્નિચાર તેના હસ્તક નથી.” તે તેમને લાયબ્રેરીને માર્ગેથી લઈ ગયો હતો; સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તે તેમને અટકાવ્યા કેમ નહિ”? કોરોનરે તપાસ ચાલુ રાખી.

“તેઓ આખરદાર હતા;” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“પણ ઉપર પુરૂષો હતા તેથી સ્ત્રીઓને જવા દેવાય નહિ એ નિયમને તું કેમ બાઝી ના રહ્યો?” કોરોનરે યાદ આપી.

“મેં તેમને જતાં અટકાવ્યા નહિ;” સાક્ષીએ લાચારી દેખાડી.

“આસરે પાંચ મિનિટ પછી હવાલદારે પાછા આવી મારીપાસેથી ઘડિયાળના ઓરડાની ચાવી લઈ લાયબ્રેરીને માર્ગે તે

ઉપર ગયો. હું લાયઝેરીની પાછળના ચોકમાં પાણી પીવા ગયો. ત્યાં હાથ મ્હોડું ઘોઈ, પાણી પી, બીડી પીતાં મને પા કલાક લાગ્યો હશે. ત્યાં હવાલદારે આવી ‘હું ઘેર જઈ છું’ એમ જણાવ્યું. તે પછી ઝરખા તરફ પાછો ફરતાં લોકોની ભીડ થતી જણાઈ, તજવીજ કરતાં ‘એ પાર્સિ સ્ત્રીઓ પડી મરણ પામેલી જણાઈ’ પણ તેમની લાસ જોઈ શકાઈ નહિ.” કોરોન-રની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

સાક્ષીએ જણાવેલા સર્વે માણસોને માણકજી અસલાજી-સહિત હાજર કર્યો તેમને સર્વેને સાક્ષીએ ઓળખ્યા, ‘અને ત્રણ છોકરા ઝરખા આગળ રમતા હતા અને એ પાર્સિ સ્ત્રીની પૂર્વે છોકરા હેમચંદને ઉપર મોકલ્યો હતો’ એટલું વધાર્યું.

“સાડા આર વાગતાથી હું અહિં જ બેઠો હતો. ત્રણ વાગ્યા પૂર્વે ઉપર કોઈ ગયું નથી. પાર્સિ બાઈઓ ઉપર ગયા બાદ દસ મિનિટ પછી હું પાણી પીવા ગયો ત્યારે દરવાજાને કોઈ માણસને સોંપ્યા વગર ઉઘાડો મૂકી ગયો હતો. પાણી પીવા ગયો ત્યારે સાડાત્રણ વાગી ગયા હતા. બાઈઓ સવાત્રણ કે એકાદ બે મિનિટ પછી પણ એટલા અવાંતરમાં ઉપર ગઈ હતી. સ્ત્રીપુર-પોને ઉપર જવા દેવામાટે કશો કાયદો નથી.” આરિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ સ્પષ્ટ ખુલાસો કર્યો.

“પણ તારો નિયમ છેની કે પુરષો ગયા હોય ત્યારે સ્ત્રીઓને જવા દેવી નહિ!” મિ૦ ઇન્વેસ્ટિગેટિવે ઉથલાવી પૂછ્યું.

“આખરૂદાર અથવા શ્રીમંત સ્ત્રીઓને જો પુરષો ઉપર હોય તો જવા દેતો નથી. પણ બીજી સ્ત્રીઓને તો જવા દઉં છું. (આ સાંભળી સર્વે હસી પડ્યા હતા) કોને જવા દેવું અને કોને નહિ તે મારા જ વિચારને આધારે છે.” સાક્ષીએ ભોળપણ દેખાડ્યું

“ત્યારે બધી સ્ત્રીઓ આખરુદાર નથી?” કોરોનરે સાક્ષીનો અભિપ્રાય માગ્યો.

“ગરીબ વર્ગની સ્ત્રીઓને હું જવા દઉં છું;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“બાઈ તારી આગળ આવી ત્યારે તેમાંની કોઈએ ચરમો ખેંચ્યો હતો?” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિવે ચોકસાઈ કરી.

“મેં જોયું ન હતું તેમ કોઈના હાથમાં કશું ડીકું ન હતું.” સાક્ષીએ વધારી કહ્યું.

“હવાલદારે આવી પાંછી લાવી આપી તે વેળાએ ૪ વાગી ગયા હતા. તે વખતે તે ગભરાયલો હતો કે કેમ? તે ઉપર મેં કશું ધ્યાન આપ્યું ન હતું. માણેકજી અસલાહ આપ્યાપછી આસરે ૧૦ મિનિટ બાઈઓ આવી હતી. એને મેં આગળ દીકો ન હતો, તેમ બાઈઓને પણ આગળ કોઈ દિવસ ટાવર જોવા આવેલી દીકી ન હતી. ઉપર ગયાપછી તે ક્યારે નીચે ઉતરી ગયો તે મેં દીકું ન હતું. સાડા સાત વાગાને સુમારે મેં તેને લાયબ્રેરીના દિવાનખાનામાં ફરીથી દીકો હતો. તેણે છ અને એક મુસલમાને બે દોડિયા પોતાની ખુશીથી બક્ષિસ આપ્યાં હતાં. માણેકજીએ કાળો દગલો અને પાઘડી પહેરેલી હતી.”

“તારા ઘણીની રજતી તને પૈસા મલે છે?” મિ. લૉડે પુછ્યું.

“નહિ;” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“અગાઉ કેટલાક પાસેથી પૈસા લેવાની ફરિયાદ થવાથી તારી પાસે કૂચી લઈ લેવામાં આવી હતીની?” મિ. લૉડે યાદ આપી.

પણ કોરોનરે આ સવાલ પૂછવા દીધો નહિ.

પ્રકરણ ૧૬ મું.

કેરોનરની તપાસ-૪ થો દિવસ.

(૧૨ આપ્ત સુરતચંદ્ર ચૌધરીની સાક્ષી.)

“ હું ઇસ્ટર્ન બેંગાલ સ્ટેટ રેલવેમાં મદદનિસ સ્ટોરકીપરની નોકરી કરું છું. મારી આફિસ સિયાલકામાં છે. મુંબઈમાં તા. ૧૬ મી માર્ચે રજા ઉપર આવી ઉમ્મરખાડિઉપર ઉતર્યો છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બપોરે સાડા ત્રણ વાગે યુનિવર્સિટિના આગમાં થઈ ટાવરના ન્હાના દરવાજા આગળ આવી ઉભેલા સિપાઈઓએ દીધેલું તાળું ઉઘડાવી મારા છોકરાને સાથે લઈ ઉપર ગયો હતો. (ગંગાજી હીરને સિપાઈ દાખલ જાળખ્યો હતો) લાયબ્રેરીના માળઉપર ગયા તે વેળાએ અમને ચાર પાંચ માણસો મળ્યાં હતાં. ત્યાં અમે પાંચેક મિનિટ સુધી એક બાવલું જોતા ઉભા હતા. ત્યાંથી ઉપર ખીજા માળઉપરથી ઉપર જતાં સાત આઠ વર્ષની એક પાર્સિ છોકરી, ચાર વર્ષની વચનું પાર્સિ બાળક અને તેમનો નોકર જેવો માણસ ઉતરતાં મળ્યાં. તેમની પાછળ લાલ પાઘડી પહેરેલો એક હિંદુ ઉતરતો હતો, ટાવરને મથાળેની અગાસી ઉપર જતાં ત્યાં ત્રણ જણ, તેમાં એક બુઢો મુસલમાન, તેનો છોકરો અને એક હિંદુ હતાં. ઉપર પહોંચ્યા એટલે પોણા ચારના ટકોરા વાગ્યા. ત્યાં અમે ચાર વાગ્યા સુધી ઉભા હતા, ચાર વાગતાં જ બે પોલિસના સિપાઈ, તેમની પૂઠે બે યુરોપિયન અને પોલિસ ઇન્સ્પેક્ટર સ્ટાનફોર્ડ આવ્યા. મરનાર સ્ત્રીઓ દાદરે ચઢતાં કે ઉતરતાં અમને દેખાઈ ન હતી. એક પોલિસ સિપાઈએ આવી કહ્યું કે ચારી થઈ છે મારે હવણા હેઠે ઉતરવું નહિ. પાછળથી આવેલા બેમાંના એક યુરોપિયનના પૂછવાથી કોઈ પાર્સિ સ્ત્રીઓને અહિં જોવાવિષે મેં નાપાડી.

આસરે પા કલાક પછી પોલિસ ઈન્સ્પેક્ટરનીસાથે નીચે આવી યુનિવર્સિટીના દિવાનખાનામાં બે પાર્સિ સ્ત્રીઓની લાસ જોઈ. ઉપર લખાયા ઉપરાંત ઉપર ચઢતાં કે નીચે ઉતરતાં કોઈ માણસ મળ્યાં ન હતાં.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“હાઈ કોર્ટને મેં ઉપર જઈ ટાવર ઉપરથી જોઈ હતી. પોલિસ આવી ત્યારે પેલા ત્રણ માણસો સાથે પૂર્વતરફ ઉભા રહી પછી ઉત્તર તરફ થોડો વાર ઉભો હતો. ઉત્તરથી પશ્ચિમ તરફ અર્ધે ભાગે જઈ થોડિક સેકન્ડ-પલ થોભી પાછળ ફર્યો હતો. પાર્સિઓને અને પાર્સિ છોકરાંઓને દેખાવ ઉપરથી ઓળખી શકું.” બારિસ્ટરના પૂછવાથી ખુલાસો કર્યો.

“પેલા યુરોપિયનો કોણ હતા?” એક જુરે પૂછ્યું.

“સાક્ષી અહિં પરદેશી હોવાથી ઓળખતો નહિ હોય પણ તેમાંનો એક અત્રે હવણુ સાક્ષી આપવા આવશે. તેઓ મોટી પદ્ધતિના છે;” કોરોનરે જૂરીને ખાત્રી આપી.

(૧૩ પ્રભાશંકર પદમસીની સાક્ષી.)

“હું અનાજના વેપારી સોમજી કલ્યાણને ત્યાં નામું લખવાની નોકરી કરું છું, અને અખદુલ રેમાન સિટ્ટ—મહોલ્લામાં રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બપોરે ત્રણ વાગે હું ટાવરઆગળ આવ્યો ત્યારે એક માણસને ઉપર જવા દેવામાં આવ્યો હતો. હું, મેમન જ્ઞાતની આબરુદાર દેખાવની પાંચ સ્ત્રીઓ, એક મુસલમાન અને તેનો છોકરો, ઉપર ગયાં હતાં. ત્યાં બે ત્રણ મારવાડી સિવાય બીજું કોઈ મળ્યું ન હતું, તેઓ ઘંટ વાગતા હતા તે જોઈ નીચે ઉતાર્યા હતા. ત્યાં ઉભેલા મુસલમાનોને હું ઓળખતો ન હતો. મારવાડીઓના ગયા કેરે ૭-૮ મિનિટે મુસલમાન સ્ત્રીઓ, પુરૂષ અને છોકરો ઉતરી ગયાં હતાં.

હું ઉપર એકલોજ હતો એટલામાં એક બુદ્ધો મુસલમાન છોકરા સાથે આવી ખડોંચ્યો. હું ઘંટ જોતો ઉભો હતો ત્યાં આગળ દમ ભરાઈ જવાથી બુદ્ધો મુસલમાન બસી ગયો એટલામાં મારી બા-
બુએ બે ત્રણ ઘાટીઓ જતાં જણાયા હતા. તેઓ પાંચ છ મિનિટ રહી ઉતરી ગયાપછી એક બાબુ પોતાના છોકરાસાથે ઉપર આવ્યો હતો.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“તમે ઘંટ જોતા હતા તે વખતે હિંદુઓસાથ કોઈ પાર્સિને આવતાં દીડો હતો?” મિ. મેકડર્મટે પ્રશ્ન કર્યો.

“આવો પ્રશ્ન કરવો અયોગ્ય છે;” કોરોનરે ઉત્તર વાળ્યો.

“બીજા કોઈને આવતાં જોયાનું મારા ધ્યાનમાં નથી, અ-
ગાસીની ચારે બાજુ હું કર્યો નથી, ત્યાં ગયો અને પોલિસે પ-
કડ્યો તે અરસામાં કશી ચિચિયારી સાંભળી ન હતી;” મિ.
મેકડર્મટેના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“ઉપર ગયાપછી પોલિસે પકડ્યો ત્યાંસૂધી ઘંટ જ જોયા
કરતો હતો?” મિ. મેકડર્મટે વધારે ખાત્રી કરવા ઇચ્છ્યું.

“એ પણ અયોગ્ય સવાલ છે;” કોરોનરે કહ્યું.

“જોયા જણાવ્યા સિવાયના બીજા કોઈને જોયા ન હતા. બાબુ
આવ્યો તેની પા કલાક પૂર્વેનો હું ઉપર હતો. ઉપર ગયા પછી
પાંચ મિનિટ પ્રથમ પોણાચારના ટકોરા અને પોલિસ સાથે
નીચે ઉતરતાં બીજા, પણ તે કેટલા વાગ્યા તે યાદ નથી. સઘળું
મળી એવાર ટકોરા વાગ્યા અને બેઉવાર મેં ઉપર જ સાંભળ્યા
હતા;” સાક્ષીએ આરિસ્ટરના પૂછવામાં વધારે ખુલાસો કર્યો.

(૧૪ લક્ષ્મણ નારાયણની સાક્ષી.)

“હું જરીવાળા નારાયણ ધર્મસીને ત્યાં સિપાઇની નોકરી
કરું છું અને જુની હનુમાનગલીમાં રહું છું. ૧૧-૧૨ દિવસ

ઉપરના એક શનિવારે અપોરે સુમારે ત્રણ વાગે મારા મિત્ર એક હિંદુ છોકરા સાથે ટાવર જોવા ગયો જે વખતે તેનો દરવાજો બંધ હતો. પાંચ દસ મિનિટ થોડાં તોટલે ત્રણ ચાર માણસો લઈ એકાઉન્ટન્ટ જનરલનો સીપાઈ આવ્યો. દરવાજા આગળના સિપાઈએ ઉપર કેટલાંક માણસો ગયાં છે માટે દરવાજો ઉઘાડવા ના પાડી. એટલામાં એક પાર્સિએ આવી ખીસાનાંથી પૈસા જેવું કહાડી સિપાઈના હાથમાં મૂક્યું કે તેને જવાબ દીધો અને અમને અટકાવી રાખ્યા. પણ એકાઉન્ટન્ટ જનરલના સિપાઈએ વાંધો લીધાથી અમને સર્વેને જવા દીધા. અમે એકદમ અગાસીઉપર ગયા ત્યાં પુષ્કળ લોક મળ્યાં; જેમાં પાંચ છ મુસલમાન સ્ત્રીઓ, છોકરાં, એક અઘોડ વચનો અને એક બુઢો મુસલમાન, અને એક વાણિયા સિવાયના બીજા કોઈને જોયા નહિ. અગાસીની ચારે બાજુએ ફર્યા ત્યાં કોઈ જાણુયું નહિ, પણ હું ઘંટ જોતો હતો તેવામાં બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ ઉપર આવી ડાખીતરફ ગયા પછી તેમને દીડી ન હતી. તેમના હાથમાં કાંઈ મારા જોવામાં આવ્યું ન હતું. તેમની સાથે એકાઉન્ટન્ટ જનરલનો સિપાઈ એકલો હતો. પેલો પાર્સિ દરિયા તરફ ગયાની મને ખબર નથી. પાર્સિ ગયો તેજ બાજુએ બાઈઓ પણ ગઈ હતી. તેમની વાતચિત કે મેળાપ થયાની ખબર નથી, તેમ કશું જોવામાં પણ આવ્યું નહિ. ચાર પાંચ મિનિટમાં ફરી લઈ આવી હવાલદારે એકાઉન્ટન્ટ જનરલના સિપાઈને બે પાર્સિ બાઈઓવિષે વિચારવાથી ડાખી બાજુ દેખાડી. હવાલદાર જમણી બાજુએથી જઈ આવી ‘ચાલો હેઠળ ઉતરો, બાઈઓ આવેછે’ જણાવ્યું. હવાલદારની પાછળ અમે છ જણ હેઠે ગયા તેમાં માણેકજી અમારીસાથે આવ્યો ન હતો. ઘડિયાળના ચોરડામાં સાંચાકામ અને કાંટા દેખાડ્યા તે સિવાય ત્યાં બીજું કાંઈ ન હતું. બે ત્રણ

મિનિટમાં એ સઘળું જોઈ અમે નીચે ઉતર્યાં. ઉપર જઈ નીચે ઉતર્યાં એટલા અવાંતર—અરસામાં ઘડિયાળના ટકોરા પડ્યા હતા કે નહિ તેનું ધ્યાન નથી. નીચે ઉતર્યાં ત્યારે લોકોની ભીડ જોઈ અને ઝડપાની ખૂદાર ઉત્તર તરફ જોમને ઉપર જોઈ હતી તે બે પાર્સિ સ્ત્રીને પડેલી દીઠી.” કોરોનરની પ્રથમ તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“બાઈએને પડેલી જોઈ તેની દરકાર કર્યોવગર તું ચાલી ગયો? તેની આગળ કોઈ હતું?” કોરોનરે સાક્ષીથી ખાત્રી કરવા ચાલ્યું.

“નહિ; પાર્સિઓનું એક ટોળું હતું;” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“તે શું ધાર્યું હતું? તેઓ મરણ પામી હતી કે જીવતી હતી?” કોરોનરે તપાસ ચાલુ રાખી.

“એકના મ્હોંમાંથી લોહી વહેતું હતું પણ બેઝી મરણ પામી હતી.” સાક્ષીએ વધાર્યું.

“અગાસીઉપર હતો ત્યારે અને ઘડિયાળના ઓરડામાં હતો ત્યારે કોઈની ચિચિયારી સાંભળી ન હતી;” એમ મિ. મેકડર્મિટના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“માણેકજી અસલાજીએ કાળી પાઘડી, કાળો દગલો, અને સફેદ પાટલૂત પહેર્યાં હતાં. પાર્સિ સ્ત્રીઓને ઉપર આવતાં જોઈ હતી પણ તેમની મુખાકૃતિ-મહેરો જોયો ન હતો, તેઓ એક બીજાસાથે વાત કરતાં ન હતાં. વાણિયાને ઘંટ જોતાં જોયો તે અને મુસલમાન પોતાના છોકરાંસાથે હું નીચે આવ્યો ત્યારે ઉપર જ હતાં. વાણિયાએ પાર્સિને જોયાનું હું કહી શકતો નથી. ઘડિયાળની ઓરડીમાં હતો ત્યારે ઘડિયાળના યંત્રોનો ‘કટ-કટ’ અવાજ થતો હતો. ત્યાં મારા મિત્રો સાથે અહિંની માફક સા-

ધારણુ સાહે વાત કરતો હતો. ” જુરીની તપાસમાં સાક્ષીએ આટલો વધારે ખુલાસો કર્યો.

“તમે જે અત્રે સાંભળ્યું છે અને નજરે જોયું છે તે પણ એક જુઆની જ છે, વળી તમને ધડિયાળની ઓરડીમાં લઈ ગયો હતો જ્યાંના અવાજનો અનુભવ મળ્યો હશે, ” કોરોનરે અત્રે જુરીને સાવચેત કરી.

(૧૫ વિડુ ભુમયાની સાક્ષી.)

“હું પથ્થર બંદર ઉપર રહેનાર-આઠ લેસને બે ગાયો રાખનાર ગવળીને ત્યાં નોકર છું. આસરે અગિયાર દિવસ ઉપર બપોરના સવાત્રણને સુમારે લેસોને ચરાવવા મેદાનમાં યુનિવર્સિટિરોડ ઉપર ચઢને જતો હતો, તે વેળા ટાવર ઉપરથી કાંઈ પડવાનો અવાજ સાંભળી તે તરફ નજર કરતાં એક પાર્સિ સ્ત્રી છેક અગાસી ઉપરથી પીકે ઉથલઈ પડતાં જણાઈ. ટેલિફોનના તાર સાથે અથડાયાથી તે વૂટી ગયો હતો. તે લોંબ ઉપર ટાવરની પાસે ઝડપા આગળ ઉત્તર તરફ પડી હતી. તે વેળાએ હું ટાવરથી આસરે ૨૨ પગલાં દૂર બાગના કંપાઉંડની ખહાર હતો. બાઈઓ પડ્યા પછી થોડી વારે હું ગયો ત્યારે ત્યાં આગળ કોઈ હતું નહિ. પણ બે વાણિયાના છોકરાને ત્યાં દોડી પહોંચતાં જોઈ મેં પણ ‘સિપાઈ સિપાઈ’ બોલતો જઈ જોયું તો બે પાર્સિ સ્ત્રી પાસે પાસે પડી હતી. પ્રથમ સાંભળ્યા ધપકારા સાથે પ્રથમ પડી બાઈ ક્યાંથી પડી તે જોયું નહતું.” કોરોનરની પ્રથમ તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“લાંબા હાથ કરી તેણે કૂદકો માર્યો ત્યારે તે કાંઈ અવાજ સાંભળ્યો હતો?” મિ૦ મેકડર્મોટ પૂછ્યું.

“લાંબા હાથ કરવા વિષે સાક્ષી કશું બોલ્યો જ નથી;”
કોરોનરે યાદ આપી.

“આઈએ કૂદકો માર્યો ત્યારે કશી ચિચિયારી સાંભળી નહતી,” સાક્ષીએ ખાત્રીથી મિઠ મેકડર્મટના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“માથા ઉપર ઉંચા કરેલા તેના હાથ જોયા હતા. પીક હાઇકોર્ટ તરફ હતી પણ તેનું આખું શરીર ટાવર ઉપરથી દેખાયું નહતું. તેને અગાસી ઉપર ઉભેલી નહીં પણ બેસી પડતું નાંખવા ઘોરાપર બેઠેલી દીઠી હતી. પડતાં કશા સાથે અથડી નહતી. મને ઘડિયાળ જોતાં આવડતું નથી. ખેલી પછી બીજી પડ્યાના ધપકારા વચ્ચે એક માણસ ચાર પાંચ પગલાં ચાલે એટલો અવાંતર હશે.” સાક્ષીએ કોરોનરની બીજી વેળાની તપાસમાં વધાર્યું.

“ખેલી પડ્યાનો સાદ સાંભળી છ સાત ડગલાં આગળ ચાલી મેં ટાવર ઉપર જોયું ત્યારે ત્યાં આગળ કોઈ માણસ જણાયો નહતો. ભેંસો હાંકતી વેળા સામું પણ સાદ સાંભળી ઉંચું જોયું ત્યારે આઈએ ઉંચા કરેલા હાથ જોયા હતા.” જૂરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“પડનાર આઈના શરીરનો કેટલો ભાગ તે જોયો હતો?” એક જૂરરે પૂછ્યું.

“પણ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તે દિવાલ ઉપર બેઠી હતી તે પૂર્તું છે.” કોરોનરે પુછનાર જૂરરને સમજ પાડી.

“પણ સ્ત્રીને તે પડતાં જોઈ ત્યારે તે અકસ્માત પડી, કોઈએ નાખી દીધી કે પોતાની મેળે પડી?” એક જૂરરે વધારે ખાત્રી કરવા ચાહ્યું.

“તેણે હાથ ડંચા કર્યા હતા અને પડી ગઈ હતી.” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“સાક્ષીએ પ્રથમ આપેલો ઉત્તર પાછો આપ્યો છે, એ કાંઈ એવો નથી કે તે વેળાએ પડેલી પોતાના મન ઉપરની છાપનું વર્ણન કરી શકે કે જણાવી શકે; સાક્ષીને સમજ પડે અને તેના ઉત્તરથી વધુ પ્રકાશ પડે એવાં પ્રશ્નો પૂછવાં;” કોરોનરે જુરીને સૂચવ્યું.

“તે છેક ઉપરથી પડી હતી;” એક જુરરના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“એ વિષે મને કશો શક નથી.” સાક્ષીએ કોરોનરની ખાત્રી કરી.

“જુરીની ઇચ્છા હોય તો સાક્ષીને ખંડાર લઈ જઈ બરાબર સવાલો પૂછવા;” કોરોનરે જુરીનો વિચાર જાણુવા માહું.

કોરોનરની સૂચના જુરીને યોગ્ય લાગ્યાથી દિવાનખાનામાં ખીરાજેલા લોકોને ખંડાર કંઠાડવા આદ; સાક્ષી, જુરી અને કોરોનર યુનિવર્સિટીના કંપાઉંડમાં ઝરૂખા ખંડાર ટાવર નીચે આવી ઉભા. સાક્ષીએ સર્વેને દેખાડ્યું કે ‘આ જગાએ (ઝરૂખાની ખંડાર ઘણી નજદિકમાં) એક સ્ત્રીઓ પાસેપાસે પડી હતી.’ ત્યાંથી સર્વે હાઇકોર્ટના કંપાઉંડ આગળ ગયા. સાક્ષીએ આ જગાએ પોતાનો હાથ ટાવરતરફ ઉંચો કરી કહ્યું કે ‘ઘડિયાળને મથાળે અગાસીની ભીંતની દિવાલ ઉપર ડાબી આબુએથી એક આઇને અદુકડી-અકર ડંચા હાથ કરી બેઠી દીઠી હતી.’

“લાસની પાસ ગયો ત્યારે એકની સાડી અર્ધ છૂટી અને ખીજની તેના શરીર ઉપર જ હતી. ત્યાંથી કોઇને જતો રહેતાં જોયો નહોતો.” જુરીની તપાસમાં સાક્ષીએ ઉમેર્યું.

“એક બાઈના પડવાનો ધપકારો સાંભળી પ્રથમ થોડાંક પગલાં આગળ ચાલી ઉપર જોયું ત્યારે તે પડતી દેખાઈ. તેના પગમાં બુટ હતાં અને તે ભીંતની કિનાર ઉપર મૂકેલાં હતાં. સામી તરફ પીઠ કરી બેસવાથી બુટની એડી દેખાઈ હતી.” બારિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“આટલે દૂરથી તને પગ કેમ દેખાયા?” બારિસ્ટરે શંકા કરી.

“આવડા મોટા અવાંતરથી તું જોઈ શક્યો?” કોરોનરે વધાર્યું.

“હા, બુટનો એડીવાળો ભાગ જોયો હતો.” સાક્ષીએ ખાત્રી આપી.

“પોલિસના મિ. મેકડર્મટ સાહેબને ગયે ગુરૂવારે પ્રથમ આ બીના કહાની પૂર્વે મિત્ર કે સગાં કે કોઇને મારા શેઠ સિવાય જણાવી નહતી. મારા શેઠનું નામ કિબ્બા, તેને ટાવર ઉપરથી બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ પડ્યાનું જણાવ્યું હતું પણ બુટની એડી અગાસી ઉપર દીઠાની વાત કહી નહતી. તે દિવસે ત્યાં આગળ પોલિસ એકઠી થઈ હતી પણ તેને કશું કહ્યા વગર ઘેર ચાલી ગયો હતો. મિ. મેકડર્મટ પાસે પરદેશી પોલિસ સિપાઈ તેડી ગયો હતો. મારી ઉપર એક પાર્સિએ ચોરીનું આળ-તોમત ચડાવ્યાની તપાસ કરવા આવેલા બે પોલિસ સિપાઈને મારા શેઠે આવિષે વાત કરવાથી ‘હું આ બીના જાણું છું’ એમ પોલિસમાં ખબર થઈ. મારી ઉપર ચડાવેલું આળ ખેંચી લેવાયું. આળ ચડાવનાર પાર્સિ ઘોઘાના મોઢાંમાં રહેછે. મારી જુઓની મિ. મેકડર્મટ સાહેબે પોતાના ઘરમાં લખી લીધી હતી પણ તે ઉપર મેં સહી કરી નથી.” બારિસ્ટરે પૂછવાથી સાક્ષીએ આટલો વધારે ખુલાસો કર્યો.

મિ. ઇન્વેરારિટિએ માંગવાથી લખી લીધેલી અસલ જુ-
બાની મિ. મેકડર્મિટ્ટે આપી. તેમાં સાક્ષિએ લખાવ્યું હતું કે
‘તેણે પડનાર બાઈને ટાવરની સર્વેથી ઉપરની અગાસીની ભીં-
તની કિનાર ઉપર ઉભેલી જોઈ હતી.’

“આ મકાનની પાસેના સઘળા મકાનોના નામની ખબર
નથી પણ પાસેનાનું ગવર્નરનો ખંગસો જાણું છું. સાક્ષીએ
આરિસ્ટરના પ્રશ્નનોના ઉત્તરમાં જણાવ્યું.

“ત્યારે તને સેક્રેટરિયટ નામ કહું તો આશ્ચર્ય લાગે કે?”
આરિસ્ટરે સાક્ષીને ગુંચવ્યો.

“એવું નામ તો મેં સાંભળ્યું જ નથી, અને જુબાની લ-
ખાવતી વખતે તેમ કહું જ નથી.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

મિ. ઇન્વેરારિટિની સૂચનાથી આ સાક્ષીની લખી લીધેલી
જુબાની કોરોનરના દસ્તાવેજ સાથે રાખવામાં આવી.

“તે દક્ષિણ દિશાએ જોતી હતી એમ કહું હતું” સાક્ષીએ
આરિસ્ટરના પૂછવાથી જણાવ્યું. “ખોલવાના કરતાં હાથના ઈ-
શારાથી મારા વિચાર દર્શાવ્યા હતા” એટલું સાક્ષીએ ઉમેર્યું.

“તે દિવસે ભેંસ ચરાવતો હતો ત્યારે મારા હાથમાં લાક-
ડી હતી તે મેં પોલિસને લાવી આપી હતી, તેણે તે ઉપર
નિશાની કરી પાછી આપી હતી; તે હું આજે અત્રે લાવ્યો નથી,
મારા ઘરમાંથી કોઈ લઈ ગયું છે, શુક્રવારે પોલિસે તેડાવી ભાંય-
ખાળે પોલિસ કમિશનર સમક્ષ મારી સાક્ષ લીધી હતી.” મિ.
મેકડર્મિટ્ટના પૂછવાથી સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

(૧૬ હરીદાસ જીવરાજની સાક્ષી.)

નહાની વયના આ છોકરા સાક્ષીને સોગંદ આપી ખરાખો-
ટાની સમજ પૂછવા પછી કોરોનરે જુબાની લેવા માંડી.

“હું ગુજરાતી પાંચમાં અને અંગ્રેજી પહેલાં ધોરણનો અભ્યાસ ખજાનેગૃહમાંની એક શાળામાં કરેલું. તા. ૨૫ એપ્રિલને શનિવારે આસરે સવાત્રણ-સાડાત્રણ વાગે વાણિયાના બીજા બે છોકરાઓ સાથે રાજબાઈ ટાવર જેવા યુનિવર્સિટીના કંપાઉંડમાં ઉત્તર દિશાને દરવાજેથી આવી નીચે રમતો હતો ત્યારે અગાસીની પડોસમાં કાંઈ પડવાનો સાદ ઉત્તર તરફથી આવતો સાંભળી તરત જ ઉંચું જોયું તો અગાસીના એક ખુણા આગળ એક પાર્સિ સ્ત્રીને મારા તરફ પીઠ કરી ઉભેલી જોઈ.”

(આટલી સાક્ષી લીધા પછી જુરીની ઈચ્છાથી સાક્ષીને સાથે લઈ સર્વે ટાવર ઉપર ગયા, ત્યાં આવવા વર્તમાન પત્રોના પ્રતિનિધિને કોરોનરે ના પાડી હતી, પણ જુરોરેને પૂછતાં તેમને જણાયું હતું કે ‘એક બાઈએ અગાસીના વળાની ખંડારની બાબુ-એ કટેરામાં પગ ઘાલી વળા પકડી ઉભી રહ્યા પછી હાથ છોડી દીધા હતા.’)

“અગાસીની ખંડાર એક પાર્સિ સ્ત્રીને પોતાને હાથે અગાસીની ભીંત પકડ્યા પછી તરતજ છોડી દઈ ભોંયપર પડતાં જોઈ હતી. પડી તેની પહેલાં અને હાથ છોડ્યા પછી મારી સાથના ગોડિયાને કહ્યું કે ‘જે, જે, આ સ્ત્રી કસરત કરે છે.’ મારા મિત્રોનાં નામ કાળિદાસ અને હેમચંદ છે. તે પડ્યા પછી કાળિદાસ ટાવર તરફ ગયો. હું અને હેમચંદ પોલિસને બોલાવવા દોડ્યા. પબ્લિક વર્કસ ખાતાની આફિસની પડોસના રસ્તાપર એક પોલિસ સિપાઈને ઉભેલો જોઈ તેને કહ્યું કે યુનિવર્સિટી ટાવર ઉપરથી એક સ્ત્રી પડી ગઈ છે. તે પોતાના હાથમાંની ચોપડી મૂકી કંઈ જઈ પાછો આવ્યો તેટલામાં એક પાર્સિને સીગરામના કોચબોક્સ ઉપર બેઠેલો જોયો. સિપાઈ અને ગાડીવાળાના ‘શું છે? શું છે?’ પૂછવાથી મેં જણાવ્યું કે ‘જે

પોલિસ સિપાઈ, હું અંને મારો મિત્ર હેમચંદ સર્વે હોડતા કંપાઉંડમાં આવ્યા પણ હું લાસ આગળ ગયો નહિ, પરંતુ લોકો બોલતા હતા કે એક જણ જીવતી છે.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખ્યું.

“મેં ખબર આપી હતી તે સિપાઈ આ છે (દેખાડીને) એને મેં બીજે દિવસે મરનારના ઘર આગળ જુરી ભરાઈ ત્યાં જોવા ગયો ત્યારે દીકો પણ તેની સાથે વાત કરી ન હતી. તે પછી બે દિવસ રહીને મારા ઘરની સામે ઉભેલો મેં હેઠે ઉતરતાં દીકો હતો. ‘સાહેબ બોલાવે છે’ એમ કહેવાથી ‘હવણા મારે ખાઈ નિશાળે જવું છે—કાલે આવીશ’ કહ્યું હતું. બીજે દિવસે મારા ભાઈને સાથે લઈ મિ. મેકડર્મીટને બંગલે જઈ જુખાની લખાવી આવ્યો હતો.” મિ. મેકડર્મીટના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“પોલિસે તને સોધી કહાડ્યો કે તું મરજીથી પોલિસ આગળ આવી કાજર થયો?” મિ. મેકડર્મીટે ખાત્રી કરવા ચાહ્યું.

આ પ્રશ્ન કરવાનું તાત્પર્ય—મતલબ શું? કોરોનરે કારણ જાણવા ઇચ્છ્યું.

“એથી જણાશે કે પોલિસે તેને કેવી પ્રકારે સોધી કહાડ્યો છે.” મિ. મેકડર્મીટે ખુલાસો આપ્યો.

“પણ એ પ્રશ્ન તો બાઈઓનાં મળું કેવી પ્રકારે થયાં તેને વિષેનો પ્રકાશ—અજવાળું પાડવા કરતાં, પોલિસે આ કામમાં કેવી ચંચળાઈ દર્શાવી છે તે જણાવવા જેવો જણાય છે.” કોરોનરે બ્રમ બોલ્યો.

“પણ તે દેખાડી આપશે કે આ સાક્ષી પોલિસને હાથ કેવો અકસ્માત આવ્યો છે.” મિ. મેકડર્મીટે જીકર કરી.

“મારી મેળે હું સાક્ષી આપવા ગયો હતો, ગવળી (ઓળખાવી) વિષેની પોલિસને ખબર મેં જ આપી હતી. મેં કહ્યું હતું કે ગવળીએ પણ જોયું છે અને તેના હાથમાં લાકડી હતી. બીજે દિવસે ભાયખાળે એક નંગલા આગળ મેં જીઆની આપી હતી.” સાક્ષીએ મિ. મેકડર્મટના પૂછવાથી વધારે ખુલાસો કર્યો.

“પોલિસ સિપાઇને ખબર કરવા દોડ્યો ત્યારે તેને, સી-ગરામવાળાને અને મારા ઘરના માણસોને ‘એ પાર્સિ બાઇ પડી ગઈ છે’ એમ કહ્યું હતું પણ ‘કેમ પડી, ખડાર ઉભી રહી ત્યાંથી પડી’ એમ કહ્યું ન હતું.” આરિસ્ટરને સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ત્યારે ભીંતપર ઉભી રહી પછવાડે ઉથલઇ પડી, એ વાત તં મિ.મેકડર્મટને જ કહી હતી?” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિવે ખાત્રી કરવા આજ્ઞા.

“હા મને લાગે છે કે તેને જ મેં પ્રથમ કહ્યું હતું” સાક્ષીએ અર્ધ ખાત્રીથી ઉત્તર વાળ્યો.

“ગઈ તા. ૩૦ મીએ મિ. મેકડર્મટ આગળ મેં સાક્ષી આપી હતી. પ્રથમ પાર્સિ સ્ત્રીને જોઈ ત્યારે પીઠ મારી તરફ હતી અને મહાંડુ જોઈ શક્યો નહતો.” સાક્ષીએ આરિસ્ટરને જણાવ્યું.

“જેવો તે પ્રથમ ધબકારો સાંભળ્યો તેવું તે ઉપર જોયું તો એક પાર્સિ સ્ત્રી ટાવરની ઠેક ઉપર અગાસીના વળાની ભીંતપર ઉભી રહી પોતાનું મહાંડું સેક્રેટરિયટ તરફ ફેરવી નીચે તૂટી પડી એમ મિ. મેકડર્મટ પાસે કહ્યું હતું?” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિવે પૂછ્યું.

“નહિ; મેં એમ કહ્યું હતું જ નહિ,” સાક્ષીએ સાફ નાપાડી.

“હેમચંદ ટાવર ઉપર ગયો હતો પણ સ્ત્રીઓ નીચે પડવા અગાઉ ૧૦ મિનિટમાં નીચે ઉતરી આવ્યો હતો.” સાક્ષીએ ખાત્રીથી જણાવ્યું.

પ્રકરણ ૧૭ મું.

કોરોનરની તપાસ—૫ મો દિવસ.

(૧૭ કાળિદાસ કરશનજીની સાક્ષી.)

“હું ૧૪ વર્ષની વયનો છું. સાચા—જીઠા વચ્ચેનો અંતર સમજું છું. સાચું બોલવામાં લાભ છે. તા. ૨૫ મી એપ્રિલને શનિવારે આસરે હડીવાગે યુનિવર્સિટીની લાયબ્રેરી આગળ ર-મવા આવ્યો હતો અને કંપાઉંડની ખડાર હાઇકોર્ટની સામે મેયો રોડ ઉપર હેમચંદ્ર કચરા અને હરિદાસ જિવરાજ સાથે રંમતો હતો, તેવામાં ટાવર તરફ એક ધબાકો સંભળાયા જેવું લાગ્યું ? તે વખતે ‘ આ પાર્સણ કસરત કરેછે કે શું કરેછે, જો તો ખરો ’ એમ હરિદાસ બોલ્યો. ઉપર જોતાં એક પાર્સિ સ્ત્રીને પડી જતાં, તેનું અર્ધ શરીર ઘડિયાળની નીચે સૂધી આવ્યું જણાયું. સિપાઇને બોલાવવા હરિદાસ દોડ્યો અને હું અંદર દોડ્યો તો ત્યાં બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ એક બીજાથી દોઢેક વહેંતને અંતરે મળી પામી પડી જણાઈ હતી.” સાક્ષીએ કોરોનરની તપાસમાં જણાવ્યું.

“અંતર તમારા ધ્યાનમાં નહિ હોય, લોહિ એટલા અંતરે નહતું” કોરોનરે સાક્ષીના બોલવા ઉપર શક દર્શાવ્યો.

“હું જ પ્રથમ જઈ પહોંચ્યો તે વેળા ત્યાં કોઈ નહતું. બાઇઓના બાલ બાંધ્યા હતા કે છૂટા તે જોયું નહતું. બેઠાએ સાડી પહેરેલી હતી. એકનું માથાબાંધણું નહતું. બીજાનું હતું કે નહિ તે ધ્યાનમાં નથી;” સાક્ષીએ કોરોનરના પૂછવાથી વધારે ખુલાસો કર્યો.

“સિપાઇને બોલાવવા મને કોઇએ કહ્યું નહતું; એક ગવ-ળીએ પણ ‘ સિપાઈ, સિપાઈ ’ બૂમ પાડી હતી;” મિ. મેકડર્મ-ટની તપાસમાં સાક્ષીએ કહ્યું.

“મારી ખાત્રી છે અને હું સોગન ઉપર કહી શકું છું કે એક બાઈને માથાબાધણું નહતું, પણ બીજીને માટે ખાત્રી નથી; મિ. કાંગાના પ્રશ્નોના ઉત્તર સાક્ષીએ આપ્યા.

“કોઈનાં કપડાં ફાટેલાંની મને ખબર નથી. બીજા કોઈ આગળ નહિ પણ બાઈઓ પડ્યા ત્રિષે વાત ગઈ કાલે ગવળી આગળ કરી હતી. હરિદાસ અને હેમચંદ્ર પ્રથમ વાતે વળગ્યા અને પછી હું સામેલ થયો હતો. ગવળી બોલતો હતો કે ‘બાઈ ઉભેલી હતી ને હું ચાલી ગયો,’ બીજાઓ શું બોલતા હતા તેની મને ખબર નથી;” જુરી આગળ સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો જણાવ્યો.

“સાત આઠ દિવસ ઉપર મિ. મેકડર્મટ આગળ જુબાની લખાવી હતી. હરિદાસે કહેલી વાત ‘બાઈ કસરત કરતો હતો’ અને બાઈ પડવાની બીના મિ. મેકડર્મટને જણાવી નહતી;” બારિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“તેં કોઈ તાર તૂટેલો દીઠો હતો? મિ. મેકડર્મટ સવાલ પૂછતો ગયો અને લખતો ગયો હતો?” કોરોનરે વધારે ખાત્રી કરવા ચાહ્યું.

“તાર તૂટ્યાનું મને ધ્યાન નથી. મિ. મેકડર્મટ સવાલ કરતો અને લખતો હતો” સાક્ષીએ ખાત્રીથી જણાવ્યું.

(૧૮ મેજર માર્ટિનના નોકરની સાક્ષી.)

“હું ૧૦ વર્ષની વયનો છું. સાચાં—જૂઠાનો અંતર સમજું છું. માફ નામ સૂકા મિઠા. હું મેજર માર્ટિનના કૂતરાના રખેવાળની નોકરી કરું છું તથા ઘરનું પણ બીજું કામકાજ કરું છું. આજથી ૧૩-૧૪ દિવસ ઉપરના એક શનિવારે બપોરના બે વાગ્યાને આસરે હું એકલો લાયબ્રેરીની પછવાડેથી બાગમાં

થઈ તરતજ ટાવરના ઝડપા આગળ આવ્યો હતો. થોડિક વેળ પછી મારાથી પંદર પગલાંને અંતરે એક પાર્સિ બાઈ પડી. એ મિનિટ પછી વળી બીજી બાઈ પહેલીથી પાંચ છ શીટને અંતરે પડી હતી; તેમને પડતી જોતાં હું બીથો અને હજી બીજી કેટલીક પડશે તેથી ગભરાઈ નાસી ગયો. (આ સાંભળી હસાહસ થઈ) તેઓ ક્યાંથી પડી તે મેં જોયું નહતું અને કપડાં પહેરેલાં હતાં કે નહિ તેનું ધ્યાન નથી,” સાક્ષીએ કોરોનરની તપાસમાં લખાવ્યું.

“બાઈઓના પડવાની ખબર મેં પ્રથમ બટલરને આપી હતી અને તેણે સાહેબને વાત કરી તેથી સાહેબે મને રાતના આઠ વાગે એવિયે પૂછ્યું હતું.” મિ. મેકડર્મટના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“પહેલી અને બીજી બાઈ પડી તે વેળાની દરમ્યાન હું ઉભો હતો ત્યાંથી પાસે નહતો, પણ બીજી પડ્યા પછી ચાલવા માંડ્યું. પહેલી પડ્યા પછી અને બીજી પડી તે પહેલાં બાજુ-માંથી ચાલી જવાનો વખત હતો. ટાવર આગળ આવી ઉભો અને બાઈઓ પડી એ વેળાની વચ્ચે કોઈને ઉતરી જતાં જોયો નથી. તેઓ પડ્યા પછી બેચાર મિનિટ થોડ્યો હઈશ.” આરિ-સ્ટરના પ્રશ્નોના સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યા.

“હું ટાવરઉપર જવા ઇચ્છતો ન હતો,” સાક્ષીએ કોરો-નરને જણાવ્યું.

“હું એ વાગ્યાથી બાગમાં હતો પણ કોઈ પાર્સિ બાઈ-ઓને ત્યાંથી જતાં જોઈ નહતી તેમ કોઈ પાર્સિ યુવાનને સિપટી વગાડતાં સાંભળ્યો નહતો. બાગમાં ઘણાં માણસો હતાં તેમની સાથે વાતો કરતો હતો;” સાક્ષીએ જુરી આગળ ખુલાસો કર્યો.

(૧૯ મલેકભાઈ માણેકની સાક્ષી.)

“હું અહમદનગરના વામખોરી ગામમાં ખેતીનો ધંધો કરું છું. મુંબઈમાં મારી સાળીના છોકરાને મળવા ૧૫-૧૭ દિવસ થયાં આવ્યો છું. આસરે ૮-૯ દિવસ ઉપર, આટલી જ વેળાએ કે પછી, અહિં ટાવર જેવા એક છોકરાને લઈ આવ્યો હતો. ઉપર ચડ્યા પછી તમ્મર આવ્યાથી દાદરના દરવાજાની બાજુમાં બેસી ગયો હતો. શૂદ્ધિ નહિ રહેવાથી કોણ આવ્યું અને ગયું તેની ખબર નથી પણ એક બાજુ આવ્યો ત્યારે મને શૂદ્ધિ આવી હતી.” કોરોનર આગળ બુઢ્ઢા મુસલમાને જુબાની આપી.

“ઉપર ગયો ત્યારે કેટલા વાગ્યા હતા અને બાજુ મારી પછી ક્યારે આવ્યો તેનું મને કશું ભાન નથી. હું એવો બેભાન થયો હતો કે કોઈને જોઈ શક્યો નહતો.” આરિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

(૨૦ સીગરામવાળાની સાક્ષી.)

“મારું નામ દાદાભાઈ પેસ્તનજી, હું નસરવાંનજી દાદાભાઈની સીગરામ ભાડે ફેરવું છું. શનિવાર તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બપોરના સુમારે સવા ત્રણ વાગે મેંયો રોડ ઉપરના ફૂવા આગળ સીગરામ ઉભી રાખી કોચબોક્ષ ઉપર કોલાબાતરફ મહોં રાખી બેઠો હતો. સાડા ત્રણને દસ મિનિટને સુમારે કાંઈ પડવાનો એક ધબકો અને બેત્રણ મિનિટ પછી બીજો, ટાવર તરફથી સંભળાયો હતો. ‘સિપાઈ, સિપાઈ’ બુમ પાડતાં બે વાણિયાના છોકરા સામેથી આવતા હતા તેમને પૂછવાથી જાણ્યું કે ‘ટાવર ઉપરથી બે પાર્સિ છોકરીઓ પડી ગઈ છે.’ મારી ગાડીમાં કોઈ એક પાર્સિ બાઈ બેઠાં હતાં તેમને ‘ગાડીમાં બેસી રહેવા, નહિ ગભરાવા અને આપણી જાતની બાઈઓ પડી ગઈ છે ત્યાં મારે જવું જોઈએ’ કહી અહિં દોડી આવ્યો, તો

ટાવરના કંપાઉંડમાં બે બાઇઓની લાસ ચત્તિપાટ ઝરખાતરફ પડી હતી, ટાવરની અગાસીની બાજુમાં માથાં અને હાઇકોર્ટ તરફ પગ હતા. કંપાઉંડમાં કોઈ નહતું. લાયબ્રેરીનું બારણું બંધ હતું તેમ ટાવરનું પણ હતું, પણ ખરેખર તે બંધ હતું કે નહિ તેની મેં ખાત્રી કરી નહતી. લાયબ્રેરીના સિપાઇને હાંક મારી પણ ઉત્તર મળ્યો નહિ.” સાક્ષીએ આટલું જણાવ્યા પછી કોરોનરે આગળ વધારે તપાસ ચલાવી.

“બેઝ વચ્ચેનો અંતર એક માણસ સૂઈ રહે એટલો હતો. એકનાં કપડાં ફાટેલાં હતાં પણ કપીનાં તેનું ધ્યાન નથી. બીજાનાં ચૂંથાયલાં હતાં, ઇબર ઢીલી હોઈ નીચે ઉતરી આવી હતી તે પાછી ચડાવી પણ તેનો કેવો રંગ હતો તેની તથા એકના બાલ છૂટા હતા પણ માથાબાંધણું હતું કે નહિ તેની ખબર નથી. જે બાઈના બાલ છૂટા હતા તેની જ ઇબર છૂટી હતી, વળી તેનું બદિયાન છાતી આગળથી કોઇએ ફાડી નાખ્યું હોય એવું જણાતું હતું અને સાડી છૂટી પાસે પડી હતી. તે ફાટેલી હોવાથી તેને ગાંઠ મારી હતી એમ હું ધારું છું.”

“ધારું છું એમ કેમ કહો છો?” કોરોનરે ટીકા કરી.

“સાડી એક છેડેથી ફાટેલી હતી તેને મેં ગાંઠ દઈ બાઈના શરીર ઉપર આરાડી, અને ઇબર ચડાવી પણ નાહું બાંધ્યું ન હતું.” સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“સાડીના છેડા શામાટે બાંધ્યાં? ફાટેલો ટુકડો પૂર્તો થાત તો તમે ગાંઠ મારત?” કોરોનરે ખાત્રી કરવા ચાલ્યું.

“મારા ધ્યાનમાં એમ આવ્યું કે એમ કરવાથી બાઈનું આખું અંગ ઢંકાય.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“સાડીને ગાંઠ મારી, ઇબર ઉપર ચડાવી વગેરે કામમાં

વેળા વીતવાથી લોક ધણું એકઠાં થયાં હશે?” કોરોનરે અન્ન-યજ્ઞી દર્શાવી.

“તે કામમાં મને વખત લાગ્યો નહતો.” સાક્ષી ખાત્રી આપી બોલ્યો.

“એક પાર્સિ જહાર દેખાયો તેને તેડી ‘પાર્સિ છ કે કોણુ છે, અંદર આવ, બાઈને ઉંચકયે’ કહી તેની મદદથી બેઉ લાસ ઉંચકી પગથી ઉપર મહેલી, લાસો કેવી હતી તે ઉપર મેં બરાબર ધ્યાન આપ્યું નહતું પણ એકનાં આંગળાં હિલતાં હતાં, તેથી તેનામાં જીવ હશે એમ ધાર્યું. પણ બીજી મળું પામેલી હતી. ક્યો હાથ હિલતો હતો તેની ખબર નથી. પોલિસનો સિપાઈ લાસ ઉંચકવા પહેલાં મારી પૂઠે બે ત્રણ મિનિટ આગ્યો હતો પણ તેણે ઉંચકવામાં મદદ કરી નહતી. લાસ તરફ જઈ તે દોડતો ગયો તેથી મેં ધાર્યું કે તે ગાડી લેવા ગયો હશે. લાસના સંબંધમાં હમે જે કંઈ તે વિષે સિપાઈને કે હવાલદારને ખબર નથી. લાસ ઉંચક્યા પછી હવાલદાર આગ્યો તેથી તેણે કશું કંઈ નહતું. તેના આગ્રા પછી હું પાંચેક મિનિટ ગયો હોઈશ ત્યારે ધણુ લોકો આવી લાગ્યા હતા. જે પાર્સિએ મને લાસ ઉંચકવા મદદ કરી હતી તેને હું ઓળખતો નથી.”

“ઝરૂખા આગળથી ઉંચકી, પગથી ઉપર મૂકી ત્યારે લોહિ દીકું હતું?” કોરોનરે વધારે ખાત્રી કરવા ચાહી.

“હા; લાસોની નીચે બે મહોટા ડાઘા હતા.” સાક્ષી બોલ્યો. અને જણાવ્યું કે “લાસ ઉંચકી ત્યારે પોલિસ સિપાઈ ત્યાં હતો નહિ.”

“તે હોત તો તમને લાસો ઉંચકવા દેત નહિ,” કોરોનરે પોતાનો વિચાર દર્શાવ્યો.

(૨૧ હીર લક્ષ્મણની સાક્ષી.)

“હું કોલાખા જીલ્લાના એક ગામમાં ખેતીનો ધંધો કરું છું. મુંબઈમાં મારાં એક સગાંને મળવાને આસરે એક માસ ઉપર હું આવ્યો હતો. હવણા જેટલી જ વેળાએ આજથી દસેક દિવસની વાત ઉપર દૌલત સિપાઈ સાથે આવી ખીન્ન ચાર માણસો સાથે ટાવર ઉપર જોવા ચડ્યા હતા.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“તારી સાથના સર્વને ઝાળખશે?” મિ. મેકડર્મટે સવાલ કર્યો.

“તેમાં શો લાભ?” કોરોનર વચ્ચે પડ્યો.

“પાર્સિ માણેકજી અસલાજીને ઝાળખાવવા;” મિ. મેકડર્મટે કોરોનરના મનનું સમાધાન કર્યું.

સર્વેને ઝાળખી સાક્ષીએ કહ્યું “એ મારી સાથે ઉપર આવ્યા હતા.”

“ઉપર ગયો ત્યારે કોઈને ત્યાં જોયા નહતા, તેમ ઉપર આવતાં પણ દીઠા નહતા. કેટલો વખત ઉપર થોભ્યો તે કહી શકતો નથી પણ એક માણસને જમતાં વાર લાગે તેટલો વખત ખરો. પછી હું એકદમ નીચે ઉતરી આવ્યો પણ ઘડિયાળની ઝોરડીમાં ગયો નહિ. માણેકજી અસલાજી અમારી સાથે ઉપર આવ્યો હતો પણ પછી મેં તેને દીઠો નહતો તેમ તે નીચે ક્યારે ગયો તેની પણ ખબર નથી.” સાક્ષીએ કોરોનરની તપાસમાં વધારે ખુલાસો કર્યો.

“ત્યારે તું અને તારા મિત્ર સિવાય અગાસી ઉપર તેં ખીજ કોઈને જોયો નહતો?” કોરોનરે વધારે ખાત્રી કરવા પૂછ્યું.

“આખી અગાસીની આજુબાજુ બધે ફરી વળ્યો પણ કોઈ

નજરે પડ્યું નહતું,” સાક્ષીએ ઉત્તર આપી વધાર્યું કે “દોલત પાછળથી આવ્યો હતો સાથે નહિ.”

“દૌલતની સાથે અને પછી કોણ આવ્યું હતું?” મિં મેકડર્મટે સવાલ કર્યો.

“તેને અગાસી ઉપર ચડતાં જોયો પણ સાથે કોઈ નહતું;” આટલો જવાબ દઈ વધાર્યું કે “દૌલતના પૂછવાથી ‘અમે બધું જોયું’ કહી સર્વે હેઠે ઉતર્યા.”

“ઉપર હતો ત્યારે ઘડિયાળ વાગતાં સાંભળ્યું નહતું” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

(૨૨ વિદુ બાબાજીની સાક્ષી.)

“આ સાક્ષી શું ઉપયોગનો થશે મિ. મેકડર્મટ?” કોરોનરે વાંધો લીધો.

“એ પાર્સિ સ્ત્રીઓ દૌલત સાથે આવ્યાનું અનળુ પણ છેલ્લા સાક્ષીએ દર્શાવ્યું છે તે વાતની આ સાક્ષી કદાચ પૂર્તિ આપશે.” મિં મેકડર્મટે જીકર કરી.

“એક સાક્ષી એમ જણાવે તેથી શું થયું? માણેકજી ઉપર ગયો હતો એ વાતની શું પૂર્તિ સાક્ષ પડી નથી?” કોરોનરે વાંધો ચાલુ રાખ્યો.

“છેલ્લા સાક્ષીની સાક્ષ વિષે ખુલાસો થવાની અગત્ય છે.” મિં મેકડર્મટ પોતાની જીકરને વળગી રહ્યો.

કોરોનરે વગર આનાકાનીએ તેને બોલાવવા પરવાનગી આપી. તે પછી સાક્ષી આવી કોરોનરની તપાસમાં બોલ્યો કે “હું રે-વાદાંડાના એક સાહુકારને ત્યાં નોકર છું. મુંબઈમાં પંદરેક દિ-વસ અગાઉ આવી પહેલે શનિવારે રા-૩ વાગે છેલ્લા સાક્ષી સાથે

ઘાવર જેવા ઉપર ગયો હતો. મારી સાથે બીજા પાંચ માણસો-તેમાં એક આ (માણેકજીને ઝોળખાવી) પાર્સિ અને પાકીના હિંદુઓ-હતા. અમે સર્વે ઉપર જઈ અગાસીની આજુબાજુ ફર્યા પણ ત્યાં તે વખતે કોઈને જોયો નહિ અને કોઈ આવ્યું પણ નહિ, માત્ર દૌલત આવી અમને નીચે ઘડિયાળ જેવા તેડી ગયો હતો.”

“માણેકજી તમારી સાથે નીચે ઉતર્યો હતો?” કોરોનરે ખારીકીથી તપાસ કરવા માંડી.

“નહિ,” સાક્ષી આટલો ઉત્તર આપી આગળ બોલ્યો “તેને મેં હેઠે કે ઉપર ફરીથી કોઈ જગાએ જોયો નહતો માત્ર અમે ઘડિયાળ જેતા હતા ત્યારે બે પાર્સિ બાઈઓને ઉપર જતાં જોઈ હતી તેમને ઝૂંપા આગળ મળું પામી પડેલી નીચે આવતાં જોઈ હતી.”

“તું ઉપર જઈ નીચે આવ્યો તે અવાંતરમાં ઉપર કોઈ ગયું નહતું એમ તેં પ્રથમ જણાવ્યું અને હવે ત્યાં બે પાર્સિ બાઈઓ જેવા વિષે જણાવેછે એ બેમાં ખરું શું?” કોરોનરે ખરી વાત સાક્ષી પાસેથી જાણવા ઇચ્છ્યું.

“અમે ઘડિયાળ જેતા હતા તે વખતે પાર્સિ બાઈઓ ઉપર હતી.” સાક્ષી બોલ્યો;

“તે વખતે માણેકજી ઉપર જ હતો કે?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“તેની મને ખબર નથી;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ત્યારે પેલી બાઈઓને માટે તમે માત્ર અટકળ કરોછો?” કોરોનરે ખત્રી કરવા ચાહ્યું.

“નહિ, તેઓને ઉપર જતાં મેં જોઈ હતી;” કહી વધાયું.

“તેઓ એકલી જ હતી, વળી તેમના હાથમાં કાંઈ નહતું અને તેઓ વાતચિત કરતાં કે બોલતાં નહતાં.”

“અગાસી ઉપરથી નહિ પણ ઘડિયાળની ઓરડીમાં રહી ઘડિયાળ જોતાં જોતાં પેલી પાર્સિ બાઈઓને જોઈ હતી, વળી તે ઓરડીમાં એકાદ બે ઘંટા સૂધી હું રહ્યો હતો પણ તે વખતે કશી ચિચિયારી સાંભળી નહતી.” સાક્ષીએ મિંમિક્રીયે મેકડર્મિટના પૂછવાથી વધારે ખુલાસો કર્યો.

“દૌલતાએ આની અમને ‘હેઠળ ઘડિયાળ જોવા ચાલો’ કહ્યું હતું. તે જોવા ઉતર્યા તે વેળાએ જ પેલી બાઈઓ જતાં નજરે પડી નહતી. માણેકજી મારી સાથે આવ્યો ખરો પણ પછી તેનું શું થયું તેની મને ખબર નથી કારણ ઉપર આવ્યા પછી મેં તેને દીઠો જ નહતો.” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

(૨૩ મિ. એ. ફ. આર્ક્ટની સાક્ષી.)

“હું લાયનની કંપનીનો ભાગીદાર છું અને વાલકેશ્વર રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે ટાવરપર કાંઈ અકસ્માત બનાવની ખબર મારી આફ્રિકામાં મને પડવાથી આસરે પોણાચારને પાંચ કે દસ મિનિટે હું અહિં જોવા આવ્યો ત્યારે લૉયપર ઝડપમાં એક પાર્સિ સ્ત્રીને પડેલી દીઠી, બીજી જીવતી હોવાથી ઈસ્પિટાલમાં લઈ ગયાનું અને બેઉપર બલાતકાર-નસ્તી થવાનું ધારવામાં આવતું કહેવામાં આવ્યું; આથી મારી સાથે આવેલા એક ગૃહસ્થને લઈ ટાવરપર ચડી પહેલા માળના ઓરડામાં જોતાં ઉત્તર તરફની બારી માત્ર ઉઘાડી જણાઈ, પણ બીજા ઓરડામાં કશું જણાયું નહિ. પછી એકદમ ઉપર જતાં ત્યાં બે પોલિસના સિપાઈએ પાંચ જણને અટકાવેલાં જોયાં પણ કોઈ જાતની બેચ

તાણુ થયાની કશી એધાણી-નીશાની જણાઈ નહતી;” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ ટાવર ઉપર કોઈ બારણાને તાળું મારેલું તમે જોયું હતું?”
 બિ. મેકડર્મિટે પૂછ્યું.

“ ઘડિયાળની ઝોરડીને હતું;” સાક્ષીએ કહ્યું.

પ્રકરણ ૧૮ મું.

કોરોનરની તપાસ—૬ ફો દિવસ (ચાલુ.)

(૨૪ માણેકજી અસલાજીની સાક્ષી.)

જંદ અવસ્તા હાથમાં પકડી ચૂમી કરી સોગત લીધા પછી બોલ્યો:—

“ હું ધંધો કરતો નથી પણ મારો બાપ ધર મૂકી ગયો છે તેની ઉપજમાંથી માફે અને મારી માનું પોષણ કરે છું. હું પ-રણેલો છું, મારી બાયડી છ સાત માસ રહી તેટલાંમાં મારા ભાઈની ઉંકેરણીથી મેં મારી મા ઉપર મારા બાપની મિલક-તના સંબંધમાં ફરિયાદી માંડવાથી મારો સાસરો પોતાની દિક-કરીને તેડી ગયા પછી આજ દોઢ વર્ષ થયું મેં તેને દીઠી નથી. મને છોકરાં થયાં નથી કારણ કે અમે સંસાર-સંબંધ કર્યો નથી. ધરના કોઈએ ભવિષ્યપત્રની? ખાત્રા કરી લીધી નથી. મારી મા હાલ ધરતું ભાડું ઉધરાવે છે અને તે મારો ખર્ચ પણ આપે છે.”

“ ત્યારે તમારું પોષણ તમારી મા કરે છે?” કોરોનરે અ-જાયબી દેખાડી.

“હા,” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

“તમે તમારી માનું પોષણ કરો છો, એમ પ્રથમ જણાવ્યું તે જૂઠી વાત ત્યારે?” કોરોનરે ગુચવણ દર્શાવી.

“મારા કહેવામાં સમજ ફેર હતી.” સાક્ષીએ ખુલાસો કરી આગળ ચલાવ્યું:—

“આ ટાવર ઉપર આઝ્યાની વાત મને યાદ છે. ગયા એ-પ્રિલની તા. ૨૫ મીને શનિવારે આસરે ત્રણ વાગે ત્રામમાંથી એક આગળ ઉતરી ટાવરની અગાસી ઉપર નજર કરતાં કેટલાક માણસો જોઈ, માંડે પાણુ જોવા જવાનું મન થયું. હું એકલો જ ટાવર આગળ આવ્યો ત્યારે ત્યાં પાંચ મરાઠા ઉભેલા હતા. હ-માણે પાનસોપારી માગવાથી ચાર દોડીયાં ખીસામાંથી કહાડી આપ્યાં પાણુ તે એાછાં પડવાથી ખીન્ને ત્રણ આપ્યાં ત્યારે મને ઉપર જવા દીધો અને મારી પાછળ પાંચ છ હિંદુ આઝ્યા. ટા-વર આગળ આવ્યો ત્યારે કેટલા વાગ્યાની ખબર નથી કારણ મેં ઘડિયાળમાં જોયું નહતું. પહેલે માળે ચડ્યો ત્યાંનો દરવાજો ઉ-ધારો જોઈ અંદર નજર કરી એકદમ ઠેઠ અગાસી ઉપર ગયો જ્યાં એકાદ બે વાણિયાના છોકરા અને ત્રણ લાલી જાતની સ્ત્રી-એાને દીઠાં.”

“એક કે બે છોકરા?” કોરોનરે શંકા કરી.

“એક જણ. તે આસરે ૨૦ વર્ષની વયનો અગાસીની આ-જુબાજુ ફરતો હતો. હું પાણુ અગાસી ઉપર ફરી પશ્ચિમ દિશા ભણી પાંચ મિનિટને સુમારે ઉભા રહી હાઇકોર્ટ તરફ ફરતાં બેઠો પાર્સિ બાઇએા અને હાથમાં બાટલી સાથના એક સિપા-ઇને આની લાગ્યાં દીઠાં. બાટલીમાં શું હતું તે હું જાણતો નથી પણ કાખમાં સિપાઇએ આડી ધરી હતી.”

“ટાવરની આબુઆબુ ફરીને અમને સધળું દેખાડ, રામા એમ બાઇએ પેલા સિપાઇને કહ્યું. આગળ બાઇઓ અને પાછળ સિપાઇ એમ ચાલતાં હાઇકોર્ટની આબુએ મને મળ્યાં, તેમની વળણુ પૂર્વ અને મારી પશ્ચિમ તરફ હતી, ત્યાંથી ઉત્તર તરફ વળ્યો તો બાઇઓ ત્યાં હતી, તેથી હું પાછો પાશ્ચિમ તરફ ફર્યો.”

“ત્યારે શું આગાસીની ફરીથી પ્રદક્ષિણા તમે કરવા માંડી?” કોરોનરે વચ્ચે પૂછ્યું.

“નહિ; બાઇઓ તે તરફ હોવાથી હું સામી તરફ ગયો.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“પણ એમ કરતાં બાઇઓ ઉભી હતી તે ભણી તમે ગયાની?” કોરોનરે સાક્ષીને ગુંચવવા માંડ્યો.

“નહિ; તેઓ એકાદ એ ડગ જમણી આબુએ હક્યાં એટલે હું ડાબી તરફથી દાદર ઉતરી ગયો.” સાક્ષીએ કહ્યું.

દાદર ઉતર્યા ત્યારે બાઇઓની પીઠ તમારી ભણી હતી?” કોરોનરે ધીરજથી પૂછ્યું.

“તે કાંઈ મેં જોયું નહતું” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“તમારી સાથવાળાઓ શું કરતા હતા?” કોરોનરે તપાસ આગળ ચલાવી.

“તેઓ ઘંટ જોતા હતા,” એટલો ઉત્તર દઈ સાક્ષીએ વધાર્યું:—“નવ દસ માણસો હું ઉતર્યા ત્યારે આગાસી ઉપર હતાં અને નીચે ઉતરતાં આત્મારામ સિપાઇ મને મળ્યો.” પણ પહેલે કે બીજે દાદરે તે ખબર નથી. ‘એટલામાં તમે ચાલ્યા તેણે પૂછ્યું, ‘હાલાઈ ચાલ્યો’ મેં ઉત્તર વાળ્યો.”

“તમને પૂછનાર સિપાઇ જેને પૈસા આપ્યા હતા તેજ હતો?” કોરોનરે ગંભીરાઈથી પૂછ્યું.

“ના, બીજા.” સાક્ષીએ કહેવા માંડ્યું, ‘ઉપર શું જોવાનું છે’ કહી હેઠે આવ્યો તો દરવાજા બંધ ને બહારથી ઠોકાતું હતું, મેં પણ અંદરથી ઠોકી હમાલને હાંક મારી. તેણે દરવાજા ઉઘાડ્યો અને હું બહાર નીકળી મારા વકિલો મેસર્સ ચિટનિસ, મોતીલાલ અને માળવીની આશીસમાં તરત ચાલી જઈ બેઠું તો ન્હાનાભાઈ બાલાજી મેનેજિંગ ક્લાર્ક બેઠા હતા.”

“તે તો અહિં બેઠેલો છે?” એક જુરર વચ્ચે બોલી ઉઠ્યો.

“તેને અંદર કેમ આવવા દીધો? તે તો સાક્ષી અપવાનો છે ની મિ. મેકડર્મીટ?” કેરોનરે ખુલાસો માંગ્યો.

“તે અહિં છે એવી મને ખબર ન હતી.” મિ. મેકડર્મીટ અનજાણુપણુ દર્શાવ્યું.

ન્હાનાભાઈ બાલાજીને બહાર કહાડ્યા પછી:—

“મારો કલ્પો ક્યારે નિકળવાનો છે?” મેં આફિસમાં જઈ પૂછ્યું. તેણે જણાવ્યું ‘એક ક્લાર્ક લઈ હાઈકોર્ટમાં જા.’ ત્યાં એક સિપાઈ પાસે ચા મંગાવી પી, પાનસોપારી મંગાવી ખાતાં ખાતાં વકિલના ક્લાર્ક ભાઉડેકર સાથે હાઈકોર્ટમાં ગયો. ત્યારે ચાર વાગ્યાનો સુમાર હતો, પણ વાગ્યા ન હતા. ત્રણ ચાર મિનિટ જરા જોવા માટે સેશનકોર્ટમાં બેસી, બહાર નીકળી નીચે ઉતરી પહેલે માળે મારો કબજો પાટીપર આવ્યો છે કે નહિ તે જોતા હતા તેવામાં અમારા વકિલનો સિપાઈ (નામ જાણુતો નથી પણ નજરે આળખુંછું) આવી કહેવા લાગ્યો કે રાજબાઈ ટાવરપરથી બે સ્ત્રીઓ પડી ગઈ છે. વકિલના ક્લાર્કને મેં કહ્યું પણ તેણે ના પાડવાથી હું એકલો અહિં જોવા આવ્યો. બેમાંની એક, કંપાઉડમાં પડી હતી અને બીજાને વિક્ટોરિમાંથી કહાડવામાં આવતી હતી. ‘બાઈ સાથ શું કોઈ ન હતું’ એવી લો-

કોમાં ચર્ચા ચાલવાથી મેં મારી પાસે ઉભેલા એક અભણ્યા પાસિને કહ્યું કે ‘સાથે એક સિપાઇને મેં બેથો હતો.’ આ વાત કંઈકું એટલામાં મિ. મેકડર્મિટે આવી, પકડી, ખડાર જઈ મારી જુઓની લીધી. પેલા પાસિના કહેવાથી મિ. મેકડર્મિટે પૂછી, ડગલો ઉતારાની, ફાટેલાં બદિયાન વિષે ખુલાસો માગવાથી મેં કહ્યું કે મહેરવાનજી દારવાળાના કૂતરાએ ૧૧ મહિના ઉપર પંઝાવડે ચિથું હતું. જુઓની લખી લીધા પછી મેદાનની ચોકીપર એક પોલિસ કોન્સ્ટબલ સાથે મોકલી, કાર્ફૂન બેસે છે ત્યાં રાખી પાછલી રાતના રા-૩ વાગે છોડી મૂકી, બીજે દિવસે સવારે સાત વાગે બોલાવવાથી જવા પછી જુરી ભરાઈ ત્યાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો. તે બાઈઓને હું ઓળખતો નહતો અને તેઓ આચરદાર દેખાવની હતી કે નહિ તે હું કહી શકતો નથી, કારણ મેં તેમનું મહોં નેચું ન હતું.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“અગાઉ ટાવરપર ગયા હતા?” આરિસ્ટરે તપાસ ચલાવી.

“કોઈ દિવસ નહિ;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ટાવરના કોઈ પણ ભાગ ઉપર?” આરિસ્ટરે બારીકી કહાડી.

સાક્ષીએ ‘નહિ’ નો ઉત્તર વાળી વધાર્યું, “પેલે શુક્રવારે આસરે સાડાત્રણ વાગે મારા મિત્ર જમસેદજી બહેરામજી આઈસના કારખાનામાં નોકર છે તેમની સાથે ટાવર આગળ આવી, દરવાજા ઉપરના સિપાઇને પૂછવાથી ‘મારી પાસે કુંચી નથી અંદર જઈ તાતિયાની રજા મેળવો’ કહ્યું. તાતિયા પાસે ગયો પણ તેણે અંગ્રેજીમાં કાંઈ કહ્યું જે નહિ સમજ્યાથી પાછો આવ્યો.”

“પણ તમે અગાઉ કોઈ દિવસ ટાવરપર ગયા હતા કે નહિ?” આરિસ્ટરે પાછો તેનો તે જ પ્રશ્ન પૂછ્યો.

“નહિ; પણ ગઈ તાં ૨૪ મી અપ્રિલે પ્રથમ યુનિવર્સિટિના કંપાઉંડમાં આવ્યો હતો;” સાક્ષીએ જવાબ દીધો.

“જે સિપાઈ સાથે તમને તે દિવસે વાત થઈ હતી તેને ઝોળખી શકશો?” આરિસ્ટરે સાક્ષીને ગૂંચવવા માંડ્યો.

“નહિ; તે દિવસે આત્મારામ સિપાઈ સાથે વાત થઈ ન હતી. તાં ૨૫ મી અપ્રિલે (ગંગાજી હીરને દેખાડી) આ હમાલનું મેં પૈસા આપ્યા હતા.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“એ જ હમાલે હું ઉપરથી પાછો આવ્યો ત્યારે દરવાજો ઉઘાડ્યો હતો. અગાસી ઉપર સુમારે સાતેક મિનિટ રહ્યો હઈશ પણ ત્યાં કોઈ પાર્સિ છોકરાંઓને દીઠાં ન હતાં. જે બાઈઓને અગાસી ઉપર જોઈ હતી તેમની જ લાસો નીચે હતી. ટાવર ઉપર જવા અગાઉ તેમને દીઠી ન હતી, સિપટિ પણ ફેલી ન હતી અથવા કોઈ જાતની ટીકા પણ કરી ન હતી. (ભગવાનદાસને ઝોળખી) એને મેં પ્રથમ મિ. મેકડર્મટને બંગલે જોયો હતો.” આરિસ્ટરના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“એ તમારો શત્રુ છે? તમારી વિરુદ્ધ બોલવાનું એને કાંઈ કારણ છે?” આરિસ્ટરે ખુલાસો માંગ્યો.

“એને હું ઝોળખતો નથી.” સાક્ષી બોલ્યો.

“તમારે માટે એણે શા માટે એમ જણાવ્યું કે ‘તમે આ બાઈઓ તરફ સિપટિ વગાડી એને લહેરકાં ચાલ્યાં’ બોલ્યા?” આરિસ્ટરે ગૂંચવણુ દેખાડી.

“તમે જ ખાતરી કરો કે એ માણસ કેવો છે!” સાક્ષીએ કહ્યું.

“એને વિષે તમે કંઈ જાણો છો?” આરિસ્ટરે જાણવા ચાહ્યું.

“નહિ; પણ દેખાવપરથી હુઆ દેખાય છે.” સાક્ષીએ અભિપ્રાય આપ્યો.

“શા કારણસર એ તમારી વિરુદ્ધ સાક્ષ આપે છે તે તમે જાણો છો?” આરિસ્ટરે વધારે કહડાવવા તજવીજ ચલાવી.

“હું જાણતો નથી.” સાક્ષી કંટાળી બોલ્યો.

“તે દિવસે અપોરે તમે સિપટિ ફ્રાડી ‘લ્હોરકાં ચાલ્યાં’ બોલ્યા હતા કે નહિ? આરિસ્ટરે થયરાવી પૂછવા માંડ્યું.

“નહિ;” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“ત્યારે શું બોલ્યા હતા?” આરિસ્ટરે પીછો પકડ્યો.

“કાંઈ નહિ;” સાક્ષીએ નમ્રોજ વાળ્યો.

“કયા માળપર આત્મારામ સિપાઈ મળ્યો હતો?” આરિસ્ટરે વલાણુ બદલી પૂછ્યું.

“મને ખબર નથી,” સાક્ષીએ અજાણપણુ દેખાડ્યું.

“ઘડિયાળ મૂકી નીચે ઉતરતાં મળ્યો હતો?” આરિસ્ટરે યાદ દેવડાવી. આના ઉત્તરમાં સાક્ષીએ “હા” બોલી.

“બીજું કોઈ ઉતરતી વેળા મળ્યું હતું?” આરિસ્ટરે વધાર્યું. સાક્ષીએ નાપાડી જાણાવ્યું કે “હેઠળ કોઈ બારણું ઠોકતું હતું પણ ખુદાર નિકળી એકદમ ચાલી ગયો તેથી તેને જોયો નહિ.

“તમે તે વેળા ઘસ્યા કેમ નિકળ્યા?” આરિસ્ટરે પૂછ્યું.

“તે દિવસે શનિવાર હતો અને મારા કબજાની તજવીજ કરવા સાડ મને શીકર હતી માટે” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

પણુ તમે તો એમ જાણાવ્યું છે કે ‘તમારા વકિલની આફ્રિસમાં તમે ધીરજથી આ પીવા અને પાનસોપારી ખાવા બેઠા હતા.’ કોરોનરે વચ્ચે યાદ આપી.

“દરવાજો ઠોકતાં જે માણસ નીચે મળ્યો તે કયી જાતનો હતો?” આરિસ્ટરે ઉલટાવી આગલો સવાલ ફરી પૂછ્યો.

“તે મરાઠી જેવો દેખાતો હતો?” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ ટાવરપર અમાઉ કોઈ વાર તેને દીઠો હતો ” બારિસ્ટરે ફસાવવા માંડ્યો.

“ નહિ. ” સાક્ષીએ નકાર વાસ્થો.

“ તેણે ડગલો પ્લેયો હતો ? ” બારિસ્ટરે વધારે ખાત્રી કરવા માગી.

“ મેં ઘોતિયું જોયું હતું; ” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“ તે સખસને ટાવરપર જતી વેળાએ જોયો હતો ? ” ફરી ઉલટાવી બારિસ્ટરે પૂછ્યું.

સાક્ષીએ એની પણ નાપાડી.

“ ટાવર જોવા આવ્યા ત્યારે પાસે ઘડિયાળ હતું ? ” કોરોનરે તજવીજ આગળ ચલાવી.

“ મારી પાસે નથી, મારી મા પાસે સોનાનું ઘડિયાળ ને સાંકળી છે, તે આગળ પ્હરતો હતો પણ હાલ પ્હરતો નથી; ” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ મારી માએ આપવા નાપાડી નથી પણ મેં માંગ્યું જ નથી. પાટીપર મારો કળયો આવ્યો છે કે નહિ, તે હજી સૂધી હું તજવીજ કરવા ગયો નથી તે વિષે મારો વકિલ મને જણાવશે. ” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“ પણ તમે તમારા કનિયામાટે વધારે અધીરા થયા હતા ? ” કોરોનરે સાક્ષીની શુદ્ધ ઠેકાણે આણુવા પ્રયત્ન કર્યો.

“ હા, પણ તેની ખબર હજી મેં પોતે કહાડી નથી. ” સાક્ષી બોલ્યો.

“ એક બાઈએ સિપાઈને કહ્યું કે ‘ અમને અગાસીપર ફેરવ ’ પણ અગાસીપર ફરવાનું તો સ્કેલ છે ત્યારે તેમ કહેવાની અગત્ય શી ? શું તેઓ બિઘેલી હતી ? ” એક જુરરે પૂછ્યું.

“મને તેઓ બિઘેલી લાગી નહતી,” સાક્ષીએ કહ્યું.

“અમને આસપાસ ફરી દેખાડો એમ તમને તો નહિ કહ્યું હતું?” મિઝ ઇન્વેસ્ટિગેશન બ્રીગેડેડે કહ્યું.

“સિપાઈ સાથે હતો તેને પૂછ્યું હતું; મને શું કામ પૂછે?” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તમે ઘરમાંથી શામાટે નિકળ્યા હતા?” જુરેરે સવાલ કર્યો.

“કનિયા વિષે તપાસ કરવા.” સાક્ષીએ જવાબ આપ્યો.

“વકિલની આફિસ સનિવાર હોવાથી બંધ થઈ જશે તેવી સમજાઈ ઉતાવળે નિકળ્યા હતા?” આરિસ્ટરે ગુંચવ્યો.

“કોર્ટ ઉતાવળે બંધ થઈ જશે એવી સમજાઈ ઉતાવળે નિકળ્યો હતો.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“ત્યારે અહિં આત્મા પછી કોર્ટ ભૂલી ગયા કે?” જુરેરે ભૂલ ભાંગી.

“ટાવર જોવાની હોંસ થઈ આવી તેથી ઉપર ગયો.” સાક્ષી બોલ્યો.

“તમે કાળજી શામાટે રાખતા હતા? કનિયામાટે કે ટાવર જોવા માટે?” કોરોનરે જુરીની મતલબ સમજાવી.

“હું કનિયાની ખબર માટે આતૂર નહતો.” સાક્ષીએ કહ્યું.

“કનિયાની ખબરમાટે તમને ઘણી આતૂરતા હતી એમ તમે પ્રથમ જણાવ્યું છે.” કોરોનરે ગુંચવ્યો.

“આતૂરતા શાની? હું તો હમેશ આતૂર છું. બે કલાકનો અવકાશ જોઈ, ઉપર જઈ તરત પાછો આવીશ એમ ધારી ગયો હતો;” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“ટાવરપર જઈ અર્ધ અગાસી ન કર્યા એટલામાં તો પાછી કનિયાની ચિંતા લાગી આવી કે?” જુરેરે મશ્કરી કરી.

“ગયો ખરો પણ જોવાનું કંઈ જણાયું નહિ એટલે પાછો ફર્યો;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ટાવરપરના દેખાવથી તમે નીરાશ થઈ ગયા હતા એમ કે?” કોરોનરે મશ્કરી ચાલુ રાખી. સાક્ષીએ ખશિયાણો પડી “હા” પાડી.

“નીચે ઉતરી એટલા બધા ઉતાવળા પડી ગયા કે તમારી પાસેના માણસને પણ જોઈ શક્યા નહિ?” જુરીરે વધારે મશ્કરી કરી.

“એમાં ઉતાવળ શાની?” સાક્ષીએ તરડાઈ જવાબ આપ્યો. “બારણું ઉઘડ્યાથી તે બાજુ ખસી ગયો હશે તેથી નહિ દેખાયો હોય.”

“હાઇકોર્ટમાં જવાનું છોડી વકિલને ત્યાં હેઠલ ઉતર્યા પછી શું કામ ગયા?” જુરીરે ગુંચવણ દર્શાવી.

“અંગ્રેજી નહિ આવડતું હોવાથી વકિલને બોલાવવા ગયો હતો;” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“હાઇકોર્ટમાં કોઈ અંગ્રેજી વાંચનાર મળી શકતે નહિ? ન્હાનાં છોકરાં કનિયાની તપાસ જઈ કરી આવેછે!” કોરોનરે અન્યથા સાથે શકે બતાવ્યો.

“પ્રથમ તમે કહ્યું કે કનિયો નિકળવાની ખબર વકિલ આપશે તો તે દિવસે તેણે તમને ખબર પહોંચાડી હતી?” એક જુરીરે વધાર્યું.

“નહિ; દોડ વર્ષ થયું નિત્ય તેની આફિસમાં જઈ છું;” સાક્ષીએ વધારી કહ્યું.

“ઘણા જોડા એટલા સમયમાં ફાટ્યા હશે!” કોરોનરે પાછી મશ્કરી કરી.

“હા;” સાક્ષીએ થંદે પેટે જવાબ આપ્યો.

“મ્હોમાં આંગળાં ઘાલી મને સિપટી વગાડતાં આવડતું નથી, એ તો હુચ્ચા માણુસો એમ કરે, હું તેવાઓ સાથે ફરતો નથી.” કેરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“મ્હોટા રસ્તાપર મારા ઘરની ખડાર ફૂતરો મારા અંગ ઉપર આવ્યો હતો ઘરની પડોશમાં ફરતો હોવાથી ડગલી નહિ પણ ફક્ત બદિયાન પ્હેર્યું હતું. મારે આસરે પંદરેક બદિયાન છે પણ તેમાંનાં ઘણાં ખરાં ફટિલાં છે.” સાક્ષીએ જુરિના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“ત્યારે આ એક જ આખું છે? તે વળી સિવાડયાવગર દોઢ માસસૂધી રાખ્યું?” એક જુરરે અન્યથા દેખાડી.

“એવિપે તમે જ અનુમાન કરજો;” કેરોનરે કહ્યું.

“ફૂતરાએ તમને નખોર્યાં નહિ દીધાં હતાં?” એક જુરરે ખુલાસો પૂછ્યો.

“બધાને ખૂમ પડાવે એવી ફૂતરી છે પણ મને નખોર્યાં દીધા નહિ;” સાક્ષીએ જવાબ દીધો.

“ફૂતરાનો માલિક અને એક બીજો એના સંબંધમાં જુબાની આપશે.” મિ. મેકડર્મિટ્ટે ખુલાસો કરી માણેકજીએ પ્હેરેલો ડગલો જુરરોને બેવા આપ્યો હતો.

પ્રકરણ ૧૯ મું.

કેરોનરની તપાસ—૬ ઠા દિવસ.

(૨૫ મિ. લૉડની સાક્ષી.)

“રાજબાઈ ટાવર બંધાયો ત્યારથી તેની હું રખવાળી કરું

હું, તેની કુચી મારી પાસે રહેછે, મારી રજાથી બધા દિવસ લોકોને ટાવરમાં જવા દેવામાં આવેછે. કુચી રાખનાર મારા સિપાઈને મેં હુકમ કરી રાખ્યો છે કે ટાવર ઉપર જે કોઈને જવું હોય તેણે મારી રજા લેવા આવવું. જવા દેવાને ખીલકુલ અટકાવ કોઈ પણ દિવસ રાખ્યો નથી. ચાની રાખનાર માણસ મનૂર છે. એ પાર્સિ સ્ત્રીઓ ટાવરપરથી પડી મળું પામવાવિષે તે જ દિવસે રાતના ૭ વાગે મેં સાંભળ્યું હતું, પરંતુ હું અહિં આવ્યો નહતો, પણ તા. ૩૦ મીએ સવારે આવી જોયું તો ઘડિયાળ સાથે તારખાતાનો જોડેલો તાર તૂટી ગયલો જણાયાથી તેમાંનો એક ભાગ કાપી લીધો હતો, તે અહિં રજુ કરું છું.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“અગાસીના વળા ઉપર ચડવું હોય તો થાંભલાઓની પગથી ઉપર પગ મૂકી ચડાય અને તે કેમ? એ મેં જુરીને દેખાડ્યું છે, ટાવરની ચારે બાજુએ એવા થાંભલા છે. વળાની ઉંચાઈ ૩ ફીટ ૮ ઇંચ છે. અગાસી ઉપરના કોઈ પણ ભાગમાંથી કોઈ ચિચિયારી પાડે તો ઘડિયાળના ઓરડામાં સંભળાય, તેમ અગાસીની ઉત્તરે કોઈ વાત કરતું હોય તો સામી બાજુએ તે પણ સંભળાય, પણ ઉત્તરે ઉભેલો જમણીતરફ ઉભેલાને જોઈ ન શકે. ટાવર ઉપર કોઈ સ્ત્રીને કોઈ દિવસ અપમાન થવાની ફરિયાદ થઈ નથી. લોંચથી વળાસુધી ટાવરની ઉંચાઈ ૧૬૭ ફીટ છે અને ૯૮ ફીટની ઉંચાઈ વળાથી તારવાળી જગાની છે. કોઈ પાસે પૈસા લઈ ટાવર ઉપર જવા દેવાની સત્તા મારા મનૂરને નહતી. સિપાઈને ખુલ્લો હુકમ છે કે તેણે કોઈ પણ પાસેથી કશું પણ લેવું નહિ.” મિ. મેકડર્મટના પ્રૂવવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“લાયબ્રેરીનું બારણું બંધ હોય અને પહેલે માળેનું ટાવરનું

બારણું બંધ હોય તોપણ ખહાર નિકળવાનો ખીજો માર્ગ નથી.”
જુરરના પૂછવાથી સાક્ષીએ જવાબ આપ્યો.

(૨૬ ડા. ફરામજી દારાબજી દીવેચાની સાક્ષી.)

“મુંબઈ યુનિવર્સિટીમાંથી મને એલ-એમ-એસની પદ્ધિ મળી છે અને હું હાર્નખિરોમાં રહું છું. સાડા પાંચ વાગે તા. ૨૫ મી એપ્રિલે હું ટાવર આગળ આવ્યો ત્યારે બે પાર્સિ બા-નુઓની લાસ યુનિવર્સિટીના દિવાનખાનામાં મુકેલી જોઈ હતી, પણ ખહાર લોકોની ઘણી ભીડ હોવાથી ત્યાં સારો પ્રકાશ પડતો નહતો. મિ. મેકડર્મટ વેન્ટી કરવાથી લાસોને મેં ઉપર ટપકે તપાસી હતી. પ્રથમ બત્તી મંગાવ્યા પછી બેઠી લાસોની સાડી અને ઈજર એક પાર્સિ બાઈ પાસે કહડાવી જોયું તો બચુબાઈની જમણી જાંઘ અને પેટપર પુષ્કળ નખોચી પડ્યાં હતાં.”

“તે તો ખીજી બાઈની લાસ હતી.” (જુરરોને) “તમે ગૃહસ્થો જાણો છો કે તે લાસ તો ન્હાની બાઈની હતી?”
કોરોનરે જમ ભાંગ્યો. (સાક્ષીને) તમે પ્રથમ બચુબાઈવિષે બોલો છો તો તે વિષે બોલો; ઈજર કોની ફાટેલી હતી?”

“બચુબાઈની;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“નહિ તે ખીરોજબાઈની હતી;” કોરોનરે સાક્ષીને યાદ આપી.

“પણ સાક્ષી જે બોલે છે તે જ લખો.” મિ. બ્રુકને વાંધો ઉઠાવ્યો.

“શામાટે? સાક્ષીએ નામમાં ગુંચવણ કરી છે;” કોરોનરે કહ્યું. (સાક્ષીને) “હવે તમે બચુબાઈ વિષે બોલો.”

“જમણી જાંઘે અંદર-ખહારની થોડી થોડી બાજુએ નખો-ચીની એધાણી દેખાતી હતી.” સાક્ષીએ કહ્યું.

“તેમની લંબાઈ, ખોળાઈ અને ઉંડાઈ કેવી હતી.” કોરોનરે પૂછ્યું.

અર્ધ-ચંદ્ર આકારનાં તાજાં મારેલાં જણાતાં હતાં. કેટલાંક ઉંડાં હોવાથી ખંડારની ચામડી ઉખડી જઈ અંદરના માંસને લાગ્યાં હતાં. તે નંધના બે ત્રિયાંશ કરતાં વધારે ભાગ ઉપર ફેલાઈ આસરે ૪૦-૫૦ અર્ધિતહિં હતાં. તેમાંથી લોહિ નિકળતું નહતું. તે જ નંધની ખંડારની આજુએ નીચાણમાં એટલા જ ભાગ ઉપર આસરે ૧૦-૧૫ ધસારા સુમારે બે ઇંચ લંબાઈના હતા. ડાબી નંધે કશી ઈજા નહતી, પણ ડાબા થાન ઉપર અર્ધ-ચંદ્ર આકારના પાંચ છ નખ સુમારે એકાદ ઇંચ લંબાઈના જમણા હાથથી મારેલા જણાતા હતા. અમે બલાત્કારની કોઈ બીજી નીશાન જોઈ નહતી.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“જમણા હાથે આ નખ મારેલા તમે શાથી કહો છો?” કોરોનરે ખુલાસો ચાલો.

“તેમાં એક નખની નીશાન લાંબી હતી તેથી,” સાક્ષી બોલ્યો.

“પણ બીજા હાથે પણ થઈ શકે?” કોરોનરે શંકા દેખાડી.

“પછી તમે પીરોજખાઈની લાસ તપાસી?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“હા; તેની નંધના ઉપલા ભાગપર પણ અર્ધ-ચંદ્ર આકારના એક ઇંચ લંબાઈનાં ૧૦-૧૫ નખોર્યાં હતાં”—

“૭-૮ ઇંચ લાંબાં જુરીએ તો જોયાં હતાં!” કોરોનરે યાદ આપી.

“થોડાંક ૬-૭ અને થોડાંક ૧-૨ ઇંચ જેટલાં પણ હતાં પાછલા નખથી મોટો ધસરકો પડ્યો દેખાતો હતો. કેટલાક માત્ર ઉપર ચામડીને લાગેલા અને કેટલાક માંસ પેઠેલા જણાતા હતા. બલાત્કારની બીજી કોઈ નીશાન અમે તપાસી નહતી. અમે લાસ તપાસી તે વખતે ઈજર કહાડી નાખેલી હતી. તે ફાટલી

હતી કે નહિ તે હું જાણતો નથી. એ બાઈઓમાંથી કોઈને હું જાણખતો નહતો. હું કોઈના બોલાવ્યા વગર મારી મરજીથી આવ્યો હતો.” સાક્ષીએ પોતાની તપાસનું સવિસ્તર વર્ણન કોરોનરને કહી સંભળાવ્યું.

“ પાંચ ને ત્રીસ કે ચાળિસ મિનિટે મેં તપાસ કરવા માંડી તે અગાઉ દીવાનખાનામાંથી લોકોને બહાર કહાડ્યા હતા પણ તેઓ બારણા આગળ એકઠા થયલા હતા. દિવાનખાનાની બહાર અને માંદા પાર્સિઓમાં ઘણી ઉરકેરણી ચાલી રહી હતી પણ મારું મન કેવળ શાંત હતું—”

“ જોમની હિમ્મત વિષે શામાટે શક લાવો છો મિ. મેકડર્મટ ? ડાક્ટર હિમ્મતવાળો હોવો જ જોઈએ, ” કોરોનરે ખુલાસો કર્યો.

“ મેં તપાસની નોંધ કરી નહતી પણ ડાક્ટર નાદરશાહને હું સૂચવતો જતો અને તેઓ નોંધ લેતા હતા. મેં સર્વે ધા મારા મનથી તપાસ્યા હતા, તેમાં અચૂબાઈને પરેલાં નખોર્યાં-માંથી લોહિ નિકળતું નહતું પણ તૈયારીમાં હતું. ” મિ. મેકડર્મટના પૂછવાથી સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“ કપડાં કહાડ્યા પછી કે પહેલાં નખ પડ્યાનું ધારો છો ? ” મિ. મેકડર્મટે અભિપ્રાય પૂછ્યો.

“ કપડાં ખસેડ્યાં પછી, ” ડાક્ટરે ખાત્રીથી કહ્યું.

“ કપડાં હોવા સાથે નખ નહિ પડ્યા હોય ? ” કોરોનરે વધારે ખાત્રી ચાહી.

“ ઈનર હોવા સાથે ઈનરવાળા ભાગઉપર નખ પાડી શકાયા હશે. ” ડાક્ટરે અટકળ ચલાવી.

“ એ બાઈએ સદરો, પેટી અને પોલકો પહેયોં હતો ? ” કોરોનરે જીકર વધારી.

“થાનવાળા ભાગઉપર સદરો હોઈ નખ પાડી શકાયા હશે?” ડાક્ટરે અનુમાનથી કહ્યું.

“પણ સદરો, પેટી અને પોલકા સાથે જ તમે લાસ તપાસી હતી તો તે છતાં નખ પાડી શકાત?” મિ. મેકડર્મટ શક લંબાવ્યો.

“નખ ઘણા મોટા અને તીક્ષ્ણ હોય તો પડી શકે?” ડાક્ટરે પાછી અટકળ ચલાવી. “પણ મેં પોતે કશી નોંધ લીધી નહતી.”

“આ નોંધ ઉપરના અક્ષર કોના છે?” સિ. મેકડર્મટ નોંધ દેખાડી પૂછ્યું.

“હું જાણતો નથી—એ અક્ષર મારા નથી.” સાક્ષીએ ખાત્રીથી કહ્યું.

“જે ઘસારા તમે જોયા હતા તે નખ સિવાય બીજા કશાથી ન પડી શકે એ વિષે તમે ખાત્રીથી કહો છો?” જુરરે પૂછ્યું.

“હા” ડાક્ટરે જવાબ આપ્યો.

“આ (ટેલિફોનનો તાર દેખાડી) તારથી એવા કોઈ ઘસારા પડી શકત?” કોરોનરે વધારે ખાત્રી કરવા ઈચ્છ્યું.

“આવા તારથી તેવા ઘસાર ન પડે,” સાક્ષીએ પોતાના અનુભવથી કહ્યું.

(૨૭ ડાક્ટર સોરાબજી ડોસાભાઈ નાદરશાહની સાક્ષી.)

“મને મુંબઈ યુનિવર્સિટીમાંથી એલ. એમ. એસની પદ્ધિ મળી છે. હું કોટમાં કાવસજી પટેલના મહોલ્લામાં રહું છું. ગઈ તા. ૨૫ મી એપ્રિલે સંધ્યાકાળે પોણાછ વાગે અહિં આવ્યો ત્યારે યુનિવર્સિટીના દિવાનખાનામાં લોંચપર એ પાર્સિ બાઈઓની લાસ પડી હતી, તે વખતે મિ. મેકડર્મટ, પાંચ છ પાર્સિ બાઈઓ

અને દસ પંદર પાર્સિ ગૃહસ્થો ઉભા હતા. લાસો ઝોળખવાની મં તળવીજ કરી પણ તે ઝોળખાઈ નહિ. મિં મેકડર્મટે કેટલીક પાર્સિ સ્ત્રીઓને લાસ ઉપર કાંઈ બલાત્કારની નીશાન હોય તો તપાસવા કહ્યું પણ એક અઘોડ વયની સ્ત્રી વગર સર્વે આંચકી ખાઈ ચાલી ગઈ. અમારીપાસે ઉભેલા પાર્સિઓના કહેવાથી મિં મેકડર્મટે અમને પૂછ્યું “તમે ડાક્ટર ?” અમે હા પાડવાથી તે વખતે હું તથા મારી સાથે બીજા ત્રણ ડાક્ટરો હતા તે સર્વેને લાસો ઉપર બળાત્કારની નીશાનીઓ ખઠારથી જળ્યાતી હોય તો તપાસી જણાવા કહ્યું. ‘એ અમારું કામ નથી’ એમ મં તથા બીજાઓએ કહી, અમારામાંના બેએ ચાલતી પકડી, પણ હું અને ડાં દીવેચા રહ્યા હતા. મિં મેકડર્મટે ફરીથી અરજ કરી કે ‘અમે પોલિસવાળા એવી બાબતમાં પોલિસકોર્ટમાં તપાસ કરિયે છિયે પણ તમે ડાક્ટર હોવાથી તપાસવામાં તમને કશી હરકત નથી.’—

“આ પછી પેલી બાઇને અરજ કરી લાસ ઉપરના કપડા દૂર કરાની બત્તી વગર પ્રથમ બચુબાઇની લાસ તપાસી. તેની જમણી નંધપર અંદર અને ખઠારની બાજુએ તથા નીચેના બે ત્રિયાંશ ભાગપર સર્વ ઠેકાણે અર્ધ-ચંદ્ર આકારની બે ત્રણ ઇંચ લંબાઇની, નખ જેટલી ખોળાઇની નખની નીસાનીઓ, તેમાં કેટલીક ચામડીમાં ઉતરેલી અને કેટલીક ખઠારથી સોરાયલી હતી, પણ તેમાંથી લોહિ નિકળતું નહતું, છતાં તે ભાગ લાલ લોહિ સરખો જણાતો હતો. મિં મેકડર્મટે તે ઘસારા ભેવા ચાલાથી અમે દેખાડ્યા હતા. આ વખતે અંધારૂં થવાથી બત્તી મંગાવી હતી. ડાબી નંધપર બીલકુલ કશી નીશાન નહતી, પણ ડાબા થાન ઉપર ડિંચકી પાસે ત્રણ અને નીચે બે એમ પાંચ નખોર્યા નંધ કરતાં વધારે ઉંડાં હતાં તેની લંબાઈ બરાબર બેઈ નહતી.”

“પીરોજબાઈની લાસની જમણી નંધના વચલા ભાગમાં અને વેળ ઉપર દસ પંદર નખોચી ચામડીની માંઘ પેઢેલાં દીઠાં પણ તેમાંથી લોહિ નિકળતું નહતું. થાન ઉપર કશી નિશાનો નહતી. એટલામાં મિં મેકડર્મને આવી અમને અટકાવ્યા; પીરોજબાઈની ઇંજર ઉપર મેં ધ્યાન આપ્યું નહતું.” સાક્ષીએ કોરોનરની તપાસમાં જણાવ્યું.

“તપાસ વખતે લખેલી નોંધ ક્યાં છે?” મિં મેકડર્મને પૂછ્યું.

“તે આ રહી; એની એક નકલ હાં દીવેચા સાર મિં નસરવાનજી લીમજી બનાજીએ મારા લખાવ્યા પ્રમાણે તૈયાર કરી હતી પણ તે મિં મેકડર્મને તેમણે આપી છે;” સાક્ષીએ કહ્યું.

મિં મેકડર્મનેની અજ ઉપરથી એક વૃક્ષ-બુજરગ બાઈની મદદથી બંને બાઈઓની લાસ તપાસી હતી; કાળાં બૂટ પેઢેલાં બાઈની જમણી નંધપર નખ પડેલા હતા અને ખાનગી ભાગ ભીનો હતો. રશિયન ચામડાંના બૂટ પેઢેલાં બાઈની જમણી નંધ અને વેળ ઉપર નખ હતા, પણ છાતીપર નહતા; તેમ ખાનગી ભાગમાં ભીનાસ નહતો. અમારી સાથવાળી બાઈએ પણ નખોચી જોઈ મિં મેકડર્મનેનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું. નખની સંખ્યા ત્યારે મહોરેથી જણાવી હતી કે? તે તો કાંઈ આ રિપોર્ટમાં નથી!” મિં મેકડર્મને નોંધ દેખાડી પૂછ્યું.

“મેં ટુંકામાં નોંધ લીધી હતી પણ કોરોનરે વિગતે પૂછવાથી વિગતે ઉત્તર વાળ્યો;” સાક્ષીએ કહ્યું.

સાક્ષીએ તૈયાર વિગતે લખેલો હેવાલ કોરોનરે વાંચવા માંડ્યો તેથી “એ ક્યારે લખાયો તે પ્રથમ જણાવું જોઈએ;” મિં બુ-ઇને વાંધો લીધો.

“પ્રથમ જુરી આગળ વાંચવા પછી તે ક્યારે લખાયો હતો

તેની તપાસ કરીશું; પણ તમારું કહેવું તો ‘ઘોડાની આગળ ગાડી નેડવા’ જેવું છે;” કોરોનરે ટીકા કર્યો.

“જેવી તમે સાહેબની ઇચ્છા” મિં બ્રુધને લાચારીથી કહ્યું. કોરોનરે પછી તે રિપોર્ટ જુરી આગળ વાંચી સંભળાવ્યો.

“નખના જખમની લંબાઈ પ્હોળાઈ વિષે જે સાક્ષ આપી છે તે તમારી યાદદાસ્ત ઉપરથી કે?” મિ. બ્રુધને પૂછ્યું.

“યાદદાસ્ત અને નોંધ એક ઉપરથી.” સાક્ષીએ કહ્યું.

“નખના જખમની સંખ્યાની વિગત નોંધમાંથી દેખાડો?”

મિ. બ્રુધને નોંધ આગળ ધરી પૂછ્યું

“અચુબાઈની નંધ ઉપર નખની સંખ્યા ૧૦૦ ની છે,” સાક્ષીએ નોંધમાંથી દેખાડ્યું.

“તમે તો ૧૦-૧૫ બોલ્યા!” મિ. બ્રુધને અભયથી દર્શાવી.

“તે તો સાક્ષીએ પીરોજબાઈના સંબંધમાં કહ્યું હતું” કોરોનર વચ્ચે બોલ્યા.

“પીરોજબાઈ વિષે નોંધમાં સંખ્યા લખી નથી.” મિં બ્રુધને જીકર કરી.

“તેમાં ‘ઘોડાજ હતા’ એમ લખ્યું છે અને ૧૦ થી ૧૫ હતા એમ યાદદાસ્તથી કહ્યું હતું,” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“પીરોજબાઈની વેળમાં ઘસારાની નીશાન નહિ પણ નખની નેઈ હતી?” મિં બ્રુધને પૂછ્યું.

“હા; હું તપાસતો ગયો અને નોંધ કરતો ગયો; હાં દીવેચા-એ પ્હેલેથી છેલ્લે સૂધી તેમાં મને મદદ કરી હતી પણ નોંધ કરી ન હતી. વળી મિ. મેકડર્મિદે અને હાં દીવેચાની સાંમે ખાનગી ભાગની તપાસ કરી હતી.” સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“તે વિષે જુબાની કેમ ન આપી?” મિ. બ્રુધને વાંધો કહાડ્યો.

“ મને પૂછવામાં આવ્યું નહિ, ” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“ તે હું જાણતો હતો તેથી મેં જ પૂછ્યું નહિ. ” કોરો-
નરે બચાવ કર્યો.

“ એક એક બીના જણાવવા માટે સાક્ષીને સોગંદ આપ્યા
છે છતાં અગત્યની વાત જણાવી નહિ; ” મિ. બ્રુધને પોતાના
વાંધાને વળગી રહ્યો.

“ મિ. મેકડર્મીટને તે મેં લખી આપી છે તેથી તે જાણાવ-
વાની મેં અગત્ય ધારી નહિ; ” સાક્ષીએ વધાર્યું.

“ તપાસ કરતી વેળાએ એ વિષે તમે ભાર મુક્યો હતો ! ”
મિ. બ્રુધને અજબબી દેખાડી.

“ ખાનગી ભાગ ઉપર લોહી હતું કે નહિ તે જોવા મિ.
મેકડર્મીટની અજબી ઉપર ટપકેની તપાસ કરી હતી. ” સાક્ષી-
એ ધનંકાર કર્યો.

“ બળાત્કાર થયો હતો એમ તમારી જુઓની ઉપર ટપકેની
હોવા છતાં જણાવો છો ? ” મિ. બ્રુધને બારીકી કહાડી.

“ મેં કરેલા ‘ કે ’ની નીશાનવાળા રિપોર્ટમાં માફ મત માત્ર
છે; લાસના જેટલા ભાગના સંબંધમાં મને પૂછવામાં આવ્યું છે
તેટલા ઉપરથી ‘ બળાત્કાર ’ થયેલો મેં જાણાવ્યો છે અને હજી
પણ ‘ બળાત્કાર ’ ધાડું છું. ” સાક્ષીએ હિમ્મતથી જવાબ દીધો.

“ તેનાં કારણ શાં છે ? ” મિ. બ્રુધને તતડાવી પૂછ્યું.

“ શરીરની અમુક જગા; તેમાં વળી ખાનગી જગાની લ-
ગભગ પહેલાં નખોચીથી ‘ બળાત્કાર ’ થયો ધાડું છું. ” સાક્ષી-
એ કારણો દર્શાવ્યાં.

“ નખોચીની આ સર્વે નીશાન છતાં ‘ બળાત્કાર ’ ન થયો
હોય એ બનવા જેવું નથી ? ” મિ. બ્રુધને અભિપ્રાય માગ્યો.

“ નહિ, હું નથી ધારતો. ” સાક્ષીએ રોકરો જવાબ આપ્યો.

કોઈ પુરુષ સાથે ખેંચતાણુ કરતાં નખોર્યાં પડ્યાં હોય છતાં ‘બળાત્કાર’ થયો ન હોય એ બનાવ જેવું નથી?” મિ. બ્રુધને જીકર ચાલુ રાખી.

“એક પુરુષ એક સ્ત્રી સાથે ખેંચતાણુ કરે તે ‘બળાત્કાર’ જ છે;” કોરોનરે અભિપ્રાય આપ્યો.

“હું સાક્ષી પાસેથી ‘બળાત્કાર’ નો અર્થ જાણવા ચાહું છું;” મિ. બ્રુધને કહ્યું.

“કોઈ પણ સ્ત્રી ઉપર ‘નિર્લજ્જ હુમલો’ તે ‘બળાત્કાર’ ગણાય, સાક્ષીએ અર્થ કહ્યો.

“તમારી નોંધમાં ‘બળાત્કાર’ અને ‘નિર્લજ્જ હુમલો’ એવા બે શબ્દો વાપર્યાં છે તેનો અર્થ ‘બળાત્કાર સંબંધ’ એવો થતો નથી?” મિ. બ્રુધને ઉલટાવી પૂછ્યું.

“નહિ;” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“શરીરના ભાગો ‘ઉઘાડીને’ કે ‘ઉઘાડ્યા વગર’ નખોર્યાં પાડ્યાં હતાં?” મિ. બ્રુધને બીજી બાબત ઉપર ઉતર્યો.

“ઉઘાડીને;” સાક્ષીએ ટુંકો જવાબ આપ્યો.

“પણ બચ્ચને તપાસતી વખતે તેના શરીરપર કપડાં હતાં કે નહિ?” મિ. બ્રુધને જીકર કરી.

“કપડાં ઉપર મેં ખાસ ધ્યાન આપ્યું ન હતું પણ બેઠા લાસ ઉપર સાડી એરાડેલી હતી;” સાક્ષીએ અન્નણુપણુ દેખાડ્યું.

“પેલાં બાઈ કપડાં ઉતારતાં હતાં ત્યારે તમે પાસે હતાની?” મિ. બ્રુધને બારીકી ચલાવી.

“હા; પણ છાતી તપાસવા માટે સાડી ઉઘડેલી અને બીજા કપડાં પેલાં બાઈએ ખસેડેલાં જોયાં હતાં;” સાક્ષીએ કબૂલ કર્યું.

“ ઉઘાડાં શરીરે નખ પડ્યા પછી તે ઢાંકવા બાંધ્યો રો-
કાઈ એમ ધારો છો ? ” મિ. બ્રુમને જાણવા ઇચ્છ્યું.

“ તે હું શું જાણું ? પણ ત્રણ બદિયાનની અંદરથી નખ
પડી શકે નહિ ; ” સાક્ષીએ પોતાનો વિચાર આપ્યો.

“ ૩૦ દીવેચાના કલાપ્રમાણે અસાધારણ નખ હોય તો ? ”
મિ. બ્રુમને ટકોર કરી.

“ ૩૦ દીવેચાની વાત મને શાની પૂછા છે ? ” સાક્ષીએ
ગુસ્સો કર્યો, “ અમારી આજુબાજુ ઉસ્કેરાયલી લાગણી બનાવ
બન્યો તે દિવસે દિવાનખાનામાં કોઇનામાં ન હતી અને માફ
મન તો શાન્ત હતું. ”

“ ત્યારે તમે તપાસ વિગતવાર કેમ કરી નહિ ? ” મિ.
બ્રુમને કારણ માગ્યું.

“ તપાસ કોરોનર આગળ જુઓની આપવા નહિ પણ
મિ. મેકડર્મટની ખાત્રી સારૂ કરી હતી ; ” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“ લોકો ભેગા થયા હતા પણ ઉસ્કેરાયલા દેખાતા ન હતા ;
મેં મિ. મેકડર્મટની અર્જથી ખાનગી ભાગની તપાસ કરી હતી ;
આખાં શરીરની તપાસ કરવા પછી હું તેમ મિ. મેકડર્મટ ‘ બ-
ળાત્કાર ’ ના અભિપ્રાય ઉપર આવ્યા હતા. હું ‘ આડાસંબંધ ’ ના
સાર ઉપર આવ્યો નહતો. ખાનગી ભાગ હમેશ ભીનાસવાળો
રહે છે. ” મિ. બ્રુમનની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ કોઈ પણ બાંધ સાથે ‘ આડાસંબંધ ’ થયો નહતો એવું
‘ ક ’ ની નીશાનવાળા રિપોર્ટમાં જણાવ્યું છે ? ” મિ. ઈન્વેસ્ટિગે-
ટિવે પૂછ્યું.

“ હા, હું એમજ કહું છું, ” સાક્ષી મળતો થયો. “ મિ. મે-
કડર્મટ ‘ બળાત્કાર ’ થયો છે અને ‘ ખૂન ’ થયાં છે એવા શબ્દો
કેટલાક પાર્સિઓની સન્મુખ બોલ્યો હતો. ”

“પોલિસની સાધારણ ફરજ ‘બળાત્કાર’ ની નીશાન જાણવા માટે તપાસ કરવાની છે કે નહિ?” મિ. મેકડર્મિટ ‘પ્રજાની જાણુમાટે’ આ પ્રશ્ન પૂછું છું કહ્યું.

“પોલિસની ફરજ વિષે મને કશી ખબર નથી.” સાક્ષીએ કાને હાથ મૂકી અભિપ્રાય આપવા આનાકાની કરી.

“ખૂન જેવું લાગે તો લાસને તેની જગાએથી કોરોનરના આગ્રહ આગમન ઉંચકવી નહિ એ ‘ફરજ’ જાણુતા નથી?” કોરોનરે ફડફડાટ કર્યો.

“લાસો મારી ગેરહાજરીમાં ઉંચકાઈ હતી.” મિ. મેકડર્મિટે બચાવ કર્યો.

(૨૮ નાનાભાઈ બાલજીની સાક્ષી.)

“મેસર્સ ચીટનીસ, મોતીલાલ અને માળવી સોલિસિટ-રોનો હું મેનેજીંગ કલાર્ક છું અને દાદી શેઠ અગિયારી પાસે નવીવાડીમાં રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે માણેકજી અસલાજી બપોરે સાડાત્રણ કે પોણાચાર વાગતાને સુમારે મારી આફિસમાં હું નોટિસ લખતો હતો તે વેળાએ આવી મારા ડાયા હાથઉપર બેઠો હતો. તેના સાવકા ભાઈએ તેની અને તેની મા ઉપર ફરિયાદી માંડી છે તે સેશન પૂરી થયા પછી સોમવારે પાટીપર આવશે એમ તેના પૂછવાથી કહ્યા ઉપરાંત હું કામમાં હોવાથી બીજા કોઈ કલાર્કને લઈ જઈ તપાસ કરવા જવા જણાવ્યું હતું. આ વાત થયાની અગાડી તેણે મને રા-જબાઈ ટાવર બેઠાં આગ્રહ વિષે કહ્યું હતું. ત્યાર પછી બીજા ઓરડામાં ડિસ્પેન્સિંગ કલાર્ક પાસે સાત આઠ મિનિટ જઈ આવી ‘ભાઉડેકર સાથે હાઈકોર્ટમાં જવા વિષે જણાવી, ઇલરામ-ભાઈ લાલજી સામે રજીસ્ટ્રાર ઓફ એર્યુરંસીસ પાસે સમન્સ

કહડાવવા વિષે પૂછી ગયા પછી તે દિવસે મેં તેને જોયો નહતો. પોલિસે તેને પકડવાની ખબર મારા સિપાઈએ સાંજે સાડા-પાંચ વાગે આપવાથી મેં મારા શેઠોને જણાવી તેમની ફરમા-સથી તરતજ નોંધ લીધી.”

“માણેકજી અસલાજીના લાલમાટે?” કોરોનરે ટકોર કરી.

“ના” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ત્યારે શામાટે? આફિસના લાલમાટે? બીજાઓના કા-મેમાં માથું મારવાની નવરાશ મેનેજીંગ ક્લાર્કોને હોતી નથી!” કોરોનરે મસ્કરી ચાહુ રાખવા સાથે અન્યબી દેખાડી.

“તમારી પાસે માણેકજી આવ્યો ત્યારે શાન્ત હતો કે ઉ-સ્કેરાયલો?” મિ. મેકડર્મિટે વધારે ખાત્રી કરવા પૂછ્યું.

“હમેશ જોવો સાધારણ;” સાક્ષીએ કહ્યું, “તેમ તેના ક-પડાંમાં કશો ફેરફાર કે તે બીધેલો દેખાયો નહતો.”

“માણેકજીના સંબંધનું કામકાજ હું કંઈ છું પણ હાલની ત-પાસનું નહિ. પોલિસે છોડ્યા પછી તે મારી પાસે આવ્યો હતો પણ મેં તેને કાયદાની સલાહ આપી નથી. મારે ઘેર તે હમેશ આવેછે. કદાચ અગત્ય પડે એમ ધારીને માણેકજી ટાવરપર જઈ આવ્યાની નોંધ લીધી હતી, તે મારી આફિસમાં છે. મા-ણેકજી જવા નિકળ્યો ત્યારે મેં ઘડિયાળ જોયું હતું, કારણ કે હા-ઇકોર્ટમાં એક ‘પ્રેસીપીસ’ મોકલવાનો હતો. તે મોડું થઈ જ-વાથી મોકલ્યો નહતો કારણ કે તે ચાર વાગ્યા અગાઉ મોકલ-વાનો ધારો છે. પોણુચાર વાગે ઘડિયાલ જોવાની નોંધ લીધી નહતી. હુમમ મહોલ્લામાં અમારી આફિસ હોવા છતાં પાંચ વા-ગતાંસુધી આ બનાવની ખબર પડી નહતી. માણેકજીનો કળયો ગયે મહીને જ પાટીપર આવ્યો હતો. તેણે પોતાના પકડાયા વિષે મને ખબર આપી નહતી. તે દોડતો નહિ પણ સાધારણ

રીતે આફ્રિસમાં આવ્યો હતો. તે દોડતો આવ્યો હતો એમ મેં કહેને કહું નથી. અંગ્રેજ પત્રોમાં તેને નામે છપાયલો પત્ર મિત્ર સંબંધે વગર દામ લેવે તેણે કહેલી બીના ઉપરથી લખી મારા શેઠોને દેખાડ્યા વગર તા. ૩૦ મીએ મોકલ્યો હતો. મારી જુઓની માણેકજીના કહેવાથી અને ભાઉડેકરની તેણે પોલિસમાં આપેલી હોવાથી મોકલાવી હતી. વકીલના કલાર્ક સંબંધે નહિ પણ મિ. મેકડર્મટ માણેકજીની મા માફત બોલાવ્યાથી અને તે બાઇએ કાલવાલા કરવાથી તેની પાસે ગયો હતો પણ માણેકજીને છોડવામાટે મેં અર્જ કરી નહતી. તે મારે ઘર આસરે પાંચેક દિવસ ઉપર આવ્યો હતો. ગઈ કાલે માણેકજીની જુઓની લેવાતી હતી ત્યારે હું અહિં બેઠો હતો અને એમ હું રોજ આવું છું;” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિંગ પૂછવાથી સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“નોંધ લેવા?” કોરોનરે ટકોર કરી.

“મારી જુઓની લેવાશે એમ હું જાણતો નહતો પણ કાલે જ જાણ્યું. તા. ૩૦ મી એપ્રિલે મિ. મેકડર્મટ ઉપર મોકલવા પછી એક બે દિવસે વર્તમાનપત્રોપર મોકલી હતી. ભાઉડેકર તા. ૩૦ જુન કે ૪ થી મેએ સાંવતવાડીખાતે મુંબઈથી રામાટે ગયો છે તેની મને ખબર નથી:”—

“તેને તમે રજા આપી હતી?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“મેં રજા અપાવી નથી.” સાક્ષીએ અજાણપણુ દર્શાવ્યું.

“ત્યારે શું નાસી ગયો છે?” કોરોનરે ટકોર કરી.

“નહિ, તેને રજા મળી હશે પણ હું જાણતો નથી;” સાક્ષીએ કાને હાથ મૂક્યા.

“તેને હાજર કરવાનું કહેવા છતાં મિ. મેકડર્મટ તમે જવા દીધો?” કોરોનરે ચુસ્તો દેખાડ્યો.

“નહિ, મને જણાવ્યું નથી;” મિ. મેકડર્મટ્ટે પોતાનો અ-
ચાચ કયો.

“નહિ, મેં તમને જણાવ્યું હતું;” કોરોનરે આથ લીધી.

“પોલિસ તેને બોલાવી લાવશે;” મિ. બ્રુધને સમાધાન કર્યું.

“તા ૨૫ મી એપ્રિલની અગાડી માણેકજીના કનિયાની
બ્રીફ તો બારિસ્ટરોને અપાઈ ચુકી હતીની?” મિ. ઇન્વેસ્ટિગે-
ટિવે ટકોર કરી.

“હા” સાક્ષીએ વગર સમજણે ઉત્તર આપ્યો.

“માણેકજીને અંગ્રેજી વાંચતાં લખતાં બરાબર આવડતું
નથી પણ તે કાગળ લખે ખરો. ગમે તે સાહીએ હું નોંધ કરું છું.”
સાક્ષીએ બારિસ્ટરની તપાસમાં જણાવ્યું.

“નોંધમાં તો ‘સાડા ત્રણ કે પોણા ચાર વાગે આવ્યો’
લખ્યું છે અને અહિં કહો છો કે ‘જવા નિકળ્યો ત્યારે પોણા
ચાર’ ઘડિયાલમાં નેતાં વાગ્યા હતા! ત્યારે ખરું શું?” બારિ-
સ્ટરે ખુલાસો માંગ્યો.

“નોંધ ઘણી ઉતાવળમાં કરવાથી હું એનો ખુલાસો કરી
શકતો નથી.” સાક્ષીએ લાચારી દેખાડી.

“આ બાબતમાં ‘વખત’ ખરી અગત્યની ણીના છે. નોં-
ધમાં લખ્યું છે અને જુઆનીમાં લખાવ્યું છે તેમાં ઘણો ‘અંતર’
છે! તો શું લખવામાં ભૂલ થઈ હશે?” કોરોનરે ગુંચવણ દર્શાવી.

“પોણાચાર વાગ્યા અગાઉ તે આવ્યો હતો.” સાક્ષીએ
પોતાની યાદદાસ્ત પ્રમાણે સાદો ઉત્તર વાળ્યો.

“અમારી આફિસમાં ક્યારે આવ્યો હતો તે ‘વખત’ નક્કી
કરવા મેં નોંધ સિપાઈએ આવી પાંચ વાગ્યા પછી માણેકજીના
પકડાયાની ખબર આપ્યા બાદ પાંચ અને સાડાપાંચની વચ્ચે
કરી હતી.” બારિસ્ટરના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“ નોંધબૂક ક્યારે ખરીદી તે વિષેની મને ખબર નથી તેમ તે વિષેની નોંધ આફિસમાં હોયા વિષે હું કહી શકતો નથી. એ મારી તથા મારા શેઠની બેઠની મિલકત ગણાય. કારણ હું માફ પોતાનું માંદા લખું છું.” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખાસ કર્યો.

“ ત્યારે તમારા કોઈથી એક બીજાની રજા વગર એ વેચાય નહિ ! ” કોરોનરે અભયબી દર્શાવી.

“ એમાં વેચવા જેવું શું છે ? ” સાક્ષીએ સામો સવાલ કર્યો.

“ તમે મેનેજીંગ ક્લાર્ક હોઈ એટલું જાણુતા નથી કે ‘એની કિમ્મત માણેકજીને કંઈ થાય તો એક લાખ રૂપિયા આવે’ ! ” કોરોનરે ખુશ મશ્કરી કરી.

“ નોંધપોથી આફિસમાંથી બહાર જાઓ ત્યારે સાથે લઈ જાઓ છો ? ” મિ. ઇન્વેસ્ટિગેટિવે મશ્કરીમાં પૂછ્યું.

“ નહિ ” સાક્ષીએ નત્તો વાસ્તો.

“ ત્યારે તમે આઠા ફાટી કોર્ટનો વખત સ્વર્થ કેમ લ્યો છો ? ” કોરોનરે સાક્ષીને ઠપકો આપ્યો.

“ નોંધપોથીની નોંધ આફિસમાં હોવી જોઈએ ! ” જુરે શંકા કરી.

“ હું જાણુતો નથી. ” સાક્ષીએ પોતાનું અજાણપણ જણાવ્યું.

“ મેનેજીંગ ક્લાર્ક હોઈ ખબર રાખતા નથી ! એ નોંધબૂકો આફિસમાં પ્રમાણિક કે અપ્રમાણિકપણે આવેછે ? પોતાની મેળે ખતાવવામાં આવેછે કે વેચાતી ? ” કોરોનરે ઉપરાઉપરી ટકોર કરી.

“ વેચાતી ” સાક્ષીએ ટૂંકો જ ઉત્તર આપ્યો.

“ અમારા શેઠ જે વેચાતું લે તેની નોંધ કેશિયર કરે; તે જ નોંધબૂક અમને આપેછે; મને એ ક્યારે આપી તે તે જાણુતો હશે; અમારા શેઠે તે પાછી કોઈવાર માંગી નથી. મેસર્સ આ-

લકૃષ્ણા અને ભગવાનદાસના ત્યાંની નોંધપોથીઓ હજી મારી પાસે છે;” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસેવાર જવાબ્યું.

પ્રકરણ ૨૦ મું.

કોરોનરની તપાસ-૭ મા દિવસ.

(૨૯ ડાઠ સિડની સ્મીથની સાક્ષી.)

“હું કોરોનરનો સર્જન સને ૧૮૬૬ થી છું અને મજગા-મમાં રહું છું. કોરોનરની જુરીની સાથે તા. ૨૬ મી એપ્રિલને રવિવારે સુમારે ૯ કલાકે મરનાર બાઈઓની લાસ ક્રિયર રોડ ઉપર તેમના ઘર આગળ તપાસ્યા પછી તત્કાળ એક લાસોના જૂદા જૂદા ઇંજ થયલા ભાગોની બારીકીથી તપાસ કરી નોંધ લીધી હતી. પ્રથમ પીરોજબાઈની તપાસી તે સુમારે ૧૬ કે ૧૭ વર્ષની વયની હોઈ સારા ખીલેલા બાંધાની હતી. તેના બે કાન અને મહોંડામાંથી લોહી વહેતું હતું તથા બોપરીમાં ફાટ પડી હતી. જમણા બભા અને હાથની અંદરના ભાગે સોરાયલા અને બાજુ ભાંગેલી હતી. ધૂળ ચિટલાયલી અને રસ્તાની રેતી તથા પથ્થર ચામડી સાથે ઘસાયાથી તે સર્વે સોરાયલા દેખાતા હતા. મહોંડા અને હડપચીનો કેટલોક ભાગ તથા પીઠ અને થાપા છોલાઈ જઈ તેમાં પણ ધૂળ ભરાઈ હતી. ડાબા પગનો નીચલો ભાગ ભાંગી ગયો હતો; જમણી વેળની આગલી બાજુ સહજ છોલાઈ જઈ તેમાંથી ધૂળ હતી. એ જ બાજુની ત્રીજી અને ચોથી પાંસળીઓ ભાંગી ગઈ હતી. કલેજું માંછના ભાગમાં ફાટ્યું હતું અને જમણું ફેફસું બે પાંસળીના હાડકાં પેસી જવાથી જખમી થયલું હતું. તપાસની વખતે ભાંગેલાં હાડકાં તેમાં જ

હતાં. તે જ બાબુની પાંસળીના ખાડામાં ઘણું લોહી એકઠું થયું હતું. હોજરીમાં ત્રણ ઔસ જેટલો કાળો પ્રવાહી હતો. અંદરનો ખાનગી ભાગ સાધારણ સ્થિતિમાં હતો અને છોલાયલો નહતો. હાઇમન-પડદો ફાટી જઈ ખહારની બાબુએ ઇચ્છના આઠમા ભાગ જેટલો ચીરો પડ્યો હતો. કાચના કટકા-પર કેટલોક પ્રવાહી કહાડી લઈ કેટલાક દિવસસુધી દરરોજ કલાકના કલાક સૂક્ષ્મદર્શક યંત્રથી તપાસતાં ‘બળાત્કાર સંભોગ’ની કશી નીશાની જણાઈ નહિ. પુરૂષ સાથે સંબંધ કદી નહિ જ થયા જેવી સ્થિતિ ગર્ભસ્થાનની હતી. સર્વે બારીક તપાસથી પીરો-જખાઈનું મણું ઉંચાઈથી પડવાથી થયું એવો મારો અભિપ્રાય છે.”

“ઉંચાઈથી રેતીપર પડવાને કારણે વેળે આગળનો ભાગ મારા મત પ્રમાણે છોલાયો હોય; આવા (તૂટેલો તાર જેઈ) તારથી ઉપર વર્ણુવ્યા સરખી ઇજા થાય નહિ. ઇજારમાં આવો (તે જેઈ) ચીરો ઉંચેથી પડવાથી બેશક થઈ શકે; પેટી અને પોલકો તેવીજ રીતે ફાટી શકે અને દોરાના બટન પણ તુટી જાય.”

“ખીજી લાસ બચુબાઈની તપાસી હતી. તે લગભગ ૨૦ વર્ષની વયની, પીરોજખાઈ કરતાં વધારે મજબૂત અને પુષ્ટ બાંધાની હતી. તેના મ્હોડાંનો બધો જમણો ભાગ વધારે અને હડપચી ડાબી બાબુ તથા તેની નીચેનો ભાગ સહજ છોલાઈ વધારે ઓછી ધૂળ ભરાઈ હતી. ડાબું નીચલું જડબું ભાંગી જઈ તેમાં ડાઢનો એક દાંત પેસી ગયો હતો. ઓપરી ફાટી જવાથી કાન અને મ્હોડાંમાંથી લોહી બહોતું હતું. ગર્દન ભાંગી ગઈ હતી. શરીરના બધા જમણા ભાગ સાથે જંબ અને પગનો ખહારનો ભાગ છોલાયલો હતો. ડાબી જંબ ખીલકુલ છોલાયલી નહતી, પણ તે બાબુનું થાન સોરાઈ જરાક ઉંડા ધસરકા પડ્યા હતા. ડાબા હાથના ઉપલા-નીચલા ભાગનાં હાડકાં

ભાંગી ગયાં હતાં. જમણા ટેટાના હાડકા ઉપર એક નહાનો જ ધા હતો. છાતી પાસેનું હાડકું બેઝ પાંસળીથી છૂટી છાતીના વચલા પોલા ભાગમાં પેસી ગયું હતું. બેઝ ફેક્સાં અને કલેજનું બી-લકુલ ફાટી ગયાં હતાં. હોજરી ખાલી થઈ જવા છતાં તેમાં એક ઝોંસ જટલો કાળો પ્રવાહી હતો.”

ખાનગી જગાની આબુઆબુ કશું સોરાયલું નહતું. તે-માંનો કેટલોક પ્રવાહી કાચના કટકા ઉપર કહાડી ઘેર લઈ જઈ સૂક્ષ્મદર્શકયંત્રવડે કેટલાક દિવસોસુધી તપાસ કરી પણ બળાત્કાર સંભોગ થવાની કશી નીશાની જણાઈ નહતી. ‘હાઈમન-પડદો’ જડ્યો નહતો અને એવી રીતે ઘણી વાર પુરૂષ સાથે સંબંધમાં ન આવેલી સ્ત્રીઓમાં મળતો નથી. જમણા ધાપાની ઉપરના સ્નાયુમાં લગભગ પા ઇંચ લાંબો અને અઘો ઇંચ ડિંદો ધા પડી તેની નીચે ઘણો મોટો ભાગ લોહીથી બંધાઈ ગયો હતો. ઘણી ઉંચાઈએથી પડવાથી આવા જુદા જુદા પ્રકારની ઇંજ થવાથી બચુઆઇનું મર્ણુ થયાનો મારો અભિપ્રાય છે.”

“ડાખા થાન ઉપરની ઇંજ બેંચતાણુથી થાય એવી છે?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“હું ધારતો નથી.” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“પેટી, સદરા અને પોલકામાં ફાટ સાથી પડી હશે?” કોરોનરે અભિપ્રાય માંગ્યો.

“ઉંચાઈથી પડવાનેલીધે.” સાક્ષીએ જબાબ આપ્યો.

“ઇંજર પણ ઉપરથી પડવાનેલીધે જ ફાટી હશે?” કોરોનરે બીજો અભિપ્રાય માંગ્યો.

“હા;” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“બેંચતાણુમાં શું બટનો (દેખાડી) આવી રીતે મરડાઈ જત?” મિ. બ્રુધને પૂછ્યું.

“નહિ; હું નથી ધારતો” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો. “ઉપરથી પડતાં ભીંતસાથ અફળાયાથી પણ મરડાઈ જાય.”

“ભોંયસાથ અફળાયાથી પણ મરડાઈ જાયની?” કોરોનરે ગંભીરાર્થથી પૂછ્યું.

“હા” સાક્ષીએ કહ્યું.

“અચ્યુબાધના ડાળા થાન ઉપરના ઘસરકા મારા હાથ ઉપરના (બટનથી પાડી) જેવા હતા?” મિ. બ્રુમને પૂછ્યું.

“બીજા દસ્તાવેજો અને ચીજોની માફક મિ. બ્રુમને પોતાનો હાથ દાખલ કરાવી શકશે નહિ.” કોરોનરે ટકોર કરી. “આ બટનથી તેવા છાપ પર કે કેમ એમ સવાલ પૂછી શકાય?”

“બટનથી એવા ઘસરકા પડી શકે અને અચ્યુબાધના ઉપર એવા જ પણ જરાક ગોળ હતા.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“માણસના નખથી પડતા ઘસરકા જેવા તે હતા?” મિ. બ્રુમને તપાસ આગળ વધારી.

“કંઈક પ્રકારે; પણ તે વધારે પહોળા-ઉંડા હોવાથી નખથી પડી ન શકે;” સાક્ષીએ જણાવ્યું. “સરીરના સર્વ ભાગના અને તેમાં ખાસ કરી થાનપરના ઘસરકા ઘણી બારીકથી તપાસ્યા હતા, તેમાં રેતી કે ધૂળ નહતી; કારણુ ત્રણ કપડાં એક એકની ઉપર પહેરેલાં હતાં. એ ભાગની ચામડી ચીરાઈ તેમાંથી લોહી વહેતું નહતું. અચ્યુબાધની ડાળી જંઘના ઘુટણ તરફના અને જમણી જંઘ ઉપરના ઘસરકા ટાવરના કોઈ ભાગ સાથે તેમ ભોંય સાથે અફળાયાથી પણ થઈ શકે. બાઈની ઇંજર ટાવર સાથે અફળાયાથી નહી પણ પથ્થરથી ચીરાયલી મને લાગે છે.”

“પડી જતાં ચીરાયાવિષે સાક્ષીએ ઉપર કહ્યું છે;” કોરોનરે યાદ આપી.

“ ટાવરના કોઇ ભાગ સાથે અફળાયાથી પાણુ ચીરાયાનું બની શકે એમ છે. જમણી જંઘ ઉપરના જખમમાં ધૂળ હતી. પાણુ તે માણુસના નખથી થઈ ન શકે એવા હતા, કારણ કે ગળું ડાબી મારી નાખેલા માણુસોની લાસપરના નખની નીશાનો એની સાથે મળતી નહતી. પાર્સિઓમાં મને ઘણી ધરાકી છે, તેઓ દાસ્તાન વખતે કેવી રીતે સ્ત્રીઓને રાખે છે તે હું જાણું છું. પાણુ તેથી હાઈમન-પડદા ઉપર શી અસર થાય છે તે હું જાણતો નથી. પીરોજબાઈની હાઈમન-પડદાનો જરાક જેટલો તુટેલો ભાગ તેની લાસની તપાસ કરતાં આંગળીથી તૂટ્યાનું ધાંડું. ‘મરનાર બાઈઓને પુરૂષ સાથે કશો સંબંધ થયો નહતો’ એમ મેં કરેલી બારીક તપાસ ઉપરથી હું ખાત્રીથી કહી શકું છું.” ડાક્ટરે મિ. બ્રુઈનની તપાસમાં ખુલાસો કર્યો.

“લાસોની મેં તપાસ કરી ત્યારે કપડાં કંડાડી નાંખેલાં હતાં. પીરોજબાઈના કાતરા ઉપર કેટલાક કાટખુણાના આકારના; કેટલાક સ્કેજ ગોળ આકારના; કેટલાક સીધી લીટીના આકારના અને કેટલાક પડાના આકારના ઘસરકા હતા. કદમાં કેટલાક અર્ધા ઈંચ જેવડા, કેટલાક જરા વધારે, કેટલાક જરા ઓછી લંબાઈના અને પ્લોગાઈમાં કેટલાક ઈંચના બારમા ભાગ જેટલા અને કેટલાક ચોથા ભાગ જેટલા હતા. આકાર, કદ અને બીજી સર્વે બીના ધ્યાનમાં લેતાં હું એવું મત બાંધી શકું છું કે એ ઘસરકા નખથી પડે એવા ન હતા તેમ એવી બાબતોમાં સંપૂર્ણ ખાત્રીથી કહી શકાય નહિ. પીરોજબાઈની ગર્દન ઉપરની નીશાની મેં જોઈ નથી તેમ તેના શરીરનો કયો ભાગ ભોંયપર પ્રથમ પડ્યો તે વિષે મેં મત બાંધ્યું નથી. તેના પડવા અગાઉ જંઘપરના છોલાયલા ભાગમાં પડ્યા પછી ધૂળ ભરાયાનું ધાંડું. ‘હાઈમન’-પડદો મરવા અગાઉ ફાટતો

ખાંનગી ભાગમાં લોહી અંધાયલું માલમ પડત; તેમ બળાત્કારનો પ્રયત્ન કરવાથી એથી વધારે મ્હોટો ચીરો પડત, પણ કાતો ઉપરના ઘસરકા વિષે તેમ બનવાનું કશું અસ્વાભાવિક નથી એવી નીશાની (કાતરા ઉપરના ઘસરકા જેવી) બળાત્કારના પ્રયત્નથી પણ થઈ શકે.” મિ. કેંગી વકિલની વધુ તપાસમાં સાક્ષીએ ખુલાસા કર્યો. આ પછી વકીલે આઈ બચુબાઈના સંબંધી તપાસ કરવા માંગી:—

“બચુબાઈની જમણી બાંધની બહારનો અને માંછનો તેમજ જુટાણની નીચેનો આગલો ભાગ છોલાયા હતા. તે ઘસરકામાંના કેટલાક પડાના આકારના, કેટલાક કાટખુણા આકારના અને કેટલાક ગોળ આકારના; કેટલાક જે ત્રણ ઇંચ લાંબા, તેમ કેટલાક તેથી એછી લંબાઈના હતા. ડાબી બાંધ ઉપરના ઘસરકાના આકાર અને કદ તરેહવાર હતા પણ કેટલાક પોણા ઇંચ અને કેટલાક અર્ધો ઇંચ લાંબા હતા. પડયા મ્હેલાં છોલાયા પછી ધૂળ ભરાયાનો સંભવ છે. બચુબાઈના સંબંધમાં પણ તેના શરીર ઉપર પડેલા ઘસરકા નખથી પડયા વિષે નકીપણે નહી પણ માફે આધીન મત એવું ખરું કે તે નખથી પડયા નહિ હોય.”

“હા. સમીપ સરખો અનુભવી વૈદ્યકશાસ્ત્રી-તબીબ ‘નખથી નીશાન પડે છે કે નહિ’ તે ખાત્રીથી કહી શકશે એમ હું ધારતો હતો!” મિ. કેંગીએ અન્તયથી દર્શાવી.

“જે કહ્યું તેનાથી વધારે ખાત્રીથી હું કહી શકતો નથી;” સાક્ષીએ લાચારી જણાવી.

“બચુબાઈની ડાબી અને જમણી બાંધપર પડેલા ઘસરકા કોઈ પુરૂષે બળાત્કારનો પ્રયત્ન કરતાં પાડેલા જેવા કંઈક લાગે અને એવી વેળાએ નખ પડવાનો સંભવ છે છતાં તેના જેવા

તે મને લાગ્યા નહિ. કારણ કે નખ પડ્યા હોત તો તે વધારે ખેડોળાં અને ઉંડાં હોઈ ચામડી ચીરાઈ લોહી નિકળત. કેટલાક ઘસરકાની ખેડોળાઈ ઇંચના બારમા ભાગ જેવડી હતી. તેમાંના થાડાક નખથી થયલા લેખી શકાય; જે ઘસરકામાંથી લોહી નિકળે તે, જેમાંથી નહિ નિકળતું હોય તેના કરતાં વધારે ઉંડા હોવા જ જોઈએ એવું કશું નથી. ડાળી ભંધની માંછલા ભાગમાંના ઘસરકા ટાવરસાથે અફળાયાથી કે ભોંયપર પડ્યાથી પડી શકે, તેણે જ કરીને તે તરફની ઈન્તર પાણુ ફાટે એવું કશું ચાકસ નથી; ક્યચીત ફાટે અને ક્યચીત નહિ પાણુ ફાટે.”

“સાક્ષીએ આપેલા જવાબો બરાબર નોંધાતા નથી ! મિ. બ્રુમને ફરિયાદ કરી.

“મિ. બ્રુમને નહિ પાણુ હું સવાલ પૂછું. મિ. કેગીએ વાંધો લીધો.

“પાણુ કોરોનર બરાબર જવાબ સમજ્યો નથી !” મિ. બ્રુમને ઉત્તરો આપ્યો.

“સાક્ષી જે જવાબ આપે છે તે બીચારો કોરોનર સમજવાને એ શક્તિવાન નથી એવી આ ટીકા અઘટિત છે;” કોરોનરે દલગીરી દર્શાવી.

“સાક્ષીના જવાબનો માત્ર અર્ધોજ ભાગ કોરોનરે નોંધ્યો છે અમ માફ કહેવું છે.” મિ. બ્રુમને પોતાના બોલવાનો ભાવાર્થ (મતલબ) કહ્યો.

“તમે શું કરવા બેઠા છો તેની મને કશી સમજ પડતી નથી !” કોરોનરે ફફડાટ કર્યો.

“હું યોગ્ય સૂચના કરું છું;” મિ. બ્રુમને ગંભીરાર્થથી કહ્યું.

“તમે નાહક આ તપાસનું લંગાણુ કરાવો છે;” કોરોનરે ઉભરો કહાડ્યો.

“હું તો જડપથી ખલાસ કરવામાં મદદ કરવાનું સમજું છું.” મિ. બ્રુમને જીકર વધારી.

“તમારી મદદ કોઈ માગતું નથી એમ હું ધારું છું;” કોરોનરે ટુંકમાં પતાવ્યું.

“બચુબાઈના થાનપરના ઘસરકા નખથી પડ્યા નહિ હોય એ માફે આધીન મત છે પણ હું ખાત્રી પૂર્વક કહી શકું નહિ કે તે નખથી ન જ પડે. લાસ અને કપડાંની રિયતિ-હાલત જોઈને મેં મારો મત આપ્યો છે જો કે કપડાં મેં જાણે જોયાં છે છતાં મારા આંધેલા અભિપ્રાયને તે જોયા પછી ઉલટો વધારે ટેકો મળ્યો છે. તે સંખ્યામાં છ સાત હશે પણ મેં નોંધમાં લખ્યા નથી. છાતી ઉપરની નીશાની કોઈ માણસના હાથ મેલવાથી થઈ હોય એમ જણાય તેવિયે મેં આરીકીથી તપાસ કરી નહતી.”

“હાથી બાજુની છાતીપરના ડાઘા ખેંચનાણુમાં થઈ ન શકે એમ કહેવાના કારણો શું?” મિ. કેમીએ પકડ પકડી.

“એમ મેં કહ્યું નથી!” સાક્ષીએ ઇનકાર કર્યો.

આથી સાક્ષી ડા. સ્મીથે પોતાની જુબાની, ‘બચુબાઈની છાતીપર ઘસરકા પડ્યા છે તે નખોચી હોઈ શકે નહિ’ ત્યાં ‘નખોચી નથી એમ હું માનું છું;’ સુધરાવી હતી.

“પીરોજબાઈપર અળાત્કારનો પ્રયત્ન થયો હોત તો જેટલા ઘસરકા હતા તે કરતાં વધારેનો સંભવ હતો કે નહિ?” મિ. બ્રુમને ફરીથી તપાસ કરવા માંગી.

“તે હું કેમ કહી શકું? હું કશો સંભવ ધારી શકું નહિ.” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“સાક્ષી તે શું જાણે?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“સાક્ષીએ ઘણી વેળા બળાત્કારના કનિયાઓમાં સાક્ષી આપી છે તેથી બળાત્કારના પ્રયત્નની ખંચતાણુમાં વધારે ધસરકા પડવાવિષે અભિપ્રાય આપી શકે.” મિ. બ્રુઘને ખુલાસો કર્યો.

“જો ખંચતાણુ થઈ હોત તો વધારે પડત; તે ખંચતાણુ કરનારના નખ ઉપર વધારે આધાર રહી શકે; જો નખ ન હોય તો નહિ અને હોય તો જ નખોયી પડી શકે.” સાક્ષીએ પોતાનો અભિપ્રાય આપ્યો.

“તારીખ ૨૬ મીએ હું જુરી સાથે તપાસ કરવા ગયો તે દિવસે લોકોનું એમ માનતું હતું કે મરનાર બેઠે બાઈઓ ઉપર બળાત્કારનો પ્રયત્ન થયો છે;” સાક્ષીએ જુરીના પૂછવાથી એકરાર કર્યો.

પ્રકરણ ૨૧ મું.*

કોરોનરની તપાસ--૮ મો દિવસ.

(૩૦ સરકારી રસાયણશાસ્ત્રીની સાક્ષી.)

“મારું નામ ડા. એલ. એફ. ચામ્પડ છે. પોલિસ કમિશનરે એક પત્ર સાથે બચુબાઈની કાળી અને પીરોજબાઈની બહુ, એવી બે ઇન્ટરો મોકલી તેની રસાયણશાસ્ત્ર પ્રમાણેની તપાસ કરવા અરજ કરી હતી. તે પ્રમાણેની તપાસ કરતાં ઇન્ટરની બહાર અને માંદલી બાબુએ પડેલા સફેદ ડાઘા બળાત્કાર થતાં પડ્યા છે કે કેમ? તેની ઘણીજ બારીક તપાસ કરતાં તેનું કશું માલમ પડ્યું નહી, અને એજ પ્રમાણેનો મેં મારો રિપોર્ટ કમિ-

* ગયા પ્રકરણમાં ડા. રમીથની સાક્ષી લંબાણ થવાથી ૩૦-૩૧ સાક્ષી આમાં દાખલ કરી છે.

શનર ઉપર મોકલી આવ્યો હતો.” સાક્ષીએ કોરોનરની તપાસમાં જણાવ્યું.

(૩૧ હેમચંદ્ર કચરાની સાક્ષી.)

“હું જાતે વાણિયો છું અને મારી ઉમ્મર આસરે ૧૧ વર્ષની છે. બજારગેટ સ્ટ્રીટ-મ્હોલ્લામાં કાવાખાનાની સામે રહેલું. મારા બે મિત્રો સાથે આજથી ૧૭ મા દિવસને શનિવારે બપોરના ૨૫ વાગે રાજબાઈ ટાવર જોવા આવ્યો હતો, સિપાઈની રજા લઈ ધીરે ધીરે ઉપર ચડતાં બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ પહેલે માળે મારી પછાડી ચડી આવી મને ઝડપમાં ચડવા કહ્યું હતું. ઉપર આગાસીમાં ગયા ત્યારે ત્યાં એક સિપાઈ હતો જે તેઓને આસપાસ ફરી ચારે બાજુનો દેખાવ દેખાડવા લાગ્યો અને હું પણ તેમની સાથે જોવા લાગ્યો. પાંચ દસ મિનિટમાં બધું જોઈ હું નીચે ઉતરી આવ્યો તે વેળાએ અગાસી ઉપર સુમારે આઠ દસ માણસો ભેળાં પેલો સિપાઈ અને પેલી બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ હતી. ત્યાં કોઈ પાર્સિ નહતો પણ બે ત્રણ વાણિયા અને રાતા દંટાવાળા બીજાં માણસો હતાં. હેઝલ આવતાં બારણા આગળ બે મુસલમાન સિવાય દાદર ઉપર કોઈ મળ્યું નહતું. આ પછી મારા બીજા મિત્રો સાથે હાઈકોર્ટની સામે બદામડીના ઝાડ આગળ રમતાં થોડિક વાર પછી હરીદાસ બોલ્યો કે ટાવર આગળ કાંઈ પડ્યાનો અવાજ થયો ! અને વળી બોલ્યો ‘જે રે, હેમરાજ પેલી પાર્સિ સ્ત્રી કશરત કરે છે કે શું ?’ ઉપર જતાં મારી નજરે કશું દેખાયું નહિ પણ એક પછી એક એમ બે ધગાડા સંભળાયા હતા.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“મને ચરમો પહોંચાવગર દૂરતું દેખાતું નથી.” મિ. જુઠનના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું.

“ ટાવર ઉપર જે સ્ત્રીઓને દીડી હતી તેમની જ લાસ ભોંય-પર પડેલી જોઈ હતી.” એક જુરરે પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ તેમના હાથમાં કંથું હતું નહિ તેમ તેઓએ ચરમો પહે-રેલો નહતો.” કોરોનરના પ્રશ્નનો ઉત્તર સાક્ષીએ આપ્યો.

“ પેલી સ્ત્રી કેવી કશરત કરતી હતી તે હરીદાસે ત્યાર પછી પાણુ મને સમજાવ્યું નહતું.” એક જુરરના સવાલનો જવાબ સાક્ષીએ વાળ્યો.

“ એકદમ હું ઠેક ઉપર ગયો નહતો પાણુ થાકી જવાથી દા-દરપર બેસી ગયો હતો.” મિ. કેગીને સાક્ષીએ જુલાસો આપ્યો. “ આસરે સોએક પગથી ચડ્યા પછી પેલી પાર્સિ સ્ત્રીઓને મારી પાછળ આવતાં જોઈ હતી અને પેલા સિપાઈને તો અગામી ઉપરજ દીઠો હતો. બીજા કોઈ સિપાઈને જોયા નહતા.”

“ અગાસીપર માણસો બધાં આસપાસ ઉભેલાં હતાં.” એક જુરરના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું.

“ ઉપર ચડતાં કે નીચે ઉતરતાં બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ સિવાય બીજાં કોઈ ઉતરતાં કે ચડતાં મળ્યું નહતું.” મિ. કેગીના પૂછ-વાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ ટાવરને મથાળે જઈ આપણે બે વેળા તપાસ કરી છે. પ્રથમ એટલા માટે કે ‘સાક્ષીઓ જે જે જગાની વિગતો કહે તે ધ્યાનમાં આવી શકે.’ બીજી વખતે ‘મરનાર સ્ત્રીઓને જે જગાથી પડતી જોવામાં આવી તે જગામાં કેવી અડચણ અને અઘવડ સમાયેલી છે’ તે તપાસવા માટે. હવે આ ત્રીજી વાર એટલામાટે કે ‘ચાલતી તપાસમાં કેટલાક સાક્ષીઓએ એમ જણાવ્યું છે કે તેમણે કશી ચિચિયારી સાંભળી નથી, તેમ એકે તો ટાવરને મ-થાળેથી ધડિયાળની ઓરડીમાં સાંભળી શકયાનું કહ્યું છે તેની ખાત્રી કરવા.’” કોરોનરે જુરીને કારણો સમજાવ્યાં.

“ ખાત્રી કરી તેના પ્રયોગ-અખતરા પણ કર્યા છે, મિ. મેકડર્મીટને પૂછોની ? ” એક જુરરે કહ્યું.

“ માત્ર ઘડિયાળની ઝોરડીમાં જ નહીં પણ ખીજી કોઈ જગ્યાએ તે સંભળાય છે કે કેમ તેની તપાસ કરવી. ” કોરોનરે ધીરજથી સમજ પાડી પોતાની ધારણા દર્શાવી.

“ ટાવરને મથાળેથી છેક નીચે જાહેર રસ્તાઉપર સાંભળી શકાય છે એવી સાક્ષી હવે પછી આવનાર છે ! ” મિ. મેકડર્મીટે કહ્યું.

“ તમે જોઈએ તેટલી તે માટે સાક્ષી લાવોની, અમને તેનું કાંઈ નથી. જુરીએ પોતાની ખાત્રી જાતી અનુભવે કરવાની છે. ” કોરોનરે મિ. મેકડર્મીટને ઉત્તર આપ્યો.

કોરોનર અને એક સિવાય સર્વે જુરરોએ તે સંબંધી જાતે અનુભવ મેળવ્યો હતો.

(૩૨ નારાયણ રાધુની સાક્ષી.)

“ હું જાતનો ભંડારી છું. થોડા દિવસપરના એક શનિવારે ચાર જણા સારથે રાજાઆઈ ટાવર જોવા અમે આવ્યા હતા, તે વખતે આરણું બંધ હોવાથી અમે ઉભા હતા એટલામાં એક પાર્સિએ આવી સિપાઈને કહેવાથી આરણું ઉઘાડી અમને સર્વેને ઉપર જવા દીધા હતા. ઉપર ચડતાં એચાર જણુ ઉતરતાં મળ્યા પણ તેઓ કોણુ હતા (?) તેનું ધ્યાન નથી. ઠેક અગાસી ઉપર ગયા પણ ત્યાં કોઈ હતું નહિ; પણ હું ઘંટ જોવાને દાદર આગળ ઉભો હતો તે વેળાએ એ પાર્સિ સ્ત્રીઓ ઉપર આવતાં જણાઈ. તેમના હાથમાં કશું હતું નહિ અને કોઈએ ચરમો ખેંચેલો દેખાયે નહતો. અમારી પાસે તેમની સાથેનો સિપાઈ આવી ઉભો અને તેઓ તો જે બાજુએ પેલો પાર્સિ આગાઉથી જઈ ઉભો હતો તે બાજુ તરફ ગઈ. તેઓના ઉપર આવ્યા પછી પેલા પાર્સિને નીચે

જતાં જોયો પણ તેઓ વચ્ચે કશી વાતો થયલી મેં સાંભળી નહતી. આત્મારામ બાબાજીએ મારી પાસે ઉભેલા દૌલત સિપાઈને આવી કહ્યું કે ‘ઘડિયાળ જોવા ચાલો હું કૂચી લાવ્યો છું.’ તેણે ચોરડાનું ચારણું ઉઘાડ્યાથી અમે અંદર જઈ ચંત્ર અને કાંટા જોઈ નીચે ઉતરી આવ્યા. ત્યારે દૌલત સિપાઈ, તેના બે પરોણા, અને આત્મારામ મળી અમે ચાર જણા હતા. અગાસી ઉપરથી નીચે ઉતરતાં માણેકજી અસલાજીને જોવા પછી તેનું શું થયું તેની ખબર નથી. નીચે આવતાં અમને દાદરપર ચડતાં વચ્ચે કોઈ મળ્યું નહતું. પણ અગાસી ઉપર જે બે પાર્સિ સ્ત્રીઓને જોઈ હતી તેના સરખી લાસ નીચે ભાંયર પરેલી હેઠે આવ્યા ત્યારે દીડી.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“હું મારા બીજા મિત્રો સાથે નીચે આવ્યો તે વેળાએ બુઢો મુસલમાન અને તેનો છોકરો અગાસી ઉપર હતા. પેલા; પાર્સિના ઉતરવા પછી અમે કેટલીવારે ઉતર્યા તે ધ્યાનમાં નથી પણ જેટલો વાર હું ટાવરપર હતો તેટલા અવાંતરમાં કોઈની ચિચિયારી સાંભળી નહતી.” મિ. બ્રુઘનના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“હું અગાસી ઉપર ગયો ત્યારે કે ત્યાર પછી ઉપર રહ્યો તેટલા વખતમાં કોઈ પાર્સિ છોકરાંને મેં જોયાં ન હતાં. પાર્સિ જ્યારે હેઠે ઉતરી ગયો ત્યારે હું દાદર તરફ પીઠ કરી ઘડિયાળના ઘંટ જોતો ઉભો હતો. તે મારી પાસે ઉભેલો હતો તેથી દાદરને પીઠ કરવા છતાં તેને ઉતરતાં જોઈ શકાય. તેને મેં ઉતાવળે જતાં જોયો ન હતો. માણેકજી મારી બાજુમાં ઉભો હતો અને પેલી બાઈઓ પશ્ચિમ તરફ; ત્યારે તે સીધો દાદર ઉતરી ગયો કે અગાસી ઉપર ફરીને ગયો તે વિષે માંડે ધ્યાન નથી.” મિ. કેગીની ઉટલપાલટમાં સાક્ષીએ કહ્યું.

(૩૩ બાબાજી સદુની સાક્ષી.)

“હું વિદ્યાર્થી છું અને મારી વય ૧૪ વર્ષની છે. મુમારે પહેરેક દિવસપરના એક શનિવારે આસરે ત્રણ વાગે નારાયણ લક્ષ્મણ નામના હિંદુ સાથે રાજબાઈ ટાવર જેવા આવ્યો ત્યારે તેનું આરણું બંધ જેઠ ત્યાં બેઠેલા માણસને કહ્યું પણ તેણે જવા દીધા નહી. એક સિપાઈ પોતાની સાથે ત્રણ માણસોને લઈ આવ્યો તે પણ ઉભો રહ્યો, એટલામાં એક પાર્સીએ આવી ખી-રસામાંથી બે વખત હાથ ઘાલી કહાડી સિપાઈને કાંઈ આપવાથી અમને સર્વેને ઉપર જવા દીધા. અમે ઠેક અગાસી ઉપર ગયા પણ રસ્તામાં કોઈ મળ્યું નહિ.”

“આ વિષયમાં સાત સાક્ષીએ સાત જુદા જુદા ઉત્તરો આપ્યા છે;” કોરોનરે ટીકા કરી.

“ઠેક અગાસી ઉપર ગયા ત્યાં બે મુસલમાન અને પાંચ છ સ્ત્રીઓ હતી. એક વાણિયાનો છોકરો ઘંટ જેતો ઉભો હતો અને એક બુઢો મુસલમાન દાદરની પાસે પરેલો હતો. અમારી સાથનો પાર્સિ ડાળી બાબુએ થઈ સામી તરફ જઈ ઉભો. અમે તેની પાછળ જઈ અર્ધો આંટો ફરી પાછા આવ્યા ત્યારે પણ તે ત્યાં જ ઉભો હતો પણ અમે જેઠ શકતા ન હતા. અમે ઘડિયાળ જેતા હતા તેવામાં એક સિપાઈ બે પાર્સિ સ્ત્રીઓને તેડી ઉપર આવ્યો. તે અમારી પાસે આવ્યો અને બાઈઓ પેલો પાર્સિ ઉભો હતો તે તરફ ગઈ. એ પછી નીચેથી એક સિપાઈએ આવી ઉપરના સિપાઈને કાંઈ કહ્યું. પેલો પાર્સિ જે નીચે ગયો હોત તો તે મારા દીકામાં આવત. અમે ઘડિયાળ જેઠ નીચે ઉતરતા હતા તે વખતે દાદર ઉપર અમને કોઈ મળ્યું ન હતું. જે પાર્સિને અમે અગાસીપર મૂકી આવ્યા હતા તે ટાવરના કોઈ પણ ભાગમાં રહ્યો હશે. નીચે આવ્યા પછી અગાસીપર નેતરની

એઉ બાઇઓની લાસ લોંચપર પડેલી મારી નજરે પડી. કોરો-
નરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“હું મારી સાથના સાથે જમણી તરફ થોડે જઈ પાછો
વળ્યો ત્યારે પાર્સિ ડાળી તરફ વળ્યો હતો. ઘંટ જોતી વેળા
હું દાદર તરફ પીડ કરી ઉભો હતો;” મિ. બ્રુમને તપાસમાં
સાક્ષીએ કહ્યું.

“કોઈ માણસ દાદરેથી ઉતરી નય તે તને જણાય કે?”
કોરોનરે પૂછ્યું.

“એ પ્રશ્ન પૂછવાનો નથી.” મિ. બ્રુમને વાંધો લીધો.

“આવા વિધાર્થીને પૂછવો જોઈએ.” કોરોનરે તકરાર કરી.

“એવી રીતે હું ઉભો હતો કે ચડતાં ઉતરતાં હરકોઈને
હું જોઈ શકું;” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“નારાયણ રાધુ મારી સાથે હતો પણ હું ઘંટ જોતો હતો
તે વેળા તે ક્યાં હતો તેની મને ખબર નથી. આત્મારામ
બાબાજી અગાસીપર આવ્યો ત્યારે હું દરિયો જોતો હતો.”

“તું ઘંટ જોતો હતો ત્યારે તારી પછવાડેનું કાંઈ દેખાતું
હતું?” મિ. બ્રુમને પૂછ્યું.

“તે કેમ બને?” કોરોનરે સવાલ ઉઠાવ્યો.

“સાક્ષીને મારા સવાલનો જવાબ આપવા દો;” મિ. બ્રુ-
મને ગંભીરતાથી કહ્યું.

“સાક્ષીની તપાસ બરાબર રીતસરની થાયછે કે કેમ(?)
એ મારે જોવું જોઈએ;” કોરોનરે પોતાની ફરજ જણાવી.

“કોઈ હેઠલ જતાને સાક્ષી જોઈ શકે એમ હતું કે નહિ(?)
એ મારે જાણવું છે;” મિ. બ્રુમને જીકર કરી.

“માણુકજી અસલાજી નીચે ગયો હતો જ નહિ, તે ગયો હોત તો સાક્ષી તેને જોયા વગર રહેત નહિ આમ સાક્ષી કહી ચૂક્યો છે, તો હવે તમે શું પૂછવા માગો છો ?” કોરોનરે ખુલાસો કરી પૂછ્યું.

“સાક્ષી પોતા પાછળ શું બનતું હતું તે જોઈ શકતો હતો કે નહિ તે મારે પૂછવું છે.” મિ. બ્રુધને હક પકડ્યો.

“તે બને જ કેમ ?” કોરોનરે સમજ પાડવા તબવીબ કરી; “કોઈ વધારે ચાલાક સાક્ષી તો એમ ઉત્તર દેત કે મારી પીઠે આંખ નથી કે જોઈ શકું!!”

“તું ઘંટ જોતો હતો ત્યારે તારાથી દાદર દેખાતો હતો ?” મિ. બ્રુધને આગલો સવાલ પડતો મૂકી બીજી રીતે પૂછવા માંડ્યું.

“મને દાદર દેખાતો ન હતો;” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“તું ઘંટ જોતો હતો ત્યારે દાદરેથી કોઈ ઉતરી જત તો તું દેખતે ?” મિ. બ્રુધને ઉલટાવી પૂછ્યું.

“હા;” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“ટાકું ન ફરવતે તો જ ?” કોરોનરે ખાત્રી માટે પૂછ્યું.

“અલબત્ત;” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“પણુ માણુકજી અસલાજી નીચે ઉતરી ગયો નહતો એ નિમ્ન તો તારી ખાત્રી છેના ?” કોરોનરે ચાંપીને પૂછ્યું.

“હા,” સાક્ષીએ પોતાની ખરી ખાત્રીથી કહ્યું.

“પણુ તું ઘંટ જોતો હતો તે વેળાએ દાદરપરથી ઉતરતાં કોઈને જોઈ શકત ?” મિ. બ્રુધને ફરી ઉલટાવ્યું.

“કોઈ પણ દાદરેથી ઉતરતે તો સાક્ષી જોતે એમ તે કહી ચૂક્યોછે;” કોરોનરે સવાલવિષે વાંધો કહાડી સમજ પાડી.

“ દાદર તરફ પીઠ હોવાથી પોતાની પાછળ જોઈ શકતો નહોતો’ એમ પાણુ તે બોલ્યો છે ! ” મિ. બ્રુમને સામી તકરાર લીધી.

“ પોતાની પાછળ બનતું તે કદી જોઈ શકતો નથી એમ પાણુ તેણે કહ્યું છે; ” કોરોનરે આથ લીધી.

“ તું ઘંટ જોતો હતો ત્યારે તારી આજુબાજુએ તારા મિત્રો ઉભા હતા ? ” મિ. બ્રુમને બીજી રીતે પૂછવા તગવીજ કરી.

“ હા બરાબર; ” કોરોનરે ટકોર કરી. “ એવી રીતે આજુબાજુ ઉભા હતા કે તે પોતાની આસપાસ કશું જોઈ શકતો નહોતો ! ”

“ મારી તેવી ધારણા નથી. ” મિ. બ્રુમને ગંભીરાઈથી કહ્યું.

“ તમારા બોલવાની મતલબ એવી ઉઠે છે ! ” કોરોનરે કહ્યું.

“ તારી પાસે કોઈ ઉમેશ્વા હતા ? ” મિ. બ્રુમને સાદો સવાલ કર્યો.

“ હા ” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો. “ મારી સાથના ઉભા હતા. ”

“ અગાસી ઉપર હતો તે વેળાએ કાંઈ ચિચિયારી સાંભળી હતી ? ” મિ. બ્રુમને પૂછ્યું.

“ નહિ; ” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ તે વેળા પવન ઘણો હતો કે નહિ તેની ખબર નથી. ” સાક્ષીએ કોરોનરના પૂછવાથી એકરાર કર્યો.

“ ન્યારે પેલો પાર્સિ એકલો આવ્યો ત્યારે અગાસી ઉપર કોઈ મારવાડી કે કોઈ આળકો જોયાં નહતાં. પાર્સિ આઈએ આવ્યા ત્યારે હું દક્ષિણ તરફ ઉભો રહી દરિયો જોતો હતો. ”

“ સાક્ષી માત્ર દક્ષિણ તરફ ઉભો હતો કહે છે. ” મિ. બ્રુમને ઉઠી મિ. કેમીનું ધ્યાન ખેંચ્યું.

સાક્ષીને હું તપાસું છું માટે મિ. બ્રુઘને વચ્ચે આવવું નેહતું નથી;” મિ. કેગીએ ગુસ્સે થઈ કોરોનરને ફરિયાદ કરી.

“પણુ સાક્ષીના ઉત્તરનું ભાષાન્તર (તરજુમો) બરાબર થતું નથી!” મિ. બ્રુઘને તકરાર કરી.

“એ બાબત પોલિસ કરતાં દુભાષિયાની સમજ ઉપર રાખવાનું હું પસંદ કરું છું;” મિ. કેગીએ તકરાર તોડી ઉત્તર વાળ્યો.

“આવી રીતે તપાસની વચ્ચે આવવાની શી ધારણા છે?” કોરોનરે ગંભીરાધથી પણ જરા ગુસ્સા સાથે મિ. બ્રુઘનને પૂછ્યું.

“બરેબર! હું પણ કશું સમજી શકતો નથી!” મિ. કેગીએ કોરોનરના બોલવાને ટેકો આપ્યો. “સાક્ષીને બીજા સવાલો પૂછવા મિ. બ્રુઘનને તક મળશે.”

અમે સઘળા ‘થોડેક ફરી પાછા ફર્યા હતા’ ત્યાં ‘આખી અગાસીપર ગોળ ફર્યા હતા’ એવો સુધારો સાક્ષીએ પોતાના આગલા બોલવામાં મિ. કેગીના પૂછવાથી કરાવ્યો હતો, પણ થોડીક સાક્ષી આખ્યા પછી કોરોનરના પૂછવાથી અસલના બોલો કાયમ રખાયા હતા.

“પાર્સિને દાદરની બરાબર સામેની બાજુએ મૂકીને અમે સર્વે ઘડિયાળ બેવા ગયા હતા. કોઈ હેઠે ગયું હોત તો મને તેના પગલાંનો અવાજ સંભળાતો.” મિ. કેગીની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ઘંટ બેવામાં ગુંથાયા છતાં કોઈ અવાજ સાંભળી શકત; ઘંટ અર્ધો કલાક સૂઈ બેયાં કરતો હતો. પેલી પાર્સિ સ્ત્રીઓ પાસે આત્મારામ નહિ પણ દૌલત સિપાઈ ગયો હતો. હું જ્યારે નીચે આવ્યો ત્યારે બારણું બંધ નહતું, તેમ ત્યાં આગળ સિપાઈ નહતો. માણેકજી અસલાજી નીચે ઉતરી ગયો નહતો

એ મારી ખાત્રી છે, કારણ કે તે જતે તો હું જોતે અથવા તેના પગલાંનો સાદ સંભળાતે.” જુરીની તપાસમાં સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“પણ ઘંટ તરફ જોતી વેળાએ દાદર તરફ પીઠ હતી તેથી તું પાછળ જોતો નહતો?” મિ. બ્રુમને પાછું ઉલટાવ્યું. અને—

“પાછળથી કોઈ ઉતરી જતે તો તેના પગલાંનો સાદ સાંભળતો.” મિ. કેગીએ ખુલાસો કરી સવાલ માટે વાંધો કાઢ્યો.

“તેમ આ છોકરો પોતાની પીઠ પાછળ જોઈ શકતો જ નથી!” કોરોનરે પાછી ટકોર કરી મિ. કેગીના બોલવાનો ટેકો આપ્યો.

“તાઈ ધ્યાન તો ઘંટ જોવામાં ગુંથાયું હતું, તેથી તારા જોવામાં અથવા સાંભળવામાં આવ્યા વગર કોઈ હેઠે ઉતરી જાય એ સંભવિત—અનવાજેગ છેની?”

“આ સવાલનો ખુલાસાવાર સાર સમજાવી પૂછો;” કોરોનરે દુભાષિયાને કહ્યું.

“મારો સવાલ જોવો છે તેવો જ પૂછી તેનો જે ઉત્તર મળે તે લખી લેવો;” મિ. બ્રુમને પાછી આથ લીધી.

“જેવી જુઆની મિ. બ્રુમન ઇચ્છે છે તેવી નોંધવાં હું અહીં બેઠો નથી!” કોરોનરે ચટકો લગાડ્યા સાથે પોતાની સ્વતંત્રતા દર્શાવી. “પ્રથમ સાક્ષીને પૂછાયલો પ્રશ્ન ઘટતો છે કે નહિ; બીજો, સાક્ષી તે સમજી શકે છે કે નહિ; અને ત્રીજું, તે ઉત્તર આપે છે તે સમજીને આપવા સરખો છે કે નહિ. આ મારી મુખ્ય ફરજ છે.”

મિ. બ્રુમને પૂછેલો પ્રશ્ન ખુલાસા સાથે અને કટકે કટકે

પૂછતાં છેવટે સાક્ષીએ ‘હું કહી શકતો નથી;’ ‘મને કશી ખબર નથી;’ ઉત્તરો આપ્યા હતા.

પ્રકરણ ૨૨ મું. પુતળાંનો પ્રયોગ !

“પોલિસ સર્જિયન ડા. સીડન સ્મીથની સાક્ષી ઉપરથી એમ સમજી શકાય કે મરનાર બાઈઓની લાસપર જાણાયલી નીશાનીઓ ઉપરથી પડતાં ટાવરના કોઈ ભાગ સાથે અકળાયાથી બની શકે; આ માની લીધી વાતને કોઈ નજરે જોનાર સાક્ષીનો ટકો આજ સૂધી તપાસાયલી સાક્ષીથી મળ્યો નથી ને હોય તો માત્ર એકને પડતી જોયા વિષે છે.”

“ખરા અભિપ્રાય ઉપર આવવા જુરીએ સર્વ પ્રકારની તપાસ કરવી જોઈએ; તેટલા માટે ચોકસ વજન અને વિસ્તારની વસ્તુઓ ટાવર ઉપરથી નાખવાના પ્રયોગો કરવા. આથી સાક્ષીઓના કહેવા ઉપર ભરોસો કેટલો અને કેવો રાખવાને તોલ કરવામાં સારી મદદ મળશે.”

“જે પ્રયોગો કરવામાં આવે તે બંધબેસતા અને સંતોષકારક છે કે નહિ તેનો વિચાર જુરી બાંધવા સ્વતંત્ર છે. પરંતુ આવા પ્રયોગો ખરા ભેદને ખોળી કહાડવામાં સહાયતા થઈ પડશે ખરી. આ પ્રયોગો ઉપરથી કરવાનો અને જુરીએ તે નીચે ઉભા રહી જોવાનો બંધોબસ્ત કરવામાં આવશે.” કારોનરે જુરીને સમજાવ્યા પી.

“અત્રે બે બંડલો છે તે લઈ ઉપર જઈ જે જગ્યાએથી બેઠી બાઈઓ પડવાનું ધારવામાં આવેછે ત્યાંથી જ્યાં તેઓ પડી

હતી ત્યાં નાખવાં.” કોરોનરે પોલિસને સમજાવી સાથે ભલા-મણુ કરી.

“વજન, વિસ્તાર અને આકાર વગેરે મરનાર બાઈબોના સરખા રાખવા જોઈએ.” મિ. બ્રુઈને પોતાનો અભિપ્રાય જણાવ્યો.

“પ્રયોગો સર્વ આસરે અને અંદાજે કરવાના છે માટે મરનારોની લાસો જેટલા જ વજન, વિસ્તાર અને આકારની ઘણી અગત્ય નથી;” કોરોનરે મિ. બ્રુઈનના વિચારોમાં ખામી દર્શાવી.

“અંબાખાનાના માણસોને ચોકસ કવાયદ આપવા જે ઢાં-ગલા રાખવામાં આવેલા છે તેનાથી પ્રયોગો કર્યા હોય તો ઠીક;” મિ. મેકડર્મિટ્ટે પોતાના અભિપ્રાયને અનુસરતી સૂચના કરી.

“હા, એ ઠીક પડશે;” કોરોનરે મિ. મેકડર્મિટ્ટની સૂચના પસંદ કરી.

એ પછી તા. ૧૫ મી મેને દિવસે સવારે સાત વાગે પોલિસ અમલદારોએ કોરોનરની સૂચનાને અનુસરતા પ્રયોગો પોતાની ખાત્રી માટે કરી જોયા. તે જોવાને માટે મ્યુનિસિપાલ કમિશનર મિ. એકર્થ, એક્ઝિક્યુટિવ ઇન્જિનિયર મિ. વોલ્ટન, પાણી ખાતાનો મિ. ટામલીન્સન અને કેટલાક પોલિસ અમલદારો એકઠા થયા હતા.

પોલિસ અમલદારોએ એ પ્રયોગો પોતાની ખાત્રી માટે કર્યા હોવાથી તેમણે વર્તમાનપત્રના પ્રતિનિધી કે પ્રજાને નોતરવાનું ઘટિત વિચાર્યું નહતું. એથી પ્રજા અને પત્રોમાં પોલિસ વિરુદ્ધનો ફડકાટ વધતો ગયો હતો. પણ આવા પ્રયોગો વખતે પ્રજા અને પત્રોના હક કેટલા અને કેવા રૂપના

હોવા જોઈએ એ એક હજી સૂધી નહિ નક્કી થયેલી તકરારી બાબત છે !

“ પ્રયોગો કરવામાટેની સર્વ રીતે લાયક થઈ પડે એવી ઢિંગલીઓ મળવાને અશક્ય હોવાથી જુરી સામે એવા સાક્ષીઓ આવશે કે જેઓ ટાવરના બાંધ કામની લંબાઈ ચોડાઈ અને તેની સાથે ઉપરથી પડનાર અક્ષાઈ શકે કે નહિ એવા અભિપ્રાય આપશે. તે પછી જુરીને તે નજરે દેખાડવાથી સાક્ષીઓનું તોલન કરવાનું સવળ જણાશે.” કોરોનરે જુરીને ખેતાનો ઇન્સાફ કહી સંભળાવ્યો.

પ્રકરણ ૨૩ મું.

કોરોનરની તપાસ-૯ મા દિવસ.

(૩૪ મિ. જોન. સ્ટાન્ફર્ડની સાક્ષી.)

“ હું મુંબઈની પોલિસ ખાતામાં ઇન્સ્પેક્ટરનો એથો ધરા-ઉંધું. તા. ૨૫ મા એપ્રિલે બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ રાજબાઈ ટાવર ઉપરથી પડી મરણ પામવાની ખબર ચોક્કી ઉપર મને ચાર વાગે મળી હતી. તેવોજ દોડતો નીકળી ટાવર આગળ સવાચાર વાગે આવી પહોંચતાં જોયું તો ટાવરના ઝડખા નીચે અગણીત લોકો ટોળે વળી ઉભા રહ્યા હતા. ત્યાં ગુપ્તિટંટ મિ. મેકડર્મટ હતા તેણે મને ટાવર ઉપર ચડી જઈ બૂમ પસરવા પ્રમાણે કોઈ ટાવરમાં ભરાઈ બેઠું હોય તો તેને પકડવામાટે સર્વે ભાગોને ઉઘાડી તપાસ કરવા દ્રમભવ્યું. તે પ્રમાણે ઉપર ચડી, ઉઘાડા ખંડો તપાસી છેક અગાસી ઉપર આવ્યો જ્યાં ૮૩૪ નં-બરનો સિપાઈ, મિ. બોફર્ટ અને એક યુરોપિયન ગ્રહસ્થનું નામ મને ખબર નથી એટલા સિવાય એક બાપ્તિસ્ટ છોકરા સાથે, એક

બુઢો મુસલમાન છોકરા સાથે અને એક વાણિયો હતા. વધારે બારીક તપાસ કરતાં આગાસી ઉપર અને બીજી કોઈ પણ જગ્યાએ કોઈ મળ્યું નહતું. ટાવરના સર્વે ભાગોની ભીંત, ભોંય, અને આગાસીઓ તપાસી હતી પણ કશી પ્રકારની ખેંચતાણ થયાની નીશાનીઓ જણાઈ નહતી. પાંચે જાણુને હેઠે આણી, જુબાની લઈ, છોડી મેલ્યા હતા.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“કપડાંના કે દોરીના ટુકડા મળ્યા નહતા,” સાક્ષીએ મિ. બ્રુઢને તપાસવાથી કહ્યું.

“તમે કયે રસ્તે ઉપર ગયા હતા?” એક જુરે તપાસ ચલાવી.

“ઝરૂબાની નીચેના બહારને બારણેથી,” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“લાયશ્રેરીમાંથી ટાવરપર જવાનું બારણું તપાસ્યું હતું?” એક જુરે પૂછ્યું.

“નહિ,” સાક્ષીએ જવાબ દીધો. “પણ તેનું બારણું ખુલ્લું હોત તો માફ ધ્યાન ખેંચાત.” સાક્ષીએ વધાર્યું.

“મદદનીશ પોલિસ કમિશનર મિ. જેલ આવ્યો હતો તેની યાદ છે?” મિ. બ્રુઢને સાક્ષીની યાદદાસ્ત તાજ કરવા તજવીજ કરી.

“હા; તેની સાથે ફરીથી હું ઉપર ગયો હતો;” સાક્ષીએ વધારી ઉત્તર વાળ્યો.

“કયે માર્ગે તે વેળા ઉપર ગયા હતા?” મિ. બ્રુઢને વધારે ખુલાસો કરવા પૂછ્યું.

“લાયશ્રેરીની આગાસીને માર્ગે,” સાક્ષીએ કહ્યું. “તે જ વેળા તે બારણું ખેલેલી વખત ઉઘાડું જોયું હતું.”

“આરણ્યું તે વખતે અંધ હતું કે ઉઘાડું?” મિ. બ્રુમને વધારે ખાત્રી કરવા ચાહ્યું.

“ઉઘાડું,” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“તમે યાવર ઉપર સર્વે ચોરડામાં ગયા હતા?” મિ. કેગીએ ઉલટ તપાસ ચલાવી.

“ખુદ્દા હતા તેટલામાં;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ત્યારે ક્યા અંધ હતા?” મિ. કેગીએ બારીફથી પૂછ્યું.

“ઘડિયાળના સાંચાકામના,” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

“તે બેઠે ચોરડાની તપાસ કરી હતી જ નહિ?” મિ. કેગીએ સવાલ કર્યો.

“તે વેળા નહિ,” સાક્ષીએ ચોખ્ખો જવાબ આપ્યો.

“તે ચોરડાઓમાં પાછળથી તપાસ કરી હતી?” મિ. કેગીએ ઉલટાવી પૂછ્યું.

“હા, અને તે વેળાએ મારી સાથે બીજાઓ પાગુ હતા,” સાક્ષીએ વધારી ઉત્તર આપ્યો.

“તેજ દિવસે?” મિ. કેગીએ ખાત્રી કરવા પૂછ્યું.

“બીજે દિવસે,” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“બેઠે ચોરડાના આરણ્યોના તાળાં ખખડાવી તપાસી બેઠે ટૂંચી દીધાની ખાત્રી કરી હતી, વળી કૂંચી નહિ મળી શક્યાથી ઉઘાડી બેસા ન હતા, તેમ તે ક્યારે ઉઘાડવામાં આવ્યાં હતાં તેની ખબર નથી.” સાક્ષીએ જુરીની તપાસમાં જણાવ્યું.

“તમને કૂંચી કેમ ન મળી?”. મિ. બ્રુમને શક દૂર કરવા વચ્ચે ઉઠી પૂછ્યું.

“કૂંચી લેવા મિ. લોંડ ઘડિયાળીની દુકાને ગયો તો તે

બંધ હતી અને જે માણસ પાસે રહે છે તે પણ મળ્યો નહિ;” સાક્ષીએ સર્વે કારણો કહ્યાં.

“આત્મારામ હવાલદારને તે વેળા જોયાની યાદ નથી. ખેલો માળ ઉપર ગયા ત્યારે લાયબ્રેરીમાંથી જવાનું આરણું બંધ હતું. મિ. મેકડર્મીટ્ટે હું ત્યાં આવ્યો કે તરત જ મને ઉપર તપાસ કરવા મોકલવાથી ટાવરના કોઈ રખેવાળને જોયો નહતો.” મિ. કેગીની તપાસમાં સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“અહિંથી મિ. જેલ પાસ ગયા હતા?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“નહિ, મિ. જેલ સાથે ટાવર આગળ જવાને રાત્રના સુમારે આઠ વાગે નિકળ્યો હતો;” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“પાછળથી બીજે દિવસે ચોરડા ઉઘાડી તપાસતાં ખંચતાણુની કશી નીશાની ત્યાં જણાઈ હતી નહિ;” સાક્ષીએ મિ. બ્રુઝનના પૂછવાથી જણાવ્યું.

(૩૫ રામજી મોરારીની સાક્ષી.)

હું મુંબઈ પોલિસ ખાતામાં હવાલદારના ચોક્કા ઉપર છું. મારો નં. ૬૯૫ છે. બનાવ બન્યો તે દિવસે સાંજના પોણાચાર વાગાને આસરે કરન્સી બેંક આગળથી જતો હતો. તે વખતે ‘ટાવર ઉપરથી કોઈ પડી ગયું છે’ એમ બોલતા લોકોને દોડતા જોઈ હું પણ બીજા નંબર ૮૩૪ ના સિપાઈને સાથે તેડી ત્યાં આગળ જઈ પહોંચ્યો. ટાવર નીચે ઝરખા આગળ એક બાઈની લાસ પડી હતી અને બાજુમાં એક ગારી ઉભી હતી. ત્યાં ઉભેલા યાકુબ હવલદારે મને અને પોલિસના હવાલદાર આત્મારામને ટાવર ઉપર જઈ તપાસ કરવાનું કહેવાથી અમે નં. ૮૩૪ ના સિપાઈને સાથે લઈ ગયા. તે વેળા માર્ગમાં કોઈ મળ્યું નહિ; પણ છેક ઉપરની અગાસીમાં એક બાબુ, તેનો

છોકરો, એક બુઢો મુસલમાન, મુસલમાન છોકરો, અને એક વાણિયો મળી પાંચ જણાને જોયા હતા. બાબુએ બે ત્રણ મિનિટ પછી નીચે જવાનું જણાવ્યાથી ‘નીચે ચોરી થઇ છે માટે સાહેબ (ઇન્સ્પેક્ટર) આવે ત્યાં સૂધી થોભવા કહ્યું જેથી તે ત્યાંજ ઉભો રહ્યો. પાંચ છ મિનિટે બે યુરોપિયનો આવ્યા બાદ દસેક મિનિટે પોલિસ ઇન્સ્પેક્ટર મિ. સ્ટાનફર્ડ આવ્યો. તેની સાથે અમે સર્વે મળી તપાસ કરી; પણ ઉપર બીજું કોઈ ન મળવાથી પાંચ જણાને લઈ નીચે આવ્યા, ત્યારે સવાપાંચ વાગ્યા હતા.” સાક્ષીએ કોરોનરની તપાસમાં જણાવ્યું.

(૩૬ શેખ મહમદ શેખ મોહીદીનની સાક્ષી.)

“હું ૫૧૬ નંબરનો પોલિસ સિપાઈ છું અને હાઈકોર્ટના કમ્પાઉંડનાં ખેરા ઉપર રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે સાંજે ત્રણ ને ચાલીસ મિનિટે હાઈકોર્ટના કમ્પાઉંડમાંના કુવા પાસે ઉભો હતો. ત્યાંથી કાંઈ કાળું કપડું ટાવરના ખેલા અને બીજા માળની વચ્ચે ઉડી પડતું જોઈ, લોકો મોજ માટે વારંવાર એમ કરેછે તેનું આ પણ કોઈએ કર્યું હશે એમ ધારી, મેં કશી કાળજી કરી નહિ; કારણ કે મને તેનો કશો અવાજ આવ્યો નહિ. પણ દસેક મિનિટ ગઈ નહિ એટલામાં બે વાણિયાના છોકરા દોડતા આવી ‘બે બાઈઓ ટાવર ઉપરથી પડી ગઈ છે’ કહેવા લાગ્યા. મારી હાથમાંની ચોપડી લઈ, હાઈકોર્ટમાં જઈ, હવાલદારને કહી, તરત જ ટાવર તરફ દોડ્યો. મારી પાછળ હવાલદાર વીસેક પગલાંને છેટે આવતો હતો. એ વખતે મેં ઘડિયાલ જોયું ન હતું. ટાવર નીચે ઝડપા આગળ પડેલી બાઈઓમાંની એકના મહોંડામાંથી લોહી નિકળતું હતું. ત્યાં ઉભેલા દાદાભાઈ અને બીજા બે પાર્સિઓએ કહ્યું કે બીજા બાઈનું શરીર ગરમ છે અને તે જીવતી હતી. આથી બોંબે કલબ આગળ જઈ તે બાઈને

આરિપટાલમાં લઈ જવા વિક્ટોરિયા લઈ આવી, એ પાર્સિઓએ પેલી બાઈને ઉંચકી સુવાડયા પછી હું હંકાવી ગયો ત્યારે ધડિયાળમાં જોયું તો ચારમાં દસ મિનિટ ઓછી હતી.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“કપડું પડતું જોયાંની અગાડી કોઈ પાર્સિને હાઈકોર્ટ આગળથી જતાં જોયાં ન હતો.” મિ. કેગીના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું.

“વિક્ટોરિયા લાગ્યા અગાઉ લાસ કેવી રીતે પડી હતી?” જુરરે પૂછ્યું.

“પ્રથમ જોઈ ત્યારે તેમના પગ હાઈકોર્ટ તરફ હોઈ ચત્તી પણ એકની જરા કોર મરડેલી હતી. તેમને કોઈએ ખસેડેલી ન હતી;” સાક્ષીએ પોતે જોયેલી હકીકત કહી જણાવી.

“કદાચ કોઈ હાઈકોર્ટ આગળથી ગયું હોય અને તારા જોવામાં નહિ એ આવ્યું હોય!” એક જુરરે ગંભીરાર્થની શંકા કરી.

“છાકરા આવ્યાની અગાઉ કોઈ પણ ગયું ન હતું.” સાક્ષીએ પોતાની ખાત્રી જણાવી.

(૩૭ મિ. વોલ્ટનની સાક્ષી.)

“હું સુંખમ્મ મ્યુનિસિપાલિટિમાં એક્ઝીક્યુટિવ ઇન્જિનિયરનો એક્સો ધરાઉં છું, અને ભાયખાળા ક્ષેત્રમાં રહું છું. આજે સવારે સાત વાગે હું ટાવરની તપાસ કરવા આવ્યો ત્યારે ટાવર ઉપરથી ઢીંગલી નીચે નાંખવાનો પ્રયોગ કરતી વેળાએ ભોંયથી ૭૨ ફૂટ ઉંચેની અગાસી સાથે તે અથડી હતી. ઉપરથી કોણે નાંખી તેની ખબર નથી પણ મિ. ટોમ્લીનસન ઉપર હતો. ટાવરની ખૂદાર નિકળી આવેલા ભાગો તપાસવા પ્લમ્બ લાઇન ઠેક અગાસી ઉપરથી નીચે ઉતારવામાં આવી તે વેળા

તપાસ રાખતાં બીજા કેટલાક ભાગો સાથે અફળાયા પછી પ્લેલી અગાસી ઉપર અટકતી જણાઈ હતી. કોઈ વસ્તુ સીધી લીટીમાં ઠેઠ અગાસી ઉપરથી નાખવામાં આવે તો બેમાંની એક સાથે કે બેજો સાથે અફળાય.” કોરોનરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“કોઈ માણસના કપડાં તેની સાથે અથડાય તો તે ફાટવાનો સંભવ ખરો કે?” મિ. બ્રુમને અભિપ્રાય માગ્યો.

“આ પ્રશ્ન વૈદને પૂછવા યોગ્ય છે કે ઈન્જિનિયરને?” કોરોનરે વાંધો લઈ મિ. બ્રુમને સામો પ્રશ્ન કર્યો.

“મિ. વાલ્ટનનો અભિપ્રાય આપણે લઈએ;” મિ. બ્રુમને નરમાસથી ઉત્તર દીધો.

“હા, ઢીંગલી ટાવરની સાથે અફળાઈ ત્યારે તે જગાનો કકરો ઉડી ગયો હતો, પણ તેનું શું થયું એ મને ખબર નથી, છતાં ભાંગેલો ભાગ નીચેથી નજરે પડે છે. ઉપરથી પડેલી વસ્તુ ના નેસથી તે ભાંગી શકે, જે ઉપરથી પડતી વસ્તુ ભાંગેલી કરતાં નબળી હોય તો આ પ્રમાણે તે ભાંગે નહિ; બેમાંથી જે નબળી હોય તે ભાંગવાનો સંભવ ખરો. ભાંગેલો ભાગ ટેલી-શેનના તાર બાંધવાની જગાની બરાબર સામેનો છે. સાધારણ માણસને ટાવર ઉપરથી નીચે પડતાં સુમારે પોણાચાર સેકન્ડ થાય પણ વધારે વજનના માણસને વધારે વખત લાગે એમ નથી. ભોંયથી અગાસી ૧૮૫ ફૂટનો અડસટો પ્લમ્બ લાઈનથી માપી કહાડ્યો હતો.

“મિ. લોંડે તો ૧૬૭ ફીટની ડંચાઈ જણાવી હતી!” કોરોનરે અન્યથા દેખાડી ટીકા કર્યા.

“ઢીંગલી શાની બનાવી હતી તેની ખબર નથી, તે મા-

જુસના શરીર જેવી ખંચતાણુમાં ટકી શકે એવી ન હતી.” સાક્ષીએ કોરોનરના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“તે નીચે કેવી પ્રકારે આવી?” કોરોનરે વિગત વિચારી.

“શરૂઆતમાં ગુલાંટ ખાઈ, પછી આડી થઈ, અગાસી સાથે અથડી, લોંચપર સપાટ પડી;” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“તેનો કયો ભાગ અગાસી સાથે અથડ્યો હતો?” કોરોનરે વધારે ખુલાસો માંગ્યો.

“પાંસળીનો;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ત્યારે તમને બરાબર ખબર નથી, તેનું એક ખભું અથડ્યું હતું?” કોરોનરે શંકા કરી.

“તેની એક બાજુ અથડી મને લાગે છે;” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“તે ક્યાં પડી હતી?” મિ. બ્રુકને પૂછ્યું.

“ટાવરથી ચાર ફીટને અંતરે.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ઢીંગલી બહાર ધરવામાં આવી ત્યારે તેના પગ કશા ઉપર ટેકવા હતા?”

“મને નીચેથી એમ લાગ્યું કે અગાસીના કોઈ ભાગપર ટેકવી હોય પણ ખરી વાત શી તે કહી શકતો નથી;” સાક્ષીએ ધન્યુધન્ય જવાબ આપ્યો.

“જેવી ઢીંગલી છોડી દેવામાં આવી તેવી તે ઉથલાઈ ગઈ હતી, પ્રયોગ એટલેજ કરવામાં આવ્યો હતો, ઢીંગલીનો અક્ષ-ભાગલો ભાગ ફાટી ગયો હતો;” મિ. કેઝીના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“ત્યાં તો સાંધો મારેલો હતોની?” કોરોનરે શંકા કરી.

“નહિ;” પોલિસ અમલદારો સાથે બોલી ઉઠ્યા.

“ત્યારે તે શાથી ફાટ્યો?” મિ. કેગીએ ઇંતેજરીથી પૂછ્યું.

“કદાચ ભોંય સાથે અફળાયાથી અથવા ટાવરના ભાગ સાથે લાગ્યાથી, પણ હું કહી શકતો નથી કે શાથી.” સાક્ષી-એ ખાત્રી વગર કહ્યું.

“ટાવરને મથાળેથી ૧૦૦ રતલનું વજન કેટલા ભેરથી નીચે પડે? અને પવનનું ભેર કેટલું રહી શકે?” મિ. બ્રુધને અભિપ્રાય માંગ્યો.

“૧૮,૫૦૦ રતલના ભેસ સાથે; ટાવર ઉપરથી જે આકર્ષણની ઝડપથી નીચે પડે તેની ઉપર પવનનું દબાણ દરેક ચોરસ ફીટ ચોવીસ રતલનું હોય.” સાક્ષીએ પોતાનો વિચાર જણાવ્યો.

“તેથી આવાં કપડાં (મરનારના દેખાડી) ફાટે કે?” મિ. બ્રુધને વધુ વિચાર ચાહ્યો.

“આવાં વણેલાં કપડાંનો અનુભવ મને નથી, પણ સડનું કપડું ફાટે.” સાક્ષીએ પોતાનું અનુમાન જણાવ્યું.

પ્રકરણ ૨૪ મું.

કોરોનરની તપાસ-૯ મો દિવસ (ચાલુ.)

(૩૮ મિ. ટામ્લિન્સની સાક્ષી.)

“મ્યુનિસિપાલ પાણી-આંધકામનો હું મદદનીશ ઇન્જિનિયર છું અને કોર્ટમાં રહું છું. આજે સવારે સાત વાગે મિ. વાલ્ટર-નની સાથે રાજબાઈ ટાવર આગળ આવ્યો અને ઠેક મથાળેની અગાસીપર ચડ્યો, ત્યાં એક ઢીંગલી હતી, જેને અગાસીના વ-જાની ખહાર ધરી, ઉભી રાખી, તેના પગ અગાસીના ખહારના

ભાગ ઉપર ટેકવી અંધર રાખવાથી પડતાં પડતાં લોંચથી ૭૨ શીટ ઉંચે ટાવરની એક અગાસી સાથ અફળાઈ હતી. નીચે આવી જતાં આગાસીનો અથડાયલો ભાગ ભાંગી ગયો જણાયો, તે ચૂનાનો હતો કે પથ્થરનો તે હું કહી શકતો નથી. આ પછી લંબાઈ માપક દોરીથી તપાસતાં બે જગાએ નીચેની અગાસીએ અટકવાથી તે એક માણસને મોકલી ખસડાવી હતી. આ ખૂદાર નિકળતો ભાગ ટાવરની સપાટીથી કેટલો તેની નોંધ મેં લીધી નથી. લોંચથી ૧૮૫ શીટ ટાવરની મથાળેની અગાસી ઉંચી છે. ઢાંગલી ફેંકવા અને માણસ જીવતા કે મરણ પામેલાના પડવામાં ઘણો મોટો અંતર-ફેર માલમ પડે. જીવતા કે મરણ પામેલા માણસનું ચુરત્વાકર્ષણબિન્દુ બીજી વસ્તુ પેઠે સ્થીર ન રહેવાનું કારણ છે, એટલે કે માણસના શરીરની પડતી વેળાની સ્થિતિ બદલાઈ નીચે પડતાં જૂદા પ્રકારની થાયછે. માણસનું શરીર પડ્યા અગાઉ અગાસીની ખૂદારની બાજુએ કે નાકાં ઉપર ટીંગાયલું રહ્યું હોય તો મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે ઘણું કરી પડતી વેળા ટાવરની નીચલી અગાસી સાથ અફળાય. ” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસેવાર જણાવ્યું.

કયો ભાગ અફળાય, નીચે કેમ આવે અથવા કયો ભાગ લોંચ પડે એ કહેવું અશક્ય છે. ઢાંગલીના ભારની મને ખબર નથી. ” સાક્ષીએ કોરોનરને આટલો વધારે ખુલાસો કર્યો.

“ ઢાંગલીનું તોલ આપણને મળશે ? ” કોરોનર મિ. બ્રુધન તરફ નજર કરી બોલ્યા.

“ કોઈને ખબર નથી. ” મિ. બ્રુધને ખુલાસો કર્યો.

“ પણ વજન તપાસ્યું હતુંની ? ” કોરોનરે ઈન્તેજરી દર્શાવી.

“ નહિ. માણસના વજનના સુમારની તે ખનાવી હતી પણ

કોઈ પોલિસ અમલદારે તેનું તોલ કર્યું નહતું.” મિ. બ્રુમનને વધારે ખુલાસો કરવાની ફરજ પડી.

“હીંગલીને ઉંચકી જોઈ નહતી,” સાક્ષીએ જુરીના પૂછવાથી ઉત્તર આપ્યો.

(ઉદ્ ડાક્ટર રસ્તમજી પેસ્તનજી ભર્યાની સાક્ષી.)

“કોલાબામાંની પાંચે સેનિટરિયમનો હું ડાક્ટર છું. ગઈ તા. ૨૬ મી એપ્રિલને રવિવારે સવારે આસરે ૯ વાગે મરનાર બાઈબોને આટલે ગયો તો ત્યાં જુરી ભરાઈ જોઈ ઘરમાં ગઈ ડાક્ટર સીડની સ્મીથ લાસો ચીરી તપાસતો હતો ત્યાં ઉભો. પીરોજ બાઈની પ્રથમ અને તે પછી બચુબાઈની લાસો તપાસી, તેમાં પીરોજબાઈના જમણા ગાલપર પાંચે અર્ધા ઇંચ લંબાઈના વાંકા આકારો નખોર્યા જેવાં આસરે આરેક પડ્યા જણાતા હતા, પણ ચામડી ફાટી નહતી, છતાં તેનો રંગ રાતો હતો. આખા મહોંપર ધૂળ લાગી હતી અને ગઈનની જમણી બાજુએ ઘણો ઉંટો જખમ આસરે અર્ધા ઇંચ ખેંચાયો અને એક ઇંચ લાંબો હતો. તેની ખંડારની બાજુએ એ બીજો જખમ જેને હું નખોર્યું સમજ્યો પણ હાથ લગાડી તપાસતાં તે નખોર્યું નહતું એમ મેં ડાક્ટર સ્મીથને કહ્યું. જમણા કાતરાપર આસરે આરેક અર્ધા ઇંચ ખેંચાયેલા રાતા રંગના અને તેની નીચે અર્ધ ગોળાકાર જેવા પંદરેક ઘસરકા જણાતા હતા. ડાબી જંઘપર કશું નહતું. અંદરનો પડદો પાંચ ઇંચ જેવો ફાટ્યો હતો. જમણા પગનો નળો અને જંઘની વચ્ચેનો ભાગ હાડકાંમાંથી ભાંગ્યો હતો. બરડો છૂદઈ જઈ જંઘાડા ડાબા પડ્યા હતા. ચીરીને તપાસતાં જમણી બાજુની બે પાંસળી ભાંગી ગયલી જણાઈ પાસે લોહી ભરાયું હતું. કલેજના માંસલા ભાગમાં નહાનો સરખો જખમ હતો. ડાબા પગના ભાંગેલા ભાગની ઉપર ઘસરકા હતા.”

“અચ્યુઆમના ડાબા ગાલપરના ઘણા જખમોમાં ધૂળ ભરાઈ હતી. નીચલું જડખું ભાંગી ગયું હતું અને ઉપલામાંનો એક દાંત ભાંગી ગયો હતો. હડપચી ઉપર નાનો જખમ હતો અને ડાબા હાથનું કોણી સૂધીનું હાડકું ભાંગી ગયું હતું. ડાબા થાનપર માણસના હાથથી ભરાયલા બાયકા જેવી ખોળી, ગોળ અને ઉંડી પાંચ નીશાની નખોચીં સરખી જણાતી હતી. જમણી થાપાની ઉપર આસરે બે ઈંચ ઉંરો અને અર્ધો ઈંચ લાંબો આરપાર જખમ થયેલો હતો. જમણી નંધપર આસરે પાંચ છ ઈંચ લાંબા અને એક ઈંચના આઠમા ભાગ જેટલા ખોળા, કેટલાક ઉંડા અને કેટલાક છાછરા પંદરેક ઘસરકા પડેલા હતા. કેટલો નીચલો ભાગ પાછળી બાજુએ હુંદાયેલો હતો. નંધ અને કુલાં ઉપર ધૂળ હતી, છાતીનું હાડકું ચીરી જોતાં ભાંગેલું, ફેરસું અને કલેલું ફાટેલું અને બાજુના ખાડામાં ઘણું લોહી એકઠું થયું હતું તેમ કાન તથા નસકોરામાંથી લોહી વહેતું હતું.” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ સવિસ્તર ખ્યાન કર્યું.

ડાક્ટર સ્મીથ ઘણી સંભાળથી તપાસ ચલાવતા હતા અને નોંધ પાણુ લેતા હતા, હું ઉભો રહી જોતો હતો પણ નોંધ લેતો નહોતો. અત્રે જુઝાની આપવા આવવા વિષેનો મને ખ્યાલ સરખો નહોતો. પીરોજખામના ગર્દનપરની નીશાની નખોચીં સરખી જણાવતાં ડા.સ્મીથના મદદનીશે હાથ ફેરવી ‘નખોચું નથી’ જણાવ્યું. તે પછી મેં તથા ડા. સ્મીથે હાથ ફેરવી જોઈ કશું કે ‘નખોચું નથી.’

“તેના કહેવાથી તમે તમારો અભિપ્રાય ફેરવ્યો કે?”
મિ. બ્રુધને ઇન્ટેલરનીથી પૂછ્યું.

“તેનો તમે કે તમારો તેણે ફેરવ્યો?” કોરોનરે વચ્ચે પડી પૂછ્યું.

“એક બીજનો અભિપ્રાય એમ કોઈએ પણ ફેરવ્યો નહોતો?” સાક્ષીએ ન ગભરાતાં ચોકસાઈથી જવાબ આપ્યો.

“બીજો નખોર્યા દેખાડતાં હા, સ્મીથે કહ્યું કે ‘તે નખોર્યા નથી’ પણ ‘આટલાં બધાં ઉંડાં અને છૂટાં હોવાથી હોઈ શકે નહી’ એમ કહ્યાની યાદ નથી. બચુબાઈની છાતીપરના હાથા ગોળાકારના એક ઇંચના આઠમા ભાગ જેટલા હતા.”

“સાક્ષી એવિષે પ્રથમ બોલ્યો છે અને તમે એવડા ગોળ કરાવ્યા છે!” કોરોનરે ગંભીરાઈથી મિ. બ્રુમને તરફ જોઈ ટીકા કર્યા.

“આજ સૂઢીના અનુભવમાં એટલાં ઉંડાં નખોર્યા ત્રણ ચાર વેળા જોયાં છે પણ ચોકસ વેળાની યાદ નથી. જખમી ચામડી ફાટી તેમાંથી લોહી નિકળતું નહતું. સાધારણ સમજ અને અનુભવ ઉપરથી ‘નખોર્યા હતાં એમ કહી શકું છું.’ નખ જેવી વસ્તુથી થઈ શકે પણ બીજ કશાથી થઈ શકવાનું હું ધારતો નથી.”

“ધારો કે કોઈ વસ્તુ માણસના નખ સરખી ધાતુની બનાવી છાતી સાથે દાખી હોય તો તેથી ‘નખોર્યા’ સરખી છાપ પડે કે નહિ?” મિ. બ્રુમને પ્રશ્ન કર્યો.

“બરાબર ‘નખોર્યા’ સરખી પડે નહિ;” સાક્ષી પોતાનો અચૂક અભિપ્રાય જણાવ્યો.

“ત્યારે તે બે વચ્ચે અંતર-ફરક શો?” મિ. બ્રુમને ગંભીરાઈથી પૂછ્યું.

“સાક્ષી તેનો જવાબ આપતો નથી,” કોરોનરે સાક્ષીને બદલે જવાબ આપ્યો.

“તે અંતર જોઈ શકું પણ વર્ણવી શકું નહી,” સાક્ષીએ લાચારી દર્શાવી.

“આ નીશાની નખ સરખી છે?” મિ. બ્રુમને પોતાના હાથપર નીશાની પાડી દેખાડી.

“હા, તેવી લાગેછે,” સાક્ષીએ મિ. બ્રુમનનો હાથ જોઈ કહ્યું. “પણ બચુઆઈની છાતીપર એવી નહતી. તે વધારે ગોળ આકારની હતી.”

“ત્યારે મારા હાથપરની નીશાની નખોચી નહતાં એમ જાણી તમે અજબ થશો?” મિ. બ્રુમને સાક્ષીને ગુંચવી નાખ્યો.

“નહિ,” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“આ નીશાની જુઓ.” મિ. બ્રુમને પોતાના હાથપર પાછી નીશાની પાડી સાક્ષીને દેખાડી.

“મિ. બ્રુમનનો હાથ જુઓની તરીકે રજુ થનાર નથી માટે એના સંબંધી પૂછાયલા સર્વે સવાલો. અર્થ છે. તેમ જ નીશાની કેવી પ્રકારે પાડવામાં આવી હતી તેવિષે સાક્ષી પડી નથી,” મિ. કેગીએ વાંધો ઉઠાવ્યો.

“આમ અનિયમિત રીતે લેવાયલું કામ મને પસંદ નથી,” કોરોનરે ટીકા કર્યા. “અને મિ. બ્રુમન શી બાબત સાબીત કરવા ઇચ્છેછે તે સમજાતું નથી,” કોરોનરે પોતાના મનનો ગુંચવારો દર્શાવ્યો.

“મિ. બ્રુમન જે પ્રકારની તપાસ ચલાવે છે તે યોગ્ય છે,” એક જુરરે મિ. કેગીને કહ્યું.

“મિ. કેગી હવણા મને પોતાનો વાંધો જણાવેછે તેમાં વચ્ચે બોલવાનો તમને હક્ક નથી,” કોરોનરે પેલા જુરરને વચ્ચે બોલતો અટકાવી પોતાનો અધીકાર સમજાવ્યો.

“હું ટુંકી નજરનો છું,” સાક્ષીએ મિ. બ્રુમનના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“એમની નજર વાસ્તે તમે વધારે પૂછવાના છો?” મિ. બ્રુઝને તરફ કોરોનરે નેઈ પૂછ્યું.

“નહિ,” મિ. બ્રુઝને ધીરજથી ઉત્તર વાળ્યો.

“ત્યારે મારે પૂછવા પડશે,” કોરોનરે કહ્યું. “તમે ચસ્મે પહેરો છો?” કોરોનરે સાક્ષી તરફ નેઈ પૂછ્યું.

“હા અને તેથી મારી નજર ઘણી સારી થઈ છે. વળી વ્હાડકાપ કરતાં ચસ્માને લીધે કશી હરકત પડતી નથી,” સાક્ષીએ વધારી જાણાવ્યું.

“હા. સ્મીથ સાથે ચોરડામાં ‘ચોક્કસ’ કરવા ગયા નહિ હતા?” મિ. બ્રુઝને ‘ચોક્કસ’ શબ્દપર ભાર મૂકી પૂછ્યું.

“ત્યારે શું ‘અચોક્કસ’?” કોરોનર ગંભીરાર્થથી વચ્ચે બોલ્યો.

“મારા બોલવાનો ભાવાર્થ—મતલબ ‘સંભાળભરી તપાસ’ વિષે છે,” મિ. બ્રુઝને ખુલાસો કર્યો.

“કોઈ પણ ડાક્ટર તપાસ ચલાવે તે ‘સંભાળભરી’ હોવી નેઈએ,” કોરોનરે અભિપ્રાય દર્શાવ્યો. “અને સાક્ષી ઉપર અચોક્કસ હુમલા નહિ થવા દેવાય” આમ બોલી પોતાનો અધીકાર જાણાવ્યો, “આ ડાક્ટર સાક્ષીની વર્તણુકપર ટીકા થાય અને થાપ અપાય તો તે ધંધાથી ઉખડી જાય!” કોરોનરે ચિંતા સાથે સાવધપણું સમજાવ્યું.

“સાક્ષીપર કોઈ પણ રીતનો હુમલો કરવાની મારી મતલબ નથી.” મિ. બ્રુઝને પોતાની ધારણાનો ખુલ્લો એકરાર કર્યો.

“પણ સાક્ષીની નજર વિષેના સવાલ માટે ખુલાસો થવા મને ફરજ પડી હતી;” કોરોનરે ઠરાવ ભરેલી રીતે પોતાનો વાંધો સમજાવ્યો.

“મરનારોની લાસોની તપાસ ‘ખાસ’ કરવાને ધરાદે હું ગયો ન હતો,” મિ. બ્રુઘનના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું. “હું આ તપાસનું વૃતાંત-હેવાલ નિત્ય વર્તમાનપત્રોમાં વાંચું; તેમાં ત્રણ ડાક્ટરોએ અત્રે આપેલી સાક્ષી પણ વાંચી છે, પણ તે કાંઈ મારા મનમાં રહી નથી; જેમ તે વાંચ્યાથી મારા વિચારમાં કશો ફેરફાર થયો ન હતો, તેમ મારા મતપર પણ અસર થઈ ન હતી, વળી હું આ તપાસમાટે ખાસ કાળજી રાખતો નથી.” સાક્ષીએ મિ૦ કેગીના પૂછવાથી પોતાનો આધીન મત દર્શાવ્યો.

“અચુબાઈની જાંઘપરની નીશાની માણસના નખ સરખી હતી,” સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“અચુબાઈની છાતીપરની નીશાની તદન ગોળ ન હતી?” એક જુરરને સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“પણ તે નીશાની કેવા સંયોગોથી પડી હોય?” મિ. બ્રુઘને અભિપ્રાય માંગ્યો.

“ઉઘાડી અથવા એકલો સદરો હોય તો,” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“સદરો, પેટી અને બદિયાન પહેરેલાં હોતે તો પણ?” મિ. બ્રુઘને બધાં કપડાં દેખાડી પૂછ્યું.

“નહિ,” સાક્ષીએ ટુંકમાં પતાવ્યું.

“જાંઘપરની નીશાનવાળી ચામડી ફાટી ન હતી, તેમ તે નખ સિવાય બીજા કશાથી ન પડે એવી હતી, માણસના નખ જેવાં હથિયારથી પડે એ હું કહી શકતો નથી. પીરોજખાઈની જાંઘ અને કાતરાપર પણ નખોચી હતાં અને તે માણસના નખ જેવાં ધારદાર અથિયારથી પડી ન શકે. પણ તેમાં અંતર શો

તે હું કહી શકતો નથી.” સાક્ષીએ મિ. ઋઘ્નના પૂછવાથી ખુલાસા કર્યો.

“ધારદાર હથિયારથી આવી નીશાની કરી હોય તો અંતર જાણાય ?” એક જુરરે સવાલ કર્યો.

“હા, તે કાપાઓ જાણી આવે,” સાક્ષીએ ખત્રી આપી.

“ત્યારે તે બે વચ્ચે અંતર શો ?” જુરરે સાક્ષીનો અભિપ્રાય જાણવા હક કરી.

“હથિયારથી ચામડી કપાઈ જાય અને નખથી નહિ.” સાક્ષીએ ખુલ્લે ખુલ્લો પોતાનો આધીન મત દર્શાવ્યો.

“નખથી ચામડી કપાય જ નહિ,” સાક્ષીએ મિ. ઋઘ્નને ખત્રીથી કહ્યું.

“મિ. ઋઘ્ન ‘ચામડી નખે કપાય જ નહિ’ એમ ખોલાવવા ચાલુ છે.” કોરોનરે મિ. ઋઘ્નના મનનો મુદ્દો જાણવો.

“પણ તેમ નથી, ઘણા જોરથી નખ મારવામાં આવ્યા હોય તો લોહી નિકળે, નખોચીથી લોહી નિકળવા જેવા કાપ પડે તેમાં અને નખ જેવાં અથિયારથી પડે તેમાં, ખરી ચામડી કપાઈ હોય તો હું અંતર પારખી શકું નહિ, પણ આ સર્વ નીશાનીઓમાં કોઈ લોહી કહાડી શકે એવી ખરી ચામડીને કાપનાર હતી નહિ.” સાક્ષીએ પોતાના એકરારનો ખુલ્લો મુદ્દો સમજાવ્યો.

“હથિયાથી નીશાની પડી હોય પણ લોહી નહિ નિકળ્યું હોય તેમાં અને લોહી નહિ કહાડે એવા નખ વચ્ચેના અંતર વિષે હું કહી શકતો નથી. નખ સરખાં અથિયારથી જખમ થયો હોય તો ચામડીપર લોહીની છારી અંધાઈ આવે, બે તેટ-

હુંજે જોરે વપરાયું હોય તો, પણ આકાર વગેરેમાં તો જુદાં પડે.”
મિ. બ્રહ્મનના પૂછવાથી સાક્ષીએ વધારે ખુલાસા કર્યો.

પ્રકરણ ૨૫ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૦ મો દિવસ.

(૪૦ યાકુબ સમસુદ્દીનની સાક્ષી.)

“હું પોલિસ હવાલદાર છું. ગઈ તા. ૨૫ મી એપ્રિલે સાડા-ત્રણ ને દસ મિનિટે હાઈકોર્ટના નીચલા ખંડમાં ૫૧૭ નંબરના સિપાઈએ આવી બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ રાજબાઈ ટાવર ઉપરથી પડવાની ખબર બે છોકરાઓથી મળેલી જણાવવાથી તેને જવાનું કહી, પરોસની ચોકીપરના સિપાઈ આદમને લઈ હું પણ ગયો. ત્યાં ટાવરના ઝરૂખા આગળ પડેલા લોહીના બે ધાભાં પાસે પાર્સિ દાદાભાઈ ગાડીવાળો અને તેની બાજુમાં નંબર ૫૧૬ નો સિપાઈ હતો. તપાસ કરતાં જણાયું કે પેલાજ પાર્સિએ લાસ ખસેડી પગથી ઉપર મૂકી હતી અને તેથી તેના લેંગાપર લોહીના ડાઘા પડ્યા હતા. એક બાઈના હાથના આંગળાં હાલતાં જોયાં અને પેલા પાર્સિએ તેજ બાઈની નાડી ચાલતી જણાવવાથી પોલિસ સિપાઈ પાસે ગાડી મંગાવી તે શેઠ ગોકળદાસ તેજપાળવાળી આરિપટાલમાં લઈ જવા જણાવ્યું. હાઈકોર્ટમાંથી આવેલા હવાલદારને મિ. મેકડર્મટને તેડાવા મોકલ્યો અને આદમને લાસ આગળ ઉભો રાખી હું ટાવરના બારણા આગળ ઉભો રહ્યો. રામજી હવાલદાર અને ૮૩૪ નંબરના સિપાઈને યુનિવર્સિટિના હવાલદાર આત્મારામ સાથે ટાવરપર મોકલ્યો. અટલામાં બે યુરોપિયનોએ આવી લાસ જોઈ ટાવરપર જવા આહવાથી તેમને જવા દીધા. સેસન કોર્ટમાંથી માધુ સિપાઈ

આવ્યો તેને યુનિવર્સિટીની ચારે બાજુએ તપાસ રાખવા કહ્યું. મિ. મેકડર્મટ આવી પહોંચ્યા તે વેળા ઘણા લોક એકઠા થયા હતા” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“ટાવર ઉપરથી ઉતરી કોઈ જતું ન રહે તે સારું હું આ-રણા આગળ ઉભો હતો,” મિ. બ્રુધનને જવાબ આપ્યો.

“લાસ અને બારણા બેઉ ઉપર નજર રાખી, ટાવરપરથી ઉતરનારને પકડવા તલપી રહ્યો હતો અને ઉપર શું બનાવ બન્યો તે જાણવા ઈચ્છા રાખતો હતો. હવાલદાર અને સીપાઈ તપાસમાટે મોકલવાનું કારણ એટલું જ કે કાંઈ ખબર-ખુલાસો મળે.” કોરોનરની તપાસમાં વધારે ખુલાસા કર્યો.

“ટાવરપરના બારણાને અડગરો દઈ, લાયબ્રેરીના નીચેનાને કૂચી દઈ બંધ કર્યો; મિ. મેકડર્મટ આવ્યા અગાઉ લાયબ્રેરીમાંથી કોઈ બહાર ગયું ન હતું. ત્યાં આગળ આવી ઘડિયાળમાં જોતાં પોણાચાર વાગેલા જણાયા હતા.” મિ. બ્રુધનને સાક્ષીએ ઉત્તરો આપ્યા.

“આત્મારામ હવાલદારને બનેલા બનાવ વિષે પૂછવાથી ‘કશી ખબર નથી’ કહ્યું હતું.” કોરોનરના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“મેદાનની પોલિસ સાથે તને કરો સંબંધ નથી?” મિ. બ્રુધને સવાલ કર્યો.

“અગત્ય જણાતું કામ હું કરું” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“અપરાધ થતી વેળા આખી પોલિસ એક સંપે કામ નહિ કરતી હોય તો એવા ધોરણ વિષે ચર્ચા ઉઠવા જેવા મિ. બ્રુધન સવાલ કરે છે,” કોરોનરે ટીકા કર્યો.

“આત્મારામને હવાલદાર સાથે તપાસ કરવા જવાનું કહ્યું ત્યારે તે ગભરાયેલા કે ઉપર જવા અચકાયો નહતો. યુનિવર્સિ-

ટિના નીચલા ખંડની બારીઓ બંધ હતી કે નહિ તે મેં તપાસી નહતી.” જૂરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“ ટાવરની દક્ષિણ બાબુએથી લાયબ્રેરીની અગાસીપર થઈને જવાનો દાદર છે તેનું બારણું ઉઘાડું કે બંધ હતું તે મેં જોયું નહતું, તેમ તેની તપાસ રાખવા કોઈને મોકલ્યો નહતો. માથું હવાલદારે એ બારણા વિષે નહિ પણ ‘સખ બંધ હૈ’ કહ્યું હતું મિ. કેંગીના પ્રશ્નોના ઉત્તરો સાક્ષીએ દીધા.

(મિ. મેકડર્મનની વધૂ સાક્ષી.)

“ ચારમાં દસ મિનિટ ઓછીએ વિક્ટોરિયામાં બેસી હું આવી પહોંચ્યો ત્યારે ચાકુબ હવાલદાર ટાવરપર જવાના બારણા આગળ ઉભો હતો. એક લાસ પગથીપર પડી હતી અને એકને હારિપટાલમાં લઈ જવા વિષેના સમાચાર સાંભળી ટાવરની આસપાસનાં સર્વે બારીબારણાં તપાસતાં તે બંધ જણાયાં. પણ બહારથી ઉઘડી શકે તે, તેમજ સર્વે બારીઓને અંદરથી કડી લગાડેલી હતી કે નહિ તે હું કહી શકતો નથી. પણ ટાવરની અંદરથી કોઈ નાસી નહિ જાય તેની તપાસ સાડ્ સીપાઇઓને આસપાસ ફરતા રાખી, મિ. સ્ટાનફોર્ડ આવ્યો તેને ટાવરપર તપાસ કરવા મોકલ્યો એટલામાં લાસને વિક્ટોરિયામાં લઈ સિપાઈ પાછો આવ્યો તે વેળા મળેલા ટોળામાંથી મરનાર બાઈઓના સંબંધમાં જાણનાર પાર્સિને દેખાડવાથી પકડ્યો.”

“તેનું નામ શું?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“માણેકજી અસલાજી,” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“એને હું આગળ ઓળખતો નહતો, ટોળે મળેલા લોકો ઘણો ઘોંઘાટ કરતા હોવાથી એને પકડી સામેના મેદાનમાં લઈ ગયો. ત્યાં ઇન્સ્પેક્ટર મિ. ઓસ્કેના દેખતાં મને કહ્યું કે ‘એક

સિપાઈ અગલમાં બાટલી સાથે અને મરનાર બાઈઓ ઠેઠ ઉપરની અગાસીપર હાઈકાર્ટની બાબુએ ઉભેલાં હતાં. માણેકજીના કપડાં તપાસતાં તેનું બદિયાન ચીરાયકું હતું તેને મિ. બ્રીસ્કો સાથે મેદાનની ચોકીપર મોકલી, મદદનીશ પોલિસ કમિશનર અને કોરોનરને તેડવા મોકલ્યું. યુનિવર્સિટિના મદદનીશ રજિસ્ટ્રાર મિ. લંડારકર પાશે કૂચી મંગાવતાં તે સાડાપાંચ વાગે આવી પહોંચવાથી લાયબ્રેરીનું બારણું ઉઘાડી પહેલા માળ ઉપર જઈ જહારની અગાસીપરથી નીચે આવવાના બારણું તપાસ્યાં તો તે કૂચીથી અંધ કરેલાં હતાં, તેમ જ અગાસીપરથી ટાવરપર જવાના બારણાને પણ હતું. ઉત્તર બાબુના મીનારાની અગાસીપરથી ટાવરપર જવાનો માર્ગ નથી. એ જ દિવસે હું ટાવરપર ગયો હતો નહિ. મદદનીશ પોલિસ કમિશનરના હુકમથી બેઝ લાસોને લાયબ્રેરીના નીચલા ખંડમાં મૂકી હતી. તેમના ઉપર કપડાં કેમ હતાં તેની ખબર નથી પણ અચુબાઈના આંગપર કાળી સાડી, રાતો પોલકો, સફેદ પેટી, સાદરો, મોઝ, કાળાં બૂટ, અને કાળી ઈન્જર હતાં; માથાબાંધણું હતું નહિ અને પોલકાના બટન પોયલાં હતા. પીરોજબાઈએ પીળાં બૂટ, અને પીરોજનરંગની ઈન્જર સિવાય બીજાં સર્વે કપડાં સરખાં જ પણ માથાબાંધણું બાંધ્યું હતું. કોરોનરના હુકમથી લાસો આખી રાત તેમને ઘેર લઈ જઈ રાખવામાં આવી. એ સઘળો વખત પોલિસ સાથેની સાથે જ હતી. બીજે દિવસે જુરી આગળ લાસોપરથી કપડાં ઉતાર્યાં તે વેળા અચુબાઈએ પહેરેલી પેટીમાં પોયલાં નવ રૂપાના બટન મળી આવ્યાં હતાં. ”

“અનાવ અન્યા પછી હું આવ્યો ત્યારે ‘બાઈઓપર હુમલો કરી ખૂન કરવામાં આવ્યાં છે’ એવી બૂમ એકઠા મળેલા પાર્સિઓના ટોળાં જેમાં થોડાક યુરોપિયનો પણ હતા તેમાં પડી રહી હતી.”

“આખી રાત્ર ટાવરની આસપાસ પોલિસનો પ્હેરો રાખ્યો હતો, બીજે દિવસે સવારે સાત વાગે ઈન્સ્પેક્ટર સ્ટાનફોર્ડ, મિ. લૉડ, ડાક્ટર મેકડાનલ્ડ, મિ. લંડારકર અને બીજાઓ સાથે અત્રે આવી, પોલિસને પ્હેરો કરતી જોઈ, અમે સર્વે ટાવરપર જઈ, ત્યાંના સર્વે ઓરડાની બારીકીથી તપાસ કરી પણ ખંચતાણુની નીશાની જણાઈ નહિ. વળી બધા ઓરડાઓ બંધ હતા.” ફોરેનરની તપાસમાં જણાવ્યું.

“સર્વે બારણાં બંધ પણ ટાવરપર જવાનું બારણું ઉઘાડું હતું અને હવાલદાર ત્યાં ઉભેલા હતા. આત્મારામ હવાલદારને અહિં નહિ પણ ચોકીપર જોયો હતો. મિ. લૉડના માણસને જોયો ન હતો. આસપાસ ફરીને જોતાં નીચલા ખંડની સર્વે બારીઓ બંધ હતી એમ મારી ખાત્રી છે. યુનિવર્સિટીનો જે એક ક્લાઈ બારીને માર્ગે નાસી ગયો છે તેને તથા તે વિષેની ખબર આપનાર સિપાઈ લીવાને સાક્ષી માટે બોલાવવામાં આવશે.”

“માણુકજીને પકડ્યો ત્યારે તેણે કાળો ડગલો, સફેદ બદિયાન સદરો, સફેદ પાટલૂન, અને સાધારણ સ્લીપર પ્હેરેલાં હતાં. તે પરના ભરત વિષે મને ધ્યાન નથી. પાછલી રાત્રે ત્રણ વાગે પ્હેરેલાં કપડાં સાથે છોડી મૂક્યો હતો. તેની પાછડી અને સ્લીપર સિવાય બીજાં સર્વ કપડાં તેનાં શરીરપર પ્હેલે દિવસે પ્હેરેલાં હતાં તેજ હાલતમાં પોલિસના સ્વાધીનમાં છે.

“ન્યારે પાર્સિ ડાક્ટરો તપાસતા હતા તે વેળાએ લાસો ઉપરના કપડાં મેં પ્રતિ સંભાળથી જોયાં હતાં, તેમાં અચુબાઈની લાસપર કસ્તી હતી કે નહિ તે કહી શકતો નથી પણ પીરોજબાઈની લાસપર તો હતી.” મિ. કેગીને ખુલાસો આપ્યો.

“માણુકજી અસહાજનાં કપડાં તપાસતી વેળા તેનું શ-

રીર તપાસ્યું ન હતું. તેનું બદ્ધિયાન ચીરાયલું જોઈ શક જવાથી બેને પાછલી રાત સૂધી ચોકીમાં રાખ્યો હતો, તેને પ્રથમ જોયો ત્યારે તે ગભરાયલો ન હતો.”

“દક્ષિણ બાજુના મિનારાપર જવાના દાદરપર નીચેનું બારણું બંધ છતાં માણસ આવજા કરી શકે એવી જગા છે, તેમ મજલાની અગાસીપરથી ઉપડું બારણું બંધ છતાં આવા ખાંચાવાળા દાદરપરથી કોઈ માણસ જઈ શકે.”

“મરનારોની લાસ જોયા પછી એક પાર્સિને મેં કહ્યું હતું કે ‘આઈઓ ઉપર હુમલો થયો છે; લાસોપરની નીશાનીઓ અરોઅર વાંકો વળી જોતાં તેમાંથી લોહી નિકળતું ન હતું છતાં જખમ એટલા ઉંડા હતા કે તે માણસના નખ સરખા લાગ્યા નહિ.’ જુરીની તપાસમાં જણાવ્યું.

“પણ તમે શરીરના કયા ભાગપર જોયા તે જુરીને કહેવું જોઈએ,” કોરોનરે સમજ પાડી કહ્યું.

“અચુબાઈની બંધ અને પીરોજબાઈના કાતરાપર.” સાક્ષીએ ઉત્તરવાળ્યો.

“ઈન્જરને તમે શું ખસેડી હતી?” કોરોનરે શંકા કરી.

“ડાકટરોએ તપાસ માટે ખસેડી હતી.” સાક્ષીએ જવાબ દીધો. “વળી લાસો ઉઘાડી હતી.”

“નખોચીની નીશાની નથી એમ ડાકટરોને મેં કહ્યું ન હતું પણ તેમાંથી લોહી નિકળતું નથી એ વિષે મેં તેમનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું.” જુરીને જવાબ આપ્યો.

“માણેકજી અસલાજી સાથે ટાવરપરથી મળી આવેલા ખીજ પાંચ જણને પણ ચોકીપર મોકલી આપ્યા હતા. આત્મારામ હવાલદાર, મિ. લૉડના સિપાઈ અને યુનિવર્સિટિના

બીજા સિપાઇઓને પણ ચોક્કીપર બોલાવી મંગાવ્યા હતા. એ સઘળાઓને પાછલી રાત્રના ત્રણ વાગે છોડી બીજે દિવસે સવારે જુરી આગળ હાજર થવાનો હુકમ કર્યો હતો. વળી એમના સંબંધમાં ધૂપી પોલિસની મારફત તજવીજ ચલાવી હતી.” મિ. બ્રુઇનના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

(૪૧ ભીલા દોલતની સાક્ષી.)

“હું યુનિવર્સિટી લાયબ્રેરીમાં હમાલની નોકરી કરું છું અને કોલભાટની ગલીમાં રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલે સવારે આવી કચરો કહાડી, દીવાનખાનાની પૂર્વ પશ્ચિમની બે બે બારીઓ ઉઘાડી, ઉત્તરની પણ ઉઘાડી હતી. મદદનીશ રજિસ્ટ્રાર અને બીજા કલાકો ત્રણ વાગ્યાના ગયા હતા. પણ નાના કીલીદાર રહ્યો હતો. આસરે સાડાત્રણે મરનાર સ્ત્રીઓ દીવાનખાનાને માર્ગે ઉપર ગઇ, તેમના હાથમાં શું હતું તે હું દૂર બેઠો હોવાથી જોઈ શક્યો ન હતો.”

“પણ તે બાટલી તો જોઈ હતી?” કોરોનરે ખુલાસો પૂછ્યો અને સાક્ષીએ તે જોયા વિષેનો એકરાર કર્યો.

“દૂર હોવાથી બીજા કશા શિવાય માત્ર બાટલી દેખાઈ?” કોરોનરે ટીકા કર્યા કે ‘તારે તેમાંથી કાંઈ મેળવવાનું હતું?’ “વારૂ તે બાટલીમાં કાંઈ હતું?”

“તે ખાલી હતી,” સાક્ષીએ જવાબ આપ્યો.

“તું દૂર હતો ને કેમ જાણ્યું?” કોરોનરે શંકા કરી.

“આડી પકડેલી હતી તેથી,” સાક્ષીએ પોતાનો અભિપ્રાય જણાવ્યો.

“હજી પકડી હોત તો ભરેલી સમજતે?” કોરોનરે પૂછ્યું. “વારૂ તે કોલોનવોતરની બાટલી હતી?”

“ નહી, ચમ્પીનની.” સાક્ષીએ ઉત્તર વાળ્યો.

“ હં ! ત્યારે ચમ્પીનની આટલીને લીધે તારૂં ધ્યાન ખીણ વસ્તુપર ન ગયું કે ? ” કોરોનરે મશ્કરી કરી. “ તે વખતે તું શું કરતો હતો ? ”

“ ખીડી પીતો, હતો ” સાક્ષીએ કહ્યું. “ તેઓ ગયા પછી ૨૫-૩૦ મિનિટ આદ પશ્ચિમની બારીઓ બંધ કરતો હતો તે વેળાએ ઝડપા આગળ એક મોટો ધબ્બો થયો સંભળાયો, તેની દરકાર ન કરતાં હું તો બારીઓ જ બંધ કરવા મંડ્યો એટલે તો ખીજે ધબ્બો થયો તેથી ઉત્તર તરફ જઈ બારીમાંથી બહાર જતાં બે જણ પડેલાં દેખાયાં. તેમને મેં મોગલ ધાર્યાં ! આ વિષેની ખબર નાના કેશીયરને આપતાં જ તે ધાસ્તી ખાઈ જોવા નહિ જતાં પૂર્વની બારીએથી કુદીને નાસી ગયો. ”

“ પાઘડી વગર ? ” કોરોનરે પૂછ્યું.

“ પાઘડી પહેરીને, ” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો. “ તીજેરી બંધ કરીને ગયો. તે વેળા તે કાંપતો ન હતો, પણ ગભરાઈ અને ગુંચવાઈ ગયલો જણાયો હતો. મેં તેને ખોટી રહેવા કહ્યું નહતું.

“ ધબ્બાકા સંભળાયા અગાઉ પૂર્વની બારીઓ બંધ કરી ન હતી પણ તે પછી બંધ કરી; ઉત્તર તરફ જવાની અગાઉ પશ્ચિમની બંધ કરી હતી, કારણ ઉત્તર તરફની કેટલીક બારી મદદનીશ રજિસ્ટ્રાર જવા અગાઉની બંધ હતી. બાકીની મોગલો પડ્યા જોઈ બંધ કરી ખીલી દીધી; ” મિ. બ્રુઝનને ખુલાસો કર્યો.

“ કેશીયરની માફક તું પણ ગભરાયો હતો કે ? ” કોરોનરે મશ્કરીમાં પૂછ્યું.

“ હા, ને નાસવા લાગ્યો હતો. ” સાક્ષીએ જવાબ દીધો. “ મારા શેઠને ખબર કરવા દોડ્યો હતો. ”

“બધી બારી બંધ કરી રહ્યા પછી આત્મારામ આવ્યો, તેને ઉપરના બારણાં બંધ કર્યાનું પૂછવાથી મારી પાસેથી તેનું કારણ માંગ્યું. મેં બે માણસો પડ્યાનું જણાવી તેને પાછો બારીઓ અને બારણાં બંધ કરવા મોકલ્યો.” મિ. બ્રુઈનની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તે વેળાએ તું એકલો જ હતો?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“નહિ, કેશીયરપણુ હતો,” સાક્ષીએ કહ્યું.

“શું ત્યારે સર્વ બારીઓ બંધ કર્યા પછી આત્મારામ સિ-પાર્ક સાથે વાત કરી એ બધો વખત કેશીયર હતો?” કોરો-નરે ગુંચવાડો બતાવ્યો.

“નહિ તે નાસી ગયો હતો,” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો. “પણુ આત્મારામ ઉપર જઈ આવ્યો તેટલો વખત હું બહુ ગભરા-ટમાં હતો. તે ઉતાવળે નીચે આવી, ઝડપા આગળ જઈ ત્યાંનાં બારણાંને ફૂંચી દઈ આવ્યો તે ફૂંચી લઈ હું મદદનીશ રેજીસ્ટ્રાર મિ. ભંડારકરને ઘેર ગયો.

“શાની ફૂંચી લઈ ગયો?” મિ. બ્રુઈને પૂછ્યું.

“બહારના બારણાની,” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“મેં મિ. ભંડારકરને બે જણુ તુટી પડ્યા વિષે જણાવ્યું હતું; પણુ હું ગયો ત્યારે તેઓ જીવતા હતા કે નહિ તે મેં તેમને જોયાં નહતાં.”

“આંખ બંધ કરીને ચાલતો હતો?” કોરોનરે ટકોર કરી.

“ગભરાટને લીધે તેમની તરફ સીધે માર્ગે ન જતાં દક્ષિણ બાજુએ આંટો ખાઈ બહાર પડ્યો હતો; તેમ પોલિસને પણુ ખબર આપી નહતી. પડેલાં માણસોને મેં ન જોયાં કારણુ મને ધાસ્તી લાગી હતી.” સાક્ષીએ કહ્યું.

“તારા શેઠાએ તને એ ઈમારતની સંભાળ લેવા રાખ્યો છે છતાં મરણ પામેલા મોગલને જોતાં ગભરાયો તો તરવાર લઈ ચોરો આવે તો તું શું કરે?” કોરોનરે ઘણી ગંભીરાર્થથી સાક્ષીની ચાલ વિષે ટીકા કર્યા.

“બારીઓ બંધ કરતાં કેટલી વેળ લાગી?” એક જુરરે પૂછ્યું, “અને ગભરાટમાં એકાદ બારી ખીલી દીધા વારની પણ રહી હોય!”

“ઘણા થોડા વખતમાં બંધ કરી હતી; પણ ખીલી તો બધીને દીધી હતી,” સાક્ષીએ ખાત્રીથી જવાબ દીધો.

“હું ને આત્મારામ ખંડાર આવ્યા પછી તે ત્યાં ઉભો હતો પણ સાંજે તે જણાયો નહતો. મોટું બારણું બે વાગ્યાથી બંધ હતું પણ કોણે કર્યું હતું તેની ખબર નથી. મેં તો બાજુનું બારણું બંધ કર્યું હતું. આત્મારામે નીચેનું કોઈ બારણું બંધ કર્યું નહતું.” મિ. કેંગીની તપાસમાં સાક્ષીએ આટલો ખુલાસો કર્યો.

“આત્મારામ ટાવરના બારણા આગળથી લાસ જોતો ઉભો હતો; હું ગયો ત્યાં સૂધી કોઈ પોલિસનો સિપાઈ ત્યાં આવી પહોંચ્યો નહતો. એ સમયે આસરે પોણાચાર થયા હશે; પણ મેં કાંઈ ઘડિયાળ જોયું નહતું. શેઠને ત્યાંથી એક પોલિસ સિપાઈ સાથે સુમારે સાડાપાંચે પાછો ફૂચી લઈ આવ્યો ત્યારે જોતાં મોગલને બદલે ‘બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ’ જણાઈ હતી.” કોરોનરને સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“બારીઓ બંધ કરતાં કરતાં એક પછી એક એમ બે ઘ-બાકા સાંભળી બારીમાંથી જોઈ કેશીયરને ખબર આપ્યા પછી તે નાસી ગયો અને ઉપરથી આત્મારામ આવ્યા પછી બારણું બંધ કરી ખંડાર ગયા એ સર્વ કરતાં કેટલો સમય વીત્યો હશે?” એક જુરરે પ્રશ્ન કર્યો.

“એ ત્રણ મિનિટ.” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો. આ ઉત્તર સાંભળી સર્વે હસી પડ્યા.

“બસ એટલો જ સમય?” કોરોનરે મરકરી કરી પૂછ્યું.

“છ સાત મિનિટ થઈ હશે.” સાક્ષીએ કહ્યું. “હું બહાર નિકળ્યો ત્યાંસૂધી પોલિસનો કોઈ સિપાઈ ત્યાં આવ્યો નહતો.” સાક્ષીએ વધાર્યું.

“મિ. લૉડના સિપાઈ ગંગાજી હીરજીને જતી વેળા નળ આગળ કે કોઈ બીજી જગ્યાએ દીઠો નહતો; બગીચામાં ઘણું માણસો હતાં પણ તેમાં કોઈ પાર્સિ હોવાવિષેનું ધ્યાન નથી. આગલી બાજુએ થોડા જ હતા. એક જણ પડ્યા અગાઉ કશી બૂમ સંભળાઈ નહતી, તેમ ટાવરનું નીચલું બારણું બંધ હોવાની મને ખબર નથી.” જુરીની તપાસમાં સાક્ષીએ ઉત્તરો આપ્યા.

“પોલિસ તરફના સાક્ષીઓ પૂરા થયા છે, તો હું કાંઈક સાક્ષી રજુ કરવા આહું છું.” મિ. કુગીએ ઉઠી કોરોનર તરફ જોઈ જણાવ્યું.

“જુરીએ તે સાંભળવાની ફરજ છે.” કોરોનરે ઉમેર્યું.

“અર્જુન રામા નામના હાઈકોર્ટના રેજિસ્ટ્રાર જનરલના સિપાઈને સાક્ષી તરીકે બોલાવું છું.” મિ. કુગીએ સાક્ષીને રજુ કર્યો.

પ્રકરણ ૨૬ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૦ મો દિવસ (ચાલુ.)

(૪૨ અર્જુન રામાની સાક્ષી.)

“રાજાબાઈ ટાવરપરથી બે સ્ત્રીઓ પડ્યાની યાદ છે?” મિ. કુગીએ સાક્ષી તરફ જોઈ પૂછ્યું.

“સાક્ષીનું નામ ઠામ પૂછી પછી શું શું બોલવાનો છે તે બોલવા દેવો.” મિ. બ્રુધને સાક્ષીને નવે ધોરણે તપાસવામાટે વાંધો ઉઠાવ્યો.

“સાક્ષીની તપાસ મિ. કેગી ચલાવે તો શું બોલું છે?” કોરોનરે મિ. બ્રુધન પાસે કારણો માંગ્યાં.

“બીજાઓને જેમ અત્યાર સૂધી તપાસ્યા તેમ જ આને પણ તપાસવો,” મિ. બ્રુધને પોતાના વાંધાનો ખુલાસો કર્યો.

“મિ. કેગીની તપાસથી ન્યાયનો નિયમ તૂટે છે શું?” કોરોનરે એટલા ખુલાસાથી સંતોષ નહિ પામતાં વધારે કારણો બાજુવા ઇચ્છા દેખાડી.

“હું તેવું કશું કહેતો નથી,” મિ. બ્રુધને કહ્યું. “મેં તો માત્ર સૂચના કરી.”

“મોટી મ્હોરબાની;” કોરોનરે ગંભીરાઈથી ટકોર કરી. “સાક્ષીની તપાસ આગળ ચલાવો મિ. કેગી.”

“મારું નામ અર્જુન રામો, હું મારુંગે રહું છું અને રજિ-સ્ત્રાર જનરલની આફિસમાં સિપાઈની નોકરી કરું છું. બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ દાવરપરથી એક પછી એક એમ આદિ મિનિટને અંતરે પડતી દીઠી, તે પહેલાં કેટલાક કાગળો ઉડતા હાઈકોર્ટના દક્ષિણપૂર્વના ચોક તરફ સંદાસમાં પીશાબ કરવાને પગથી ઉપરથી નીચે આવતાં દીઠા હતા. આ વખતે આસરે સાડાત્રણ વાગ્યા હશે, પહેલી પછી બીજી બાઈને પડતાં દીઠી તે સમયે અગાસીની બીજી તરફ ત્રણ માણસોને ઉભેલા જોયા હતા.”

“પહેલી બાઈને પડતાં બેઈ તરત જ ઉપર નજર કરી હતી?” મિ. કેગીએ પૂછ્યું.

“એમ પૂછાય નહિ,” મિ. બ્રુધને પાછો વાંધો ઉઠાવ્યો. “એમ પૂછો કે તમે શું કર્યું હતું?” મિ. કેગીને સવાલ કરવાનો નિયમ દર્શાવ્યો.

“મેં કંઈ કર્યું ન હતું.” સાક્ષીએ ઉપલક્ષ્યો જવાબ આપ્યો.

“સાક્ષીનો આવો ઉત્તર મારાથી લખાય નહિ,” કોરોનરે પોતાને અસક્ત જણાવ્યો. “તે સવાલ સમજ્યો જણાતો નથી;” કારણ દર્શાવ્યું.

“તેમાં હું શું કરું!” નવાઈ સાથે મિ. બ્રુધને નાચારી જણાવી.

“સાક્ષી પાસેથી મિ. કેગી જે બાબત જણાવા ઇચ્છે છે તેને માટે કયે પ્રકારે પ્રશ્ન કરવો તે તમે સૂચવો, કારણ મૂખ્ય પ્રશ્ન માટે તમે વાંધો લીધો છે.” કોરોનર મિ. બ્રુધનને ઘણીજ ગંભીરાઈથી ગળે પડ્યા.

“હું કશું સૂચવી શકતો નથી.” મિ. બ્રુધને ફરીથી નાચારી જણાવી.

“તેથી કંઈ સાક્ષીની જુબાનીનો અંત આવ્યો નથી,” કોરોનરે જણાવ્યું. “ખીજ રીતે પૂછાશે.”

“સાક્ષીને રજુ કરનાર અને તપાસનાર હું છું માટે મિ. બ્રુધને વચ્ચે વચ્ચે હરકત કરવી નહિ, જ્યારે ઉલટપુલટનો પ્રસંગ આવે ત્યારે તેણે બંદાશક પોતાના મુદ્દાઓ રજુ કરવા.” મિ. કેગીએ ખીજવાઈ જઈ ટીકા કર્યા. “પહેલી બાઈ પડ્યા પછી તમે ટાવર તરફ નજર કરી હતી?”

“એમ પૂછાય નહિ.” મિ. બ્રુધને પાછો વાંધો લીધો.

“એમાં વાંધો લેવા જેવું કશું નથી,” કોરોનરે ચુકાદો આપ્યો. “તમે ટાવર તરફ નજર કરી હતી?” સાક્ષીને પૂછ્યું.

“હા. મેં ત્રણ માણસોને ઉપર દીઠાં હતાં;” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“મેં આ સાક્ષીની સાક્ષ-જુઓની લખી છે અને ન્યાયના રક્ષણમાટે અત્રે સાક્ષી લઉં છું મારે મિ. બ્રુમને હરકત કરવી નહી;” મિ. કેંગીએ ઘણા જોસથી ટીકા કર્યા.

“અમે પણ તે જ કારણસર આવ્યા છીએ.” મિ. બ્રુમને એકરાર કર્યો.

“હું મિ. બ્રુમનના મતની દરકાર કરતો નથી.” મિ. કેંગીએ તુચ્છાકાર દેખાડ્યો. “પહેલી બાઈ પડ્યા પછી તરતજ તમે ટાવરના મથાળા તરફ જોયું હતું?”

“એમ પૂછવા સામે મારો વાંધો છે.” મિ. બ્રુમને બોલ્યો.

“મને કશો વાંધો લાગતો નથી.” કોરોનરે અભિપ્રાય અપ્યો.

“ત્યારે એ વિષે નોંધ લ્યો.” મિ. બ્રુમને કોરોનરપર નોંધ લેવા દખાણુ ચલાવ્યું.

“ઠીક છે, હું લઈશ.” કોરોનરે સમજીતી થવા તજવીજ કરી.

“પ્રથમ મારા વાંધાની નોંધ લો પછી સાક્ષીને પૂછાય.”

મિ. બ્રુમને હઠ પકડી.

“એટલા ઉતાવળા કેમ થયા છો?” કોરોનરે મિ. બ્રુમને ધીરા પાડવા પ્રયત્ન કર્યો. “સાક્ષીને કહેવા દો, પછી તમારા વાંધાની નોંધ કરીશ.”

“કદાચ તે ભૂલી જવાય;” મિ. બ્રુમને વાંધો ચાલુ રાખ્યો.

“કોણ ભૂલી જશે?” કોરોનરે ભવાં ચડાવી ચીરડાઈ કહ્યું. તમારે મિ. બ્રુમને ખાત્રીથી માનવું કે કાંઈ પણ ‘ટીકા’ બીજાઓ કરતાં પોતાઉપર લાગુ પાડવા.”

“મારી ધારણા તમને ગુસ્સે કરવાની નથી.” મિ. બ્રુધને નમનતાઈ ભર્યો ઉત્તર આપ્યો.

“મેં પ્રશ્ન લખી, તમારા વાંધાની નોંધ લીધી; હવે શું કરાવવા ઇચ્છો છો?” કોરોનરે મિ. બ્રુધનના વાંધાની નોંધ લઈ પૂછ્યું.

“વાંધાવાળા પ્રશ્ન વાજખી છે કે કેમ તે વિષે તમારો અભિપ્રાય દર્શાવી તે લખો.” મિ. બ્રુધને વધારે સૂચના કરી.

“લખ્યું છે તે વાજખી છે; હવે કાંઈ કહેવું છે?” કોરોનરે ગુસ્સાથી પૂછ્યું.

“ના.” મિ. બ્રુધને થંડે પેટે ધીરજથી જવાબ આપ્યો.

“ત્યારે હવે હરકત કરતાં અટકી કામ ચલાવવા દો.” કોરોનરે તેટલા જ ગુસ્સાથી કહ્યું.

“ખીજી બાજુએ માણસ ઉભેલો દેખાયાથી ખીજી બાજુને નાંખી દીધી હોય એમ મને લાગ્યું. નાંખી દીધેલી બાજુને આવતાં જોઈ હતી.”

“ટાવરના કયા ભાગ આગળ તમે જોઈ?” મિ. કેગીએ પૂછ્યું.

“એમ નહિ પૂછાય!” મિ. બ્રુધને વળી પાછો વાંધો લીધો.

“નકામી અડચણ મિ. બ્રુધન કર્યો કરેછે.” મિ. કેગીએ દલગીરી સાથે લાચારી દર્શાવી.

“હું પણ એમ જ ધારૂં છું,” કોરોનરે ટેકો આપ્યો. “આવી રીતે ચાલતાં આપણે ક્યારે તપાસ પૂરી કરીશું?” કોરોનરે અફસોસ કર્યો.

“તેને મેં ઘડિયાળના માથા ઉપર જોઈ હતી,” સાક્ષીએ કહ્યું. વળી ઉપરથી પડતાં તે જણાઈ હતી તે વખતે માણસ

ધણે પાસે હતો, તે કયી જાતનો તે હું કહી શકતો નથી તેમ તેણે પાઘડી પહેરી હતી કે નહિ તે મેં જોઈ નહતી. તેનું માથું જોઈ શકતો હતો અને મને લાગે છે કે તેને માથે પાઘડી ન હતી. આ જોઈ હું ગભરાઈ ગયો હતો તેથી આફ્રિસમાં જઈ સઘળી વાત અનંતા કારભારીને અને મિરેંડા નામે કલાર્કને કરી હતી પણ પછીથી બીજા કોઈને કરવાની યાદ નથી. બીજા બાઈને પડતી વેળા જે માણસને પાસે જોયો હતો તેને ઝાળખી શકું નહિ. બાઈ પડ્યા પછી એકદમ આફ્રિસમાં ચાલી ગયો તેથી પેલા માણસનું શું થયું તેની મને ખબર નથી. બાઈ પડી કે પેલા માણસ એકદમ જતો રહ્યો હતો તેની આંધિ છાતીનો ભાગ અને હાથ દેખાયા હતા તે પડતી બાઈને હાથ લગાડી શકે એટલો પાસે હતો.” મિ. કેગીની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“સાડા છ થઈ ગયા છે માટે સાક્ષીની ઉલટપુલટ તપાસ હવે બંધ કરવી.” મિ. બ્રુઘને પોલિસ તરફથી સૂચના કરી.

“થાક લાગ્યો હોય તો ચાલી જાઓ,” કોરોનરે ગુસ્સે થઈ મિ. બ્રુઘન તરફ જોઈ કહ્યું. “મારી કોર્ટ સાથે તમને શો સંબંધ છે?”

“આ સાક્ષીને મારે લંબાણથી તપાસવો પડશે;” મિ. બ્રુઘને પોતાની સૂચનામાં મુશ્કેલાઈનો વધારો કર્યો.

“પણ આની તપાસ કાલપર રાખવા અગાઉ આજે પૂરી કરવાની ઘણી અગત્ય છે;” કોરોનરે તકરારનો રદિયો આપતાં પોતાના અભિપ્રાયની મજબૂતી દર્શાવી.

જુરીના ઘણાક ગૃહસ્થોએ પણ કોરોનરનું કહેવું સ્વીકાર્યું.

“સાક્ષીની તપાસનું કામ ચલાવશે મિ. બ્રુઘન?” કોરોનરે તાકીદ કરી.

“મારી આફિસ ભોંયતળીએ હોવાથી પગથીપરથી ભોંયપર તરત ઉતરી દસબાર પગલાં ચાલ્યો હઇશ;” સાક્ષીએ મિ. બ્રુમનના પૂછવાથી ખુલાસો કર્યો.

“સાક્ષીને તેડી જઇ તે જગા જોવી ઠીક છે.” મિ. કેગીએ સૂચના કરી.

“આઇને પડતાં દીઠી ત્યારે હું આ જગાએ ઉભો હતો;” સાક્ષીએ હાઇકોર્ટના કમ્પાઉન્ડમાં ઉત્તર તરફને છેડે ટાવરની બરાબર સામેની જગા દેખાડી. “વળી ટાવરના આ ભાગ આજના પડતી વેળા દીઠી હતી.” પોલિસ તરફના ‘ગવળી’ સાક્ષીએ બતાવેલી જ જગા દેખાડી.

“હું સંડાસમાં જવા આફિસમાંથી નિકળ્યો હતો” સાક્ષીએ મિ. બ્રુમનને જણાવ્યું.

“ત્યારે તમે ચાલતા લાંબે શામાટે ચાલી આવ્યા.” મિ. બ્રુમને સાક્ષી પાસેથી કારણ જાણવા ઇચ્છ્યું.

“ઉંચેથી કાંઈ કાગળો ઉડતાં જણાયાં હતાં તેથી;” સાક્ષીએ સાદું પણ ખુલ્લું કારણ દર્શાવ્યું.

“આવા પ્રશ્નોથી કેવા અનુમાનનો ઇરાદો હોય તે સમજતું નથી;” કોરોનરે ટકોરમાં પોતાની સમજશક્તિમાં અશક્તિ બતાવી!

“સાક્ષી ક્યાં ઉભો હતો તે આ પરથી નક્કી થશે.” મિ. બ્રુમને પોતે પૂછેલા સવાલના ઇરાદાનો અર્થ સમજાવ્યો.

“તેણે ઉભા રહ્યાની જગા જુરીને જાતો જાત દેખાડી છે માટે તે સંબંધી ગમે તેવા પ્રશ્નો પૂછાશે તોપણ તેમાં કશો ભેદ પડનાર નથી.” કોરોનરે મિ. બ્રુમનના કાન ખોલી સાથે સાથે બંધાયેલા અભિપ્રાયમાં અંતર નહિ પડવાનો ઇસારો જણાવ્યો.

“કાગળ જોતી વેળા બાગ તરફ અને પછી ંટાવર તરફ નજર મઠી હતી, ત્યારે કશી ચિચિયારી સંભળાઇ નહતી. પહેલી બાઇ પડ્યા પછી નજર તો ઉપર જ રાખી હતી તે વેળા પેલા ત્રણ માણસો પૂર્વ તરફ પાસે પાસે ઉભા હતા, પણ કશી જાતના હતા તે જોળખી શકાયા નહતા. તેમના માથાપર શું હતું તે હું કહી શકતો નથી કદાચ ટોપી હશે !”

“તમે ‘ટોપી’ની કંઈ વાત કરતા હતા તે શું ?” મિ. બ્રુમને જોઈ મ આંધા. “સાક્ષી એમ બોલ્યો કે તેમને માથે ‘ટોપી’ હશે,” મિ. કેગીએ વચ્ચે બોલી ખુલાસો કર્યો.

“વારું તું એમ શામાટે બોલ્યો હતો ?” મિ. કેગીએ કરેલા ખુલાસા ઉપર કશું લક્ષ ન આપતાં મિ. બ્રુમને સાક્ષીને સીધો સવાલ કર્યો.

“તમારાપર માત્ર મેહર કરવા !” કોરોનરે મિ. બ્રુમનની ઠકા કરી સાંભળનારાઓને હસાવ્યા.

“મને મેહરબાની નથી જોઈતી; પણ એ ખરી વાત કહે-શે કે નહિ ?” મિ. બ્રુમને ખીજવાઇ જઈ પૂછેલા પ્રશ્નના ઉત્તર માટે તગાજે કર્યો.

“એને તેવો સવાલ કરોની !” કોરોનરે ધીરજથી સમજ પાડી.

“ટોપી હતી કે નહિ ?” મિ. બ્રુમને હવે સાક્ષીને સાદો અને ખુલ્લો સવાલ કર્યો.

“ટોપી હશે પણ ઘણું દૂર હોવાથી જોઈ શકાયું ન હતું, મારાથી નહાની વસ્તુ એટલે ઉંચે જોઈ શકાતી નથી,” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“તમારી નજર ખામીવાળી છે ?” મિ. બ્રુમને પૂછ્યું.

“તે સાક્ષી કેમ જાણે?” કોરોનરે અજાણી દેખાડી; એ કાંઈ આંખનો ડાકટર છે?” ઉપરથી ટકોર કરી. “તમારી નજર ખીજાઓ જેવીજ સારી છેની?” કોરોનરે સવાલ પૂછી, બરાબર સમજ પડે એવો સવાલ કેવી પ્રકારે પૂછાય તેની સમજ પાડી.

“હા, હું ચસ્મો પહેરતો નથી અને તેમ કરવાની જરૂર નેતો નથી;” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“ત્યારે ટોપી વિષે ખાત્રી શી?” મિ. બ્રુઘને ગુંચવણ દેખાડી.

“પાઘડી જેવી મોટી વસ્તુ તેમના માથાપર નહતી;” સાક્ષીએ પોતાના બોલવાના ટેકામાં કારણ દર્શાવ્યું.

“તેમને અર્ધિ મિનિટ સૂધી જોયા હશે પણ અર્ધિ મિનિટ કોને કેહેવી તે સમજાવી શકું નહિ.” સાક્ષીએ પોતાના મનની ગુચવણ જણાવી. “કાગળ ઉડ્યા તે વેળા પ્રથમ પેલા માણસોને અને પછી પેલી બાઈને પડતાં અગાસીને માથેની બારી આગળ આવી ત્યારે જોયાની ખાત્રી છે. ત્રણ માણસો પ્રથમ હતા ત્યાંજ ઉભેલા હતા. બીજી બાઈ મથાળેની અગાસીના વળા ઉપર જહારની બાજુએથી પડતાં જણાઈ પણ તે ઉભી કે બેઠી હતી તે જોયું ન હતું.” સાક્ષીએ મિ. બ્રુઘનને ખુલાસો કર્યો.

“તમે હવે ‘બીજી બાઈને ફેંકી દેવામાં આવી હતી’ એમ બોલ્યા?” મિ. કેગીની સૂચનાથી સાક્ષીને કોરોનરે પૂછ્યું અને સાક્ષીએ હા કહી.

“વળાની કયી બાજુ તરફ પ્રથમ જોઈ હતી?” મિ. બ્રુઘને પૂછ્યું.

“વળા પરથી ફેંકાતી જોઈ હતી;” સાક્ષીએ સવાલની મતલબ ન સમજતાં જવાબ દીધો.

“પ્રથમ ‘બાઈ ફેંકઈ હતી’ એમ લાગ્યું એવું બોલ્યા હતા અને હવણું ‘ફેંકવામાં આવી હતી’ એમ કહ્યું ત્યારે એ બેમાં ખરું શું?” મિ. બ્રુધને સાક્ષીના બે પ્રકારના બોલવામાં ગુંચવણ દેખાડી.

“બાઈ પડી તે વેળાએ પાસે ઉભેલા માણસને જોયાથી એમ લાગ્યું કે તેણે નાંખી દીધી હશે,” સાક્ષીએ પોતાના બોલવાની મતલબ સમજાવી. “તે શું કરતો હતો તે મેં જોયું નહતું, તેમ એટલી ઉંચાઈએ શું કરે તે આટલે દૂરથી દેખાત નહિ.”

“નાંખી દીધેલી જોઈ હતી, એમ શામાટે બોલ્યા?” મિ. બ્રુધને સાક્ષીના બોલવાનું કારણ જાણવા ઇચ્છ્યું.

“તે માણસ ત્યાં હતો, તેણે નાંખી દીધેલી મેં ધારી હતી;” સાક્ષીએ પોતાના બોલવાની ખરી ધારણા સમજાવી.

“જે જગાએથી બાઈ પડી ત્યાં માણસ ઉભો હતો તેપરથી તમે ધાર્યું કે તેણે નાંખી દીધી હશે?” મિ. બ્રુધને ઉલટાવીને તેના તે જ સવાલ ફરીથી પૂછ્યો.

“એક તો તે માણસને વળાંની ખડાર ડોકાવતાં અને બીજું તો બાઈ પડતાં વાર નાસી જતાં જોયો હતો,” સાક્ષીએ પોતાના બોલવાનો ખુલ્લો અને સાદો ખુલાસો કર્યો. “આ બે બીનાપરથી તેણે જ તે બાઈને નાંખી દીધી હતી એમ હું ધારું છું,” આટલું વધારી પોતાનો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો.

“આગળ તમે ‘માણસ શું કરતો હતો તે જોઈ શક્યા નહતા’ અને હવણું ‘ડોકું કરતો હતો’ જણાવો છો તો એ

એમાં ખરું ક્યું ?” મિ. બ્રુઘને સાક્ષીના બોલવામાંથી વધારે ગુંચવણ દેખાડી તેનો ખુલાસો માંગ્યો.

“સાક્ષીને સવાલો એવી ઢબમાં પૂછાય છે કે દુભાષિયો માનિએટ હોય અને સાક્ષીને સાત વર્ષ દેશ નિકાલની સિક્કા કરતો હોય !” કોરોનરે દુભાષિયાની પૂછવાની રીત વિષે ફફડાટ બતાવ્યો, “પણ કોઈ સાક્ષીને ધમકાવવાની અથવા દમ ભરાવવાની ધારણા આ કોર્ટની નથી,” આમ બોલી પ્રશ્ન કરવાની ખરી રીત સમજાવી. “જો સવાલની સમજ ન પડે તો ગભરાઈ નહીં ગમે તેમ જવાબ ન આપતાં સમજ પડી નથી એમ સાફ કહેવું;” સાક્ષીને બોલવામાટે પણ સમજ પાડી.

“હું સવાલ સમજ્યો નથી;” સાક્ષીએ પણ તેમજ કહ્યું.

“સાક્ષી લાંબો વખત થયો જુઝાની આપતાં શાકી ગયલો દેખાયછે માટે બેસવા ખુરસી આપવી;” મિ. કેઝીએ સૂચના કરી.

“પાણી પીવાની ઇચ્છા હોય તો તે પણ પીવું;” કોરોનરે ખુરસીપર બેસવાની રજા આપતાં ઉમેર્યું.

“સાથે લાગી ગમે તો બીડી પીવા પણ આપો;” મિ. બ્રુઘને ઉપરથી ટકોર કરી.

“રોક્યું કર્યા પછી તે શું કરતો હતો ?” એવો સવાલ મને પૂછ્યો હતો સાક્ષીએ જણાવ્યું અને તેથી મેં કહ્યું કે “હું નેઈ શક્યો નહતો.” પોતાના બોલવાનો ખરો ખુલાસો કર્યો.

“તેણે રોક્યું કર્યું ત્યારે તેના માથાપર શું હતું ?” મિ. કેઝીએ પૂછ્યું.

“બહુ ઉંચું હોવાથી નેઈ શક્યો નહતો.” સાક્ષીએ કહ્યું.

“તેને ડાઘી હતી ?” મિ. બ્રુઘને સવાલ કર્યો.

“પાઘડી સરખી મ્હોટી વસ્તુ ન દેખાય તો દાઢી સરખી ન્હાની વસ્તુ દેખાય ?” કોરોનરે સાક્ષીથી ખુલાસો ચાલ્યો.

સાક્ષીએ નાપાડી.

“ત્યારે કાગળ કેમ દેખાયા ?” મિ. બ્રુધને અન્યખી દેખાડી.

“પવનમાં ઉડતા સહજ જોઈ શકાય;” સાક્ષીએ કારણ સમજાવ્યું.

“જુદા જુદા કદના કાગળો હતા, મ્હોટામાં મ્હોટું આવડું;” ટેબલ પરનું બ્લાટિંગ બતાવીને સાક્ષીએ કહ્યું.

“દસ-બાર ઈંચ;” કોરોનરે ઉમેર્યું. “આ સાક્ષી ‘ખુન’ વિષે અગત્યની ખબર આપે છે,” પોલિસનું ધ્યાન ખેંચ્યું.

“શા માટે ‘ખુન’ કહો છો ?” મિ. બ્રુધને કરડાકીથી ટીકા કર્યા.

“તેણે સફેદ કપડાં પહેર્યા હતાં, તે સ્ત્રી નહિ પણ પુરૂષ હતો, પેલો ખસી ગયા પછી બીજા માણસોનું શું થયું તે હું જાણતો નથી; કારણ હું તે પછી ટાવરપર નજર ન કરતાં તરત જ ચાલી ગયો હતો; હું તે સાંજે અહિં આવ્યો નહોતો, જે જગ્યાએ ઉભા રહી જોયું ત્યાં એકલો જ હતો.” સાક્ષીએ મિ. બ્રુધનના પૂછવાથી જણાવ્યું.

“પછી તમે વાડામાં ગયા હતા ?” મિ. બ્રુધને પૂછ્યું.

“એ બીલકુલ યોગ્ય સવાલ છે !” કોરોનરે ટકોર કરી. ગમે તો પૂછો કે “તેથી કાંઈ નુકસાન થયું હતું !” બધાને હસાવ્યા.

“આફ્રિસમાં જઈ એક કલાક સૂધી બાંકપર બેસી પછી કામમાં ગુંથાયો હતો, તેટલા વખતમાં આફ્રિસમાં અથવા

તેજ સાંજે ધરમાં, કે બીજે દિવસે સાંજે કે સવારે તેમ રાત્રે સુતી વેળા કોઈ સાથે વાત કરી નહતી.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“હવે એમ પૂછો કે રાતે ઉઠીને કોઈ સાથે વાત કરી હતી?” કોરોનરે ટીકા અને ટકોર કરવાથી સર્વે હસ્યા.

“સોમવારે સવારે વાત કરી હતી?” મિ. બ્રુધને પૂછ્યું.

“એમ પૂછાની કે સવારે ઉઠ્યો હતો? અને ઉઠતાં વાર કોઈ સાથ વાત કરી હતી?” કોરોનરે પાછી મશ્કરી કરી સર્વેને હસાવ્યા.

“જેયલી બીનાની વાત પ્રથમ ક્યારે જણાવી?” મિ. બ્રુધને થાકી છેવટ સાદો સવાલ કર્યો.

“હું ધારતો હતો કે તમે પોતાની મેળે ઠેકાણે આવશો!” મિ. બ્રુધન તરફ જોઈ કોરોનર બોલ્યા.

“પહેલે જ દિવસે;” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

“પ્રથમનો સવાલ સાક્ષી સમજ્યો નહતો, તેથી આવા સાક્ષીને એવી રીતે પૂછવું જોઈતું નથી;” કોરોનરે મિ. બ્રુધનની સવાલ પૂછવાની રીતી સામે દલગીરી સાથે પોતાનો વાંધો જણાવ્યો.

“અનંતા તથા મિરેંડા સાથે, પણ પ્રથમ વાત કોની સાથે કરી હતી તે યાદ નથી.” અનંતાને મેં કહ્યું કે ‘મેં જે કાંઈ જોયું છે તે ઘણો કમકમાટ ઉપજાવનારું છે.’

“સાક્ષીના બોલવાનું ભાષાંતર બરાબર થયું નથી માટે તે મરાઠીમાં લખી લેવું.” મિ. બ્રુધને કોરોનરને સૂચના કરી.

“ત્યારે બધી જ સાક્ષી મરાઠીમાં લખોની?” કોરોનરે ક-રડાકીથી કહ્યું. “શું અંગ્રેજીમાં બરાબર તરજુમો થઈ શકતો નથી?”

“અનંતાને કહ્યું કે ‘ઠાવરપરથી એ જાણુને પડતાં બેઈ હું ગાભરો બન્યો હતો, તેમને કોઈએ ફેંકી દીધાનું મને લાગ્યું હતું.’ અનંતાએ એ સાંભળ્યા પછી શું કંઈ તે હું જાણતો નથી. મિ-રેડાને પણ એ જ વાત કરી હતી. આ એ સિવાય કોઈ સાથે વાત કરી નહતી, તેમ મારી જીભાની પણ કોઈએ લીધી નથી. પરમ દહાડે સમન્સ મળ્યો ત્યારે જાણ્યું કે જીભાની આપવાની છે.” મિ. બ્રુધનના પૂછવાથી સાક્ષીએ જાણવ્યું.

“સંડાસ આગળ સિપાઈ (પોલિસનો) હતો?” મિ. બ્રુ-ધને પૂછ્યું.

“સંડાસને પકડી બેઠો હતો કે?” કોરોનરે મસ્કરી કરી, “આખી આફિસની તપાસમાટે રાખ્યો છેની?”

“એકને મેં વાડા-સંડાસ અને ઝરખાની વચ્ચે ફરતાં જોયો હતો.” સાક્ષીએ જાણવ્યું.

“તેના હાથમાં લોટો હતો કે?” કોરોનરે ટકોર કરી પૂછ્યું.

“નહિ, તે ક્યાં ફરતો ફરે છે તેમ હાઇકોર્ટમાંની પોલિસની કેવા પ્રકારની ગોઠવણ છે તેની મને ખબર નથી; ૨૩ વર્ષ થયાં નોકરી કરું અને હાઇકોર્ટમાં મારી આફિસ આવ્યાને આઠ દસ વર્ષ થયાં. સંડાસ અને ઝરખા વચ્ચે એક સીપાઈ ફરે છે પણ તેનો ‘પહેરો’ ક્યાં છે તેની તજવીજ કરી નથી. હાઇકોર્ટના મુખ્ય દાદર આગળ પોલિસ ચોક્કી વિષેની; ત્રીચર કંપની આગળ અને હાઇકોર્ટની દરિયા તરફની બાજુએ સીપાઈઓ રહેવાની અને હવાલદારોની દર મહીને ફેર બદલી થવાની મને ખબર છે. બી-જાઓએ તેમને ખબર આપી હશે એમ ધારી મેં આપી નહિ,” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“તમે સરકારી નોકર હોઈ, કોઈ માણસ ફેંકી દેવાયલું

લાગ્યાં છતાં પોલિસને ખબર નહિ આપવા વિષે તમે શું ખુલાસો કરો છો ? ” મિ. બ્રુમને તતડાવીને પૂછ્યું.

“ મારી માફક આસપાસ દેખાયલાં માણસોએ જોયું હશે અને તેઓ પોલિસને ખબર આપશે એમ મેં ધાર્યું ; ” સાક્ષીએ પોતાનો અચાવ કર્યો. “ આ બનાવ બન્યા પછી પાંચ છ દિવસે હું માંદો પડ્યો હતો અને હજી છું. સમન્સ મળવાથી અત્રે આવું પડ્યું છે. ”

“ મેં મિર્ડેડાને બાઇઓ પાસે બે ત્રણ માણસો હોયાતું, અને તેઓએ પેલી બાઇને પગમાંથી પકડી ફેંકી દીધાતું કહ્યું નથી. તેઓ પૂર્વ તરફ હતાં. હાઇકોર્ટ તરફ અને પૂર્વ તરફ ઉભેલાં માણસોના કદમાં કરો અંતર જોઈ શક્યો નહતો. કાગળો પૂર્વ તરફ ઉડતાં જોયાં હતાં. ” સરકારી વકિલ મિ. ફેયરની દ્રી ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ એટલું વધારે જણાવ્યું હતું.

પ્રકરણ ૨૭ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૧ મો દિવસ.

(૪૩ કુંવરજી બેજનજી શેઠનાની સાક્ષી.)

“ હું ન્યુ હાઇસ્કૂલમાં વિદ્યાર્થી છું અને મારી ખુશીથી સાક્ષી આપવા આવ્યો છું. હું, ” કેકોબાદ સોરાબજી દીવેચા અને દાદાભાઈ રતનજી આયર્ટન યુનિવર્સિટીની પાસે બાગમાં આસરે ૨૦-૨૨ દિવસ ઉપરને શનિવારે સુમારે બે વાગે બેસી અમારા ‘પાઠ’ સંબંધી વાતો કરતા હતા. દોઢેક કલાક જવા બાદ બે પાર્સિઓ આવી અમારી પાસે બેઠા અમે સર્વે સાથે વાત કરતા હતા તેવામાં ટાવર તરફ બારણું ઠોકવા સરખો અવાજ આવ્યા

પછી તરત જ ઝડપા નીચેથી ધાટી જતનાં બૈરાં અને છોકરાં અમારી આંતુએથી થઈ ટાવરની પછવાડે નાસી જતાં જોયાં; થોડિક વારમાં તે તરફથી બીજે અવાજ આવતાં શક પડવાથી તે તરફ ગયા તો બે માળીને કમ્પાઉંડમાં ધાસ કાપતા દીડા. ‘શું થાય છે’ પૂછતાં એકે કહ્યું ‘બે બાઈઓ ટાવરપરથી પડી મર્યું પામી છે,’ ઝડપા આગળ જતાં બે પાર્સિ બાઈએ લોંચપર દોઢેક વારને અંતરે, એક ચત્તી અને બીજી કોર મરડી પડેલી જણાઈ. અમે જઈ પહોંચ્યા ત્યારે પાર્સિ ગાડીવાળા શિવાય બીજું કોઈ નહતું. તેણે કહ્યું ‘શું જુઓ છો એ તો મરી ગઈ છે’ એમ કહી અમારામાંના એકની મદદથી એકને હંચકી લાયઝેરીની પગથી પર મૂકી અને બીજીને પણ હંચકી. તેઓ જીવતી હતી કે મર્યું પામેલી તે મેં તપાસી નહતી. થોડિકવાર પછી યુનિવર્સિટીનો એક સિપાઈ (આત્મારામને ઓળખી) આવ્યો પણ ક્યાંથી તે ખબર નથી. તેને ઘભરાયલો જોઈ એકઠા મળેલામાંથી કેટલાક પાર્સિના પૂછવાથી તેણે બે મુસલમાન પોરિયા બાઈઓની પૂઠે ગયાનું જણાવ્યું. આ વખતે હવાલદાર ધ્રુજતો હતો અને તેના હાથમાંની ફૂંચીઓ પણ હાલતી હતી. બે ત્રણ મિનિટ પછી તે ક્યાં જતો રહ્યો તેની ખબર નથી.” સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“અમે દરિયા તરફનું મહોં કરી બેઠા હોવાથી ‘બે પાર્સિ બાઈઓને કે બીજા કોઈને ટાવરપર દીડા નહતાં.” સાક્ષીએ ઉમેર્યું.

“આત્મારામ ગયા પછી છ સાડાછ વાગ્યા સૂધી અમે થોડ્યા હતા. તેટલામાં એક લાસને વિક્ટોરિયામાં ધાલી લઈ જવામાં આવી હતી, પોલિસ અમલદારો આવ્યા પણ તેમને મેં

જોયલું જણાવ્યું નહતું પણ મારા ઘરમાં મેં તે વિષે વાત કરી હતી.” સાક્ષીએ મિ.બ્રુધનના પૂછવાથી ખુલાસો કર્યો.

“જે ઘેરાં છોકરાંને નાસી જતાં જોયાં તેઓ બીધેલાં લાગતાં હતાં. અમે બેઠા હતા તે વખતમાં કશી ચિચિયારી સંભળાઈ નહતી.” જુરીની તપાસમાં જણાવ્યું.

(૪૪. ડાક્ટર અરદેસર હોરમસજની સાક્ષી.)

“મરનાર બાઇઓમાંની એકની કોરોનર સર્જનને તપાસ કરી ત્યારે હું હાજર હતો, તે સંબંધી મારી ખુશીથી સાક્ષી આપવા આવ્યો છું. મરનાર બાઇઓના ક્રિયરરોડપર આવેલા ઘરપર ચોટલે બેસવા ગયો ત્યાં ખબર મળી કે નવ વાગે જુરી ભરાવાની છે તેથી ત્યાં લગી હું થોભ્યો હતો. જ્યારે ડાક્ટર સીડની રમીથે મરનારોની લાસ તપાસવા માંડી ત્યારે હું અને ડાક્ટર ભરૂઆ તેની સાથે ચોરડામાં ગયા હતા. પીરોજ બાઈની તપાસ વખતે તેના જમણા કાતરાપર પડેલી નીશાનો ઘણી સંભાળથી તપાસતાં ઉંડા ઘસરકા ઉપરના ભાગ સૂધી પડેલા, ત્રણ ચાર ઈંચ જેવડા લાંબા, આસરે પંદર વીસ, તેમાં કેટલાક સીધા અને કેટલાક સહજ વળેલા, નખથી પડ્યા સરખા દેખાયા હતા. ઘસરકાનો આસપાસનો ભાગ સહજ રાતો તેમ રેતી અને ધૂળ સાથે કાંકરા પણ જોવામાં આવ્યા હતા. કેટલાક જખમો ઉંડા અને કેટલાક ઉપલાકિયા, કેટલાકની ઉપરથી ચામડી છોલાયલી પણ લોહી નિકળ્યા વગરના હતા. શરીરના બીજા ભાગપર આના જેટલું ધ્યાન આપ્યું નહતું. પડતાં કે અફળાતાં કશી ઈજા ન થાય એવા આ ભાગપર ઘસરકા કેમ પડ્યા હશે તેમાટે મને ઘણો અચંબો લાગ્યો હતો. બંધના ઉપલા સાંધાના હાડકાથી ઉપરની તરફ અને ખહારના રનાયુઓથી નીચલી તર-

ફથી ઘેરાઈ જાણે ખાંચમાં હોય તેવો તે છે. અચુબાઈની તપાસ સૂધી હું થોભ્યો નહોતો.” સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“હું એ વર્ષ થયાં ડાક્ટરનો ધંધો કરું છું અને મારી વય પચીસ વર્ષની છે, ડાક્ટર સીડની સ્મીથ ધીરજથી અને સંભાળથી તપાસ કરી નોંધ લેતો હતો. તેણે સર્વે જખમો જોયા હતા પણ ચોક્કસ જખમો ઉપર વધારે ધ્યાન આપવા સંબંધી હું કહી શકતો નથી.”

“હું પરીક્ષામાં બીજા વર્ગમાં પાસ થયો હતો, કયો નંબર તે જણાવવામાં આવતું નથી. મને ‘ઈનામ’ કે ‘સ્કોલરશીપ’ મળી નથી પણ ત્રીજા વર્ષની પરીક્ષામાં પહેલા વર્ગમાં પાસ થયો હતો.” મિ. બ્રુધનના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તમે અંગત ટીકાપર ઉતર્યા છો મિ. બ્રુધન?” કોરોનરે ટીકા કર્યો. “પણ ચિંતા નહિ ચલાવો.”

“મારી ધારણા સાક્ષીની હુશિયારીની પરીક્ષા કરવાની છે.” મિ. બ્રુધને ખુલાસો કર્યો. હવે વધારે સવાલ મારે પૂછવા પણ નથી.

“ડાક્ટરની પદ્ધિ મળ્યા પછી ઇસ્પિટાલમાં ‘મેડિકલ ક્લીનિકલ’ વાડ મારા સ્વાધીનમાં હતા. એ મળ્યાથી મ્હોટું માન મળ્યું હું સમજું છું.”

“ટાવરની અગાસીઓ જોઈ છે અને તેની સાથે મરનાર પીરોજખાઈ પડતાં અફળાયાં હોય તોપણ નખોર્યાં જેવા ધસરકાસરખી નીશાની પડે નહી;” સાક્ષીએ કોરોનરને ખુલાસો કર્યો.

“તમારે કાંઈ પૂછવું છે?” કોરોનરે મિ. બ્રુધન તરફ જોઈ તેમની ઇચ્છા જણાવવા ચાહ્યું.

“હા, એક પ્રશ્ન;” મિ. બ્રુધને ઉત્તર આપ્યો અને સા-

ક્ષીને પૂછ્યું. તમે માત્ર ‘મેટ્રિક’ થઈ ડાક્ટરની પદ્ધિ લીધી કે કાંઈ બીજી પરીક્ષા આપી છે?”

“માત્ર મેટ્રિક;” સાક્ષીએ કહ્યું.

“એક માણસ ૧૮૫ ફીટની ઉંચાઈથી પડતાં ભોંયથી ૭૨ ફીટ ઉંચી ટાવરની અગાસીપર અફળાય તો તેના કાતરપર તમારા વર્ણુવા સરખા જખમ થાય કે કેવા થાય?” કોરોનરે અભિપ્રાય જાણવા ઇચ્છ્યું.

“એમ થાય તો કાતરાની અજીબાજીનું હાડકું ભાંગી જાય અને માંસનો છૂદો થઈ જાય.” સાક્ષીએ પોતાનો વિચાર દર્શાવ્યો.

“ડાક્ટરી ધંધાના દરમ્યાન અને તે અગાઉ ઘણીવાર તમાર્યાં જોયાં છે. આવી નીશાની કપડાં છતાં કરવામાં આવેલી હું ધારતો નથી.”

(૪૫ મિ. મીરેડાની સાક્ષી.)

“હું મદદનીશ રજિસ્ટ્રારની આફિસમાં કલાર્ક છું, માફ આખું નામ અનુત્તન ફ્રાસીસ મીરેડા છે. રાજબાઈ ટાવરપરથી બે પાર્સિ બાઈઓ પડવાની વાત સોમવારને દિવસે મારા પૂછવાથી અમારી આફિસના સિપાઈ અરજીન રામાએ કહ્યું કે બેસી બીડી પીતો હતો ત્યારે ટાવરપરથી કાગળો ઉડી આવવાથી ઉંચે જતાં ‘એક બાઈ નીચે પડતાં’ અને તેના પછી ‘બીજી ફેંકી દેવાતાં’ મારી નજરે પડી હતી, તે વેળાએ અગાસીપર ત્રણ માણસો દીકાં તેમાંના એકનું માથું ઉઘાડું હતું. આ બતાવ વિષે મારી આફિસમાં ઘણો ગભરાટ થયો હતો અને વાતચીત પણ ઘણી થતી હતી; અરજીનને કાંઈ ખાસ કારણથી નહિ પણ સહજ પૂછ્યું હતું.” મિ. કેમીની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“સોમવારે સવારે આફ્રિકાના કંપાઉંડમાં ઝાડની નીચે અરબુને મને વાત કરી હતી, તે વેળા અમારી પાસે બીજું કોઈ હાજર ન હતું. ખેલવી બાઈ ‘નીચે આવતી’ કહી તે હું ‘નીચે પડતી’ સમજ્યો હતો. તે પછી બે મિનિટ જવા બાદ બીજાને નાખી દીધી હતી. આ વિષે મેં ઉપરીને વાત કરી નથી. ખેલવી વાત મિ. કેગીને મિ. ફ્રીડમેટ દેખતાં હાઈ કોર્ટમાં કરી હતી. પોલિસ અમલદારો આ વિષે તપાસ કરે છે તેની મને ખબર હતી. ત્રણ જણ પકડાયા છે ને ખુની હવે પકડાશે એમ સાંભળ્યું હતું.” મિ. બ્રુનનની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ ખુલાસા કર્યા.

“તમને ખાતરી છે કે પોલિસ ખુનીને પકડશે?” કોરોનરે ટકોર કરી.

“હા.” સાક્ષીએ ખાતરીથી ઉત્તર દીધો.

“પોલિસમાટે તમને ઉંચો મત છે?” કોરોનરે ટકોરમાં પૂછ્યું અને સાક્ષીએ પોતાનો અભિપ્રાય ‘હા’ થી જણાવ્યો.

“પોલિસે કોઈને કબજામાં લીધા હતા પણ હાલ રાખ્યા નથી એમ મેં સાંભળ્યું છે, છતાં આ બાબતનો ભેદ ખુલ્લો કરવામાં પોલીસ નિષ્ફળ નિવડી છે એમ હું કહી શકતો નથી અને જાણુ-તો પણ નથી. કોરોનર આગળ સાક્ષી આપવા અગાઉ પોલિસને કશી ખબર નહિ આપવા કોઈએ મને સમજાવ્યું નથી.”

“તમે જે અહિં કહ્યું તે જ મિ. કેગીને કહ્યું હતું?” મિ. બ્રુનને પૂછ્યું.

“તમારા જેટલા સવાલ એ લોકોએ પૂછ્યા નહતા,” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

આ સાંભળી લોકો હસી પડ્યા અને તાળીઓ પાડી તેથી

‘જુઓ ભાઈ અહિં તાળી પાડવી નહિ,’ મિ. બ્રુધને લોકોને સમજ આપી.

“પોલિસને ખબર નહિ આપવા સંબંધી હું બીજે ખુલાસો કરી શકતો નથી. મિ. ફીલગેટે તેમ કરવા સલાહ આપી નહતી પણ અરજીનને મેં તેણે જોયલી બીનાની ખબર પોલિસને આપવા કહ્યું હતું. મારી સાક્ષી જ્યારે લેવામાં આવી ત્યારે મિ. કેગીની આફિસમાં મિ. ફીલગેટે અને એક પાર્સિ મિ. સોરાબજી અમનશા કાપડીયા (જાળખાવીને) હતા. નીલકંઠે જુબાની લખાવ્યાની મને ખબર નથી તેમ તેણે મને કહ્યું નથી, હું જ્યારે જુબાની લખાવતો હતો ત્યારે તે મારી રાહ જોતો જાહેર ઉભો હતો તેને હું અંદર બોલાવી લાવ્યા બાદ અમને પાછા મોકલાવામાં આવ્યા પછી તે પાછો ગયાની અને અરજીનની સાક્ષી લખી લેવાયાની મને ખબર નથી. મિ. કેગી કાંઈ લખતો હતો પણ શું તેની મને ખબર નથી, મિ. ફીલગેટે મારી સાક્ષી લખી લીધી નથી તેમ મેં એવી કાંઈ લખી લીધેલી સાક્ષી પર સહી કરી નથી. મને બે ચાર સવાલો પૂછવામાં આવતા.”

“સવાલો પૂછ્યા પછી શું થયું?” મિ. બ્રુધને પૂછ્યું.

“એવિષે ઉત્તર આપ્યા હશે;” કોરોનરે સાક્ષી બદલ જણાવ્યું.

“સાક્ષીની જુબાની લખાઈ લેવાઈ છે કે કેમ?” મિ. બ્રુધને જાણવા ચાલું.

“આવા પ્રકારની ઉલટ તપાસની મતલબ શી?” મિ. કેગીએ અન્યબી દેખાડી કહ્યું “તે હું સમજી શકતો નથી.”

“મને પણ સમજ પડતી નથી;” કોરોનરે ટાપસી પૂરી મિ. કેગીની અન્યબીમાં ઉમેરો કર્યો.

“જાણે કે આ સાક્ષીને ખોટો ઉભો કરવામાં આવ્યો હોય”

મિ. કેગી પોતાનો ભરાઈ રહેલો ઉભરો કહાડી બોલ્યા, “તેનું સાબીત કરવાનો પ્રયત્ન મિ. બ્રુન કરતા દેખાય છે, પણ પોલિસ સુપ્રિટેન્ડેંટ તેમ કરે તે હદ બહાર સોખાઈ ગળાય, તે મારી અને મિ. ફીલગેટની સામું કાવતરું રચવાનો આરોપ મૂકવા જેટલી હદ સૂધી જાય છે.” પોતાને ચડેલો સઘળો ગુસ્સો ખાલી કર્યો. “તેના જેવા પોલિસ અમલદારને અત્રે હાજર થવાની સત્તા નથી.” મિ. કેગીએ છેવટે ઉમેર્યું.

“હું થતા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપતો તેમ મિ. કેગી લખતો હતો તે હું કહી શકતો નથી, શનિવારને દિવસે પોણાપાંચ વાગે આફ્રિસમાંથી ઘેર ગયો હતો. તા. ૫ મી મે ને દિવસે મિ. કેગીએ મારી સાક્ષી લીધી હતી.” મિ. બ્રુનના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“અરજીને તને એમ કહ્યું હતું કે એક બાઈ આગાસીની પાળ પકડ્યા છતાં તેનો પગ પકડી ફેંકી દીધી હતી?” મિ. ફ્રેયરે સાક્ષીને ફરી બોલાવી પૂછ્યું.

“હા, હું તે કહેવાનો હતો,” સાક્ષીએ ફેરવી તોળ્યું.

“ત્યારે કેમ કહ્યું નહિ,” મિ. ફ્રેયરે દબાવી પૂછ્યું.

“તે દાડે હું બીલકુલ ભાન ભૂંડ્યો હતો.” સાક્ષીએ પોતાનો અચાવ કરી ઉમેર્યું “અત્રે સાક્ષી આપી ગયા પછી કોઈ સાથે વાત કરી નહતી પણ ઉપલી વાત મિ. કેગીને જાણાવી હતી.”

પ્રકરણ ૨૮ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૧ મો દિવસ ચાલુ.

(૪૬ મિઝ નીલકંઠ રામચંદ્ર પ્રધાનની સાક્ષી.)

“હું મદદનીશ રજિસ્ટ્રારની આફ્રિસમાં કલાર્કની નોકરી ક-

ફેંકું, બે પાર્સિ આઈ ટાવરપરથી પડી, તેને મેં નજરે પડતાં જોઈ નહતી પણ ખબર મને સાંજના સાડાચારને સુમારે આફ્રિસના ઓટલાપર ઉભો હતો ત્યારે પડી, તે વેળાએ ત્યાં આગળથી ઘણા લોકો ગભરાયલા દોડતા જતા હતા. આઈઓ પડ્યા પછી પોણે કલાકે આફ્રિસના અર્જુન રામા સિપાઈને ‘શું થયું છે?’ પૂછવાથી તેણે કહ્યું કે ‘એકને પડતાં અને બીજાને નાંખી દેતાં’ દીઠી હતી. તેને વધારે કશું પૂછ્યું નહતું. વાત થયા પછી અંધે કલાકે હું ઘેર ગયો હતો.” મિ. કેગીની તપાસમાં સાક્ષીએ વખાવ્યું.

“અર્જુન સાથે વાત થઈ ત્યારે હું દક્ષિણ બાજુના ઓટલાપર ઉભો હતો. મેં તેને પ્રથમ સવાલ કર્યો હતો.” સાક્ષીએ મિ. બ્રુઇનની ઉલટ તપાસમાં જણાવ્યું.

“તમારા પૂછવાના ઉત્તરમાં તેણે શું જણાવ્યું?” મિ. બ્રુઇને સાક્ષીને ગુંચાવવા તજવીજ કરી.

“અર્જુન સિપાઈએ ‘એક બાઈને પડતી અને બીજાને નાંખી દેતાં’ જોયાનું તમને કહેલું બોલ્યા છો,” કોરોનરે સાક્ષીને તેના બોલવાની યાદ આપી સાવધ કર્યો.

“સાક્ષી શું બોલી ચૂક્યો છે તે તેને વારંવાર કહેવામાં આવ્યાથી ઉલટ તપાસની નેમ ઉઠી વળે છે,” કોરોનરની રીત આખે વાંધો લઈ મિ. બ્રુઇને ફરિયાદ કરી.

“તે ગમે તેમ હોય અને તેનું ગમે તે થાય, પણ સાક્ષી શું બોલી ચૂક્યો છે તે વિષેની તેને ચેતવણી આપવાની મારી ફરજ છે અને તે જાણવાનો તેનો હક્ક છે. કેમ છે કે નહિ?” કોરોનરે પોતાની ફરજ સમજાવી મિ. બ્રુઇનને તેના ખરાપણા-માટે સવાલ કર્યો.

“તેવી માગણી થઈ નથી અને થવા છતાં જહાલ રહેલી મારા જાણવામાં નથી,” મિ. બ્રુઘન પોતાની તકરારને વળગી રહ્યો.

“દરેક સાક્ષી સાથે ન્યાયની રીતે વર્તવું જોઈએ ” કોરો-નરે વધારે સમજ સાથે શીખામણ રૂપે સલાહ આપી પોતાના ઉમદા ઉદાર વિચારોનો ખુલાસો કર્યો.

“અત્રે જે જણાવ્યું છે તે જ તેણે કહ્યું હતું,” સાક્ષીએ મિ. બ્રુઘનના સવાલનો ઉત્તર વાળ્યો.

“તે વેળા કોઈ હાજર હોયાની મને યાદ નથી. ‘એકને પડતાં અને બીજને નાખી દેતાં દીઠાં’ સિવાયતું તેણે કાંઈ વધારે કહ્યું નહતું તેમ મેં પૂછ્યું પણ નહતું. શનિવારે કેટલે વાગે સિપાઈએ મને વાત કરી તે નક્કી પણે કહી શકતો નથી પણ તે દિવસે વાત કર્યા પછી ફરીથી તેની કે કોઈ બીજ સાથે આજ દિન સૂધી કશી વાત થઈ નથી. વાત થયા પછી આફ્રિકામાં ગયો ત્યારે ઘણાખરા અધા કલાર્કો જતા રહ્યા હતા પણ સબ રજિસ્ટ્રાર હતા તેમને મેં ત્યારે જ કે સોમવારે જણાવ્યું નહતું તેમ બીજ કોઈ કલાર્કને નહિ, કારણ સર્વે જાણતા હતા પણ આખા ગામના જાણવાની મને ખબર નથી. સિપાઈના કહ્યા પછી કોઈને નહિ પણ પ્રથમ મિ. કેગીને, મિ. ફીલગેટ તથા એક પાર્સિ (મિ. પેસ્તનજી માણેકજી કાંગા ને દેખાડી) સામે સઘળી બીના લખાવી હતી પણ તેપર સહી કરી નહતી.”

“તમે આ બીના કોઈને જણાવી નહતી તો મિ. કેગી અને મિ. ફીલગેટ આગળ જવાનો સંભવ કેમ ઘડાયો?” મિ. બ્રુઘને અજાણ્ય થઈ ખુલાસો ઇચ્છ્યો.

“મિ. ફીલ્ડગેટ ચીઠી લખી મને બોલાવ્યો હતો પણ શાથી તે ખબર નથી,” સાક્ષીએ કાને હાથ મૂકી ખુલાસો કર્યો.

“સાક્ષી લખી લેવાયાના નક્કી દિવસની યાદ નથી પણ આ-સરે ત્રણેક દિવસપર હશે. બીજા કોઈની સાક્ષી લખી લેવા વિષે મને ખબર નથી. મેં મેસર્સ૦ કેગી, કાંગા અને ફીલ્ડગેટ સિવાય કોઈને વાત કરી નથી. આ બનાવ બન્યા પછી નિત્ય રવિવાર છોડી આફ્રિકામાં જઈ છું. મરાઠી અને કદી અંગ્રેજી વર્તમાનપત્ર વાંચું છું, પોલિસ આ બાબતનો ભેદ ખુલ્લો પાડવાના સંબંધમાં નિષ્ક્રિય નિવડયાની મને ખબર નથી. કેશરેહિંદ કે કોઈ ગુજરાતી પત્ર હું વાંચતો નથી. એ દિવસપરના ‘મુંબઈ ગેઝેટ’માં બુતરીની તપાસનો હેવાલ વાંચ્યો હતો. હું ત્રીસ રૂપિયા દરમ્યાનનો અંગ્રેજી લખનારો કલાર્ક છું. પોલિસને ખબર આપવાનું માંડે કામ નથી.

“એક શેહેરીની ‘ફરજ’ વિષેનો વિચાર તમારો એવો જ છે?” મિ. બ્રુધને અભિપ્રાય માંગ્યો.

“તે માંડે કામ જ નહિ.” સાક્ષીએ હુંકમાં પતાવ્યું.

“એ કાંઈ મારા પ્રશ્નનો ઉત્તર નથી,” મિ. બ્રુધને દખાવી કહ્યું.

“સાક્ષીનો ઉત્તર લખી લેવા હું અંધાયલો છું,” કોરોનરે પોતાની ફરજ વિષેની સમજ પાડી.

“પણ સાક્ષીએ એવો ઉત્તર આપ્યો જ નથી,” મિ. બ્રુધને તકરાર લીધી.

“ત્યારે પાછું પૂછો;” કોરોનરે તકરારનો અંત આણવા રામજ પાડી.

“તે બોલી ચૂક્યો છે માટે દુભાષિયાને પૂછ્યે કે તે શું

બેઠ્યો છે !” મિ. બ્રુઝને સાક્ષી વિષેની તકરાર પડતી નાખી દુભાષિયા આખત નવી ઉભી કરી.

“પણ સાક્ષી છોડી, દુભાષિયાને પૂછવાની અગત્ય શી ? સાક્ષીને બેલાવા દો;” કોરોનરે હજી નરમાસથી સમજીતીની વાત ચાલુ રાખી.

“તમે જે લખ્યું છે તે સાક્ષીના ઉત્તર દાખલ દુભાષિયાએ જાણ્યું નથી !” મિ. બ્રુઝને પોતાના મનની ગુચવણનો ઉધારો ખુલાસો કર્યો.

“કદાચ સાંભળતી વેળાએ દુભાષિયાનું ધ્યાન ઠેકાણે નહોતું. વળી આહિં સર્વે જાણુ દુભાષિયા થઈ બેઠા છે તેમાં તમે સૌથી વધારે,” કોરોનરનું પાકી આવ્યાથી ગુસ્સામાં ટકોર કરી અને ફરી પૂછવા સૂચના કરી.

“શક ભર્યા ખુન સંબંધી મળેલી ખબર પોલિસને નહિ આપવામાં શેહેરી અને સરકારી નોકરની ફરજ છે એમ તમે સમજો છો ?” મિ. બ્રુઝને તતકાલી પૂછ્યું.

“પોલિસને ખબર આપવાનું મારું કામ નથી તેમ સરકારી નોકર દાખલ મારી આફિસનું કામ કરે છું,” સાક્ષીએ પોતાના કામ અને ફરજ માટે ખુલાસો કર્યો.

“સાક્ષી મારા પૂછવાનો ઉત્તર હજી આપતો નથી તેથી એનો એ પ્રશ્ન વારંવાર પૂછ્યા કરીશ,” મિ. બ્રુઝને ખીજવાટ દેખાડ્યો.

“ઉં ઉં!! એજ યોગ્ય માર્ગ છે !” કોરોનરે મસ્કરીમાં કહેવાથી લોકો હસી પડ્યા. “તેને વારંવાર પૂછ્યા કરો કે ઉત્તર મળે.”

“પણ સાક્ષી પાસે તમે ઉત્તર લો,” બુધને થાકી કોરોનરને હવાલો આપ્યો.

“કેમ?” કોરોનરે સામુ મિ. બુધને પૂછ્યું.

“તેને ઉત્તર આપવાની ફરજ પાડો,” મિ. બુધને સૂચના કરી.

“કેવી રીતે? તેજ ફરીથી પૂછીને?” કોરોનરે બુધને આહુ.

“કાયદા પ્રમાણે તમે તેમ કરી શકો,” મિ. બુધને પોતાની તકરારને ધારાતું રૂપ આપ્યું.

“તેનો દાખલો આપો,” કોરોનરે માગણી કરી.

“કોરોનરે તપાસ ચલાવવાની રૂઢીના ધારાતું પુસ્તક જોયા પછી દ્રોણધારી કોર્ટોની કામ કરવાની રૂઢીનું ધારા પુસ્તક ન હોવાથી, “તમે હોડતી ગાડીએ જઈ મિ. મેકડર્મિસ્ટને અંગલેથી લઈ આવો,” મિ. સ્ટેન્ફર્ડ ઇન્સ્પેક્ટર તરફ ફરી મિ. બુધને તેને તેમ કરવા જણાવ્યું.

“ધારાની કલમ મિ. બુધન દેખાડે તે દરમિયાન સાક્ષીને થોડું પૂછવાનું છે,” મિ. કેગીએ પોતાની ઇચ્છા કોરોનરને દર્શાવી તેમની આજ્ઞા માંગી અને કોરોનરે હા કહી.

“આ બાબત તપાસ કરવા મારી પાસે પોલિસ કદી આવી નહતી, તે આવી હોત તો મારા ઉપરીની રજવગર કહેત નહિ; મારો વરો તેમ કરતાં અટકાવતે એમ ધારવાનું મારી પાસે કશું કારણ નથી.”

“સરકારી નોકર હોઈ સાક્ષી આપનારને પૂછાયલા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવા નાપાટે તો તેને આસાન કેદખાનાની અથવા દંડની શિક્ષા થાય.” મિ. બુધને કોરોનરને કાયદાની કલમ વાંચી દેખાડી.

“સાક્ષીએ ઉત્તર આપવા નાપાડી નથી” કોરોનરે ધારા-
ની કલમ વાંચી કહ્યું. “પણ તમારે જાણવું કે હું અહિં શિક્ષા
કરવા બેઠેલો અમલદાર નથી,” વધારે સમજ પાડવા ઉમેર્યું.

“પૂછાયલા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવા સાક્ષી ધારા પ્રમાણે બં-
ધાયેલો છે,” મિ. બ્રુધને પોતાની તકરારની સમજ પાડી.

“હું તેની ક્યારે ના પાડું છું કે તે બંધાયેલો નથી,” કોરોનરે
એકરાર કર્યો.

“પ્રથમ મારો પ્રશ્ન અને પછી સાક્ષીનો ઉત્તર લખી દ્યો,”
મિ. બ્રુધને તકરારનો અંત આણવા-થાકીને છેવટની સૂચના કરી.

“અને તેની પાસે ‘હા’ કે ‘નહિ’ એટલું જ બોલાવો!”
મિ. અબ્દુલઅલીએ પાછળથી વધાર્યું.

“નહિ, નહિ, તેમ નહિ બને;” કોરોનર હવે ચીરડાઇ
કહેવા લાગ્યો, “કોઈ પણ પ્રશ્નનો ‘હા’ અથવા ‘ના’ ઉત્તર
આપવાને સાક્ષી બંધાયેલો નથી,” ધારાની મતલબ અને સા-
ક્ષીને કેટલી ફરજ પાડી શકાય તે વિષે ચૂકાદો આપતાં બોલ્યો;
“પોલિસ હાલ શું કરવા બેઠી છે તેની સમજ પડતી નથી
આનું નામ શું મદદ?” ફડફડાટ ચાલુ રાખતાં ટીકા કરવા
માંડી; “ખાનસાહેબ ચોક્કસ ફરજ બજાવવા આવે છે તે હું
જાણું છું, તેઓ ધણા વર્ષ થયાં જાણીતા છે, પણ જ્યારે આ
ચાલતી તપાસની વચ્ચે તેઓ માથું મારે છે ત્યારે મારી સત્તા
કેટલી અને કેવી છે તે બરાબર દેખાડી આપવાથી સઘળા વાં-
ધાનો ચૂકાદો એક વખતમાં જ આવી જાય,” ધણી જ ગંભી-
રાઈથી કોરોનરે પોતાનું બોલવું પૂરું કર્યું.

“તમે સાક્ષીને જે પૂછવા ચાહો છો તે તો ખચીત પૂછવા
દઈશ,” મિ. બ્રુધને ખાત્રી આપવાની કોરોનરે તજવીજ કરી.

“એક સરકારી નોકરની ફરજ ધારવામાં આવતાં ખુનની ખબર જાણ્યા છતાં પોલિસથી જુપાવવાની તમે માનો છો?” મિ. જુધને તેનો તે જ પ્રશ્ન ફરીથી પૂછ્યો.

“એક તો પોલિસને ખબર પડી હશે એમ મને લાગ્યું; બીજું, મારા પોતાના ધંધાપર ધ્યાન આપવાનું; ત્રીજું, હું અહિંનો જાન્યુકનો રહીશ નથી; આ સઘળા કારણોથી પોલિસને ખબર આપવા ગયો નહોતો,” સાક્ષીએ સવિસ્તર ખુલાસો કર્યો.

“મિ. ફીલગેટને ખબર આપી ત્યારે તેણે પોલિસને જાહેર કરવાની સલાહ આપી હતી?” મિ. જુધને તપાસ ચાલુ રાખી.

“મિ. ફીલગેટને મેં વાત કરી જ ન હતી,” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

“હવે વધારે પૂછવું છે?” કોરોનરે મિ. જુધની ઇચ્છા જાણવા પૂછ્યું.

“હવેળા નહિ,” મિ. જુધને ટુંકમાં પતાવ્યું.

“પણ સાધારણ રૂઢીપ્રમાણે એક પક્ષવાળાએ પૂછવા હોય તેટલા પ્રશ્નો પૂછી લઈ બીજાને તેમ કરવા સગવડ કરી આપવી;” કોરોનરે સમજ પાડી.

“સાધારણ કોર્ટમાં ચાલતી રૂઢી ઉપરાંત કશું કરવા તમને કહેતો નથી.” મિ. જુધને પોતાના બોલવાનો ભાવાર્થ સમજાવ્યો. “તેમ અગત્ય વિનાના પ્રશ્નો પૂછી કોર્ટનો વખત વ્યર્થ ગુમાવવાનું હું પસંદ કરતો નથી.”

“આ વિચાર જાણી હું ઘણોજ રાજી થયો છું,” કોરોનરે પોતાની ખુશી દેખાડી.

(૪૭ મિ. શ્રીનિવાસ નારાયણની સાક્ષી.)

“તમે શું ઘંધો કરો છો ?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“રજિસ્ટ્રારની આફિસમાં કલાર્ક છું.” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“હું સાંભળી શકું તેમ બોલો,” સાક્ષીને મિ. બ્રુઘને ધ મકાવી ફરમાવ્યું.

“મિ. બ્રુઘન સાહેબ સાંભળે તેમ બોલો,” દુભાષિયાએ સાક્ષીને સમજ પાડી કહ્યું.

“નહિ, એ સાહેબ નહિ,” મિ. બ્રુઘન તરફ હાથ કરી સાક્ષીને દેખાડી કહ્યું; “આ જ લોકો સાહેબ છે અને એ સાહેબો સાંભળી શકે તેની જ સંભાળ રાખવી.” જુરીના અહસ્થાને દેખાડી કોરોનરે ગંભીરાઈથી સાક્ષીએ કોની વધારે દરકાર રાખવી તે વિષે સાફ સમજ આપી.

“તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બે પાર્સિ સ્ત્રીઓ રાજબાઈ ટાવર-પરથી પડવાનો બનાવ બન્યો તે દિવસે અપોર પછી આફિસ આગળથી ઘણા લોકોને ટાવર તરફ દોડતા જતા ભેઠ સિપાઈ અર્જુન રામાને પૂછવાથી તે બોલ્યો કે બે બાઈઓને કપડાં-માંથી પકડી ટાવરપરથી નાંખી દેતાં એક ઘડિયાળના કાંટાપર પડી અને બીજી તારને અથડાઈ ભોંયપર પડી.” સાક્ષીએ મિ. કેગીના પૂછવાથી લખાવ્યું.

“છેલ્લો ઉત્તર અક્ષતથી ઉલટો છે, સાક્ષીની મતલબ એમ કહેવાની નહિ હોય,” કોરોનરે સાક્ષીના નવાઈ સરખા બોલવા-માટે અફસોસ કર્યો.

“સાક્ષીનો આ ઉત્તર લખી લ્યો,” મિ. બ્રુઘને કોરોનરને અરજની ઢબમાં સૂચના કરી.

“ઉત્તર દીધા અગાઉ વિચાર કરવા સાક્ષીને હું વખત આપીશ,” કોરોનરે પોતાનો અભિપ્રાય આપ્યો, અને “તેટલો વખત તમારે થોભવું પડશે, તેમ નહિ બની શકતું હોય તો ચાલ્યા જાઓ,” હવે છેક મીઝાજ ખોઈ મિ. બ્રુમ્બન તરફ જોઈ ટીકા કરી.

“અરે, નહિ રે, સાહેબ;” મિ. બ્રુમ્બને મશ્કરીની ઢબમાં કહ્યું, “તમે કહેશો તો સારી રાત થોભવા મને કશો વાંધો નથી.”

તેનો તે જ ઉત્તર આપી સાક્ષીએ કહ્યું કે “બીજી પણુ તેમજ પડી, ત્યારે તાર તૂટ્યાની મને ખબર નથી, તેમને ઘડિયાળના ઉપરના ભાગ પરથી નાંખી દીધી હતી તે વેળાએ નાખનારનો દગલો પકડ્યો હતો,” એમ મને કહ્યું હતું.

“સાક્ષી કેનેડાનો રહીશ લાગે છે,” એક જુરરે કોરોનરને જણાવ્યું.

“ખરેખર, એ કાંઈ મરાઠી બરાબર સમજતો જણાતો નથી,” કોરોનરે જુરરના બોલવાને ટેકો આપી, “તમે કોઈ કેનેડી દુભાષિયાથી તપાસ કરાવો” મિ. કેગીને સૂચના કરી.

“પણુ મારી સ્વદેશી ભાષા મરાઠી છે,” સાક્ષીએ અધીરાઈથી જણાવ્યું.

“ત્યારે કહો કાંટાને માટે અર્બુને શું કહ્યું હતું?” કોરોનરે ફરીથી પૂછ્યું.

“આઈઓ કાંટાપર પડ્યા પછી તારપર પડી અને તેપછી ભોંયપર પડી;” સાક્ષીએ ઉત્તર આપી કહ્યું કે “એ મેં માન્યું એ ખરું.”

“તે કદાચ એમ કહેતે કે ‘લોંચપરથી ટાવરપર જઈ પડી’ તો તે માનતે?” કોરોનરે ઉલટું પૂછી અભિપ્રાય માંગ્યો.

“તે કેમ માનું?” સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તો ‘કાંટાપર પડ્યાની’ પણ તેટલીજ અકલથી ઉલટી વાત છે,” કોરોનરે ટીકા કરી પૂછ્યું “તમે ઇજનેર છો? કાંટાપર કોઈ સ્ત્રીને રાખી શકશો?” સાક્ષીએ નત્તો વાંદ્યો.

પ્રકરણ ૨૯ મું.*

કોરોનરની તપાસ—૧૨ મો દિવસ.

(૪૮ મિ. અનંતા ગોપાળની સાક્ષી.)

“હું રજિસ્ટ્રાર જનરલની આફિસમાં કલાર્ક છું. એ પાર્સિ સ્ત્રીઓને ટાવરપરથી પડતાં મેં નજરે નેઈ નહતી પણ તે દિવસે સુમારે સાડાત્રણ વાગે સંડાસમાંથી નિકળી આફિસમાં જતાં ઘણા લોકોને ટાવર તરફ દોડતાં નેઈ પૂછતાં ખબર મળી હતી. મારી આફિસમાં પણ ગભરાટ થઈ રહ્યો હતો તે વખતે સબ રજિસ્ટ્રારના સિપાઈ અર્જુન રામાએ મારો ટગલો પકડી ખડાર તેડી જઈ ‘એકબાઈને પડતાં અને બીજીને નાંખી દેતાં’ નેઈ હતી એ કહેવા પછી તેની છાતી ધડકતી સાંભળી મેં તેને ચૂપ રહેવા કહ્યું હતું. સાક્ષીએ મિ. કેગીના પૂછવાતી જણાવ્યું.

* આજ દિવસે આ પછીના પ્રકરણમાં નોંધાયેલી સાક્ષીની માત્ર સાક્ષ લઈ ઉલટ તપાસ મૂલતવી રાખવામાં આવી હતી જે એક આખો દિવસ ચાલી હતી માટે પ્રકરણ લાંબું થયા સાથે દિવસની સંખ્યામાં ઘટ પડે તેથી આ પ્રકરણમાં એક જ સાક્ષીની વિગત આપી છે.

“અર્જુન રામાએ તમને જે કાંઈ કહ્યું હોય તે શબ્દે શબ્દ બોલો.” મિ. ઋષ્ટને સાક્ષીને કહ્યું.

“એકને ટાવરપરથી પડી જતી અને બીજાને ફેંકી દેતી.” સાક્ષીએ શબ્દે શબ્દ કહી જણાવ્યા.

“પણ ગભરાયા વિષે તેણે કહ્યું હતું !” કોરોનરે ટકોર કરી.

“તે હું કહી ચૂક્યો છું,” સાક્ષીએ તરત ઉત્તર દીધો.

“છતાં મિ. ઋષ્ટન તે ફરી બોલાવવા ઇચ્છે છે,” કોરોનરે ટીકા સાથે વધારે ટકોર કરી.

“આ વાત કરતી વેળા બીજું કોઈ હાજર નહતું. સબ રજિસ્ટ્રાર આફિસમાં હતો પણ તેને એ વાત જણાવી નહતી. મિ. કેપ્ટીને પ્રથમ તા. ૨૯ કે ૩૦ મીએ તેની આફિસમાં જાણાવી ત્યારે મિ. કાપડિયા હતા અને તેઓ મને ત્યાં તેડી ગયા હતા. તેમને અર્જુન રામાએ મને વાત કર્યાની કેમ ખબર મળી તે હું જાણતો નથી. સબ રજિસ્ટ્રાર કે કોઈ પોલિસ અમલદારને પણ મેં ખબર આપી નહતી; તેમાં એક તો પોલિસ ને એક માણસના મોંડાથી સાંભળેલી વાત જણાવવાનું કામ હું સલામતીનું સમજ્યો નહિ; બીજું, પોલિસે મને પૂછ્યું નહતું; ત્રીજું, આફિસનું કામ; ચોથું, હું થાણાનો રહીશ; અને પાંચમું, પોલિસે એક માણસને પકડ્યાની મને ખબર પડી હતી.”

“પોલિસને ખબર આપવા અર્જુનને તમે સલાહ આપી હતી,” મિ. ઋષ્ટને પૂછ્યું.

“જેટલા વાત થયેલી અહિં જણાવી છે તેથી વધારે કશી વાત થઈ નહતી,” સાક્ષીએ મિ. ઋષ્ટનની ઉલટ તપાસથી કંટાળી રોકરો ઉત્તર આપ્યો.

“આ બનેલા બનાવનો ભેદ જાણવા પોલિસ પ્રયત્ન કરે છે તે હું જાણું છું, પણ તેમાં તે નિષ્ફળ નિવડ્યાની ખબર નથી. પોલિસનો ખેડેરો મારી આફિસ આગળ છે પણ તેને ખબર આપવાનું ‘સલામતી ભરેલું સમજ્યો નહિ’ એ હું કહી ચૂક્યો છું, પણ મિ. કેગીને કહેવામાં પણ ‘સલામતી ભરેલું નથી’ તે હું કહી શકતો નથી.” મિ. બ્રુઝનની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“મને કે મારી આફિસમાંના કોઈને પૂછવા મારા જાણવા પ્રમાણે કોઈ પોલિસ અમલદાર આવ્યો નહતો, આવ્યો હોત તો વગર છૂપાવે સઘળી બીના કહેત.” મિ. કેગીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જાણાવ્યું.

“પોલિસ શું સર્વેચ છે?” મિ. બ્રુઝને કરડાકીથી કહ્યું.

“દિવસનો આધાર સૂર્ય ઉપર છે? એમ પણ પૂછોની?” કોરોનરે ટકોર કરી.

“હીક છે, હું તે પૂછતો નથી,” મિ. બ્રુઝને પોતાનો કારણ જાણાવ્યો.

“અર્જુને મને કહ્યું તે માન્યું હતું પણ તેના બોલવાને કોઈનો ટેકો ન હોવાના કારણે પોલિસને જાણાવવાનું ‘સલામતી ભર્યું’ મને લાગ્યું નહિ.” મિ. બ્રુઝને ખુલાસો કર્યો.

“એ ત્રણ માણસોએ એક બાઈને ફેંકી દીધી જોયાનું અર્જુને તમને કહ્યું હતું તે તમે કોરોનરને સાક્ષી આપતાં કેમ નહિ જાણાવ્યું હતું?” મિ. ફ્રેયરે સાક્ષીને ફરી બોલાવી પૂછ્યું.

“મેં તે જાણાવ્યું હતું” સાક્ષીએ ઉત્તર આપ્યો.

પણ કોરોનર પાસે તે પ્રમાણે લખેલું નહોતવાથી “એ વાત

કહેવાનો મારો ઇરાદો હતો, ” સાક્ષીએ પોતાની ગફલતના અ-
ચાવમાં જણાવ્યું.

પ્રકરણ ૩૦ મું.*

કોરોનરની તપાસ—૧૩ મો દિવસ.

(૪૯ નવાજબાઈની સાક્ષી.)

“મારું આખું નામ નવાજબાઈ શાપુરજી ઇજનેર, મારી ઉમ્મર ૧૨ વર્ષની છે. સાચું બોલવાનું સમજું છું. હું મારા મા-
બાપ સાથે કાવસજી પટેલના મ્હોટ્ટામાં રહું છું. રાજબાઈ ટાવરપરથી બે પાર્સિ બાનુઓ પડી મારું પામી તે દિવસ તા.
૨૫ મી એપ્રિલ ને શનિવારનો હતો. એ દિવસે આસરે અઢી-
વાગે માબાપની રજા લઈ હું, મારો નહાનો કાકો અરુદેશર સો-
રાબજી ગાદીવાળા, તેની ઉમ્મરની મને ખબર નથી પણ મા-
રાથી મ્હોટો છે તે, મારો નહાનો મામો કાવસજી આદરજી
મિસ્ત્રી જેની ઉમ્મર પણ મારાથી મ્હોટી છે અને મારી ન્હાની
બહેન શીરીનબાઈ શાપુરજી ઇજનેર; એટલાં જણ અમે ઘેરથી
સાથે નિકળી સીદ્ધાં ટાવર આગળ પોણાત્રણ વાગે જઈ ખડોચી
ત્યાં ઉભેલા એક સિપાઈને એક આનો આપી વગર થોભવે ઝ-
ડખાને બારણેથી ઉપર ચડ્યાં. વચ્ચે બે મુસલમાનના છોકરા
જેઓ મારાથી મ્હોટા દેખાતા હતા તેઓ અમારી પછવાડે ચડી
આવી, મારી ન્હાની બહેન ઝપડથી નહિ ચડી શકતી જોઈ, અ-
મને ખસડી તેઓ ચડી ગયા હતા; નીચે ઉતરતાં પાંચ સાત

* આ પ્રકરણમાંના સાક્ષીની ઉલટ તપાસ માટે ત્રીજે દિવસ આખો
રોકાયો હતો તે વાંચનારની સગવડસાથે આખી સાક્ષી અહિં દાખલ કરી છે.

માણસો જૂઠી જૂઠી જાતનાં, તેમાં પ્રથમ બે સાથે અને બીજાં તેના પછી એમ છોટે છોટે મળ્યાં હતાં. છેક મથાળેની અગાસી ઉપર ગયાં તો ત્યાં બે મારવાડીઓ અને અમને પાછળ મૂકી દઈ ચરેલા મુસલમાનો હતા. ”

ત્યાં થોડિક વેળા થોડ્યા એટલે ત્રણના ટકોરા વાગ્યા જોઈ અગાસીપર ફર્યા હતાં ત્યારે પાંચ છ હિંદુ-ધાંચીનાં ખૈરાં ઉપર આગ્યા, પછી બે મારવાડીઓ ઉતરી ગયા બાદ એક પાર્સિ અને બે મુસલમાન અને તેમની પૂઠે બે પાર્સિનાં બૈરાંઓ ઉપર આગ્યાં હતાં. હિંદુ બૈરાં અને અમારી સાથે ચરેલા મુસલમાન છોકરાઓની પછવાડી મુસલમાનો નીચે ઉતરી ગયા. પછી પેલી પાર્સિ બાઈઓએ એકથી વધુ વખત ટાવરની આસપાસ આંટા માર્યા, તેટલો વખત પેલો પાર્સિ પણ તેમ કરતો તેમની પાછળ ફરતો હતો પણ તેઓ વચ્ચે કશી વાતો થતી જોઈ કે સાંભળી નહિ. આ વખતે અમે એક બીજા સાથે વાતો કરતાં, આસપાસનો દેખાવ જોતાં, એકજ જગ્યાએ ઉભાં હતાં. પેલાં પાર્સિ બૈરાંઓ નીચે ઉતરી ગયાં ત્યારે અમે ચાર છોકરાં અને પેલા પાર્સિ સિવાય ત્યાં બીજું કોઈ નહતું. બાઈઓની પૂઠે પાર્સિ ગયા પછી સવાત્રણના ટકોરા થયા તે સાંભળ્યા પછી પેલી બાઈઓને અકળાયલી, ગભરાયલી કપડાં છૂટી ગયલાં ને ઝડપથી ઉપર ચડી આવતાં જોઈ; તેમાંની એક પાતળી અને ગોરી સરખીએ કહ્યું ‘ પાર્સિનાં છોકરાં છે અહિંયાં આવો. ’ તેઓ અમારી પાસે આવી ઉભાં એટલે તરત જ પૂઠે પેલો જ પાર્સિ ઉપર ચડી આવ્યો કે પેલી બાઈઓ અમારી આગળથી ચાલી ગઈ અને તેની પછવાડે પેલો પાર્સિ પણ ઉતરી ગયો. સાડાત્રણનો ઘંટ અમે સાંભળતાં હતાં તેટલામાં પેલો પાર્સિ ડગલાના બટન છૂટાં અને પાછડી હાથમાં લઈ અમારી પાસે

થઈ ઝડપથી ચાલી ગયો, પછી અમારૂં ઘર જોવા લાગ્યા પણ તે ન જડવાથી નીચે ઉતર્યો. પેલા પાર્સિને અમારી પાસેથી પસાર થઈ જવા પછી ટાવરપર પેલી બાઈઓને જોઈ નહતી. તેઓને ઉપર આવતાં જોઈ ત્યારે તેઓ ખુશીમાં હતી. અમે ટાવરપર હતાં ત્યારે કોઈની ખૂબ સાંભળી નહતી, પણ પવન જોરમાં હોવાથી તેના ઘૂંઘવાટા સંભળાતા હતા. નીચે ઉતરતાં શીરંગી અને બીજી જાતનાં માણસોને દીઠાં હતાં, તેઓ પણ નીચે ઉતરતાં હતાં; હેઠે આવ્યાં તો બારણું ઉઘાડું હતું અને સિપાઈ કે બીજું કોઈ ત્યાં ઉભું જાણ્યું નહિ. આગળ ચાલતાં ઉપર જોયલી બાઈઓને ભોંયપર મળું પામી પડેલી જોઈ હતી. કમ્પાઉન્ડની બહાર જતાં હતાં એટલે ઉઘાડે પગે અને માથે ટોપી સાથે એક પાર્સિએ આવી પૂછ્યું કે ‘પેલી બાઈઓ તમારા ઘરની છે?’ અમે ના કહી, ઘેર જતાં રહ્યાં.

“ઘેર જઈ સૂઈ ઉઠ્યા પછી તરસ લાગવાથી, માથાએ પાણી પાતાં પૂછવાથી તેમને જણાવ્યું કે ‘રાજબાઈ ટાવર પરથી બે પાર્સિ બાઈઓને પડી જતાં જોઈ હતી.’ તે સિવાય બીજું ટાવરપર જોયલું કંઈ નહતું. ઘણું દિવસે મારા મામાના પૂછવાથી મેં તેમને એ વિષે કહ્યા પછી એક દેંડાવાળા પાર્સિએ આવી મારા આપને કાંઈ કહેવાથી મને અને મારા કાકાને તેની જ સાથે મિ. કેગીની આફ્રિકામાં મોકલ્યાં જ્યાં અમારી જુબાની લખી લેવાઈ હતી.”

“પાતળી અને ગોરી જેવીના હાથમાં ચોપાનિયું હતું અને કાળી સાડી તથા પીળાં બુટ પહેર્યાં હતાં અને બીજાએ ચરમો, કાળાં બૂટ અને કાળી સાડી પહેરી હતી. પેલા પાર્સિએ કાળો દગલો, પાર્સિએ જેવી કાળી પાઘડી અને ભરેલાં રહીપર પહેર્યાં હતાં. બાઈઓને કે પેલા પાર્સિને આગળ કોઈ વાર જોયાં નહતાં તેમ પેલા પાર્સિને

આ બનાવ અન્યા પછી પણ જોયો નહતો. તેને ઝોળખી જ શકું એમ ખાત્રી નથી. મિ. કેગીની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

મિ. કેગીએ પેલા પાર્સિને સાક્ષી પાસે ઝોળખાવવા માટે હાજર કરવા કોરોનરને અરજ કરી પણ પોલિસ સુપ્રિટેંડેન્ટ મિ. બ્રુઝને એમ ઝોળખાવવાની રૂઢી સામે વાંધો લીધો. મિં કેગીએ ‘ બીજા સાથે ભેળી ઝોળખાવવાની ’ બીજી સૂચના કરી, ‘ તેણે પ્રથમ દિવસે કપડાં પહેર્યા હતાં તે પોલિસના સ્વાધીનમાં છે તે જ પહેરાવવાં ’ ઉમેર્યું. આ ઉપર કોરોનરે એવા ટીકા કર્યા કે ‘ પ્રથમ દિવસનાં કપડાં બદલાવી, નવાં પહેરાવ્યાથી તેના દેખાવમાં કોઈ અલયબ જોવો અંતર પરલો જણાયો છે ’ માટે એ બાબતમાં જુરીનો અભિપ્રાય શો છે ?

જુરીના પ્રમુખે જુરી તરફથી મિં કેગીને મળતો અભિપ્રાય આપવાથી મિ. બ્રુઝને તેમાં વાંધો કહાડી ‘ જુદાં જ કપડાં પહેરાવી આણુવા ’ સૂચના કરી, તેથી કોરોનરે કરડાકી-ટકોર કરી કે ‘ તમારી ધારણા તો તેને બીલકુલ નવો જ દેખાવ આપવાની છે, ’ પણ આ નહાતા આળક આગળ તો જુરીનો વિચાર સ્વીકારી પ્રથમના કપડાં પહેરાવી લાવવા જોઈએ; એવો ચૂકાદો આપવાથી તેમ કરી તેને ૩૦-૪૦ પાર્સિઓમાં ભેળી નાખ્યો પણ સાક્ષી છોકરીએ સઘળા વચ્ચે ફરી સર્વેનાં મોં, કપડાં, બૂટ વિગરે તપાસી માણેકજી અસલાજીને ઝોળખી પકડી આપવાથી એકઠા મળેલા લોકોએ બાળ-સાક્ષીને હર્ષનાદ^૧ અને ધન્યવાદની^૨ ધ્વનીથી^૩ વધાવી લીધી.

“ ટાવર ઉપર પેલી બાઈઓની પાછળ ફરતો, તેમની પૂઠે નીચેથી ઉપર આવતો અને ડગલાના છૂટાં બટન સાથે હાથમાં

પાઘડી લઈને અમારી આગળથી નાસી ગયલો માણસ લોકોના ટોળાંમાંથી ઓળખી દેખાડ્યો તે જ હતો,” મિં કુગીની તપાસમાં સાક્ષીએ વધારે ખુલાસો કર્યો.

“હું હાલ એની ઉલટ તપાસ કરતો નથી.” મિ. બ્રુધને મુલતવી રાખવા અરજ ગુબરી.

“શા માટે ?” કોરોનરે એમ કરવા દેવા આગમજ કારણ જાણવા માગ્યું.

“સર્વે છોકરાંની સાથે જ ઉલટ તપાસ કરવાનું કારણ, અક તો એ કે તેમને વિષે પોલિસને કશી ખબર નથી અને બીજું તો તેમની પાસે પોલિસને જવા દેવામાં આવી નહતી ;” મિ. બ્રુધને પોતાનાં કારણો દર્શાવ્યાં.

“શું તેમના આગળ જવા દેવામાં નહિ આવ્યાં હતાં ?” કોરોનરે અન્યથા દેખાડી.

“હા. મિં કુગીએ તેમ કંઈ હતું,” મિં મેકડર્મટ ફરિયાદ કરી.

મિં મેકડર્મટનું કહેવું સત્ય નથી,” મિં કુગીએ પોતાના ખચાવ માટે બાથ લીધી.

“પણ સર્વે સાચી વાત કોરોનરને જાણાવવી જોઈએ,” મિં મેકડર્મટ પોતાની તકરારને વળગી રહ્યા.

“કોરોનર જાણવા ધમ્મતો નથી, તે તો તેના આગળ રજુ થયલા ઉલટ તપાસ મુલતવી રાખવાના સવાલનો ચૂકાદો કરવા ચાલ્યો છે.” કોરોનરે પોતાને તકરારમાંથી અળગ કરી, પોતાની ખરી ફરજ શી છે તેની સમજ પાડી.

મિ. બ્રુધને પોતાની અરજ ફરીથી કરતાં કોરોનરે જણાવ્યું,

‘એ માગણી અયોગ્ય નથી.’ મિ. બ્રુમને આવા ચૂકાદાથી કોરોનરને ઉપકાર માન્યો પણ તેને તે નહિ રચવાથી કહ્યું ‘ઉપકાર બુપકાર માનવાનું કાંઈ નહિ, ફરજ અબલતાં જે યોગ્ય હશે તે કરીશ.’

“આ તપાસને લીધે એક જુરરને પોતાનાં લગ્ન મુલતવી રાખવાં પડ્યાં છે!” મિ. બ્રુમને ટીકા કરી.

“જુરીની અગવડ સગવડ જેવાનું કામ માફ છે મારે કોઈએ એ સંબંધી કશા ટીકા કરવા નહિ,” કોરોનરે છંછેડાઈ મિ. બ્રુમનના એવા પ્રકારના બોલવા સામે સપ્ત અણુગમે દર્શાવ્યો.

“પરબુ જ્ઞાતની નહિ પણ ધાંચી જાતની સ્ત્રીઓ જોઈ હતી. પ્રથમ પાર્સિ અને પૂઠે મુસલમાન આવ્યા હતા, પાર્સિની સાથે કોઈ હિંદુને જોયો નહતો તેમ તેના નીચે જવા પછી પણ નહિ; માત્ર મુસલમાનોને જ જોયા હતા. તેનું ખ્યાન આપવા હું અશક્ત છું; કારણ ચાકસાઈથી જોયા નહતા. તેમને દાઢી મૂછ હતાં કે નહિ તે કહી શકું નહિ. તે બોબ જેવા લાગ્યા હતા, જલ્લા જેવા સફેદ સાચા ખેડેયા હતા અને પાતળા તથા ઊંચા હતા. પાર્સિ બાઈઓ આવી ત્યાંસુધી પેલા મુસલમાનો અને પાર્સિએ અમારાથી સહજ દૂર ઉભા રહી વાતો કરી પણ તે સંભળાઈ નહતી. એમના આત્મા પછી બાઈઓ પાંચ છ મિનિટે એકલી જ ઉપર આવી તેમની સાથે કોઈ સિપાઈ નહતો, દાદરપર પણ કોઈને દીઠો નહતો તેમ કોઈ સિપાઈને ‘ઘડિયાળ જોવા આવો’ એમ બોલતાં પણ સાંભળ્યો નહતો. આ સિપાઈ (આત્મારામ બાબાજીને દેખાડી) ને નીચે ઉતર્યો ત્યારે ‘ઉપરના લોક નીચે આવો’ બોલતો સાંભળ્યા પછી અમારી આગળ થઈ ઉપર જતાં દીઠો હતો.”

“આઈઓ આવી કે મુસલમાનો નીચે ગયા અને પાર્સિઓ તેમની પૂઠે ફેરા મારવા માંડ્યા. સુમારે એ ત્રણ આંટા માર્યા હશે. પેલી આઈઓ તેને દૂર કરવા આંટા મારતી હતી કે કેમ તથા પેલો તેમને હેરાન કરવા પૂઠે ફરતો હતો કે કેમ તે હું કહી શકતી નથી. જેટલી વાર આઈઓએ આંટા માર્યા તેટલો વાર તે પણ ફરતો હતો, છેવટે આઈઓ નીચે ગઈ તેમની પાછળ તે પણ ગયો. આઈઓ પોતાની ખુશીથી ઉતરી ગઈ મને લાગતી હતી. તેઓ વચ્ચે વાતો થતી સાંભળી ન હતી. તેઓ જતી હતી તેવામાં જ સવાત્રણનો ઘંટ વાગ્યો તે સાંભળી સાડાત્રણનો સાંભળવાની રાહ જોતાં ઉભાં હતાં તેટલાં પેલી આઈઓ પાછી ઉપર આવી તો બચુઆઈએ સાડી ખભાપરથી સરી પડવાથી કમ્મર આગળ હુંચો કરી પકડી રાખી હતી, એવી રીતે કે સાડી કમ્મરે બાંધી હતી કે છૂટી તે કહી શકતી નથી. ઈન્નર બધી દેખાતી હતી પણ કમ્મર આગળ હાથ આરો રાખ્યો હતો, તેમ સાડીનો છેડો ઝુલતો નહતો. પીરોજઆઈએ સાડી લોચો કરી પેટ આગળ ધરી રાખવાથી તેની ઈન્નર આખી દેખાતી હતી, તેનો એક પાયજામો ફાટ્યો હતો પણ ડાબો કે જમણો તે હું કહી શકતી નથી.”

“તેઓ હાથમાં સાડી પકડી, હાથની કુણી-કોપરીયાં ટેકવી ટેકવી ઝડપથી ઉપર ચડી ‘પાર્સિના છોકરાં છે, અહિં આવો’ એમ પાતળાં અને ગોરાં બાઈ બાલ્યાં પછી તેઓ અમારી પાસે ઉભાં કે તરત જ પાર્સિ પણ તેમની પૂઠે ઝડપથી આવ્યો; એટલે ‘મરેરે, મરેરે’ એમ દોંગા જેવા બૈરાં બોલ્યાં હતાં, આ વખતે તેઓ બેઠા બીથેલાં જેવાં દેખાયા હતાં. તેઓ પોતાના કપડાં સીધાં કે સરખાં કર્યાં વિના પાછાં ઝડપથી નીચે ઉતરી પડ્યાં, તેમની પૂઠે પાર્સિ થોડાંક ચોક્કસ ઝાલો ઝડપે પાછો ગયો હતો.

આ જે કાંઈ થયું જોયું તે ‘આઈઓ ઉપર આફત ગુજરવા જેવું
અને પાર્સિને તેમાં કાંઈ સંબંધ હોય એમ લાગ્યું હતું;’ સાક્ષી-
એ પોતાના અનુભવ પ્રમાણે અભિપ્રાય આપ્યો—

“સાડાત્રણનો ઘંટ વાગતો હતો તે વખતે પાર્સિને દગ-
લાની કોર એક હાથે પકડી, બીજે હાથે પાઘડી ઝાલી, સાંકડી
જગામાંથી બહાર નિકળી, ઉપર આવી, નીચે દોડતો ઉતરી ગયો
જોયો હતો; પણ ક્યા હાથમાં પાઘડી પકડી હતી તે હું કહી
શકતી નથી તેમ પાઘડી પહેરતાં જોઈ નહતી. પાર્સિના ઉતરી
ગયા પછી પેલી આઈઓને ફરીથી અગાસી ઉપર જોઈ નહતી,
તેમ પાર્સિના જવા પછી તેમનું શું થયું તે જોવા પણ અમે
ગયાં નહતાં.”

“ઉપર હતાં ત્યારે કોઈની ચિચિયારી સંભળાઈ ન હતી
પણ દરિયા તરફથી પવન જોરમાં ફુંકતો હતો. પાર્સિ ગયા પછી
ત્રણ ચાર મિનિટ સૂધી અમારું ઘર સોધી કહાડવાની તજવીજ કર્યા
છતાં નહિ દેખાયાથી નીચે ઉતરવા લાગ્યાં ત્યારે આસપાસના
ખંડમાં જોયું નહતું. અમને ધીરે ધીરે નીચે ઉતરતાં સુમારે
પાંચ મિનિટ લાગી હશે, તે વખતે થોડાક ટાવરના મથાળાં
આગળ અને જે થોડેક નીચે મળ્યાં હતાં. છેક નીચે આત્મા
ત્યારે એક પાર્સિને ઉધારે પગે આવતાં લાસોની થોડેક છેટે દીકો
હતો.”

“ઘેર જઈ, સુઈ ઉઠી, દીવા વખતે બનેલી વાત પ્રથમ
કરી હતી. આસરે સાત આઠ દિવસ પછી લોકો વાતો કરતાં
હતાં કે ‘બનાવ બનતી વખતે ટાવરપર પાર્સિનાં છોકરાં હતાં’
ત્યારે મેં કહ્યું ‘તે તો હમે હતાં.’ એ વિષે મારા આપને ખ-
બર નહતી. અમે ટાવરપર ગયાં તે માય અને મમઘને કહીને
ગયાં હતાં. કોઈએ આ સંબંધમાં પૂછ્યું નહતું અને અમે પેલા

પાર્સિને ટાવરપર જોયાની વાત પણ કોઈને કહી નહતી. બાઈ-ઓના ચહારમ-ચોથે દિવસે મમઈ ગુજરવાથી ઘરમાં કોઈ સાથ વાત થઈ ન હતી. મરનાર બાઈઓ અમારાં સગાં નથી, તેમ તેમનાં કુટુંબસાથ અમારા કુટુંબને ઝોળખ નથી.” આ સર્વે ખુલાસા સાક્ષીએ સરકારી વકિલ મિ. ફ્રેયરની ઉલટ તપાસમાં જણાવ્યા.

“પેલો પાર્સિ પ્રથમ ઉપર આવ્યો ત્યારે તેના દગળાનાં બટન પોયલાં હતાં; તે દોડી ઉતરી ગયો ત્યારે બટન છૂટાં હોવાથી તેનું બદિયાન છોટનું હતું પણ તે ચીરાયલું લાગ્યું નહતું, તેણે અમને જોયાં હતાં કે નહિ તે હું કહી શકતી નથી,” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જવાબ આપ્યો.

પ્રકરણ ૩૧ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૪ મો દિવસ.

(૫૦ અરદેશર સોરાબજી ગાદીવાળાની સાક્ષી.)*

“મારી ઉમ્મર ૧૪ વર્ષની છે અને હું સર જમસેદજી જીભાઈની શાળામાં અભ્યાસ કરવા જઈ છું. તારીખ ૨૫ મી એપ્રિલને શનિવારે સુમારે હઠીવાગે, હું, મારા ભાઈની બે બુચીઓ નવાજબાઈ અને શીરીનબાઈ તથા મારી ભાભીનો ભાઈ કાવસજી ટાવર જોવા ગયાં હતાં. અમે ઉપર ચડતાં હતાં ત્યારે પાંચ સાત જણ હિંદુ સરખાં નીચે ઉતરતાં મળ્યાં હતાં. ઠેઠ

* આ અને એના પછીના સાક્ષીની તપાસ એક દિવસે અને ઉલટ તપાસ બીજે દિવસે કરવામાં આવી હતી પણ વાંચનારને સુગમ પડવા અને દિવસની સંખ્યા બરાબર રાખવા દરેકની તપાસ અને ઉલટ તપાસને એકજ દિવસમાં ભેળી નાખી બે સાક્ષીની છૂટા બે દિવસની ગણતરી રાખી છે.

અગાસીપર ગયા તો ત્યાં બે મારવાડી અને બે મુસલમાનને ઉભા દીઠા. ઉપર ખૂંચ્યા પછી અમે ઘડિયાળના ટકોરા વાગતા જોતા હતા તેવારે ધાંચી જાતનાં બૈરાં આવ્યાં હતાં; આમ તેમ ક્યાં બાદ થોડિક વારે એક પાર્સિ અને બે મુસલમાન આવ્યા. તેઓ માલો માલ વાત કરતા હતા તેટલામાં બે પાર્સિ બાઇઓ આવી. તેમની સાડી કાળી હતી, એકના હાથમાં ચોપાનિયા જેવું અને બીજીએ ચરમો ચડાવ્યો હતો. પેલા બે મુસલમાનો બે મારવાડીઓ અને ધાંચીનાં બૈરાં નીચે ગયાં, તે પછી પેલા બે મુસલમાનોને પણ ઉતરી પડતા નજરે દીઠા હતા.

“બાઇઓ ફરવા લાગી તેમની પૂઠે પૂઠે પાર્સિ પણ ફરવા લાગ્યો, પાંચેક મિનિટ બાદ બાઇઓ નીચે ગઈ તેમની પછવાડે તરતજ પાર્સિ પણ ગયો, આ વખતે અમારા સિવાય અગાસીપર કોઈ નહતું. સવાત્રણનો ઘંટ સાંભળ્યા પછી અમે ફરતાં હતાં તેટલામાં પેલી બે બાઇઓ સાડી છૂટી હાથમાં પકડી ઝડપથી ચડી આવી ‘અહિં પાર્સિનાં છોકરાં છે, અહિં આવો’ એમ તેઓમાંની એકે બીજીને કહી અમારી પાસે આવીને ઉભાં, તે વખતે તેઓ દલગીર પણ પ્રથમ આવ્યાં ત્યારે ખુશ દેખાયાં હતાં.”

“પાર્સિને તરત જ પોતાની પૂઠે આવ્યો જોઈ અમારી પાસેથી ખસી ગયાં, તેમની પૂઠે પાર્સિ ગયા પછી તેઓ ફરીથી અગાસીપર દેખાયાં નહિ; તેમના ગયા પછી અમે બારામાંની રૂઢીમરો અને શેહેરના ઘરોનો દેખાવ જોતાં ઉભાં હતાં, તે સમયે પેલા પાર્સિ અમારી પાસે થઈ નાસી નીચે ગયો હતો.”

“અગાસી ઉપર કશી ચિચિયારી કે ઝપાઝપી થવાનો સાદ સાંભળ્યો નહતો. પાર્સિના જવા પછી બેત્રણ મિનિટ રહી અમે નીચે ઉતરતાં હતાં ત્યારે પાંચ છ માણસો ઉપર આવતાં મળ્યાં

હતાં પણ કયી જાતનાં તે કહી શકતો નથી. નીચે ઉતરી ઝ-
રખા આગળ આવ્યાં તો અગાસીપર જોયલી બેઠે બાઈઓની
લાસો ભોંયપર પડેલી દીઠી. ”

“આ જોઈ અમે ઘેર જઈ ભાભીને કહ્યું કે ‘રાજબાઈ
ટાવર આગળ કોઈ ભૈરાં પડી ગયાં છે,’ પણ ત્યાં જોયલી વાત
કહી નહતી. ટાવરપર અમારા જવાની ખબર ભાભીને હતી.
પંદરેક દિવસપર અમને એક આફ્રિકામાં લઈ જવામાં આવ્યાં
હતાં ત્યાં સઘળી વાત કહી હતી. ”

“ટાવરપર જોયલા પાર્સિએ કાળો દગલો, સફેદ પાટલૂન,
અને ભરેલાં સ્લીપર પહેર્યા હતાં. તે એક જ પાર્સિને ટાવર-
પર જોયો હતો, તેને આગળ કે બનાવ બન્યા પછી કોઈ વેળા
જોયો નહતો. હવણા દેખાડવામાં આવે તો તેને ઓળખી શકું
કે નહિ તે ખાત્રીથી કહી શકતો નથી. ” સાક્ષીએ મિ. કેગીની
તપાસમાં લખાવ્યું.

“પેલા પાર્સિને તેના તે દિવસના પોશાકમાં રજુ કરવો
જોઈએ; ” મિ. કેગીએ સાક્ષી પાસે ઓળખાવવા માગણી કરી.

પેલાને તે પ્રમાણે તૈયાર કરી, પાર્સિના ટોળામાં બેળી ઉભો
રાખવામાં આવ્યા બાદ મિ. કેગી સાક્ષીનો હાથ પકડી ઓળ-
ખાવવા તેડી ગયા એટલે તો તે પોતે જ ખડાર નિકળી આવી:—

“જઈ કાલે બાંકપર બેઠો હતો ત્યારે એક પાર્સિએ નવા-
જખાઈને તેડી પસાર થતાં મને દેખાડી ‘આ પેલો માણસ
ધ્યાનમાં રાખજે હું’ કહ્યું હતું, સાંજના આ સાક્ષીના જેવા અને
જેવડા છોકરાંને લાવી મને દેખાડી ‘ધ્યાન રાખજે હું આ એજ
પાર્સિ’ કહી ઓળખાવ્યો હતો. ” માણેકજી અસલાજીએ મો-
ટથી અને ધભરાટથી કોરોનર આગળ ફરિયાદ કરી:—“તે મને
નિત્ય બોલવવા આવનાર ૫૧૬ નંબરના સિપાઈએ જોયું છે. ”

“નવાજખાઇ એક જ વખત જોયાથી જોળખાવી શકતી હોય તો મારી સાથે ગઇ કાલે ઉભેલા પાર્સિઓને જોળખા મા, પછી જુઓ કે કેમ જોળખે છે?” માણેકજીએ પોતાની પારિયાદ ચાલુ રાખી.

આથી પેલા સિપાઇને બોલાવી કોરોનરે તપાસવાનું યોગ્ય ધાર્યું.

“આ સાક્ષીના સંબંધી સવારે તે કાંઈ જોયું હતું?” કોરોનરે સિપાઇને પૂછ્યું.

“હા, આ છોકરાને એક પાર્સિએ લાવી સાક્ષીને દેખાડી કહ્યું ‘જમના જો, જમના જો, એજ, એજ.’ સીપાઇએ ઉત્તર દીધો; “બે ત્રણ સીપાઈ હતા પણ તેમણે જોયું કે નહિ તેની ખબર નથી. આ બાબતનો રિપોર્ટ જમાદાર તથા મુપ્રિટેન્ડ મિં મેકડર્મીટને કર્યો હતો.”

“ટાવરપર જોયલો પાર્સિ આ જ કે?” મિં કેગીએ સાક્ષીને માણેકજી તરફ આંગળી દેખાડી પૂછ્યું.

“હા, એજ;” સાક્ષીએ તેનું મહોંદું બરાબર જોઈ તપાસી ઉત્તર આપ્યો.

“એનું મોં તો ફગલાઈ ગયું છે!” માણેકજી પોતાને જોળખાવતો જોઈ મ્હોટે મ્હોટે બંખારવા લાગ્યો.

“મિં કેગીની આફિસમાં સાક્ષી લખાવી ત્યારે મિં સોરાખજી બમનશા કાપડીયા અને મિં પેસ્તનજી માણેકજી કાંગા હાજર હતા. મિં સોરાખજીએ થોડી પણ મિં પેસ્તનજીએ ઘણી પૂછગાછ કરી હતી અને તેઓ જ લખતા હતા. તમારી આફિસમાં આવ્યા અગાઉ મિં સોરાખજીને હું જોળખતો નહતો.” સાક્ષીએ મિં કેગી અને કોરોનરની તપાસમાં ખુલાસો કર્યો.

“અત્રે આવતા સાક્ષીની લખી લીધેલી જીબાનીઓ મિં કુગીએ આ કોર્ટને આપી દેવી જોઈએ,” મિં ક્રેયરે કોરોનરને સૂચના કરી.

“મને કશો વાંધો નથી,” મિં કુગીએ આપતાં કહ્યું, “એ મારી સગવડ સારી પપાણુ છે પણ કોઈ બીજાના હાથમાં જવા સામે મારો વાંધો છે.”

“પોલિસે રજુ કરેલા દસ્તાવેજો સાથે જ એને પણ રાખવામાં આવશે;” કોરોનરે ધીરજ આપી.

“ટાવરપર ગયા પછી હિંદુ સ્ત્રીઓને નહિ પણ ધાંચી સ્ત્રીઓને દીઠી હતી. પાર્સિ પ્રથમ અને તેની સાથે પણ પૂઠે બે જીવાન માટીડા જેવા પાતળા અને ઊંચા, સફેદ સાથાપર પેટી પહેરેલા મુસલમાનો ઉપર આવ્યા હતા. તેમની ઉમ્મર હું કહી શકતો નથી, તેમ તેમને દાઢી હતી કે કેમ તે ધ્યાનમાં નથી. પાર્સિ સાથે કોઈ હિંદુ નહોતો, બે મારવાડીઓએ ઘોતિયાં અને બદિયાન પહેર્યા હતાં.”

“બે પાર્સિ બાઈઓને ઉપર આવતાં જોઈ હતી પણ તેમની સાથે સિપાઈ કે હવાલદાર નહોતો, તેમ કોઈ હવાલદારને નીચે આવી ઘડિયાળનો સંચો જેવા લોકોને બોલાવતો સાંભળ્યો નહોતો.”

“પેલા પાર્સિએ તેની સાથના મુસલમાનો નીચે ગયા પછી પેલી બાઈઓની પૂઠે પૂઠે સુમારે એક વારને છોટે લગભગ પાંચેક મિનિટ સૂધીમાં બે ચાર આંટા માર્યા હશે. આથી તેઓ નાખુશ હતી કે કેમ તે હું કહી શકતો નથી. બાઈઓ નીચે ગઈ કે પાર્સિ પણ તેની પૂઠે ગયો. બાઈઓ તેને દૂર રાખવા નીચે ગઈ કે કેમ તે હું કહી શકતો નથી. તે લોકો નીચે ઉતરતાં હતાં ત્યારે સવાત્રણના ટકોરા થયા હતા તે પછી અમે ટાવરની આસપાસ ફરવા લાગ્યાં એટલે પેલી બેઝ બાઈઓ ઉપર

આવી, તેમાં પ્રથમ પાતળી સરખી હતી, તેની સાડી ખભાપરથી સરી જઈ કમરે વીટાળી બે હાથે પકડેલી હતી, તે કમરની નીચે લટકતી નહતી. દોંગા જેવાં બાઇએ સાડી છાતી આગળ પકડી રાખી હતી. બેઠાની ઇન્કરો દેખાતી હતી તેમાં દોંગા સરખાની ઇન્કર જંઘથી જહારના પાયજામાનો ભાગ ફાટેલો હતો, પણ તેનો રંગ તથા ક્યો પાયજામા તે યાદ નથી. તેઓ એકાદ બે મિનિટ અમારી પાસે આવી ઉભાં રહી, કપડાં સરખાં કરતાં હતાં તેટલામાં પેલા પાર્સિને પૂઠે આવતો જોઈ દોંગા સરખાંએ ‘મરેરે મરેરે’ બોલી અમારી પાસેથી ઝડપથી ખસી ગયાં અને પેલા પાર્સિ પણ તેમની પૂઠે ગયો, પણ તેટલી ઝડપથી નહિ.

“આમાં અમને કરી અજાયબી લાગી નહીં તેમ જ સંબંધી અમે વાતો પણ કરી નહિ. તેમના ઉતરી જવા પછી સાડાત્રણના ટકોરા વાગતાં સાંભળતાં હતાં તેટલામાં પેલા પાર્સિ ડગલાનાં છૂટાં બટન અને હાથમાં પાધડી ઝાલી આવી અમારી પાસેથી ઉતાવળે પસાર થઈ ગયો હતો.

“બાઇઓ અને તેમની પૂઠે પાર્સિના જવા પછી ઘડિયાળ જોતાં હતાં ત્યારે ટાવરની બીજી બાજુએથી માણસ બૂમ પાડે તેવા સાદ સંભાળાયાનું મિઠ ફેગીની આફિસમાં લખાવ્યું હતું તે ખરૂં છે. આવું જોયું અને સાંભળ્યું તેથી હું બીધો હતો અને સામી બાજુએ જવાની હિમ્મત ચાલી નહતી, પણ મારી સાથનાને જાણાવ્યું નહતું. તે કોઈ આફિસમાં આવેલું માણસ ચિચિયારી પાડે તેના જેવી હતી.”

“મિ. ફેગીને તો તમે જાણાવ્યું હતું કે ‘બૂમ સાંભળી નહતી અને પવન મજબૂત ટુંકાતો હતો’?” મિ. ફેયરે સાક્ષીને સુચવવા માંડ્યો.

“જૂમની વાત તે વેળા યાદ આવી નહશે,” સાક્ષીએ કહ્યું.
 “પાર્સિના જવા પછી બેત્રણ મિનિટ સૂધી અમારું ઘર
 જોતાં ઉભાં રહી ધીમે ધીમે ઉતરતાં હતાં ત્યારે ઉપર ચડતાં
 કેટલાંક માણસો મળ્યાં હતાં, તેમાં વખતે એક ખુદો અને તેના
 છોકરો તથા વાણિયો હશે.”

“અમે ઘેર સાંજે ગયાં ત્યારે ઘરમાં કોઈ નહતું, મને છ
 દિવસ પછી મારા ભાભીને ટાવરપર જવાની, તેપરથી મેં આ-
 ઇચ્છો પડી અને તે જોઈ મારા ગભરાઈ જવાની વાત પ્રથમ
 કરી હતી. તેણે કશો સવાલ કર્યો નહોતો. પાર્સિ અને મુસ-
 લમાનોને ટાવરપર જોયાની અને બાઈઓની પાછળ પાર્સિએ
 જવાની સઘળી વાત પ્રથમ મારા વડા ભાઈ મિ. શાપુરજી
 સોરાબજી ઇજનેરને ક્યાંથી લેણે વકિલની આફિસમાં જણાવવાનું
 કહ્યું હતું.” મિ. કેગીની બારીક અને લાંબી ઉલટ તપાસમાં
 સાક્ષીએ ખુલાસા કર્યો.

“મને ઘડિયાલ જોતાં આવડે છે, સવાત્રણના ચાર ટકોરા
 વાગે છે. ઇજનેરમાં એક જ ચીરો જોયો હતો. માણસની ચિ-
 ચિયારીની કે પવનના ફુંકાટાની બરાબર સમજ ન પડવાથી
 ‘પવન ઘણો ફુંકાતો હતો’ એમ મિ. કેગીને કહ્યું હતું. આવા
 ફુંકાટામાં અમે એક બીજાનું બોલેલું સાંભળી શકતા હતા. પેલો
 પાર્સિ ઉઘાડે માથે કે ટોપી પહેરી નીચે ઉતર્યો તેની યાદ નથી
 પણ પ્રથમ આવ્યો ત્યારે દગલાનાં બટન પોયલાં હતાં અને ઉ-
 તરી ગયો ત્યારે છૂટાં હતાં તેથી તેનું સફેદ બદિયાન દેખાયું હતું
 પણ તે ફાટેલાની યાદ નથી. તે પ્રથમ ગયો ત્યારે અગાસીના
 પ્હોળા ભાગપર અને બીજી વેળા અમારું ઘર જોતાં ઉભાં હતાં
 તેવેળા તેના ઝડપથી ચાલી જવાના સાદથી તે તરફ ધ્યાન ખેં-
 ચાયું હતું. તે વખતે તે ગભરાયેલો હતો. તેણે રસ્તીપર પર

મોજાં ખેર્યાનું ધ્યાન નથી. અમે નીચે ઉતર્યા ત્યારે ચોકસ વા-
ચાની યાદ નથી પણ સાડાત્રણ વાગી ગયા હતા. આઠઝો પ્ર-
થમ આવી ત્યારે એકના હાથમાં ચોપાનિયું અને બીજાએ ચરમેા
ખેર્યો હતો પણ પાછી આવી ત્યારે તે નહતાં અને તે વિષે કશું
ખાત્યાંએ નહિ. તેમના માથાખાંધણા અને બાલ વિષે કશું
કહી શકતો નથી.” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.”

“નવાજખાઇ કેમ અને ઉંચી થવા કશાપર ઉભા રહ્યાનું
હું કહી શકતો નથી. અમે સર્વે પાસે પાસે ઉભા રહી એક
તરફ જ નેચાં કરતાં હતાં.” મિ. ફેયરની ફરી ઉલટ તપાસમાં
સાક્ષીએ કહ્યું.

પ્રકરણ ૩૨ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૫ મો દિવસ.

(૫૨ કાવસજી આદરજી મીસ્ત્રીની સાક્ષી.)

“મારી વય ૧૪ ની છે, ન્યુહાઇ સ્કૂલમાં અભ્યાસ કરું છું
અને કાવસજી પટેલના મ્હોલામાં રહું છું.”

“તા. ૨૫ મી એપ્રિલને શનિવારે હું, મારી જહેનની છો-
કરીઓ નવાજખાઇ તથા શીરીનખાઇ અને મારી જહેનનો દિ-
યર અરદેસર અમે એટલાં જણ ઘેરથી આસરે હઠી વાગે નિ-
કળી સીદ્ધાં રાજખાઇ ટાવર આગળ તે નેવામાટે ગયાં અને
નીચે બારણા આગળ ઉભેલા સિપાઇને એક આનો આપી ઉપર
ચડતાં હતાં ત્યારે અમારી પાછળ બે સુસલમાન આવ્યા અને
અમને પાછળ રાખી આગળ ગયા, પાંચ છ હિંદુઓ નીચે ઉ-
તરતાં મળ્યા હતા અને ઠેક ઉપર ગયાં તો ત્યાં બે મારવાડી

અને મુસલમાન છોકરાઓ હતા. ઉપર ગયા પછી ઘડિયાળના ટકોરા સાંભળવા ઉભા એટલે ત્યાં ધાંચી જતનાં બેરાં આવ્યાં અને પેલા મારવાડી તથા મુસલમાનો નીચે ગયા પછી એક પાર્સિ અને બે મુસલમાન આવ્યા તેટલાંમાં પેલી ધાંચીની સ્ત્રીઓ ઉતરી ગઈ અને બે પાર્સિ બાઈઓ આવી ત્યારે બે મુસલમાનો નીચે ચાલી ગયા. ”

“ અમે આગબોટ અને બારાંનો દેખાવ જોતાં હતાં ત્યારે પેલી બાઈઓએ ટાવરની આસપાસ એક બે આંટા લીધા તેમ તેમની પૂઠે પૂઠે પેલા પાર્સિએ પણ ફેરા માર્યા પછી બાઈઓ નીચે ગઈ, તેમની પછાડી પાર્સિ પણ ગયો. ”

“ થોડા વખતમાં તો પેલી બાઈઓ રડતા રહેરા, દીલગીર દેખાતાં અને હાથમાં સાડી પકડી ઉપર આવી. તેમાંની એકે ‘ અહિં પાર્સિનાં છોકરાં છે, અહિં આવો ’ એમ પોતાની સાથવાળીને કહી, ટાવરની બીજી બાજુએ ગયાં. પેલો પાર્સિ તેમની પૂઠે તરત જ આવી પાછો તેમની પાછળ ગયા બાદ થોડીવારમાં દગલાનાં છૂટાં બટન અને હાથમાં પાઘડી લઈ અમારી પાસેથી જતો રહ્યા પછી પેલી બાઈઓને અમે જોઈ ન હતી. ”

“ થોડી વેળા પછી અમે પણ નીચે ઉતરવા લાગ્યાં ત્યારે ઉપર ચડતાં થોડાંક માણસો મળ્યાં હતાં અને છેક નીચે આવ્યાં તો ત્યાં ઉપર જોયેલી બે બાઈઓની લાસ લોંચપર પડેલી જોઈ ગભરાઈ ઘેર ચાલી ગયાં. ”

“ ઘેર જઈ ઘરની નીચેના કેયતાન નામના શીરંગી કંપાઉં-ડરને બે બાઈઓ ટાવરપરથી પડ્યા વિષેની વાત પ્રથમ કરી હતી. ”

“ બેઉએ કાળી સાડીઓ પહેરી હતી; ગોરી જેવીના હાથમાં

ચોપાનિયું અને દોંગા સરખાએ આંખે ચરમો ચડાવ્યો હતો. તેઓ પ્રથમ આવી ત્યારે તેમનાં મ્હોડાં ખુશ હતાં.”

“પેલા પાર્સિએ કાળો દગલો, સરેદ પાટલૂન, રક્ષીપર અને કાળી પાઘડી પહેરી હતી. તેને અગાઉ કે બનાવ બન્યા પછી દીકો નથી.” મિ. કેગીએ સાક્ષીને તપાસી ખુલાસા મેળવ્યા પછી કોરોનરને ‘માણેકજી અસલાજીને’ ઓળખાવવા રજુ કરવા સૂચના કરી.

“ઘડી ઘડી તેને એમ ઓળખાવવાની અગત્ય નથી,” મિ. ફ્રેયરે વાંધો લઈ પોતા તરફની સૂચના કરી.

“મને પણ એમ જ લાગે છે,” મિ. કેગીએ ટેકો આપી ઉમેર્યું “પહેલી સાક્ષી નહિ ઓળખાવી શકી હોત તો બીજા સાક્ષીઓ પાસે તેમ કરાવ્યું યોગ્ય કહેવાત.”

“માણેકજી અસલાજીને વળી પોલિસે કાંઈ બીલકુલ છાનો રાખ્યો નથી,” મિ. ફ્રેયરે પોતા તરફના વાંધાની મજબૂતીમાં વધારે દલીલ દેખાડી.

“ટાવરપર ગયેલા પાર્સિ તરીકે માણેકજી અસલાજીને હવે અગત્ય રહી નથી,” કોરોનર પણ મળતો થયો.

“કોરોનરનો પણ એવો જ અભિપ્રાય છે તો તેમ કરવાની હું જીકર કરતો નથી,” મિ. કેગીએ દોરી ઢીલી મૂકી.

“૧૯ જૂદા જૂદા સાક્ષીઓએ માણેકજી અસલાજીને ટાવરપર ગયેલો ઓળખાવ્યો છે તેથી બેશક બનાવ બન્યો તે દિવસે તે ટાવરપર હતો.” કોરોનરે પોતાનો ખુદ્દો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો.

“પાર્સિ અને મુસલમાનો ટાવરપર આવ્યા તે પહેલાં કે

પછી કોઈ હિંદુને ત્યાં દીઠો ન હતો, એટલું જ નહિ પણ કોઈ હિંદુ જાતનાં માણસોએ ત્યાં નહતાં.”

“પેલા મુસલમાનો ખોજા જેવા, પાતળા અને હંચા મા-
ટીડા સરખા, સફેદ સાથા ખેરેલા હતા પણ ડાઘી વિષે કહી
શકતો નથી.”

“આઘઓ સાથે સિપાઈને અથવા તો કોઈ સિપાઈ કે હ-
વાલદારને ટાવરપરના લોકોને ‘નીચે ઘડિયાળનો સાંચો જોવા
ચાલો’ એમ બોલતાં દીઠો નહતો.”

“આઘઓની પૂઠે પ્રથમ પાર્સિ ગયો ત્યારે સવાત્રણના ટ-
કોરા વાગતા હતા. તેઓ પેલા પાર્સિને દૂર કરવાનો ઈરાદો કે
ખુશીથી નીચે ગયા વિષે અથવા તેઓ તેના પૂઠે પડવા માટે
વાંધો લેવા જેવો દેખાવ કરવા વિષે હું કહી શકતો નથી.”

“તેઓના ગયા પછી અમે ઘડિયાળના ટકોરા સાંભળવા
હુલા હતા ને પેલી આઘઓ પાછી ઉપર આવી ત્યારે ખીરો-
જઆઘએ પોતાના શરીર અને પગપરથી નિકળી ગયલી સાડીને
હાથમાં પકડેલી હતી જેથી તેની ઇંજર દેખાતી હતી. તેનો એક
પાયજામો નંધની અંદરની બાબુથી ચીરાયલો હતો પણ તે કયો
તે કહી શકતો નથી. ખચુઆઘની સાડીની સ્થિતિ પણ તેની જ
હતી. તેની ઇંજરનો રંગ કેવો હતો તે ધ્યાનમાં નથી. તેઓ
આવી અમારી પાસે એકાદ બે મિનિટ થોભ્યાં હશે પણ સાડી
સરખી કરી નહતી. પેલા પાર્સિને પૂઠે તરત જ આવતો જોઈ
તેઓ અમારી પાસેથી ઝડપથી ખસી ગઈ અને તેની પૂઠે પેલા
પાર્સિ જરા પણ અટક્યા વગર ગયો. આ વખતે તેઓ ખીંચેલી
જેવી લાગ્યાનું હું કહી શકતો નથી.”

“આવું જોયાં છતાં તેમની પાછળ જઈ જોવાની આતુરતા મને થઈ નહતી અથવા મને કશું જોવાથી આશ્ચર્ય લાગ્યું નહીં.”

“સાડાત્રણનો ઘંટો થતાં જ પાર્સિ નીચે ઉતરી ગયા પછી અમે અમારૂં ઘર જોવામાં ગુંથાયાં. તે ગયો ત્યારે ઘડિયાળનો ગણગણાટ અવાજ નિકળતો હતો કે નહિ તે હું કહી શકતો નથી. એ વિષે મિ. કેંગીએ મને પૂછ્યું નહતું. પાર્સિ અને આઈઓ વચ્ચે વાતો ચતી મારા જોવામાં આવી નહતી. બીજી વેળા ઉપર આવી ત્યારે તેઓ ગભરાયલા અને રૂમાલ રડતી આંખ આગળ રાખેલો હતો પણ તેઓ રડતી હતી તે વિષે હું કહી શકતો નથી.”

“કોઈની ચિચિયારી ટાવરપર સાંભળી ન હતી, તેમ અમારી સાથનો અરદેશર બીધેલો જાણુયો નહતો. આ બનાવ બનતો હતો ત્યારે બુઢ્ઢા મુસલમાનને, તેના છોકરાને, વાણિયાને કે કોઈ બીજા હિંદુને જોયો નહતો.” સાક્ષીએ મિ. ફ્રેયરની ઉલટ તપાસમાં ખુલાસો કર્યો.

“તમને માઠો બનાવ બન્યાનું લાગ્યું હતું?” મિ. ફ્રેયરે ફરીથી સવાલ પૂછ્યો.

“મને તેની કાંઈ સમજ પડી નહિ,” સાક્ષીએ કહ્યું.

“પેલો પાર્સિ ઉતરી ગયા પછી પેલી આઈઓ સામી બાજુએ છે કે નહીં તે જોવા ગયા નહતા. તેના જવા પછી ઘેર જોવાની તજવીજ કરી નીચે ઉતરી હતાં. ઘેર જવા પછી એ પાર્સિ આઈઓ પડ્યાનું કેપતાન શ્રીરંગીને કહ્યું હતું, પણ હું ટાવરપર હોયાનું નહીં. ત્યાર પછી તે જ દિવસે પડોસમાં રહેતી એ આઈઓની પૂઠે આ જગાએ આવ્યો હતો, તેમને કે કોઈ બીજાને વાત કરી નહતી.”

“પ્રથમ ક્રેયતાનને કહ્યા પછી મિ. કેગીની આફ્રિસમાં લખાવ્યા ઉપરાંત એ વખતમાં બીજા કોઈને વાત કરી નહતી. ક્રેયતાનને ‘ઢાવરપર ગયાનું’ નહિ પણ ‘એ આઈઓ ઢાવરપરથી પડવાનું’ કહ્યું હતું. આફ્રિસમાં લખાવ્યાની આગલે દિવસે મારા સગા શાપુરજીને કહ્યાનું લખતાં ભૂલી ગયો હતો.” સાક્ષીએ જોતાની ભૂલ કબૂલ કરી.

“શું વાત કરી હતી?” મિ. ક્રેયરે ધીરજથી પૂછ્યું.

“શાપુરજી ઢાવર સંબંધી વાતો કરતા હતા તે સાંભળી ‘હું પણ ઢાવરપર ગયો હતો’ એમ વચ્ચે બોલી ઉઠ્યો હતો. પણ તેમણે કે કોઈ બીજાએ સવાલ પૂછ્યા નહતા.” સાક્ષીએ જોતાની યાદશસ્ત તાજ કરી કહ્યું.

“ત્યારે શાપુરજીએ એ વાત કેમ જાણી?” મિ. ક્રેયરે સાક્ષીના ખુલાસા ઉપર શંકા કરી.

“મારાં મા મળું પામ્યાં ત્યારે ઘણા લોકો આવ્યાં હતાં તેઓ ઢાવર વિષે વાત કરતાં બોલ્યાં કે ‘ત્યાં કેટલાંક પાર્સિનાં છોકરાં હતાં;’ એ સાંભળી ‘હું પણ ઢાવરપર હતો’ એમ કહ્યું.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“મને ઘડિયાળ બેતાં આવડે છે, હવણા પાંચને બાર મિનિટ થઈ છે. આઈઓ બીજી વાર આવી ત્યારે તેમની પાસે ચોપાનિયું કે આંખે ચસ્મો નહતો. પાર્સિ હાથમાં પાઘડી પકડી ઉતરી ગયો ત્યારે તેનું માથું બોહું હતું પણ ટોપી નહતી. તેનો ડગલો ઉઘારો હોવાથી બદિયાન દેખાયું હતું તે છીટનું હતું પણ તે કેવા રંગ અને ફાટેલું હતું કે નહિ તે વિષે ધ્યાન નથી. તેણે સ્લીપર પર મોજાં પહેર્યાં હતાં. તે ઉતરતાં બેઈ શકાય એવી જગાએ અમે હતાં હતાં. તે ઉતરતી વખતે ગભરાયલો હતો

એમ હું કહી શકતો નથી. ટાવરપરથી અમે કેટલે વાગે ઝડ-
ખાને દરવાજે રહી નીચે આવ્યા તેની ખબર નથી.” સાક્ષીએ
જુરીની તપાસમાં જણાવ્યું.

પ્રકરણ ૩૩ મું.*

કેરોનરની તપાસ—૧૬ મો દિવસ.

(૫૧—કુંવરબાઈની સાક્ષી.)

“નવાજબાઈ જે અત્રે સાક્ષી આપી ગઈ તેની અને શી-
રીનબાઈની હું મા યાઉં છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલ શનિવારે બે
પાંસિ બાઈઓ રાજબાઈ ટાવરપરથી પડી તે જ દિવસે બેઠા
બુચીઓ ત્રણ વાગ્યા પહેલાં આસરે હઠી વાગે રાજબાઈ ટાવર
જેવાને મારી રજ લઈ મારા ભાઈ કાવસજી અને દિયર અર-
દેસર સાથે ગયાં હતાં.”

“તેઓ ત્રણ વાગે સર્વે સાથે પાછાં આવ્યાં ત્યારે હું નીચે
મારાં માય માંદાં હતાં તેમની પાસે હતી ત્યાંથી થોડિક વારે ઉ-
પર જઈ જોયું તો બેઠા બુચીઓ સુતેલી અને કાવસજીને બે-
ઠેલાં બેઠાં પૂછતાં તેણે જણાવ્યું કે ‘અમે ટાવરપર બે પાંસિ-
બેરાંને જોયાં હતાં તેમને પડી મળું પામેલાં નીચે આવતાં બેઠાં
બેઠાં બુચીઓ ઘણી જ ધાસ્તી ખાઈ જવાથી પાંખડી પકડી ઘેર
લાવ્યો હતો.’ તેઓ દીવા વખત સૂઈ સૂઈ રહ્યા પછી ઉઠી
નવાજબાઈએ પીવા પાણી માંગી પીધા બાદ પૂછવાથી જણાવ્યું
કે ‘ટાવરપર જોયલાં પાંસિ બેરાંઓને નીચે ભોંયપર પડી મળું
પામ્યાં બેઠાં ધાસ્તી ખાધાથી સૂઈ ગઈ હતી.’ આથી વધારે
કશી વાત થઈ નહતી.”

“મારાં માથે આ વેળાએ ઘણું માદાં હોવાથી તેમની ચા-
કરી કરવામાં રોકાયેલી હતી. આ બનાવ પછી છઠે દિવસે તેઓ
ગુજ્યાં હતાં. બુચી શીરીનબાઈની વય છ વર્ષની છે.” મિ.
કેંગીની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

(૫૩ મિ. સોરાબજી બમનશા કાપડયાની સાક્ષી.)

“હું હાઇકોર્ટમાં વકિલનો ધંધો કરું છું. નવાજબાઈ, અ-
રદેસર કે બીજા કોઈ પણ બાળકો પાસે માણેકજી અસલાજીને
ઓળખાવવા તેની તરફ આંગળી કરી દેખાડ્યો નહતો. તેણે
જે અત્રે જણાવ્યું છે તે ખોટું છે,” મિ. કેંગીના પૂછવાથી રૂ-
ક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“મારે હાથે મેં કશી નીશાની કરી નહતી, તેની તરફ
મેં જોયું સુદ્ધાં નહતું અને જોવાની કાળજી સરખી રાખી નહતી;
સાક્ષીઓ સાથે એવી ચાલ ચલાવવી મારા ધંધાની વિરુદ્ધ છે.
બાળક સાક્ષીઓને સાક્ષી આપ્યાની અગાઉ કદી હું તેમને અહિં
લાવ્યો નહતો તેમ તેમને એને વિષેનું બ્યાન કે એનું નામ સ-
રખું દીધું નહતું,” સાક્ષીએ જુરીની તપાસમાં જણાવ્યું.

(૫૪ આવાંબાઈની સાક્ષી.)

“મરનાર બાઈઓને હું ઓળખું છું, તેઓ મારી સહિયર
થાય. તા. ૨૫ મી અપ્રિલ શનિવારને આગલે દિવસે સાંજના
સુમારે ચાર સાડાચાર વાગે ચર્ચગેટ તરફ દરિયે મળ્યાં હતા.
ત્યાં ફરતાં પીરોજબાઈએ ટાવર કદી જોયો ન હોવાથી બીજે
દિવસે પોતાની સાથે આવવા પૂછ્યું હતું; પણ મારે લગ્નમાં જવું
હોવાથી ‘મારાથી નહિ અવાશે’ કહ્યું હતું.”

“બચુબાઈ આ સર્વે સાંભળતાં હતાં પણ બોલ્યાં નહતાં

પણુ તેમનો વિચાર હતો અને તે વેળાએ તેઓ ખુશ હેખાતાં હતાં.” સાક્ષીએ મિ. ફેગીની તપાસમાં જણાવ્યું.

(૫૫ અબદુલ કાદરની સાક્ષી.)

“મને ખાત્રી ભરેલી ખબર મળ્યાથી મિ. ગિલબર્ટને તેના એક કલાર્કની સાક્ષી લખી મોકલવાની અરજ કરવાથી તેણે તેમ કર્યા પછી તરત જ તેનાથી ઉલટી ખીનાની સાક્ષી મારી આગળ રજુ થઈ હતી.” મિ. ફ્રેયરે દલગીરીથી જણાવ્યું. “પણુ આ બનાવના સંબંધમાં કાંઈ વધારે જણાવાતું બને તો સાઈ એમ ધારી તે રજુ કરવાની મારી ફરજ સમજતું છું પણુ એટલું જણવું કે તે પોલિસ તરફના સાક્ષી નથી.” મિ. ફ્રેયરે સાક્ષી રજુ કરતાં જ ખુલાસો કરવા યોગ્ય ધાર્યું.

“હું મેસર્સ પેન, ગિલબર્ટ અને સાયાની વકિલોની આ-
ફિસમાં કોર્ટ કલાર્કનું કામ કરું છું.”

“હાઇકોર્ટના દુભાષિયાની આફિસની ખંડારની અગાસીપર ત્રીજે માળે ઉભા રહિ, ટાવરના ધડિયાળ સાથે સરખાવી માઈ ધડિયાળ બરાબર સાડાત્રણના ટકોરા વાગતા હતા ત્યારે માંડતો હતો, તે વખતે ટાવરની અગાસીપરથી બે પાર્સિ બાઇઓમાંની એક પડવા જતી અને બીજી તેને પકડવા જતી હતી તેટલામાં તો એકને પડી જતાં બેઈ બીજીને જોવા ન થોભતાં નીચે ઢોડતો ઉતરી જાયું તો બેઠી બાઇઓ ઝડપી આગળ પડી હતી. તેની આંખુ બાંજુ ધણુ પાર્સિઓ એકઠા થયા હતા. તેઓ બોલતા હતા કે બે મુસલમાનો ઉપર ગયા હતા તેમને જોવાને હું ઉપર જવા લાગ્યો પણુ મારી આફિસનો સિવાઈ લખિયો જે મારી પાછળ આવ્યો હતો તેણે મને આટકાવ્યાથી ઉપર ન જતાં હું આફિસમાં પાછો ગયો પણુ જતાં જતાં જાયું તો

જે પાર્સિને આઈઓના પડવા પહેલાં તેમની પાછળ ઉભેલો જોયો હતો તેને મ્હોડું લુછતાં દીઠો.”

“માફ ઘડિયાળ મેળવી, માંડી, ગજવામાં મૂકવા અગાઉ પડતાં જોઈ હતી.”

“આ બનાવ પછી ત્રણ ચાર દિવસે દુભાષિયાની આફ્રિ-સના ઘણા હિંદુ અને પાર્સિ કલાકોં ‘ટાવરપર બનાવ બનતી વેળાએ મુસલમાને હતા’ એમ વાતો કરતા હતા તે સાંભળી મેં કહ્યું કે ‘મેં પોતે ચોકસ બનાવ મારી નજરે જોયો છે’ તમે બોલોછો તેથી હું બોલતો નથી. મેં એક પાર્સિ આઈને પડતાં જોઈ હતી અને એક પાર્સિને પણ ત્યાં જોયો હતો પણ તેણે કાંઈ તે આઈને ફેંકી દીધી નહતી.’ તેઓએ કહ્યું ‘નાસ્ત્ર કાઢવું હોય તો પોલિસને જઈ ખબર આપ,’ પણ મેં તેમ કરવા નાપાડી. આ વાત માનકર, ફરદુનજી આગા વિગરે આગળ થઈ હતી. માનકર દુભાષિયાની આફ્રિસમાંથી અગાસીપર જતાં આણુની ટેબલપર બેસે છે.”

આ પછી મારી આફ્રિસના કલાકોં નસરવાનજીએ ‘મેં શું જોયું છે’ પૂછવાથી કહ્યું નહિ ત્યારે તે બોલ્યો કે ‘દુભાષિયાની આફ્રિસમાં તે વાત કરી છે તેથી મિ. મેકડર્મટ અને મિ. ફેગી તને પકડી જશે.”

“ત્રણ ચાર દિવસપર મિ. ગિલબર્ટ અને મિ. મેકડર્મટને આ વાત કહી હતી. તે પાર્સિને મેં મિ. મેકડર્મટને ઓળખાવ્યો છે. તેને વારવાર હાઇકોર્ટમાં જોઈ છું પણ નામ જાણતો નથી.” સાક્ષીએ મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં જાણવ્યું.

(પદ સયદલાલની સાક્ષી.)

“જે પાર્સિ આઈઓ ટાવરપરથી પડી ગઈ તે દિવસે હું

મારા યુદ્ધ માસા મલેકભાઈ સાથે ટાવર જોવા ગયો હતો. મને ઘડિયાળ જોતાં આવડતું નથી તેથી કેટલે વાગે ઉપર ગયા હતા તે હું કહી શકતો નથી. યુદ્ધને ઉપર જતાં જ દાદર આગળ આડો થઈ હાંફતો જોઈ તેની પાસે બેસી હું રડવા લાગ્યો હતો, તેવામાં છ સાત માણસો આવ્યાં અને ગયાં હતાં પણ માફ મન તો યુદ્ધમાં હતું તેથી તેઓ કોણ હતાં તેનું ધ્યાન નથી, પણ બે બાબુઓ આવ્યા પછી હુશિયાર થઈ યુદ્ધને નીચે જવાની ઇચ્છા જણાવી તેટલામાં તો પોલિસે આવી નીચે ઉતરતાં અટકાવ્યા. બાબુ સિવાય બીજા કોઈ આવ્યાનું ભાન નથી.” મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“અમે ઉપર ગયા પછી થોડુંક વખતે બાબુઓ આવ્યા હતા. કોઈ છોકરાં ઉપર કે ઉતરતાં મળ્યાં નહતાં. મલેકભાઈ મારો માસો થાય અને તે અમદનગરનો રહિશ છે.” મિ. કેંગીના પૂછવાથી સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“હું યુદ્ધ આગળ બેઠો હતો ત્યારે પાંચ છ માણસો ગયાં આવ્યાં તેમાં કોઈ સ્ત્રીઓ હોવા તરફ મેં ધ્યાન આપ્યું નહતું. નીચે આવ્યા પછી પણ કોઈ પાર્સિ છોકરાંઓને દીઠાં નહતાં.” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું.

(૫૭ નારાયણ બાબાજીની સાક્ષી.)

“હું યુનિવર્સિટીનો કિલિદાર છું અને કુંભાર દુકડાપર રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલને દિવસે ત્રણ વાગ્યાથી બાઈઓ પડ્યાનું જણાયાસૂધી આફિસમાં હતો. ત્રણ વાગ્યા પછી કોઈને ઉપર જતાં કે નીચે આવતાં દીઠાં નહતાં, તેમ હું અને સિપાઈઓ સિવાય બીજા કોઈ આફિસમાં નહતું. ત્રણથી સાડાત્રણની વચ્ચે ખંડાર શું બનતું તે હું જોઈ શકતો નહતો. ગંગાજી હિરને

જેયો નહતો પણ ભિવાને યારી બંધ કરવા સાડાત્રણ વાગે કહ્યું હતું. તે વખતે મેં કશું સાંભળ્યું નહતું, ઉત્તર તરફની યારીઓ બંધ કરી આની કહ્યું કે માણસો પડી ગયાં છે અને ગડબડ ચાલે છે. હું ગભરાઈ ટેબલ-તીજેરી બંધ કરી યારી કુદાની નાસી ગયો હતો.” મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“કુદતાં ઉઘે માથે પડ્યા કે?” મિ. ફ્રેયરે ટકોર કરી.

“તેમ કરી નાસી ગયા કે?” કોરોનરે વધારો કર્યો.

“હા, ટ્રામમાં બેસી ઘેર ગયો!” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“તમે બંનેની લાસ જોઈ નહતી?” જુરરે પૂછ્યું.

“નહિ; મારી નબળી પ્રકૃતી માટે હું બીધો હતો,” સાક્ષીએ જ્હાતું દેખાડ્યું.

“નાસી જવામાં લાલ શો હતો?” જુરરે વધુ ખુલાસો ચાલો.

“મારી સંભાળ લેનાર અહિં કોઈ નહતું,” સાક્ષીએ કારણ અતાવ્યું.

પ્રકરણ ૩૪ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૭ મે દિવસ.

(૫૮ નારાયણ લક્ષ્મણ માનકરની સાક્ષી.)

“હું હાઈકોર્ટના દુભાષિયા ખાતામાં છું અને દાદીશેઠ અગિયારી મહોલ્લામાં રહું છું. આફ્રિકામાં મારી બેસવાની જગા રાજબાઈ ટાવરની બરાબર સામે છે. બે બાઈઓ તેપરથી પડી તે દિવસે ત્રણથી પાંચ સૂધીમાં થોડિક મિનિટ ખાતર

ગયા સિવાય સઘળો સમય મારી ટેબલપર હતો. અખદુલ કાદરને તે દિવસે મારી આગળથી જતાં દીકો નહતો તેમ તેણે મને કશી વાત કરી નહતી. મારી બારી આગળની અગાસીપર ખડારના કલાકોં કવચિત જ જાય છે. બાઈઓ પડી તે વખતે મારી ટેબલ આગળ જ હતો અને તે સંબંધી ખબર મારી આફ્રિસના હવાલદારે આપી હતી;” મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“અમારા ખાતાંમાં મેસર્સ પેન, ગિલબર્ટ અને સાયાનીની આફ્રિસ તરફથી ભાષાંતર કરવા દસ્તાવેજે આવ્યાની ખબર નથી, તે ખબર આજ આફ્રિસ બંધ હોવાથી સોમવારે મેળવી શકાય. હું દસ્તાવેજે નહિ આવ્યાના સોગંદ ખાઈ શકતો નથી. બીજા તેમ જ અખદુલ કાદર પણ મારી આફ્રિસમાં ઘણી વખત આવે છે, છતાં તે દિવસે તે આવ્યો નહતો એવા સોગંદ હું લેવા તૈયાર નથી, તેમ ઘણી તે જ તેની આફ્રિસમાંથી ટસ્તાનેજ લાવ્યા વિષે હું કહી શકતો નથી.”

“દક્ષિણ તરફની અગાસીપર જવાનો રસ્તો મારી બેઠક પાસેથી છે, હું તે તરફ પીક કરી બેસું છું તેથી જતાર પીક આગળથી જઈ શકે. મારી આફ્રિસમાં ઘણા લોકોની આવ જાનો આધાર કામકાજ ઉપર છે. હું આવતા જતાની યાદદાસ્ત રાખતો નથી.” મિ. ફ્રેગીની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“મારી બેઠક અગાસીથી આશરે હઠી પૂટ દૂર છે અને તેનું બારણું મારા ડાબા હાથ તરફ છે, કોઈને તે ઉપર જવું હોય તો મારી પાસે થઈને જવું પડે. બાઈ પડી તે વેળાએ મારી ટેબલ આગળ કોઈ નહતું.” મિ. ફ્રેયરીની ફરી તપાસમાં સાક્ષીએ વધાર્યું.

“તમારી પાસેથી જતાં દરેકને તમે જોઈ શકો?” એક જુરેરે અજાયબી દેખાડી પૂછ્યું.

“હાથમાંના કામ ઉપર તેનો આધાર છે પણ દરેકને જોઈ શકું નહિ.” સાક્ષીએ કારણો દેખાડ્યાં.

“પણ અખદુલ કાદર તમારી પાસેથી જાય તો તમારે જોવો જોઈએ એમ છેની?” જુરેરે શંકા કરી.

“કામમાં હોઈ તો મારી નજર ન પણ પડે,” સાક્ષીએ આના કાની દેખાડી.

“કોઈ ધસી આવ્યો હત, તો દેખત?” જુરેરે પૂછ્યું.

“કોઈએ મને તે વિષે વાત કરી નથી તેથી હું કહી શકતો નથી” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

(૫૯ મિ. પરષોત્તમ હીરાલાલની સાક્ષી.)

“હું મારવાડી બજારમાં રહું છું અને મેસર્સ પેન, ગિલ-બર્ટ અને સાયાનીની આફ્રિકામાં વકિલની ઉમેદવારી કરું છું.”

“આઈઓ પડ્યાની ખબર આસરે પોણાચાર વાગે મારી ટેબલપર જાણી હતી. વલીભાઈ નામનો કલાર્ક લખવાનું મૂકી દઈ એકદમ ખારી તરફ ધસી, દાદરપરથી ઉતરી ગયો; ‘શું થયું’ તે જોવાસાડું હું પણ અગાસીપર ગયો તો ત્યાં અખદુલ કાદરને જોઈ પૂછતાં તેણે આગ આગ લાગ્યાનું જણાવ્યું.”

“થોડિક વેળા પછી એક સિપાઈને આફ્રિકા આગળથી વિક્ટોરિયામાં મેસી જતો જોયો પણ તે વખતે લોકો દોડતાં નહતાં. હું મારી ટેબલ તરફ જવા લાગ્યો ત્યારે દાદરપર ચડતાં એક સિપાઈએ ‘એ આઈઓ ટાવરપરથી પડી મળું પામી છે’ જણાવ્યું, તેથી હું અને અખદુલ કાદર નીચે ઉતરી ટાવર આ-

ગળ ગયા હતા. આવિષે મિ. ગિલબર્ટ અને મિ. બ્રુઘન આ-
ગળ મારી આફ્રિસમાં જીભાની ગઈ પરમ દિવસે લખાવી હતી.”
મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“પ્રથમ ખબર આ વિષેની કોને કહી હતી?” મિ. કે-
ગીએ ઉલટ તપાસ કરવા માંડી.

“વર્તમાન પત્રમાં વાંચ્યા પછી મારા ભાકુત; અને દામોદર
કરસનદાસને” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

“શું વાચ્યું હતું?” મિ. કેગીએ પૂછ્યું.

“મારી આફ્રિસના મુસલમાન કલાર્કની સાક્ષી,” સાક્ષીએ કહ્યું.

“પણ મિ. ગિલબર્ટ પાસે સાક્ષી આપવા કેવી રીતે ગયા?”

મિ. કેગીએ કારણ જાણવા ચાહ્યું.

“ચોથા દિવસપર મારી આફ્રિસના કલાર્કે પેસ્તનજી, ખ-
રસદજી, એદલજી, દીનાજી અને નસરવાનજીને વાત કરી હતી
તેઓમાંના કોઈ એ કહ્યું હશે,” સાક્ષીએ પોતે આંધેરું અનુ-
માન જણાવ્યું.

“તેમને શું અખદુલ કાદર જીહું બોલાવ્યું કહ્યું હતું?”

મિ. કેગીએ મનની વાત કઢાવવા તજવીજ કરી.

“નહિ, અખદુલ કાદર મારી સાથે હોવાનું કહ્યું;” સા-
ક્ષીએ ખુલાસો આપ્યો.

“ત્યારે તમે મિ. ગિલબર્ટ આગળ કેવી રીતે ગયા?”

મિ. કેગીએ ફરી ઉલટાવી પૂછ્યું.

“મિ. બ્રુઘનના તેડી જવાથી; પણ તે પહેલાં હું તેને
મળ્યો નહતો;” સાક્ષીએ ઉમેરી જવાબ દીધો.

“અખદુલ કાદરે આપેલી સાક્ષી વર્તમાન પત્રમાં કેવા પ્ર-
કારની વાંચી હતી?” મિ. કેગીએ સાક્ષીને મ્હોરેથી જાણવા ઇચ્છ્યું.

“તેણે પોતાનું ઘડિયાળ માંડતાં બેમાંની એક બાઈને પાસે કે મુસલમાનને ફેંકી દેતાં દીઠી હતી. ‘પાસે કે મુસલમાન’ વિષે વાંચ્યાની યાદ નથી;” સાક્ષીએ પોતાની યાદદાસ્ત ઉપરથી કહ્યું. “મુંબઈસમાચારમાં વાંચ્યું હતું.”

“મિ. ગિલબર્ટ આગળ કર્યો સિવાયની એકલા મિ.બ્રુમન સાથે કશી વધારે વાત થઈ નહતી. અબ્બદુલ કાદરે મિ. ગિલબર્ટ આગળ સાક્ષી લખાવ્યાનું કેટલાક કલાકોએ મને કહ્યું હતું. મારી સાક્ષી આપ્યાની ચાર પાંચ દિવસ અગાઉ મેં વાંચી હતી.” મિ. ફ્રેયરની વધુ તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“અબ્બદુલ કાદર સાથે, અગાસીપરથી પાછાં ફરતાં કયા સિપાઈએ તમને ખબર આપી હતી?” મિ. ફ્રેયરે પૂછ્યું.

“મને ખબર નથી કે તે લખિયો હતો કે બીજો કોઈ; લખિયાને હું જાણ્યું હતું.” સાક્ષીએ અબ્બદુલ પાણુ દેખાડ્યું.

(૬૦ લખિયા જાનુની સાક્ષી.)

“મેસર્સ પેન, ગિલબર્ટ અને સાયાનીની આફ્રિસમાં ૧૮-૧૯ વર્ષે થયાં સિપાઈની નોકરી કરે છું. કયે દિવસે પડયાની નહિ પણ બાઈએ પાડયાની યાદ છે; તે વખતે હું આફ્રિસમાં હતો ત્યારે પ્રધાન કલાકે આવી કહેવાથી કેટલાક કલાકો ટાવર આગળ ગયા, અબ્બદુલ કાદર આફ્રિસમાં હતો તેના જવા પછી પૂઠે પાંચેક મિનિટે હું ગયો તો તે ટાવર આગળ હતો. તેણે સાહેબ આગળ સાક્ષી લખાવ્યાની મને ખબર નથી પણ મેં સાત આઠ દિવસપર મારી સાક્ષી લખાવી હતી.” મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તમે કોના આગળ સાક્ષી લખાવી હતી?” મિ. ફ્રેયરે ઉલટ તપાસની સરખાત કરી.

“અમારી આફ્રિસના પાર્શ્વ ક્લાર્ક મિ. નસરવાણીએ થોડી અને થોડી મિ. ગિલબર્ટ લખી હતી.” સાક્ષીએ ખુલાસો કર્યો.

“આઈએ પડી ત્યારે આફ્રિસમાં કથી જગાએ અખદુલ કાદર હતો?” મિ. કેગીએ બારીકીથી પૂછ્યું.

“પોતાની ટેબલ આગળ;” સાક્ષીએ કહ્યું. “તેણે મને પૂછ્યું તેમ મેં તેને એ વિષે કહ્યું પણ નહતું.”

“અખદુલ જે ક્લાર્ક સાથે ગયો તેનું નામ શું?” મિ. કેગીએ સાક્ષીને યુગ્મવચ્ચે માંડ્યો.

“હું જાણતો નથી ને મેં તેને કોઈ સાથે જતાં જોયો ન” હતો પણ પાંચ છ ક્લાર્ક સાથે ગયા હતા,” સાક્ષીએ પોતાના બોલવાની મતલબ સમજાવી.

“પ્રધાને આખી આફ્રિસ સાંભળે એમ બોલાથી અખદુલ અને બીજાઓને ખબર પડી હતી. તે વેળાએ અખદુલ લખતો હતો. તેની સાથે નસરવાણી, મોરેશ્વર, ખરસદાણ વિગેરે ગયા હતા; બીજાઓનાં નામ મને આવડતાં નથી. મિ. ગિલબર્ટના બોલાવ્યાથી મેં સાક્ષી લખાવી હતી પણ તેને મારા જાણુવા વિષેની ખબર કેમ પડી તે હું જાણતો નથી. મેં સાક્ષી આખી ત્યારે અખદુલે પણ તેમ કર્યાની મને ખબર પડી નહતી પણ અમને બેઠાને સાહેબે સાથે બોલાવ્યા હતા. તે વેળા સાહેબે મને પૂછ્યું ને મેં કહ્યું પણ અખદુલે મને જુઠો પાડ્યો નહિ. તેણે હાઈકોર્ટના ભાષાંતર ખાતામાં હોયા વિષે મિ. ગિલબર્ટને કહ્યાની મને ખબર નથી, સાહેબે અમને સાથે બોલાવ્યા ત્યારે તે અંગ્રેજી બોલતો હતો તેથી હું કશું સમજ્યો નહિ, સાહેબ આગળ સાક્ષી આપ્યા અગાઉ અખદુલ કાદર આફ્રિસમાં હોયાની કોઈ આગળ વાત કરી નહતી. પુરૂષોત્તમ હરી સર્વે ભેગો ગયો હતો પણ

તેનું નામ લખાવતી વખતે મને યાદ ન રહ્યું.” મિ. કેગીની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તા. ૨૫ મી એપ્રિલે બે આઠઝો ટાવરપરથી પડ્યાની વાત સાંભળી હું દોડી ગયો તો ત્યાં અખદુલ કાદરને ઉપર જતો જોઈ અટકાવી, ‘તું ફસી જશે, ત્યાં કોઈ મુસલમાનો ઉભેલા કહેવાય છે તેથી ઉપર જવું નહિ’ સમજાવ્યું હતું. આવી સાક્ષી તં લખાવી છે?” મિ. કેગીએ સાક્ષીને વાંચી સંભળાવી પૂછવાથી તેણે હા પાડી.

“ત્યારે અખદુલ કાદર આફ્રિસમાં હતો તે કેમ ન જણાવ્યું?” મિ. કેગીએ સાક્ષીને ગભરાવી પૂછ્યું.

“મેં જણાવ્યું હતું પણ સાહેબે કેમ લખ્યું નહિ તે હું કહી શકતો નથી!” સાક્ષીએ પોતાને નિર્દોષ જણાવ્યો.

“આઠઝો પડી તે દિવસે હું ત્રણથી ચાર લગી અને અખદુલ પોણાચાર લગી આફ્રિસમાં હતા. તેને ખહાર જતાં આવતાં જોયો નહતો, પણ બીજા કલાકો સાથે જોવા દોડ્યો હતો. આફ્રિસમાં ગયા આવ્યા માણસોને ખાસ ધ્યાન આપી હું જોતો નથી. બીજા બનાવર જે કામ સોંપે તે કંઈ છું. અખદુલને ત્રણથી પોણાચાર સુધી ટેબલઉપર બીજા કલાકોની માફક બેઠેલા મેં જોયો હતો, એ અવાંતરમાં તે ખહાર ગયો હોત તો હું જોઈ શકત. ટાવર આગળ હું આવ્યો ત્યારે પોણાચાર થયા હતા. કલાકો પાંચ મિનિટ મારી અગાડી આવ્યા હતા. આફ્રિસથી ટાવર આગળ આવતાં બે ત્રણ મિનિટ લાગે.” સાક્ષીએ જુરીના પૂછવાથી ખુલાસેવાર જણાવ્યું.

“આ બાબતમાં હું સાક્ષી આપવા ઇચ્છું છું;” ઉપલી સાક્ષી

પૂરી થતાં એક મિ. જમસેદજી સોરાબજી એટીએ કોરોન
આગળ આવી જણાવ્યું.

“પ્રથમ સરકારી વકિલની આફિસમાં જઈ તેને ‘ અર
આપો; ’ કોરોનરે સરકારી વકિલની સલાહથી ઉત્તર અર્પે.

“તેને ત્યાં હું જવાનો નથી;” તેણે માથું ધ્રેરવી જણાવ્યું.
“હું તો અહિં જ સાક્ષી આપવા ઇચ્છું છું.”

“ત્યારે તમે જરા બાજુ ઉભા રહો” મિ. ફ્રેયરે તેને થંડો
પાડી ‘મારે મિ. ગિલબર્ટની સાક્ષી પ્રથમ લેવી છે’ કહી, સ-
મજતથી લીધો.

(૬૨ મિ. આર ગિલબર્ટ એલિસિટરની સાક્ષી.)

“મેં રાજબાઈ ટાવરપર બનેલા બનાવના સંબંધમાં મારા
કલાકોમાં તપાસ કરી હતી તેમાં અબદુલ કાદરે સાક્ષી આપી હતી.
તેમાં ‘સિપાઈ લખિયો ટાવર આગળ હતો તેણે મને ઉપર
જતાં, ઉપર બે મુસલમાનો છે કહી અટકાવ્યો હતો’ કહ્યું તે ઉપ-
રથી સિપાઈ બહારથી આવતાં કેટલાક કલાકોંતા દેખતાં તેને
પૂછ્યું, આ વખતે મને કામ હોવાને લીધે એક કલાકોંને તેની સાક્ષી
લખવા કહ્યાથી તેણે થોડિક લખ્યા બાદ મેં પણ થોડિક ઉતાવ-
ળમાં લખી લીધી હતી. બીજે દિવસે તા. ૨૨ મીએ વધારે
પૂછતાં ‘અબદુલે ભાષાંતર ખાતાની આફિસમાં હોયાનું જણાવ્યું હતું
પણ તે વેળા તો તે આફિસમાં હતો’ એમ લખિયાએ જણાવ્યું.
એક કલાક લખિયાના આવા કહેવા વિષે મને ખબર આપવાથી
મેં તેને પૂછ્યું હતું.” મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“બનાવ બન્યાની વખતે અબદુલ ટેબલ પર લખતો હો-
યાનું લખિયાએ તમને પહેલે દિવસે જણાવ્યું હતું?” મિ. ફ્રે-
ગીએ સાક્ષીને પોતાની યાદદાસ્ત પ્રમાણે કહેવાની સલાહ આપી.

“તેણે મને તે જાણાવ્યું નહતું તેમ મેં તેને પૂછ્યું પણ નહતું;” સાક્ષીએ ખાત્રી આપી કહ્યું.

“આગલે દિવસે એમ નહિ જાણાવવા માટે બીજે દિવસે પૂછ્યું હતું?” મિ. કેગીએ પૂછ્યું.

“નહિ, અખદુલે એમ કહ્યાની ખબર મારી જાણુ પ્રમાણે તેને નહતી;” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો.

“ખબર સાંભળતાં જ તે દોડી ગયો અને ત્યાં અખદુલને દોઢાનું પહેલે દિવસે લખાવ્યું છે; એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા હતા? ટાવર આગળ જ પ્રથમ જોયાનું તમે ધાર્યું?” મિ. કેગીએ સાક્ષીના મનની વાત ફઢાવવા તજવીજ કરી.

“એમ મેં ધાર્યું હશે;” સાક્ષીએ ગાળુગાળુતો અને ખાત્રીવગરનો ઉત્તર વાળ્યો.

“લખિયાના જાણુવા વિષેની વાત તમને કોણે કહી?” મિ. કેગીએ પૂઠ પકડી.

“ખરસેદજી કે નસરવાનજીએ કહ્યાનું હું ધારું છું,” સાક્ષીએ પાછો ખાત્રીવગરનો ગાળુગાળુતો જવાબ દીધો.

“લખિયાની સાક્ષી લીધા અગાઉ; તેની અને અખદુલની જુથાની માટે મિ. યુઝન આવ્યો હતો. અખદુલ કાદર વિષે લખિયાના જાણુવાનું તેણે (મિ. યુઝને) નહિ પણ મેં ખબર આપી હતી. એ બેઠાને સામસામા મેળવ્યા પણ હતા. અખદુલનું બોલવું લખિયાને મરાઠી ભાષામાં એક કલાર્ક પાસે સમજાવ્યું હતું પણ બેઠા પોતપોતાના બોલવાને વળગી રહ્યા હતા.” સાક્ષીએ મિ. કેગીની ઉલટ તપાસમાં જાણાવ્યું.

“બેઠામાંની કોની સાક્ષી તમે વજનદાર માનોછો?” મિ. કેગીએ અભિપ્રાય માંગ્યો.

“મારો મત આપવા આવ્યો નથી,” સાક્ષીએ રોકડું ચુકવ્યું. “પણ મારા પ્રધાન ક્લાર્કે અખદુલને કોઈ ધરાક સાથે બેંકના નાકાઉપર બનાવ બન્યા પછી તરત જ ખહાર આવતાં જોયો હતો.”

“બનાવ બન્યાની સૌથી ખેલેલી ખબર અમારી આફ્રિસમાં પ્રધાને જાણાવ્યાનું લખિયો કહેતો હતો. થોડાક ક્લાર્કોએ અખદુલના ભાષાંતર ખાતાની આફ્રિસમાં જવા વિષે પૂછતાં યાદ ન હોવાનું જાણાવ્યું હતું. અખદુલની સાક્ષીપરથી લખિયાને પ્રથમ પૂછ્યું હતું. અખદુલે ટાવર આગળ લખિયાને જોયાનું જાણાવ્યાથી તેની સાક્ષી મેં લીધી હતી. તા. ૨૫ મીની સાંજે ઉતાવળમાં સાક્ષી લીધા પછી બીજે દિવસે અમારે ફરીથી લીધી હતી.” સાક્ષીએ ખુલાસાવાર કહ્યું.

“અખદુલ ભાષાંતર ખાતાની આફ્રિસમાં ગયાની મને ખબર પડત નહિ કેમ કે ત્યાં તે દરરોજ ઘણીવાર જાયછે, તે બીલ કરનાર ક્લાર્કથી છૂટો નહીં પણ હારમાં સૌથી છેડે ૧૫ ફૂટને અંતરે બેસે છે, તે તેની પાસે ઘણી પણ સઘળી વેળા રહેતો નથી. ખહાર જતાં તેને બીલ બનાવનારની ટેબલ આગળથી જ જવું પડે છે.” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જાણાવ્યું.

(૬૩ પ્રધાન લીખોખાની સાક્ષી.)

“હું મેસર્સ પેન, ગિલબર્ટ અને સાયાનીની આફ્રિસમાં ક્લાર્ક છું. બે બાઇઓ ટાવરપરથી પડ્યાની ખબર સાંભળી તે વખતે હું કોર્ટના સંડાસમાં હતો પણ મેં પોતે કશું જોયું નહતું. ત્યાંથી આફ્રિસમાં જતાં અખદુલ કાઢરને નેશનલ બેંકના દક્ષિણ ખૂણા તરફ ધરાક સાથે વાત કરતાં જોયા પછી તે ક્યાં ગયો તે જોયું નહતું. લોકોને ટાવર તરફ એકઠા થતા જોઈ આફ્રિસમાં જઈ

બનાવની વાત સઘળાને કહી તે વખતે પોણાચાર વાગ્યા હતા. રજિસ્ટ્રારના સિપાઈ અર્જુન રામાને ઓળખતો નથી પણ સંડાસમાં જતી વેળા તેની આગળ કોઈ સિપાઈને જોયો નહતો.” મિ. ફ્રેયરની તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“અખદુલને નેશનલ બેંક આગળ જોયા પછી મારી પૂઠે આફ્રિસમાં આવતો દીઠો નહતો તેમ બનાવ બન્યો ત્યારે તે આફ્રિસમાં નહતો. સંડાસ આગળ કોઈ સિપાઈ નહિ હોયાતું હું ખાત્રીથી કહું છું, વળી બાઈઓ સંડાસમાં જવા અગાઉ પડી નહતી કારણ મેં તેમને તે વખતે જોઈ નહતી. સંડાસમાં હું પાંચ મિનિટ હતો;” મિ. કેગીની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“અખદુલને જોયો ત્યારે બનાવ બન્યાની ખબર આપી નહતી, તેને મેં આફ્રિસમાંથી જવા અગાઉ ત્યાં જોયો નહતો. પોણા ચારમાં પાંચ છ મિનિટ ઓછીએ હું સંડાસમાં ગયો હતો. સાક્ષીએ જુરીના પૂછવાથી ઉત્તર આપ્યા.

(૬૪. મિ. ફરામરોજ ડાસાલાઈ મોટાલાઈની સાક્ષી.)

“હું સ્વદેશ મીલમાં મદદનીસ વિવિંગ માસ્તર છું. અને કુર્લામાં રહું છું.”

“બેમાંની એકને પડતાં અને બીજીને નાંખી દેતાં મેં જોઈ તે વેળા હું નેશનલ બેંકના નાકા આગળ યુનિવર્સિટીના રસ્તા પર હોર્નબી રોડ તરફથી ચાલી આવતાં મારું ઘડિયાળ ટાવર સાથે સરખાવતાં ટાવરનામાં બરાબર સાડાત્રણ અને મારામાં પાંચ મિનિટ ઉપર થઈ હતી. તેટલાં ઉપરથી કોઈ પડતું લાયબ્રેરીના છાપરાં સુધી આવી પહોંચ્યું જોઈ, શું પડ્યું, તેનો વિચાર કંઈ, તેટલામાં આંચકો મારી કોઈને નાંખી દેતાં જોઈ ત્રણ ચાર માણસમાંથી એકને વસ્તુ પડી તે તરફ અને બાકીનાઓને પૂર્વ

ભણી જોયાં. એક ભીંતની બરાબર અને બીજું દોઢેક વારને અંતરે પડ્યું હતું. એ પડતી વસ્તુઓ મને ગાંસડી સરખી લાગી હતી.”

“કોઈને નાંખી દેતાં જોયું હતું?” મિ. ફ્રેયરે ચોકસી કરવા પૂછ્યું.

“એ હાથે આંચકો મારી નાંખી દેતાં,” સાક્ષીએ ખાત્રીથી કહ્યું.

“ફેંકાતી ગાંસડી ક્યાં હતી?” મિ. ફ્રેયરે પૂછવામાં મંતેન્તે જતરી દર્શાવી.

“પાળની બરાબર ઉભા જેવો તેનો અને ફેંકનારનો ઉપલો ભાગ જોયો હતો;” સાક્ષીએ ઉમેરી કહ્યું.

“આંચકો મારનાર કોણ હતો?” મિ. ફ્રેયરે આગળ માંગી.

“પુરૂષ, પાળ અંતર ઘણો હોવાથી કોણ અને કયી જાત તે કહી શકતો નથી;” સાક્ષીએ ઉત્તર દીધો. “પૂર્વ તરફ ઉભેલાઓનો પાળ પેલા ફેંકનાર જેટલો જ ભાગ દેખાતો હતો. એ વાત પ્રથમ તે જ સાંજે મારી કલબમાં મિ. અરહેસર નસરવાનજી પ્લીડર અને બીજાને જણાવી હતી.

“આ બનાવ વિષે પ્રકાશ પાડવા સઘળા આતૂર છે તે જાણુતાં છતાં તમે કેમ મોખરે નહિ આવ્યા? મિ. ફ્રેયરે કારણ જાણુવા ચાહ્યું.

“મારી પાસે મિ. સ્ટાનફોર્ડ આવ્યો તેવી જ મેં તેને ખબર આપી.” સાક્ષીએ પોતાનો બચાવ કર્યો. “તેની અગાઉ પોલિસને ખબર કરી નહતી. તેણે મારી સાક્ષી લખી, મને વાંચી સંમજાવી, જે ખરી છે; તેમાં અને હવણું જણાવેલી વાત

વચ્ચે કરી અંતર નથી. કલબમાં સિવાય બીજા કોઈને નહિ પણ પોલિસને જ વાત કરી હતી. ગાંસડીઓ પડી ત્યારે ટાવ-રના ઘડિયાળ પ્રમાણે બરાબર સાડાત્રણ વાગ્યાનું હું ખાત્રીથી જાણું છું. આંચકો મારનારના શરીરનો કમ્મરથી ઉપરનો ભાગ દેખાયો હતો. ”

“બંડળ ફેંકનારનું શું થયું તે જોવા હું થોભ્યો નહતો, કુર્લીથી નિત્ય મુંબઈ આવતો નથી, વર્તમાન પત્રો વાંચું છું તેથી જુરી આગળ ચાલતી તપાસની મને ખબર છે; ” જુરીના પૂછ-વાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“આગળથી જાણાવ્યું હોત તો જલદી પ્રકાશ પડતેની ? ” એક જુરરે ટકોર કરી.

“પાત્ર કોઈ પૂછવા આવ્યું ન હતું” સાક્ષીએ તેણે જ ઉ-ત્તર વાળ્યો. “અને મિ. સ્ટાનફોર્ડ આવ્યો તેને ખબર આપી; તેને કોણે કહ્યું તે હું જાણતો નથી.”

“બનાવ બન્યાની ખાત્રી શાથી થઈ ? ” એક જુરરે પૂછ્યું.

“વર્તમાન પત્રો વાંચ્યાથી; ” સાક્ષીએ ખુલ્લો એકરાર કર્યો.

પ્રકરણ—૩૫ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૮ મો દિવસ,

(૬૫ મિ. જમસેદજી સોરાબજી એંટીની સાક્ષી.)

“તમારી લખેલી સાક્ષી તૈયાર છે ? ” કોરોનરે આ સાક્ષીને બોલાવી પ્રથમ પ્રશ્ન કર્યો.

“ નહિ, હું લખાવું તે લખી લ્યો,” સાક્ષીએ ભપકામાં જણાવ્યું.

“ સાક્ષી શા સંબંધી આપનાર છો ? ” કોરોનરે લખવા અગાઉ ઉપર ટપકે તપાસ કરવા માંડી.

“ રાજાબાઈ ટાવરપરથી બાઈઓ પડ્યાના બનાવના સંબંધી, ” સાક્ષીએ ગંભીરાર્થથી ખુલાસો કર્યો.

“ હું મેસર્સ કોનરાય અને આઉન સોલિસિટરોના મદદનીસ છું અને કોટમાં ઘોઘા મહોલામાં રહું છું. તા. ૨૫ મી એપ્રિલ શનિવારે મારા સીનોર મિ. કોનરાય સાથે સર ચાર્લસ ફાર્બસટી કંપની વાઢી અને હરડાં કુરજ પ્રતીવાદીના કજયા સંબંધીની સભામાં કમિશનર મિ. ફેરન આગળ ગયો હતો. તપાસ ત્રણ વાગતે ઠરાવી હતી પણ સવાત્રણે મારો સીનોર મિ. જોન કેંપબલની તપાસ ચલાવવા મને સોંપી પોતે હોરમારજીના માગનારાઓની સભામાં ગયો. મિ. ફેરન અને મે સાડાત્રણ મૂઢી મિ. કેંપબલની રાહ જોઈ, બીજા સોમવારપર હઢી વાગ્યાનું ઠરાવી, હું કોર્ટ છોડી નેશનલ બેંકની તરફના દાદરપરથી નીચે ઉતરી આવ્યા બાદ ટાવર તરફ લોકોને દોડતાં જોઈ, મારા હાથમાંના દસ્તાવેજો સર ચાર્લસ ફાર્બસટના સિપાઈના હાથમાં એક વાળેલા કાગળ સિવાય સઘળા આપી, દોડતો ઉત્તર તરફની ચકરીમાં થઈ બાગમાં આવ્યો ત્યારે બચુઆઈને રસ્તાપરથી ઉંચકી ઓટલાપર લાવતાં જોઈ, તો તેના શરીરપર સાડી હતી છતાં મહોંડું અને ડાબો હાથ ઉઘાડાં હતાં. ચાર પાંચ મિનિટ થોડ્યો તેટલાં ચિક્કોરિયામાં નાંખી ખીરોજઆઈને આણી બચુઆઈ પાસે મૂકી. આ પછી ચારેક મિનિટ ત્યાં થોભી, ઓટલાપરથી ઝડપા આગળ આવી તેનાથી ૪૦-૫૦ ફીટ દૂર

ચોકમાં ઉભો તેટલામાં સર્વે આરણ્યાં બંધ છે કે કેમ તે જાણવા
શોકતાં મને જોઈઃ—

“આ દોકરીઓના માઆપને તમે જાળખો છો?” આવી
મિ. મેકડર્મટ પૂછવાથી એકાદ બે નામ સૂચવી ટાવર તરફ ગયો. મને
પાંચ છ મિનિટ પછી એક પાર્સિના ખભાપર હાથ મૂકી મારી
તરફ લાવ્યાથી તેનું મ્હોડું જોતાં જ, ‘એણે જ આ કર્મ કર્યું
હશે’ એમ એના મ્હોડા અને આંખપરથી દેખાય છે માટે એને
છૂટો નહિ મૂકવા મેં મિ. મેકડર્મટને અર્જ કરી. પેલા પાર્સિનું
‘માણેકજી અસલાજી’ નામ મેં પાછળથી જાણ્યું. ‘તમે એને
જાળખો છો’ પૂછવાથી મેં નાપાડી ‘એનું બદિયાન ફાટેલું અને
પાટલુન ખરડાયલું કેમ છે?’ તેવિષે તજવીજ કરવા મિ. મેક-
ડર્મટને કહી તેજ પ્રશ્ન મેં ગુજરાતીમાં માણેકજીને પૂછવાથી
‘ટાવરના બીજા મજલાપર હું હતો ત્યારે ત્યાં બે ખોળાઓની
સાથે બાઈઓને મરાતાં જોઈ વચ્ચે પડવાથી ફાટ્યું’ જણાવી
‘આરણ્યપરના સિપાઈને સમજાવી બાઈઓને ટાવરપર જવાની
રજા પણ મેં જ અપાવી હતી’ વધાર્યું હતું. રોટન રો તરફ
ચોકની ખંડાર તેને મિ. મેકડર્મટ લઈ ગયા પછી થોડીવારે દીન-
શાહ સોરાબજી બિરકીટવાળાને મારી થરોથડ ઉભા જોઈ પો-
લિસના હાથમાં પકડાયલા પાર્સિએ કેટલીક વાત કબૂલ કરવા-
વિષે કહેવાથી તેમણે ‘તે પાર્સિને બે ખોળાઓની સાથે મેસર્સ
મોતીલાલ, માળવી અને ચીટનીસની આશીસ તરફથી બે કલાક
અગાઉ આવતાં જોયો’ જણાવ્યું હતું.” કોરોનરની તપાસમાં
સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“બીજા ઘણાની કહી વાત સાક્ષીએ જણાવી છે તે નોંધવી
નહીં;” સરકારી વકિલ મિ. ફ્રેયરે કોરોનરને સૂચના કરી.

“મારી અગાઉના સાક્ષી મિ. ગિલબર્ટની સાક્ષી નોંધવા-
લાયક સમન્નર્થ નોંધાર્થ છે જેમાં તેણે ઘણી સાંભળી વાત વણુના
છે તો મારી સાથે તે પણ ૨૬ કેમ ન થાય ?” સાક્ષીએ સરકારી
વકિલ સાથે તકરાર ઉઠાવી.

“પણુ મિ. દીનશાહને બોલાવી, સાક્ષી લઈ, કાં વાત
સાથ મેળવીશું;” કોરોનરે ઉઠેલી તકરારનું સમાધાન કરવા
ચૂકાદો આપ્યો.

“ત્યારે મિ. ગિલબર્ટની સાક્ષ કેમ નોંધી ?” સાક્ષીએ
વાંધો લેવો ચાહુ રાખ્યો. “હું સિલસિલાબદ્ધ વાત જાણતું છું
તેમાંથી આ વાત કાઢી નાંખતાં બાંચો પડ્યાથી મિ. દીનશા-
હને પૂછવાની યાદ નહિ રહેશે!” દલીલોથી કોરોનરની ખાત્રી
કરવા તજવીજ કરી. પણુ મિ. દીનશાહને મ્હોરે સાંભળી વાત
નોંધવા, કોરોનરે ના પાડી.

“તરતજ એ વિષેની ખબર મિ. મેકડર્મટને આપી, પાર્સિ-
એ જાણ્યા બોલ્યોનાં નામ ઠામની ખબર ઘણી સહેલાઈથી
મેસર્સ ચીટનીસ, મોતીલાલ અને માળવીની આફિસમાંથી
મેળવવા સૂચના કરવાથી ‘પાર્સિપાસેથી મળી ચૂકી છે’ જાણા-
વ્યું હતું.” સાક્ષીએ જાણાવ્યું.

“આ વાત મિ. મેકડર્મટે જાણાવી ત્યારે માણેકજી અસ-
લાજી ત્યાં આગળ નહતો;” મિ. ફ્રેયરના પૂછવાથી સાક્ષીએ કહ્યું.

“ત્યારે આ વાત નોંધવી નહિ જોઈએ;” મિ. ફ્રેયરે કોરો-
નરને સૂચના કરી. “માણેકજી અસલાજીની પૂઠે થઈ વાત
નોંધવી યોગ્ય નથી.”

“પણુ જ્યારે એક સાક્ષીએ બીજાની કહી વાત નોંધવા

વાંધો નહિ લીધો ત્યારે મારા સંબંધમાં કેમ લેવાય ? ” સાક્ષીએ ગંભીરાર્થથી તકરાર કરી.

“ સાક્ષી જે કહે તે લખી દ્યો; ” મિ. મેકડર્મટ્ટે પોતાની ઇચ્છા દર્શાવી.

“ એવી સાક્ષ નોંધાય નહિ; ” કોરોનરે ચોખ્ખી નાપાડી.

“ મિ. મેકડર્મટ્ટે ત્રણ ચાર મિનિટ પછી પાછા આવી ‘ પોલિસ કમિશનરને સર્વે બીનાથી જાણીતો કરવો જોઈશે, ’ કહ્યું, પૂછે હભા પોલિસ સિપાઇના હાથમાંના ફ્રેન્ચ કાગળોમાંથી કડકો ચીરી, તેના જ હાથમાંથી પેન્સીલ લઈ મારા હાથમાંના કાગળ-પર સૂઝી લખતાં લખતાં બોલ્યો કે ‘ આ કાંઈ આપઘાત થયો નથી; ’ મેં કહ્યું ખચીત જ નહિ. પછી તેણે કમિશનરપર લખ્યું તેના ‘ બે બાઈઓનાં ભેદભર્યાં મર્ણુ થયાં છે ’ ભાવાર્થ હતો. ચાર કલબમાં ન હોય તો અંગલે કમિશનરને પહોંચાડવા એક હવા-લદારને બોલાવી તેણે કહ્યું હતું. ‘ બેઉ બાઈઓને ટાવરપરથી ફેંકી દેવામાં આવી છે ’ એમ પણ તેમાં લખ્યું હતું ધાર્ડે છું. ” સાક્ષીએ કહ્યું.

“ બાચીમાંથી માણેકજી અસલાજીને ધરી મારી તરફ મિ. મેકડર્મટ્ટને આવતો જોયો તે વેળા ત્યાં ૩૦-૪૦ માણસ એકઠું થયું હતું પણ મારી પડોસમાં નહિ. તે વખતે કેટલા વાગ્યા હતા તે નક્કી કહી શકતો નથી પણ પાંચ તો નહિ વાગ્યા હોય. મિ. મેકડર્મટ્ટ પાસે કેઈને નહિ પણ મિ. સ્ટાનફોર્ડને ટાવરપર જોયો હતો. તે માણેકજીને લઈ આવ્યો તે આગાહી બાઈઓપર બળાત્કાર થયાતું, પણ તેમાં મુસલમાનોના હાથ હોયા વિષેનું સાંભળ્યું નહતું, એમ સોગંદપર હું કહી શકું છું. બાઈઓપર

બળાત્કાર થયાનું જાણવા સાથે તે શુભરનાર કોણ હતા તેની ખબર મળી નહતી.”

“ટોળાંમાંથી માણેકજીને પકડતાં મેં મિ. મેકડર્મીટને ઢીઠો નહતો, પણ પ્રથમ તેણે ત્યારે તેને બોચીમાંથી પકડ્યો હતો. મિ. મેકડર્મીટ તેને પાડી મારી પાસેથી જતો હતો ત્યારે મેં પકડી રાખવા સલાહ આપ્યા પછી તેની આંખ અને મોઢા ઉપરથી તેનાં બટન પોચા વગરનાં ખુલ્લા ડગલા, ફાટાં બદિયાન, અને ખરાબ ચપલાં પાટલૂન વિષે તજવીજ કરવા કહ્યું હતું.”

“માણેકજીને પાંચેક મિનિટ સૂધી સવાલ કર્યા તેમાં તેણે ‘પાર્સિ આઈઓને ઉપર લઈ જવું તેને સમજાવવા’ કહ્યું હતું. મિ. મેકડર્મીટ ધ્યાનથી જોતો આ વખતે ઉભો હતો. તે પછી તે તેને રોટન રો તરફ લઈ ગયો.”

“બે ત્રણ મિનિટ પછી મિ. દિનશાહને મેં ઉભેલો જોયો. તેને મેં કહ્યું કે મિ. મેકડર્મીટ એક પાર્સિને પકડ્યો છે જેણે ચોકસ વાતો એકરાર કર્યો છે. આથી તેણે મને મિ. ચીટનીસ વકિલની આફિસનું નામ મુસલમાનોનાં નામ મેળવવા આપી, એક કલાક અગાઉ તેણે પણ તેમને જોયાનું જણાવ્યું હતું.”

“ત્યારે ભેદની કૂચી પાંચ મિનિટમાં તમારી પાસે આવી !” મિ. ફ્રેયરે મરકરી કરી, પૂછ્યું.

“હું કાંઈ જાતે મુસલમાનો વિષે ખબર કાઢવા ગયો નહતો,” સાક્ષીએ એવું મિથ્યા માન લેવા નાપાડી.

“આ મિ. દીનશાહએ કહી વાત મિ. મેકડર્મીટને મેં જણાવી હતી. માણેકજી કાંઈ વધારે બોલવા જતો હતો તેટલામાં તો તેને મિ. મેકડર્મીટ સામે મેદાનમાં લઈ ગયો. તેનાં નામ પૂછતે

પણ પોલિસ તપાસ કરે તેની વચ્ચે પડવું મને ઠીક લાગ્યું નહિ.”

“કર્નલ વિલસન અને મિ. જેલ અહિં આવ્યો હશે પણ સારેછવાળે ચાલી ગયો હતો. મિ. દીનશાહે કહી વાત મિ. મેકડર્મિટને કહી ત્યારે તેણે તેને માણેકજીએ કહ્યાનું જાણવું પણ બાલેબોલ કહ્યા નહિ કારણ તે ઉતાવળે જતો હતો.”

“બીજે દિવસે મેં રાસ્તગોફ્ટાર વાંચ્યું હતું. માણેકજીને પોલિસે છોડી દેવાની ખબર મને કહાચ બીજે દિવસે મળી હોય. કોઈ મુસલમાનોને પકડ્યાનું હું જાણતો નથી. મિ. મેકડર્મિટની સાક્ષી ઉપર ટપકે વાંચી હોય કારણ મને તવરાસ મળતી નથી. માણેકજીએ મને કહી વાતથી કેવળ ઉલટી જ તેણે પોતાની સાક્ષીમાં જાણુઆની મને ખબર નથી.”

“મિ. કોનરાયને આ જ મહિનામાં સ્માલકાઝ કોર્ટમાંથી આવતાં થોડિક વાત જાણુઆથી તેણે મિ. કેર્ગી પાસે જવા સલાહ આપી હતી.”

“તમે તેની તેમ જ મારી પાસે આવતાં શું બીધા?” મિ. ફ્રેયરે પૂછ્યું.

“હું કોઈથી બીતો નથી,” સાક્ષીએ મગરૂરીથી જાણુવ્યું.

“ત્યારે ગઈ કાલે મારી પાસે આવવા ના કેમ પાડી?” મિ. ફ્રેયરે કારણ માંગ્યું.

“તમારી આફિસમાં સાક્ષીઓને દમ ભરાવવામાં આવેછે,” સાક્ષીએ પોતાને મળેલી ખબરને આધારે ખુલાસો કર્યો.

“મારી આફિસમાં સાક્ષીઓને દમ ભરાવવામાં આવેછે?” મિ. ફ્રેયરને માહું લાગ્યાથી ફરીથી તેનો તે જ સવાલ પાછો પૂછ્યો.

“કોરોનરે ‘મારી આફિસ’ શબ્દ લખવા નહિ,” મિ. કેગીએ સૂચના કરી.

“બેશક મિ. કેગીની આફિસ નહિ!” મિ. ફ્રેયરે ટકોરમાં કહ્યું.

“તેમ નહિ, પણ ‘મારી આફિસ’ લખવાથી સાક્ષીની આફિસ’ સમજાય અને વાત તો મિ. ફ્રેયરની આફિસ વિષે છે.” મિ. કેગીએ સ્પષ્ટ ખુલાસો કર્યો.

“હું તો ‘સરકારી વકિલની આફિસ’ લખીશ.” કોરોનરે પોતોનો ધરાદો જણાવી શંકાનું સમાધાન કર્યું.

“મારી આફિસમાં હું પોતે સાક્ષ લખી લઉં છું મિ. જમશેદજી;” મિ. ફ્રેયરે ગંભીરાઈથી સાક્ષીની બૂલ ભાંગવા સમજ પાડી.

“મિ. ફ્રેયર દમ ભરાવે છે એમ માફ કહેવું નથી,” સાક્ષીએ કોરોનર તરફ જોઈ પોતાના બોલવાની મતલબ સમજાવવા માંડી. “મિ. ફ્રેયરની આફિસમાં ચોકસ બાબત તરફથી દમ ભરાવવામાં આવે છે એમ મારા સાંભળવામાં આવ્યું છે અને તે અહિં કહ્યું છે.”

“માણેકજી અસલાજીએ કહી વાત તે જ દિવસે નેશનલ બેંક આગળથી ઘેર જતાં મિ. મહેરવાજી મંચરજી મોદી અને તેના બે મિત્રોને; બીજે દિવસે સવારે છ વાગે રાજબાઈ ટાવર આગળ મેસર્સ ડેવિડ સાસુનના મદદનીસ મિ. જુડાને; સોમવારે બપોરે બાર વાગે મિ. જસ્ટીસ ટેલંગની કોર્ટમાં મિ. ફરામજી વિકાજી બારિસ્ટરને; મંગળવારે રમાલકોઝ કોર્ટમાં ગાડીમાં બેસી સાથે જતાં મિ. લૂધ રસલ બારિસ્ટરને, મેસર્સ

જેમ્સ મેકિનટોસવાળા મિ. કીથને, માર્કસ કંપનીના મિ. વિલિયમ પ્રાક્ટરને, મારી આફ્રિસના મિ. રાઈર્ડસને અને બીજા ઘણાઓને કામકાજ સંબંધી મળતાં જણાવી હતી.” સાક્ષીએ પોતાને જેની જેની સાથે વાત થયેલી તેમાંથી જેનાં નામ યાદ હતાં તેટલાં જણાવી પોતાની સાક્ષ વિષે જે કંઈ શક કોઈના મનમાં હોય તો તે દૂર કરવા સર્વે તજવીજ કરી.

“માણેકજી અસલાજીની આંખ અને ચહેરામાં એવું તે દીકું કે તેને પકડી રાખવા તમે મિ. મેકડર્મટને જણાવ્યું? એક જુરરે ખુલાસો માંગ્યો.

“તે પાનસોપારી આવતો હતો અને તેનો ચહેરો વિકળ હતો, હોઠ લાલ કાળા મહોડાને લીધે ભંચકર દેખાતા હતા, અને તેના ડોળા ખુબી સરખા બહાર નીકળી આવ્યા હતા;” સાક્ષીએ નજરે જોયું બ્યાન કહી સંભળાવ્યું.”

“તેને જોઈ તમે બીધા હતા?” એક બીજા જુરરે ટકોર કરી.

“અંધારામાં મળે તો જરૂર,” સાક્ષીએ અંદજેસતો ઉત્તર આપ્યો. તેનું બદિયાન ફાટ્યું હતું પણ કયી બાબુથી તે કહી શકતો નથી. તેને તે દીવસ પછી ગઈ કાલે હું અહિં આવ્યો ત્યારે જોયો હતો. તેને મેં ગુજરાતીમાં મિ. મેકડર્મટના કહેવાથી નહિ પણ ‘હું તેને આગળું હું’ એમ તેના પૂછવાથી સવાલ કર્યો હતા અને જવાબ પણ ‘ગુજરાતી’ માં જ દીધા હતા. તેનો તરજુમો મિ. મેકડર્મટને કરી સંભળાવ્યો નહતો. આ વાત થઈ ત્યારે ઘણા લોક મારા ધ્યાન પ્રમાણે હતા પણ તેમનાં નામ હું આપી શકતો નથી. તેણે કહી વાત મેં લખી લીધી નહતી. મિ. મેકડર્મટે તે વાત સાંભળી હતી પણ મેં તેને અંગ્રેજીમાં કહી નહતી. તે મને તેમજ મિ. મેકડર્મટને કહેતો

હતો તે વખતે મને લાગ્યું કે મિ. મેકડર્મટ ‘ગુજરાતી’ સમજતો હશે. પણ બોલતાં સાંભળ્યો નથી.”

“ત્યારે તે ગુજરાતી સમજે છે એ કેમ ધાર્યું?” કોરોનરે પૂછ્યું.

“તે પોલિસ અમલદાર છે એ હું ખચપણથી જાણું છું અને એવા જુના અમલદારો ગુજરાતી સમજતા હોવા જ જોઈએ;” સાક્ષીએ અનુમાનથી પોતે બાંધેલો અભિપ્રાય જણાવ્યો.

“હું ટાવર આગળ બીજા-ત્રીજા માળની ખુલ્લી બારીઓ જોતો હોતો હતો. માણેકજીએ આપેલી સાક્ષી હાલ હું કહી શકીશ નહીં. સાક્ષી આપવા મારો વિચાર ગઈ કાલે સાંજે મેં વાત કહેલા ગૃહસ્થોએ મને ‘બહાર પાડવા’ જણાવવાથી થયો હતો.” જુરીની તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“મરનાર બાઈઓ સાથે મને કશું સગપણ નથી;” કોરોનરને સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તમે અહિં શાપરથી આવ્યા?” એક જુરરે જાણવા માહું.

“મિત્રોના દબાણથી,” સાક્ષીએ કહ્યું. “મારી મરજી પણ હતી કારણ મારી ફરજ છે છતાં નવરાસ નહિ હોવાથી અત્રે ચાલતી તપાસ પૂરી થયાં પૂર્વે આવવાનો હતો.” સાક્ષીએ બાંધી રાખેલા વિચારો જણાવ્યા.

“પોલિસને ખબર હતી જ અને તે પ્રમાણે તે તપાસ ચલાવે છે એમ હું માનું છું;” કોરોનરના પૂછવાથી સાક્ષીએ પોતાનું મત ઉચ્ચાર્યું.

“માણેકજીનો ડગલો કાળો, પાઘડી પણ કાળી, અને પગે રેલીપર પહેર્યા હતાં. પાટલૂનપર પ્રથમ પાણી કે તેલના ડાઘ

પડ્યા પછી ધૂળ ચોંટ્યા જેવું નહાઈ દેખાતું હતું.” સાક્ષીએ જુરીની તપાસમાં જણાવી બતાવવામાં આવેલા પાટલૂનમાટે શક દેખાડી કહ્યું કે તે પાટલૂન ઉપર તો ધૂટણ આગળ બરાબર એક ડાઘ હતો.

“ભાણેકજીએ તમને શું કહ્યું હતું?” એક જુરે ફરીથી સાક્ષી પાસે બોલાવા આજું.

“ટાવરના બીજા માળપર હતો ત્યારે બે ખોજા અને ૧૨-નાર બાઈએ વચ્ચે થતી બાઝાબાઝી જોઈ હું માત્ર મૂકાવા ગયો તેમાં માઈ બદિયાન ફાટ્યું. દરવાજાપરના સિપાઈને સમજતી બાઈએને ઉપર જવા દીધી હતી.” સાક્ષીએ થયેલી વાતનો ભાવાર્થ કહી બાલેબાલ કહેવા પોતાને અશક્ત જણાવ્યો. બદિયાન જોઈ ‘જ્યાંથી ફાટેલું જોયું હતું ત્યાંજ ફાટેલું છે’ જણાવ્યું.

“તે ત્યાંથી ફાટેલું છે?” મિ. ફ્રેયરે ગભીરાઈથી પૂછ્યું.

“હું ખેડે તો જમણી બાજુએ આવે;” સાક્ષીએ તપાસી કહ્યું.

“આ ન હોય! કદાચ એ જરીપુરાણવાળા પાસેથી લાવી દેખાડવામાં આવતું હોય!” કોરોનરે ટીકા કરી પૂછ્યું, “તમે તે ક્યાંથી ફાટેલું જોયું હતું?”

“હું કહી શકતો નથી.” સાક્ષીએ પોતાનું અશક્તપણ દેખાડ્યું.

(મિ. મેકડર્મનની ફરી સાક્ષી.)

“બાઈજાની લાસોને ઉંચકાવી આ દિવાનખાનાની પગથી-પર મૂકાવી હતી, ત્યાં મારી આગળ આવી એક જણે કહ્યું ‘આ ટોળામાં એક માણસ છે જે આના સંબંધમાં કોઈક ખબર આ-

પશે,' તે માણસ 'માણેકજી અસલાજી.' તેને પકડવા પહેલાં લોકોમાં બળાકાર કરી ખુન કરવામાં આવ્યાં છે વાત ચાલી હતી. કંપાઉંડમાં ૪૦૦-૫૦૦ લોક ભેળુ થયાથી ઘણો ગોંધાટ થતો જોઈ તેને હું રોટન રોમાં એક ઝાડ નીચે લઈ જઈ સવાલ પૂછ્યા ત્યારે હાઈ કોર્ટમાંથી બોલાવી મંગાવેલો ઈન્સ્પેક્ટર મિ. ઓસ્કો ત્યાં હતો. મિ. જમસેદજી એંટીને મેં ત્યાં જોયો હતો પણ તેણે કે મેં રોટન રોમાં જવા અગાઉ માણેકજીને કશાં પ્રશ્ન પૂછ્યાં નહતાં. ત્યાં ગયા પછી તેના ડગલાનાં બટન પોયલાં હતાં તે કાઢતાં તેનું બદિયાન ફાટેલું જણાયું હતું. છેલ્લા સાક્ષી મિ. જમસેદજીએ મને 'મિ. ચીટનીસની આફિસમાંથી મુસલમાનોનાં નામ મેળવવા' કશું કશું નહતું. માણેકજીને ચોત્રીપર મોકલ્યા પછી કર્નલ વિલસનપર ચીટી લખી હતી પણ છેલ્લા સાક્ષીના હાથપર ટેકવીને નહિ;'' સાક્ષીએ મિ. ફ્રેયરની પ્રથમ તપાસમાં લખાવ્યું.

“ઝાડ નીચે જવા અગાઉ માણેકજી અસલાજી સાથે કશી વાત થઈ નહતી. કમિશનરને ચીટ્ટીમાં 'સાહેબ જલદી આવો, બે પાર્સિ બાઈઓ ટાવરપરથી પડી ગઈ છે, બનાવ શકે ભયો છે' લખ્યું હતું. માણેકજીએ મરનાર બાઈઓને ટાવરની અગાસીની ઉત્તર તરફ અને એક સિપાઈને બગલમાં આટલી સાથે ઉભાં જોયાં હતાં. તે અગાસીપર થોડો વખત થોભી, જલદી ઉતરી પોતાના સોલિસિટરની આફિસમાં જઈ હાઈ કોર્ટમાં થઈ ટાવરપર પાછો આવ્યો હતો. 'બદિયાન છએક અઠવાડિયાપર કુતરાએ છલંગ મારવાથી ફાટ્યું અને ધોળીને ત્યાં ધોવાઈ આવ્યું' જણાવ્યું હતું. ધોવાડવા અગાઉ સિવાડયું નહતું.”

“તેણે કહી વાત મને સંતોષકારક લાગી, અને બદિયાનની

ખીનામાં કશી અન્નયખી લાગી નહિ કારણુ ડગલો ફાટેલો નહતો. ડગલાનાં બટન અંદરનાં કપડાં ફાટ્યાં જોવા છોડ્યા હતાં છતાં મને કશી અન્નયખી લાગી નહિ.”

“હેલ્લા સાક્ષી મિ. જમસેદજી ઐદીને મેં તે સાંજે જોયાનું ધ્યાન નથી અને તેણે જાણાવી ખીના બની નહતી.”

“માણુકજી અસલાજીને પ્રથમ પકડ્યો ત્યારે પ્રથમ સવા ‘તાઈ નામ શું-વંધો શું’ પૂછ્યો હતો. આસપાસ ઉભેલામાંનું કોઈને ‘તેઓ તેને ઓળખતા હતા’ પૂછ્યાનું ધ્યાન નથી. હું ધાઈ છું કે મેં પૂછ્યું નહતું.” મિ. કેગીની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ જાણાવ્યું.

“તેને કોઈ પાર્સિએ પૂછ્યાનું પણ જાણાવ્યું નહતું.” જા. રીના પૂછવાથી જાણાવ્યું. “બદિયાન ફાટ્યાની ખીના તક્કી કરવાની તપાસ કરી હતી.”

“બદિયાન ફાટ્યાની ખીનાના સવાલ કરી વખત જોવાની અગત્ય નથી;” કોરોનરે જુરીના એવા વલણુમાટે ઠીકા કયાં.

“માણુકજીની ઝાડતળે તપાસ સાડાચાર અને પાંચ નમ્બે દસક મિનિટમાં પૂરી કરી તેને ચોકીપર મોકલી આપ્યા તે વેળા મારે ‘બાઈઆપર બળાત્કાર’ થયાના અભિપ્રાય મજબૂત હતો, પણ તે પછીની તપાસથી તેવો રહ્યો નથી.”

“ડાકટરોની તપાસ મેં પૂર્તિ ધારી નહતી અને કોરોનરના ડાકટરે લાસાની તપાસ કયાં બેઠાં બીજે દિવસે રત્નીના ત્રણ વાગે સાક્ષીની તપાસપરથી બળાત્કાર નહિ થયાની ખાત્રી થઈ.”

“બળાત્કાર કરવાની કોશીશની પૂર્વારી માત્ર બળાત્કારનો ભાગ થયલા માણસોના શરીરની તપાસથી જ મળી શકેની?” કોરોનરે અભિપ્રાય માંગ્યો, અને સાક્ષીએ ઉત્તરમાં ‘હા’ પાડી.

“આ પ્રશ્ન કેટલીક પ્રકારે ડાકટરી સંબંધી છે માટે ગમે તો વિચાર કરીને ઉત્તર આપો;” કોરોનરે સાક્ષીને સલાહ આપી ઉતાવળો ઉત્તર આપવાથી સાવચેત કર્યો.

“ત્યારે મારો આગલો ઉત્તર છેકી નાંખો;” સાક્ષીએ પોતાની ભૂલ ભેદ અર્જ કરી. મેં આ બાબતમાં તપાસ કરી તેમાં ‘બૂમ કે ચિચિયારી’ સંભાળાઈ નહતી તે, અને મારા ‘જતી અવલોકનથી’ મને લાગ્યું કે મરનારોપર ‘બળાત્કાર થયો નહતો.’ તેથી મેં વધારે તપાસ કરવી પડતી મૂકી.

“સ્ત્રી જતપર બળાત્કાર થયો છે કે નહિ તે નક્કી કરવા ઘણી સરસ કળાવાળો તપાસ કરનાર હોવો જોઈએ; જેમ જાણુવા છતાં પાછલી રાતના ત્રણ વાગે મત બાંધી દીધું?” કોરોનરે અન્તયળી દેખાડી ગુંચવણ ભર્યો પ્રશ્ન પૂછી અભિપ્રાય માગ્યો.

“બળાત્કાર થયો છે કે નહિ તે વિષે બેડ ડાકટરો ખાત્રી આપી શક્યા, તેમ મેં લાસોને જોઈ તો તેમના શરીરના ભાગોમાંથી લોહી નિકળવાની કે કશી નીશાની ન જાણુવાથી આસપાસની બીના બાનમાં લઈ નક્કી અભિપ્રાયપર આવ્યો હતો.” સાક્ષીએ બાંધેલા અભિપ્રાયનો સવિસ્તર જીવાસો કર્યો.

“સાક્ષી ડાકટરી જ્ઞાન દેખાડી તકરાર ચલાવશે તો લંબાણુથી તપાસ કરવી પડશે;” કોરોનરે થાકી પોતાના મનની વાત જાણવી.

“મેં તો માત્ર જતી અનુભવપરથી અભિપ્રાય બાંધ્યો હતો.” સાક્ષીએ પણ આખરે તકરાર ન લંબાવતાં એકરાર કર્યો.

“તમારી હુશિયારી અને ચંચળાઈ માટે મને શક નથી, પણ પોલિસ તેનો ખોટો માંગે ઉપયોગ કરે છે,” કોરોનરે વખાણુ કરી અફસોસ કર્યો. “આવી વેળા પોતાની જ ચંચળાઈ અને ચલાકીપર આધાર રાખી કામ લેતાં ખરી બીના કેવી પ્ર-

કારે ઉલટાઈ નયછે; વળી બળાત્કારની કોશિસ થયાની પરિક્ષા કરવાને તેઓની હુશિયારી સંપૂર્ણ ગણાય કે કેમ એ વિચારવાની વાત છે.”

“મિ. જમશેદજી એંટીએ કહેલી વાત સાચી છે કે કેમ તે માણેકજી અસલાજીને બોલાવી પૂછવું;” જુરીના પ્રમુખે સચવા કરી.

“એક માણસને અપરાધી ઠરાવવા સરખાં પ્રશ્નો પૂછી તેના ઉત્તરો દેવાની તેને ફરજ પડે એ કાયદા વિરૂદ્ધ છે.” કોરોનરે સમજાવ્યો.

પ્રકરણ—૩૬ મું.

કોરોનરની તપાસ—૧૯ મે દિવસ.

(૬૪ મિ. દીનશાહ સોરાબજી બીસ્કીટવાળાની સાક્ષી.)

આ દિવસનું કામ શરૂ કરતાં જ રાસ્તગોફતારના રિપોર્ટર મિ. ધનજીશા જીવાજી ઘોંડીએ કોરોનરને આ બનાવના સંબંધમાં સાક્ષી આપવા જણાવ્યાથી તેમણે સરકારી વકિલને વિચાર લઈ મિ. ઘોંડીને સરકારી વકિલપાસ જવા જણાવ્યું. સરકારી વકિલે ‘શા સંબંધમાં સાક્ષી આપશે’ પૂછવાથી તેણે મિ. મેકડર્મન્ટ, મિ. જમશેદજી એંટી અને માણેકજી વચ્ચે થતી વાત નેઘ પણ ન સાંભળ્યા વિષેનું કહ્યું. આથી સરકારી વકિલે એવી સાક્ષી લેવા ના પાડ્યા પછી કામ આગળ ચાલ્યું.

“મેડા સ્ટ્રીટ-મોહાલામાં અંગ્રેજી મિઠાઈની મારી દુકાન છે અને કોટમાં બજારગેટમાં રહે છે. બે પાર્સિ બાઈ ટાવરપરથી

મહીનાપરને એક શનિવારે પડ્યાની યાદ છે પણ તારીખ સાંભરતી નથી.” કોરોનરની પ્રથમ તપાસમાં સાક્ષીએ લખાવ્યું.

“બાઈઓ પડ્યા પછી હું ટાવરના કંપાઉન્ડમાં આવ્યો હતો. મિ. જમસેદજી એંટીને હું ઓળખું છું.”

“તમે તેની સાક્ષી વાંચી હશે; તમે શું જોયું હતું તે કહો;” મિ. ફ્રેયરે ચપળાઈથી ઉલટ તપાસ ચલાવી.

“ત્રણ અને ચાર વાગ્યાની વચ્ચે હું આવ્યો ત્યારે મિ. એંટીને જોઈ પૂછતાં તેમણે ‘પોલિસે એક માણસને પકડ્યો છે’ જણાવ્યું, માણેકજી અસલાજીને મિ. મેકડર્મટ્ટે પકડ્યો જોઈ ‘હું એને ઓળખું છું’ કહ્યાથી ‘એને કેમ ઓળખ્યો’ પૂછ્યું. મેં કહ્યું એને બે ત્રણ ખોજાઓ સાથે મિ. ચીટીનીસની આગ્રી-સમાં જતાં જોઈ છું, માટે તેનાં નામ ત્યાંથી મળી શકશે.”

“આ વેળાએ મિ. એંટી મારી પાસે ઉભા હતા. તેમને એ વાત જણાવવા માટે હું ખાત્રી પૂર્વક નથી કેહેતો પણ મિ. મેકડર્મટ્ટને કહી હતી અને તે સાચી વાત છે. માણેકજીને મારી દુકાન આગળથી જતાં આવતાં જોતો તેથી તેને નજરે ઓળખું છું પણ તેની સાથે વાત કરી નથી.”

“તેને તા. ૨૫ મી એપ્રિલ અગાઉ છેલ્લો ક્યારે જોયાની યાદ નથી પણ છેલ્લી વખત એક મહિના ઉપર દીઠો હશે. મિ. ચીટીનીસની આફિસ ગયા દિસેમ્બરમાં મારી પાડોસમાં આવ્યા પછી પંદરેક દિવસ ગયા બાદ ખોજાઓ સાથે ત્યાં આવતો જતો ૧૦-૧૫ વખત જોયો હશે. આફિસનો દાદર મારી દુકાનની પાછલી બારીમાંથી દેખાય છે.”

“તેઓ વારંવાર જતા આવતા નજર પડવા સિવાય એક

રાત્રે આઠ વાગે એને અને એની માને બે ખોળાઓ સાથે ઉભા રહી વાત કરતાં એની માને રડતી જોઈ હું મારી દુકાનમાં ચાલી ગયો હતો, એ વગર તેમને ધ્યાનમાં રાખવાનું બીજું કારણ નથી.”

“બેમાંનો એક જાણે અને બીજો જરા પાતળો, બેઉ અગ્રોડ વયના, બેઉને દાઢી, એક મારાથી જરા ઉંચો અને બીજો મારા જેવો હતો. તેમનાં નામની મને ખબર નથી પણ તેમને જોઈ તો ઝોળખું ખરો.” મિ. ફ્રેયરની ઉલટ તપાસમાં સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“તેઓ કોઈ વખત મારી દુકાનમાં આવ્યા નથી, માણેકજી અને ખોળાઓને કોઈવાર દુકાનના આરણમાંથી અને કોઈવાર પાછળી બારીએથી જતાં આવતાં જોતો હતો. તેમની સાથે વાત કરતી રડતી સ્ત્રીનું મહોં માણેકજી સાથે મળતું આવવા સાથે તે ખુટી હતી તેથી તેની ‘જહેન’ નહિ પણ ‘મા’ જાણી હતી. તેને બીજી વેળા જોઈ ત્યારે પણ મને એમ જ લાગ્યું હતું.”

“એ વિષે છેલ્લા સાક્ષી મિ. એંટી કે કોઈ બીજાને ખબર કરી હશે પણ ચોકસ યાદ નથી. તે મારો મિત્ર નથી. કોરોનરનો સમન મળવાથી સાક્ષી આપવા આવ્યો હતું, તેમ નહિ ને કોઈ બોલાવતે તો આવતે.”

“મિ. મેકડર્મટ સાથે મિ. એંટીને વાત કરતાં સાંભળ્યો નહતો પણ મિ. મેકડર્મટને પાસે ઉભેલા પોલિસ સિપાઇના હાથમાંથી પેનસીલ અને કાગળનો કડકો લઈ મિ. એંટીના હાથપર મૂકા કાંઈ લખતાં જોયો તે વેળા હું પાસે ઉભો હતો પણ મિ. એંટીના હાથમાં શું હતું તેનું ધ્યાન નથી.”

“હું કંપાઈડમાં હતો ત્યારે માણેકજીને ખુલાસો કરતાં સાંભળ્યો ન હતો મિ. મેકડર્મટ ચીકી લખતો હતો ત્યારે તે ત્યાં ન હતો, તેથી તે આગળથી જ ગયો હશે એમ હું ધારૂં છું, પણ ક્યાં ગયો તેની ખબર નથી.” જુરીના પૂછવાથી સાક્ષીએ જણાવ્યું.

“મેસર્સ માર્કસ કંપનીના મિ. પ્રેકટર અને મે. સિ. કોન-રાય અને બ્રાઉન સોલિસિટરવાળા મિ. રોબર્ટ, મિ. એંટી અને મેકડર્મટ વચ્ચે થયેલી વાત તેમને મિ. એંટીએ કહ્યા વિષેની સાક્ષી આપવા આવ્યા છે તે લે શું?” કોરોનરે જુરીનો અભિપ્રાય જાણવા ચાહ્યું.

“કાંઈ અગત્ય હવે રહી નથી.” જુરીએ પોતાનો મત આપ્યો.

આ પછી એક જુવાન પાર્સિ મિ. ફરામજી હોરમસજીએ સાક્ષી આપવાની ઇચ્છા દર્શાવ્યાથી સરકારી વકિલ મિ. ફ્રેયરે તે જાણી લઈ જણાવ્યું કે આ સાક્ષી મેકડર્મટ અને માણેકજી સાથે એક પાર્સિને તાતો થઈ સાંભળ્યાનું પણ તે પાર્સિને આજ-ખવા અશક્ત જણાવે છે.

“વર્તમાન પત્રોમાં હું સાંવતવાડી નાસી ગયાનું છપાયાથી તે ખોટી ખબરને ખોટી પાડવા નુકશાન ખમી અહિં આવ્યો છું અને સાક્ષી આપવા તૈયાર છું” મેસર્સ ચીટનીસ, મોતીલાલ અને માળવી વકિલોના કલાર્ક મિ. ભાવડેકરે કોરોનર સામે આવી અર્જ કરી.

“અહિં હાજર થવાથી તમે નાસી નથી ગયા એ સિદ્ધ થયું, હવે તમારે એવી ખોટી ખબરે ખીવાનું કારણ નથી અને

તમારી સાક્ષીની અગત્ય નથી, ” મિ. ફ્રેયરે દીવાસો આપી કોરોનર તરફ તેમના વિચાર માટે જોયું.

“ હું પણ એમ જ ધારું છું ” કોરોનરે ટેકો આપ્યો.

પ્રકરણ ૩૭ મું.

કોરોનરનું ભાષણ.

જુરીના ગૃહસ્થો.

તમારી સામે ચાલેલી તપાસમાં હવે સાક્ષીઓ લેવાનું કામ પૂરું થયું છે, અને તે વિષે* હેવરનો ચૂકાદો આપવાનો સમય આવી પહોંચ્યો છે, પણ તમો તેમ કરો તે પહેલાં સાક્ષીઓએ તપાસમાં જણાવેલી વિગતોનો સાર જણાવવાનું હું યોગ્ય સમજું છું.

લાસો કેવી અને ક્યાંથી મળી?

આ સવાલ પ્રથમ તપાસવાનો છે, તે યુનિવર્સિટીના પુસ્તકખાનાની ઉત્તરે ટાવરના ઝરૂખા નીચેથી મળી આવ્યાનું સમજાય છે.

એ બાનુંઓમાંની એકના તો ઉપરથી પડતાં જ પ્રાણુ નીકળી ગયા અને બીજામાં ઝાંખો જીવરૂપ દીવો ઝંપાતો હતો જેને ‘જીવ છે-જીવ છે’ એવી આશા જોનારાઓને જોતાં બંધાઈ હતી તે થોડી વેળામાં નીરાશ થઈ પડી; મતલબ કે તે પણ મર્યું પામી.

તેઓ કેવા પ્રકારે પડી?

એ બીના સાબિત કરવા, સંપૂર્ણ અને સંતોષકારક સાક્ષી પડી નથી, માટે કેમ અને કેવે પ્રકારે પડી શકે તે અનુમાન અને તર્કથી જ નક્કી કરી શકાય તેથી.

(૨૬૫)

૧ તેઓ અકસ્માત પડી કે કેમ ?

૨ આપઘાતને ધરાદે રાજી ખુશીથી પડી કે કેમ ?

૩ કેમ બીજાઓએ નાખી દીધી કે કેમ ?

૪ થતા બળાત્કારમાંથી છૂટવા પડી કે કેમ ?

આ ચાર બાબતો નક્કી થયે સઘળો ભેદ ખુલ્લો થશે મારે તે ઉપર તમે ધ્યાન આપશો.

મર્ણનું મૂળ કારણ શું ?

આ સંબંધી ડોરોનરના સંનિયન—ડાક્ટરે જણાવ્યું છે કે ઘણી મ્હોટી ઉંચાઈથી ભોંયપર પડે શરીરે થયેલી ઇજાથી મર્ણ થયાં હતાં.” આ અભિપ્રાય સાચે જ તમે મળતા થતા હો તો તે પ્રમાણે કહી દેવા તમે સ્વતંત્ર છો. પણ તે ખેલ્યાં ઉપર જગ્યાવી ચારનાંની ખેલવી આવત.

તેઓ અકસ્માત પડી કે કેમ ?

એવિષે પ્રથમ વિચાર કરો. જે અગાસી પરથી પડી ગઇ ધારીએ તો અકસ્માતનો અભિપ્રાય આપી શકાય નહિ; માત્ર તેઓ પાળપર બેઠી હોય તો જ તે સંભવે. પાળ તમે જેઠ તે ખેલો છો તેપરથી સમતોડ ખોવાયાથી પડી જવાનું માની શકાતું નથી. ભીંત ૪૫ ઇંચ ઉંચી હોવાથી તેપરથી ઉથલાઈ પડવાનું પણ તેટલું જ અશક્ય છે. હવે જે ‘અકસ્માત’ અભિપ્રાય નક્કી માનવા જેવી સંપૂર્ણ સાક્ષી નથી એમ હોય તો ‘બનવા યોગ્ય અને નહિ બનવા યોગ્ય’ કારણો મનમાંથી કાઢી નાંખવાં. પછી

આપઘાતને ધરાદે રાજીખુશીથી પડી કે કેમ?

એ આખત ઉપર લક્ષ દોડાવતાં પ્રથમ મરનારે જીવવાની આશાનો ત્યાગ કરી પોતાના પ્રાણનો નાશ કરવા ટાવરપરથી પડતું નાખ્યું કે નહિ? તે તપાસવા માટે તેમના સંસારી સંયોગો કેવા હતા (?) તે જોવું જોઈએ. સાક્ષીપરથી તેના સંબંધી એમ કહેવાયું છે કે તેઓ આખરદાર કુટુંબનાં હોઈ, કુટુંબનાં બીજા માણસોની માફક એક સરખું સુખ ભોગવતાં, તેમની સાથે પણ એક સરખી વર્તણૂક કુટુંબના બીજા માણસો જેવી રાખવામાં આવતી હતી. એ ઉપર એક સરખો જ અંકુશ-કાયુ રખાતો હતો. સંસાર-સુખ? બીલકુલ ન ભોગવ્યાથી તેઓ રાત્ર નામની જ સ્ત્રીઓની સ્થિતિએ ખડોચી હતી. પોતાના પતીઓ અભ્યાસ પૂરો કરે ત્યાંસુધી સંસાર સુખ નહિ લેવાને તેઓએ નિશ્ચય કર્યો હતો. એક મજબૂત આંધાની વીર શર્માની અને બીજી સોળ વર્ષની પતની બાળા હતી. એ જ આ બે વચ્ચે અંતર હતો. મોટી ડાઘ વર્ષ પર હિન્દિસ્તાના રોજ પીડાયેલી પણ બીજી શરીરે સુખી હતી. તેમની સર્વે અગત્યો પૂરી પાડવામાં આવતી હતી; તેમ બહાર ફરવા જવાને સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપવામાં આવી હતી.

આ સર્વે બીનાઓ ઉપરથી ‘જીવ જાળવવા કે નાશ કરવાની આશા રાખતાં તેમને ધારવાં? આપરથી જીવનો નાશ કરવાનાં કશાં કારણો જાણાતાં નથી. હવે મરનારોને ટાવર પરથી પડતાં

નજરે જોનારાઓ શું કહેછે?

તે તપાસીએ. આ આખતમાં છ સાક્ષીમાં બે બાગમાં

રમતા નિશાળિયાઓ; ત્રીજે દોર ચરાવતો ગવળી; ચોથો રજિ-
સ્ટ્રારની આફિસનો સિપાઈ; પાંચમો અખદુલ કાદર અને છઠ્ઠો
ફરામરોજ ડાસાભાઈ છે. એમાંથી કોઈ પણ મરનારના શ-
રીરો ઈમારત સાથે અફળાતાં જોવાનું કહેતા નથી. એ પછી

પડવાની નક્કી વેળા કયી ?

તે જોઈએ. ‘ત્રણ સાડાત્રણ’ ની વચ્ચેની વેળાએ મરનારો
ઠાવર આગળ ગયેનો વખત કેટલાક સાક્ષીઓએ જણાવ્યો છે
પણ કોઈએ પોતાના ઘડિયાળને આધારે જણાવ્યો નથી, પરંતુ
એકે મરનારોને ‘ત્રણ’ પછી થોડિક મિનિટે હાઈકોર્ટ આગ-
ળથી જતાં જોયાનું અને ‘પોણાચાર’ પડવાની ખબર પડ્યાનું;
તેમ બાબુ સરતચંદ્રે ‘ત્રણ ને બત્રિશ મિનિટે’ પુસ્તકખાના
આગળ આવવાનું અને ઘડિયાળના ઓરડામાં આવ્યો ત્યારે
‘પોણાચાર’ વાગ્યાનું, તેમજ તે વેળાએ બાઈઓને અગાસીપર
નહિ જોયાનું, ‘ચાર’ વાગે પોલિસ ઉપર ચઢી જવાનું જણાવ્યું
છે તો એ ઉપરથી ‘સાડાત્રણ અને પોણાચાર’ ની વચ્ચે પડ્યા
ની ‘નક્કી વેળા’ ગણી શકાય. હવે તેઓ એક પછી એક
પડવામાં

વેળાનો અંતર કેટલો ?

તે નક્કી કરવાની અગત્ય છે. એ અંતર ઘણો જ ટુંકો
હતો, તેથી તે નક્કી કરવાને અનુમાન અને તર્કનો ઉપયોગ કર-
વાથી તે નક્કી થઈ શકશે.

માણેકજીની વર્તણૂક કેવી હતી ?

તે તપાસિયે. એનું નામ ઘણીકવાર સાક્ષીઓને મ્હોડે સાં-
ભળ્યું છે, વળી મરનારોની પૂઠે પૂઠે ચાલી અસહ્યતાના શબ્દો

બોલવાથી તેઓએ એની તરફ ફરી જોયું હતું. તેમની પૂઠે ઠેક ટાવરપર જઈ કેટલીક મિનિટ રહ્યો હતો, તે આત્મારામ હવા-લદાર, ભગવાનદાસ દલાલ, એકાઉન્ટન્ટ જનરલની આફિસનો સિપાઈ દોલત, અને હીરૂ લક્ષ્મણની સાક્ષીપરથી સમજાય છે, વળી ખુદ એની પોતાની જ સાક્ષીથી પણ ટેકો મળે છે. એ ટાવરપરથી નીચે ક્યારે ઉતર્યો તે તપાસ્યા અગાઉ

માણેકજી ટાવરપર હતો ?

દોલત સિપાઈના પરોળા સાથે ઉપર જતાં હીરાજી ગંગુ-એ જોયો પણ નીચે આવેલો દીઠો નહતો એમ તે કહે છે. તે બાબુને મોકલવા બારણું ઉઘાડી એમનું એમ મૂકી પાણી પીવા ગયો હતો અને બાઈઓના પડવાના અગાઉ ત્યાં આગળ આવ્યો નહતો, આથી બાઈઓ પડી ત્યારે બારણું ઉઘાડું જ પડી રહ્યું હતું. વળી જે વખતે તે ટાવરપર હતો તે વખતનાં બાર તેર માણસોમાંથી એક જ સાક્ષી નીચે ઉતરતાં જોયાની જાણ પડે છે, પણ એ સાક્ષીની ખેડેલાં તો દોલત સિપાઈ ઉપર ગયો હતો. આ આખતમાં.

માણેકજી અસલાજી પોતે શું કહે છે ?

“હું નીચે ઉતર્યો ત્યારે બારણું બંધ હતું, વળી એક માણસને તે ઉઘાડવા સારૂ ઠોકતાં જોયો તે મરાઠા જેવો હતો પણ તેણે પાઘડી-ડગલો પહેર્યો હતાં કે નહિ તે ધ્યાનમાં નથી. તેના ઠોકવાથી કોઈએ ઉત્તર નહિ આવ્યો ત્યાર પછી મારા ઠોકવાથી હમાલ હીરૂ ગંગાજીએ ઉઘાડ્યો, અમે બેઉ જહાર નિકળ્યા અને હું મારા વકિલની આફિસમાં ગયો.” હવે આ માણેકજીની સાથવાળા માણસે પાઘડી-ડગલો પહેર્યો હતાં કે નહિ તેની, તેના ટાવરપર ગયા આગ્રાની, અથવા તેને જહાર કાઢવાની કશી

સાક્ષી પડી નથી. યુનિવર્સિટીનો હવાલદાર એવા કોઈને ઉપર લઈ જવાનો ઇનકાર કરેછે અને ટાવરનાં બારણાંની ચોક્કી રાખનાર હીરૂ ગંગાજી એવી બીના બન્યા વિષે બોલતો નથી, અહિંથી નિકળી પાધરો પોતાના વકિલની આફિસમાં જઈ ત્યાં

કલાર્કની મુલાકાત ક્યારે લીધી ?

નાનાભાઈ બાલાજી સાડાત્રણ અને પોણાચતુર્થની વચ્ચે તેને પોતાની આફિસમાં જોવાનું જણાવે તે વિષેની નોંધ પાંચ-સાડાપાંચ વાગે અટકળે નોંધવાનું કબૂલે છે માટે આ બાબતમાં એની સાક્ષીપર કેટલો આધાર રાખવો તે જુરીનું કામ છે.

ત્યારે તે ક્યાં હતો ?

ટાવરપર હતો કે નહિ ? તે નક્કી કરવાને વકિલનો કલાર્ક નક્કી વખત કહી શકતો નથી. ત્યારે બીજી સાક્ષીઓ સાથે આ કલાર્કનું કહેવું પણ ધ્યાન રાખી નક્કી કરવાને જુરીને બની શકે એમ છે.

બળાત્કાર થયો કે કેમ ?

એનો વિચાર કરવા ડાક્ટરોની સાક્ષીઓ તરફ વળવું પડશે. તેમાં ડા. સીડની સ્મીથે જે બાઈબીયાની લાસો ઉપર જોયલા ધા અને નીશાનીઓ ઘણી મ્હોટી ઉંચાઈથી પડવાથી થઈ જાણાવી, તેમનાં મણ્ઠો પણ તેથી થયાંનો અભિપ્રાય આપ્યો છે જેને કોઈ વાંધાભર્યો જાણતું નથી. પણ બીજા ડાક્ટર-સાક્ષીઓના જણાવ્યા પ્રમાણે

નખોર્યાં શાથી પડ્યાં ?

તે ધ્યાનપર લઈએ તો તેઓ ભોંયપર પડવાથી નહિ પણ

તેમનાપર બળાત્કાર કરવાની તજવીજ કરતાં હાથના નખથી થયાનું કહે છે. પીરોજબાઇના જમણા કાતરાપરની નીશાની નખોચીની નહિ હોવા વિષે ડા. સ્મીથે કશું નક્કી કહી શકતો નથી. પણ તેવી નીશાનીઓ બળાત્કાર કરવા જતાં થઈ શકવાનું જણાવી તે નખોચી હતાં કે નહિ તે કહી શકતો નથી. વળી તે એક બારી રાખી જણાવે છે કે તેણે જોયલાં જખમો તેના મત પ્રમાણે માણસ જાતના હાથનાં નખથી પડે એવાં નહોતાં, તો મરનારીઓ

કેવા સંજોગમાં પડી ?

આ તપાસવું જોઈએ. બચુબાઈનું શરીર ટાવરસાથે જાય તો તેના કોઈ ભાગ સાથે અફળાયું હોય તો તેના શરીરપરના ઘા-જખમો તેથી થયા હોવા જોઈએ. છાતીના ડાબા ભાગપરની નીશાનીઓનું થવું, પહેરેલી પેટીના બટનનોનું મરડાઈ જવું, બટન ધોવાના છિદ્રોનું ફાટી જવું; જમણી જંથપરના ઘા-સરકા, અને ઇજરમાં પડેલા ચીરો ભોંયપર પછડાયાથી થયાનો ડાક્ટર સ્મીથે અભિપ્રાય આપ્યો છે. પણ ટાવરના કોઈ ભાગ સાથે એવી રીતે અથડાયાની માત્ર કે તેમ જોયાનીએ નહિ પણ ઉલટી કશા સાથે અથડાતી જોવામાં નહિ આવ્યાની સાક્ષી પડી છે. ત્યારે ટાવર સાથે અથડાયાની ઘીના મનમાંથી કાઢીનાંખી, તે કશા સાથે અથડી નથી એવી સાક્ષીઓપર લક્ષ રાખવું. બળાત્કાર કરવાની કોશિસ કરવાં છતાં બાઈઓનું

શિયળ કેમ સચવાયું ?

તે ડાક્ટરો નાદરશાહ અને દિવેચાએ આપેલી વિગતોને ડાક્ટર સ્મીથની સાક્ષીથી મળેલા ટેકાથી સિદ્ધ થઈ શકે છે. મરનારોના શરીર પરના જૂદા જૂદા ભાગોપર પડેલી નીશાની,

ધસરકા, અને, જખમો બળાત્કારની કોશિસ વગર બીજા કશાથી ન અર્થશકવાનું અને લોંબપર પડ્યાં પેહેલાનું જળુાવી ડા. નાદરશાહ હજી પણ બળાત્કાર થયાનો અભિપ્રાય ધરાવે છે. ખીરોજખાઇની છાતીની ડાબી તરફ પડેલી નીશાનીઓ, પેટીનાં બટનો તે બાબુએ સરી આવ્યાથી પડ્યાની સાક્ષીઓ ખેરેલાં કપડાંની સ્થિતિ નક્કી કર્યાવગર છાતીપરની નીશાનીઓ જોવા ખસેડવામાં આવ્યાથી રદ ગઈ છે. તેમ ડા. સ્મીથે જખમો બંડાં અને દૂર દૂર હોવાથી નખથી ન પડ્યાનું જણાવ્યું છે.

ડા. દિવેચા તે નીશાનીઓ નખોચીની, અને બંધપરના ચોદ-પંદર ધસરકા પણ નખથી થયાનું કહ્યું છે.

ડા. નાદરશાહ તેમાંનાં કેટલાંક જમણે હાથે, બંધે અને છાતીએ થાનની કોરમાં નખથી થયાનું જણાવે છે.

ડા. ભરૂચા એક ઈંચના આડમા ભાગથી અર્ધા ઈંચ જેટલા પ્લોગા અને ત્રણથી પાંચ ઈંચ જેટલા લાંબા ધસરકા નખથી થયાનું કહે છે, પણ ડા. સ્મીથે તેની સામે આ નીશાનીઓ તપાસી ત્યારે નખથી નહિ થયાનું જણાવ્યું હતું. તેમણે તે જૂદા આકારના, તેમાં કેટલાક વાંકદાર અને કેટલાક સિધા જૂદી જૂદી લંબાઈ પ્લોગાઇના જણાવ્યા છે.

ડા. ઘાસવાળાએ ખીરોજખાઇના કાત્રાપરના ધસરકા જોઈ અન્યથા પામી, તે ત્રણ ચાર ઈંચ જેટલા લાંબા, નહિ ગણેલા, પણ કેટલાક વાંકદાર અને કેટલાક સિધા, તેમાં રેતી કે ધૂળ નહિ જંતવામાં આવેલા જણાવી; યાવરના કોઈ પણ ભાગ સાથ અથડાય તો બંધ-થાપાનું હાડકું ભાંગી જવાનું અને જોખમાયલા ભાગો બચાવ ભરી જગાએ આવેલા હોવાથી લોંબપર પડે તો પણ ન જોખમાઈ શકવાનો અભિપ્રાય આપ્યો છે.

૬૧. સીડની રમીથ, બચુબાઈની ડાળી છાતી, જમણી ભંધ અને પીરોજબાઈના જમણા કાત્રાપરના ઘસરકા એક જ પ્રકારના હોઈ, તેવા બળાત્કાર થતી વેળાએ જ થવાનો સંભવ માનવા છતાં, તે ટાવરપરથી પડવાથી જ થયાનું; અને તે ઘસરકા એટલા ઉંડા અને એટલા છૂટા છૂટા હતા કે તે માણસ જાતના હાથના નખ વડે પડી નહિ શકવાનું પણ બટનથી થયાનું જણાવે છે. પણ બટન ડાળી બાબુએ કેવી રીતે આવી ખડો-ચ્યાની ભુરી આગળ સાક્ષીની ગેરહાજરીથી યોગ્ય શક તે બીનાપર જઈ શકે છે. તે બચુબાઈની જમણી ભંધપરના ઘસરકા પડવાથી થયાનો પણ બીજાઓ નખથી જ થયાનો અભિપ્રાય આપે છે. વળી ભંધપરનો પોશાક એવો નથી કે તેથી એમ બનવાનો સંભવ સમજાઈ શકે. પીરોજબાઈના કાત્રાપરના ઘસરકા વિષે પણ એમ જ કહી શકાય. તેનું ધ્યાન લાસો તપાસતી વેળાએ પણ આ ઘસરકા તરફ ખેંચવામાં આવ્યું હતું ત્યારે પણ તેણે એવોજ મત દર્શાવ્યો હતો.

ભુરીએ શું જોયું?

તેણે પણ મરનાર બાઈની લાસો પરના પડેલા ઘસરકા પાતાની આંખે જોયા છે અને તેથી તે જ નખથી થયા હોય એમ માને અથવા ભોંયપર પડવાથી થયાનું માને તો તે પ્રમાણે મત બાંધવાનો હક્ક ધરાવવા સાથે સાક્ષીઓના કહેવાનું પણ તોલ કરવું. મરનાર બાઈએને પોતાની નજરે નજર જોનારા નવ સાક્ષીમાંના એકે પણ ટાવરના કોઈપણ ભાગ સાથે બેઠને કે બેમાંની એકને પણ અથડાયાનું જોયાનું કહ્યું નથી. ત્યારે શું મરનાર બાઈઓના

કપડાં ફાટે એવાં હતાં ?

તેને માટે પટેલી સાક્ષીપરથી પૂર્વેર થાયછે કે તેઓ એક-સરખાં નવાં કપડાં ખેરી ટાવરપર ગયાં હતાં, તેમ તે ફાટેલાં એ નહતાં પણ લાસો તપાસી ત્યારે તે તેવાં જણાયાં હતાં. તે સઘળાં સારાં હુમાસનાં અને જલદીથી ન ફાટી શકે એવાં હતાં. ડાકટર સ્મીથ ઈન્તરમાં પટેલા ચીરા કાઢીથી પડ્યાનું જણાવે છે પણ પીરોજખાનની ઈન્તરપરનો આડો કુભો ચીરો પડ્યાં ખેલાં સાક્ષીઓએ નેતાનું જણાવ્યું છે.

બાઈઓ ક્યાંથી પડી ?

ટાવરની અગાસીપરથી કે કોઈ બીજા ભાગમાંથી ? એ વિષે પાર્સિ બાગડોની સાક્ષી એક સરખી પડી છે તેપરથી બાઈઓ ટાવરના બીજા કોઈ ભાગમાંથી નહિ પણ અગાસીપરથી પડ્યાનું નક્કી થઈ શકે છે. પણ અચ્યુબાઈનો

ચસ્મે બાથાબાંધણું અને કસ્તી ક્યાં ગઈ ?

ચસ્મે તો જાણે ફાટી એક જગોએ મૂકી દેવાય પણ માથા-બાંધણું અને કસ્તી સરખી ધર્મસંબંધી દરજિયત વસ્તુઓ રાત્ર દિવસ નિરંતર—સઘળો વખત અંગપર જ રાખવામાં આવે છે અને તે વિના પાર્સિ સ્ત્રીઓ એક ડગલું ઢાલી ચાલી શકે નહિ તે બીજાં કપડાં સાથે મળી શકી નથી.

ચિચિયારી કેમ ન સંભળાઈ ?

એ વિષે ટાવરપર જઈ આવેલા સાક્ષીઓએ ટાવરની અગાસીપર કે કોઈ બીજા ભાગની અંદર કે બહાર સાંભળ્યાનું કહેતા નથી પણ મરનાર બાઈઓપર, બળાકાર થયો કે ન થયો તે સંબંધમાં ‘ચિચિયારી સંભાળાયા કે ન સંભાળાયા’ નું કશું વજન કે કિંમત પડી શકતી નથી.

પાર્સિ બાળકોની સાક્ષી કેવી છે ?

તે સંભવિત છે કે અસંભવિત તે વિચારવાનું કામ તમારું છે. બાઈઓના પડવાના સંબંધમાં વિગતવાર જણાવતાં બાળકોની લંબાણુ સાક્ષીમાં કોઈ કોઈ જગાએ ફરક પડ્યો છે, છતાં મુખ્ય વિગતમાં તો મળતાં જ છે. તેઓ કેટલીક વિગતો આપવામાં એક બીજાને ટેકો આપે છે અને કેટલીકમાં ખોટા પાડે છે પણ તમારે તો બાઈઓ ક્યારે ટાવરપર આવી અને પછી તેપર વધારે ધ્યાન આપવાનું છે.

તેઓ ટાવરપર ખરેખર હતાં ?

એક પાર્સિ છોકરો તથા છોકરી જ્ઞેયાનું એકાઉન્ટ જનરલની આફિસના સિપાઈએ, પણ પાર્સિ છોકરાને ટાવરપર મોકલ્યાનું મિ. લોંડના માણસે અને પાર્સિ બાળકોને નીચે ઉતરતાં ૩-૩૨ અને ૩-૪૫ મિનિટ વચ્ચે બાળુએ ઉપર ચઢતાં બીજા માળે મળ્યાનું જણાવે છે. એમાં એકે એ છોકરાં એકે પણ છોકરાં અને એકે મોઢમ છોકરાં જ્ઞેયાનું નક્કી થાય છે. સંખ્યામાં ફરક છે પણ પાર્સિ બાળકો હતાં અને તે બીજાં કોઈ નહિ પણ અહિં સાક્ષી આપી ગયલાંવિષે જ તેઓ જણાવે છે.

માણુકજી ટાવરપર ક્યારે હતો ?

બાઈઓ ટાવરપર હતી ત્યારે તેને ઘડિયાળના આરડા આગળ ફૂંચી લઈ ટાવરપર આવતાં આત્મારામ હવાલદારે મળ્યાનું; દાદરના દરવાજા આગળ ઉભો હોયથી તે ઉતર્યો હોય તો બેઈ શકે માટે બાબાજી સદુએ તેને નહિ જ ઉતર્યાનું; ઉપર આવ્યા પછી તેનું શું થયું તે અને નીચે ઉતર્યો જ નહિ હતો તે એકાઉન્ટ જનરલની આફિસના સિપાઈની સાથે ઘણા ખરા

ઉપર જનારાઓએ જોયાનું; તથા બીજા કેટલાકોએ ટાવરની બીજી બાજુએ ગયાનું જાણવું છે.

વળી તે પોતે ટાવરપર જઈ, પશ્ચિમ તરફ વળી, ત્યાંથી આસપાસનો દેખાવ જોયાનું, ખાલી આટલી અગત્ય. રાખી એક સિપાઈએ બાઈઓને સઘળું દેખાડતાં તેણે ઉત્તર બાજુથી આવતાં જોઈ પોતે નીચે ઉતરી ગયાનું, નીચે ગયા પછી આરણું બંધ જોઈ અને બહારથી કોઈને ઠોકતું સાંભળી સિપાઈને હાંક મારી બોલાવી, ઉઘડાવી, બહાર ગયાનું; પણ ઉતરતાં આત્મા-રામ હવાલદાર ક્યાં મળ્યાનું ખાત્રીથી જાણવી નહિ શકવાનું જાણવું છે.

સિપાઈ ગંગાજી આરણુંની કૂચી રાખનારે પોતે આરણું ઉઘાડી માણેકજીને બહાર નહિ કાઢવાનું જાણવું છે.

ત્યારે માણેકજી બાળકો ટાવરપર હતાં ત્યારે ક્યાં હતો? તે આટલી સાક્ષીઓપરથી નક્કી કરવાનું છે. તેમ એકાઉન્ટ જન-રલની આફ્રિસના સિપાઈની સાથે સઘળા ટાવરપર જનારા સાક્ષીઓએ, તેઓ નીચે ગયા ત્યારે એક બાઈઓ ઉપર જ હોયાનું જાણવું છે.

બાઈઓ સાથે તે એકલો હતો કે નહિ ?

એ માટે પાર્સિ બાળકોની સાક્ષી તપાસવી જોઈશે. તેઓ અગાસીપર હતાં ત્યારે બાઈઓની પૂઠે પૂઠે માણેકજીને ફરતાં જોયાનું અને તે વેળાએ ત્યાં કોઈ નહિ હોયાનું જાણવું છે. ત્યારે બાઈઓ અને માણેકજી એકલાં હોયાનો સમય હતો કે કેમ? તે કેટલો લાંબો હતો? તેમ જે કામ અને હાલચાલ બાળકોએ જોયાનું જાણવું તે તેટલા વખતની દરમ્યાન બની શકે કે કેમ? આ સવાલોનું સમાધાન કરવા પ્રભાશંકર, બુદ્ધોમીયા

મલેક અને તેની સાથના સયદલાલ છોકરા ને દૌલત સિપાઈના પરાણાઓ તેમને ટાવરપર જોયાનું અને એ ત્રણેને ત્યાં રહેવા દઈ નાંચે આપ્યાનું જણાવ્યું છે તે માનવા યોગ્ય છે કે નહિ ?

કલાક ૩ ને ૪૫ મિનિટ એટલે આઈઓ પડ્યા પછી સુર-તચ્છર બાબુ ઉપર ગયો ત્યારે તેને ત્રણેને ટાવરપર જોયા હતા; તેના ટેકામાં પોલિસ સિપાઈ ઉપર ગયા ત્યારે તેણે પણ જોયાનું જણાવ્યું છે. આમ ત્રણથી પોણાચાર સૂધીમાં તેઓ ઉપર હોયાનું માનિયે તો પાર્સિ બાળકોએ તેમને જોયાની નાપાકી છે, એથી તેમની સાક્ષીનું વજન ઓછું થાય પણ વિશ્વાસ લાયકની નથી એમ મનાય નહિ.

આ ત્રણેને ટાવરપર કોણે જોયા હતા ?

“નીચે ઉતાર્યા ત્યારે આઈઓ, બુઢ્ઢો મલેકલાઈ અને પ્રભા-સંકર ઉપર હતા” એમ દૌલત સિપાઈ જણાવે છે પણ મુસ-લમાન છોકરાના હોવાવિષે બોલતો નથી. પરંતુ, પાર્સિ બાળ-કોને અગાસીપર જોયાનું અને સાથે સાથે ઘડિયાળ જેવા નીચે ઉતર્યાનું કહે છે. આ તેના બોલવાને તેની સાથવાળાથી ટેકો મળતો નથી.

૨ પ્રથમ અગાસીપર ગયો ત્યારે ૧૦ માણસોને જોયાનું અને પોલિસ સિપાઈ સાથે ઉપર ગયો ત્યારે બાબુ અને તેના છોકરો. બુઢ્ઢો મુસલમાન અને તેની સાથનો છોકરો તથા પ્રભાસં-કર નળી પાંચને જોયાનું, બીજી વેળા પૂછતાં તેણે પ્રથમ ઉપર ગયો ત્યારે ત્યાં એ પાંચ નહિ હોયાનું અને પોલિસ સાથે ગયો ત્યારે તેમને આગળ જોયા જેવા નહિ ઓળખ્યાનું હવાલદાર આત્મારાએ જણાવ્યું છે.

૩ અગાસીપર ઘણા લોકોમાં પાંચ છ સ્ત્રીઓ, બુઢ્ઢો મ-

લેકભાઈ અને તેની સાથેનો છોકરો તથા પ્રભાશંકર હોયાનું અને હવાલદાર બાઈઆને તેડવા જઈ આવી પાછા ફરી અમને નીચે લઈ ગયાનું લક્ષ્મણુ નારાયણુ લખાવ્યું છે.

૪ અગાસીપર કોઈ નહિ હોયાનું, ઉપર રહ્યા તેટલા વખતમાં કોઈ જ નહિ આયાનું, તેમ બુઢ્ઢા મલેક અને તેની સાથના છોકરાને તથા પ્રભાશંકરને પણ નહિ જોયાનું હીરે લક્ષ્મણુ કહેછે.

૫ એના રેકામાં, પાર્સિ સાથે ઉપર ગયા ત્યારે ત્યાં કોઈને નહિ જોયાનું અને ઉપર રહ્યા તેટલા વખતમાં ત્યાં કોઈ નહિ આયાનું વીડુ બાબાજી જણાવે છે.

૬ ટાવરપર બે પાર્સિ સ્ત્રીઓને સિપાઈ સાથે ચડતાં જોયાનું, અને નીચે આવ્યો ત્યારે દાદરપર બીજું કોઈ નહિ મળ્યાનું હેમચંદ કચરા કહેછે.

૭ અગાસીપર જતાં બે ત્રણને નીચે ઉતરતાં મળ્યાની પણ ઉપર તો કોઈને નહિ જોયાની, બે પાર્સિ બાઈઓ સાથે ઉપર આયાની, હવાલદારે ઘડિયાળ જોવા તેડી જવાની, અને તે વેળા બુઢ્ઢા મલેક અને તેની સાથના છોકરાની જોયાની પણ પ્રભાશંકરને નહિ જોયાની સાક્ષી નારાયણુ રાધુ ભંડારી આપે છે.

૮ સિપાઈને પૈસા આપી, બારણું ઉઘડાવી માણેકજી અસલાજી ઉપર ગયો તેની પૂઠે પોતે ચઢવા પણ માર્ગમાં કોઈ નહિ મળ્યાનો, તેમ ઉપર ચઢતાં કેટલીક સ્ત્રીઓને નીચે ઉતરતાં જોયાનો, બુઢ્ઢા મલેક અને તેની સાથના છોકરાને અગાસીપર જોયાનો, પણ પાર્સિ બાળકોને નહિ જોયાનો એકરાર બાબાજી સદુએ સાક્ષી આપતાં કર્યો છે.

આપ્રમાણે આઠ સાક્ષીઓએ બુઢ્ઢા મલેક અને તેની સાથના છોકરા તથા પ્રભાશંકર માટે આપેલી સાક્ષીનો તોલ જી

રીએ કરવાનો છે. વળી એ આઠ સાક્ષીઓની તપસીલ આમ છે. એ ત્રણે એ ત્રણેને જોયાનું, ચાર જણે નહિ જોયાનું, એકે બુદ્ધાની સાથના છોકરાને નહિ જોયાનું અને એકે પ્રભાશંકરને નહિ રીકાનું જાણાવ્યું છે.

બાઇઓના પડવાનો ખરો વખત કયો ?

એ નક્કી કરવા પ્રભાશંકરની સાક્ષીપર ધ્યાન ખડોચાડવું જોઈશે, તેણે ત્રાગુને ચાળીશ મિનિટે અગાસીપર ખડોચ્યા બાદ પાંચ મિનિટે પોણાચારના ટકોરા થયાનું જાણાવ્યાથી તે આઠમાં પડ્યા પછી ટાવરપર આવ્યો હોવો જોઈએ.

બુદ્ધા અને તેની સાથના છોકરાની સાક્ષી કેવી છે ?

આ હવે તપાસિયે. બાઇઓ એકાઉન્ટ જનરલની આફિસના સિપાઈ સાથે ઉપર આવી ત્યારે તે સિપાઈએ બુદ્ધા અને સાથના છોકરાને જોયાનો એકરાર કર્યો છે. પણ તેઓ ક્યારે આવ્યા અને તેમણે શું જોયા વિષે તેઓ કશું નહિ કહી શકવાના કારણમાં ‘ઉપર ચઢતાં ચક્કર આવવે એભાન થઈ દાદર પાસે સૂઈ ગયાથી આભુઆભુ બનતું કશું નહિ જોઈ શકવાનું’ બુદ્ધો મલેકભાઈ જણાવે છે. તેની સાથના છોકરો, પોતાની સાથના બુદ્ધાની આવી હાલત જોઈ રડતી વખતે છ સાત માળસને જતાં જોયાનું પણ તેમને ઓળખવા સરખું નહિ ધ્યાન આપવાનું કહે છે. એમના ઉપર આવ્યા વિષે પ્રભાશંકર, પોતે ટાવર આગળ આવ્યા ત્યારે કેટલીક મુસલમાન સ્ત્રીઓને એક મુસલમાન સાથે ઉતરી જતાં જોયા પછી દાદરપર ઉતરતાં કેટલાક મારવાડીઓ મળ્યાનું અને આગળ જતાં બુદ્ધા મુસલમાનને હાફળુ ચઢવાથી તેને અને તેની સાથના છોકરાને આભુ ખસેડી ચડી જવાનો એકરાર કરેછે.

આપરથી પ્રભાશંકરના ઉપર ગયા પછી બુદ્ધા મુસલમાન અને તેની સાથનો છાકરો અગાસીપર આવ્યાનું, આખુરે પોણાચારે જોયાનું અને પોલિસ ગઈ ત્યારે ઉપર મળ્યાનું સમ થ છે.

બાળકોની સાક્ષીને ટેકો કેવો છે ?

પાર્સિ બાળકો ટાવરપર હતાં તે જ વખતે બુદ્ધા મુસલમાન, તેની સાથનો છાકરો અને પ્રભાશંકર પણ ત્યાં હતા એ વાત શક ભરી છે. તેઓ ત્રણે તેમને વિષે કશું બોલતા નથી. બુદ્ધા મુસલમાન અને તેની સાથનો છાકરો સાક્ષી આપવા અશક્ત છે, તેમ પ્રભાશંકર તેમને જોયાની નાપાટે છે.

ટાવરની અગાસીપર બાળકોને જોયાનું પ્રભાશંકર કહેત અને દાદરપર મળ્યાનું આખુ જણાવત તો એ બેઠોની સાક્ષી વચ્ચે અથડામણ થાત. પણ બાળકો પ્રભાશંકરના ઉપર આવ્યા અગાઉ ઉતરી ગયાં હોત તો તે હકીગત સાક્ષીની નબળાઈ નીવારણ કરે છે. તેમ એ પાંચ સાથે હોવાની બીના ખોટી પડવા સાથે બાળકોની સાક્ષી વજન પકડે છે.

તેમની સાક્ષીનો ભાવાર્થ શો છે ?

માણેકજી અસલાજી અગાસીપર બાઈઓ આવ્યા પછી પૂઠે પૂઠે ફરી, તેમની પૂઠે નીચે જઈ, ફરી પાછો તેમની પૂઠે આવ્યો હતો, તે વખતે બાઈઓની સ્થિતિ કેવી હતી અને માણેકજી છેલ્લે ડગલો ઉઘાડો રાખી, હાથમાં પાઘડી પકડી, ઝપાટા સાથે કેવી પ્રકારે જતો રહ્યો તે, તેની સાથે તેમણે ઉલટ તપાસમાં કેવા હાવભાવ અને રીત દર્શાવી છે તે સઘળું જુરીને યાદ હોવા સાથે તેમણે આપેલી સાક્ષી સંભવિત છે કે કલ્પનાથી જોડી કડાડી બનાવટ કરી છે તે ધ્યાનમાં લેવાનું છે.

આઈએને પડતી કોણે દીઠી ?

એ રમતા છોકરા, એક ગવળી, રજિસ્ટ્રારની આફિસનો સિપાઈ અર્જુન રામા, મેસર્સ પેન, ગીલબર્ટ અને સાયાનીની આફિસનો અબ્દુલ કાદર કલાર્ક અને સ્વદેશ મીલવાળા ફરામ-રોજ ડોસાભાઈ; આ છ સાક્ષીઓએ આઈએને પડતી જ્ઞયાના સંબંધમાં સાક્ષી આપી છે.

તેમાં રમતમાં રોકાયેલા છોકરાઓ આઈએ કેવા સંજોગોમાં પડ્યા સંબંધી સાક્ષી આપી શકતા નથી.

પોતે બાનીસ પગલાં દૂર હતો ત્યારે એક આઈએ પડ્યાનો સાદ સાંભળ્યાનો, એકને રેલીફાનતા તાર સાથ અફળાવ્યાનો અને તે વેળાએ ટાવરપર કોઈને નહિ જ્ઞયાનો ગવળી એકરાર કરે છે.

પણ આઈ ટાવરપરથી પડી ત્યારે કોઈ માણસ અથવા માણસોને ટાવરની ઉપલી અગાસીપર જ્ઞયાનું અર્જુન રામા, અબ્દુલ કાદર અને ફરામરોજ ડોસાભાઈ કહે છે.

કોઈ બીજાઓએ નાંખી દીધી કે કેમ ?

એ સંબંધમાં કોરોનરે જાણાવ્યું કે અબ્દુલ કાદરે એકને ફક્ત દેતાં જ્ઞયાની સાક્ષીને તોડવાની સાક્ષી આમાં દેખાયેલી એક બીજાથી કલકી વાતોમાં જ તેની કિમ્મત તેમાંના ફરકથી રહેલી છે. તેમાંની કેટલીક સાદ ખોટી, તેમ કેટલીકમાં કંઈક ભાગે સત્યમાં સમાયેલી સમજાય છે.

પોલિસે શું કર્યું ?

આઈએ ઉપરથી પડી ત્યારે કોઈ માણસ અથવા માણસો ઉપર હતાં કે નહિ? હતાં તો કોણ હતાં? એ જાણવા ઉપરથી

ઉતરતાઓને અટકાવ્યાં હતાં પણ પોલિસને ખબર પડતાં વચ્ચે કેટલો વખત ગયો અને તેટલા વખતમાં કોઈને નાસી જઈ શકવાનું બની શકે એમ હતું. વળી વિચારવાનું છે કે યુનિવર્સિટીના કેશિયરને, લાયબ્રેરીના હવાલદારને અને એક સિપાઈને આ બનેલા બનાવથી ઘભરાટ થયો હતો કે કોઈ બીજા કારણથી.

સાચું કોણ ? મિ. મેકડર્મટ કે મિ. ઝેંટી ?

લાયબ્રેરીના ચોગાનમાં માણેકજી અસલાજી મિં મેકડર્મટના હસ્તકમાં હતો ત્યારે મિ. ઝેંટી કહેછે કે તેના પૂછવાથી માણેકજીએ ટાવરના બીજા માળપર હતો તે વેળા બે બોન્ડ-આ સાથે ખંચતાણ કરતાં બાઈઓને જોયાનું જણાવ્યું હતું.

તેમ ઉલટ તપાસમાં મિ. ઝેંટી જણાવે છે કે ‘ માણેકજીએ પોતે રાજપુશીથી કબૂલ કર્યું હતું કે તેના સમજાવ્યાથી સિપાઈએ બાઈઓને ઉપર જવા દીધી હતી. ’

પણ મિ. મેકડર્મટ એ સંબંધી નાપાડે છે માટે એનો ચૂકાદો જુરીના વિચારપર રાખું છું,

થતા બળાત્કારમાંથી છૂટવા પડી કે કેમ ?

બાઈઓએ કોઈ પણ પ્રકારનું દુઃખ સહ્યા વગર, અથવા પોતાપર બળાત્કાર થયા વગર, અથવા બળાત્કારનો પ્રયત્ન થયા વગર પ્રાણઘાત કરવા પડતું નાખ્યું હતું એમ સાક્ષીપરથી માનો તો આપઘાતનો અભિપ્રાય આપવો યોગ્ય છે, પણ તેવી સાક્ષીને ગેરહાજરી સમજતા હો તો તે વાત મનમાંથી કહાડી નાખવી.

તેમનાપર બળાત્કાર થયો હતો, અથવા તેમ કરવાનો પ્રયત્ન થયો હતો જેમાંથી બચવા પડતું નાખ્યું હતું તો તેમ કરનાર કોણ તે પણ સાથે જ જણાવવું. પણ બાઈઓપર બળા-

તકાર કે તેનો પ્રયત્ન થયાની સાક્ષી પડી નથી, માનો તો એવો અભિપ્રાય આપવો નહિ.

તેમને ફેંકી દેવામાં આવી હતી એવો અભિપ્રાય આપી તે સાથે તેમ કન્ટારાઓની વિગત પણ જણાવવી.

અપરાધ નક્કી થવા સરખી સાક્ષીઓ તમારી સામે સંપૂર્ણ નથી એમ માનો તો 'શકભર્યા સંયોગમાં મર્જુ થયાં' નો અભિપ્રાય આપવા સ્વતંત્ર છો.

આ બાબતનો અભિપ્રાય બાંધતાં પહેલાં સાંભળેલી અને વાંચેલી વાતો મનમાંથી કાઢી નાખી કેવળ તમારી સમક્ષ પડેલી સાક્ષીપર ધ્યાન રાખવા સાથે પ્રથમ અપાયલા સોગંદપર લક્ષ રાખી પ્રમાણિકપણે અભિપ્રાય દર્શાવવો.

પ્રકરણ ૩૮ મું.

જુરીનો અભિપ્રાય.

કોરોનરે પોતાનું ભાષણ યોગ્ય સમજાવ્યું, ઘટતી સાવચેતી અને ઘણે ગંભીરપણે જુરીને કહી સંભળાવી તેમને પોતાનો સ્વતંત્ર અભિપ્રાય દર્શાવવા સૂચના કરી ત્યારે સાંજના પાંચ વાગી ગયા હતા.

જુરી એકે ધ્યાને કોરોનરે દરેક બારીકીથી દરેક સાક્ષીની જુબાનીપર છૂટી છૂટી ટીકા કરી તે સાંભળી લઈ પોતાના અંદાજ મત કરવા યુનિવર્સિટીના પુસ્તક ખાતાને પહેલે ભાગે ગઈ.

જુરીના દરેક ગૃહસ્થે પોતપોતાના અભિપ્રાયો અને તેને મજબૂતી આપનારાં કારણોથી ટેકો આપી એક બીજાના મનપર કસાવતાં વાદવિવાદ, તકરાર અને દલીલો રજુ કરવામાં અને સાંભળવામાં બરાબર દોઢ કલાક ક્યાં નિકળી ગયો તે જણાયો નહિ.

જેમ તેમ કરતાં આઠ જુરો એક મત થયા અને મિ. જોસફ કીન્લી એકલો જુદો પડ્યો. આમ એક વિરુદ્ધ આઠ મતે અભિપ્રાય બાંધી જુરી પાછી ફરી અને તેના પ્રમુખે કોરોનરને સર્વ બીનાથી બચીતા કર્યા બાદ તેમની સૂચનાથી આઠ જુરે બાંધેલો અભિપ્રાય કહી સંભળાવ્યો.

“અચુબાઇ પર માણેકજી અસલાજીની મદદથી જુરીને અજાણ રહેલા સખસ અથવા સખસોએ બળાત્કારનો પ્રયત્ન કરવાને લીધે ટાવરની ઠેઠ ઉપરની અગાસીપરથી પડવાથી થયેલી ઈબ્નએ તેનું મર્ણુ થયું હતું; તેથી માણેકજી અસલાજીનું અને જુરીને અજાણ સખસ અથવા સખસોનું કામ અજાણપણે ખૂન કરવાને પાત્ર થાયછે.”

“જુરીને કોઈ અજાણ સખસ અથવા સખસોએ માણેકજી અસલાજીની મદદથી કરેલા બળાત્કારના પ્રયત્નનો પૂરાવો નાશ કરવામાટે માણેકજી અસલાજીનું કામ પીરોજબાઇને ટાવરપરથી ફેંટી દઈ ખૂન કરવાના અપરાધને પાત્ર ઠરે છે.”

કોરોનરે ૧૨૮ જ જુરીનો અભિપ્રાય લખી લઈ માણેકજી અસલાજીને પોતાની સામે બોલાવી વાંચી સંભળાવ્યો.

“મારી સામે તરકટ રચવામાં આવ્યું છે અને તે રચના-રાઓ નરક-દોજખમાં જશે.” માણેકજીએ રોપ, મીનજ અને તોરમાં ઉભા રહી જુરીનો અભિપ્રાય સાંભળી રહ્યા પછી જાણાવ્યું.

તેને સેશનમાં નોંધી કોરોનરે તુરંગમાં લઈ જવાના ‘ચાર્ટ’ પર સહી કર્યા પછી પોલિસ અમલદારે માણેકજીને યુનિવર્સિટીના પહેલા માળપર લઈ ગયા.

“ધીરજ, ધ્યાન અને સંભાળથી સર્વે સાક્ષીઓ સાંભળી

અભિપ્રાય આપ્યો છે;” કોરોનરે જુરીનો અને યુનિવર્સિટીના મુખ્ય અધિકારીનો ઉપકાર માનતાં વખાણુ કર્યા.

કોરોનર આપ્રમાણે પોતાનું કામ ખલાસ કરી પોતાને ઘેર જવા યુનિવર્સિટીના ચોગાનમાં આવ્યો તે વેળાએ ત્યાં એક-ઠી થયલી પ્રજામાંના હિંદુ, મુસલમાન, પાર્સિ અને અંગ્રેજ જુવાન અને ઘરડા સ્ત્રી-પુરૂષોએ ખુશાલીથી ‘જય જય’—હુરેરેના મહોટા પોકારોથી માન આપી તેને વધાવી લીધો હતો.

જુરીના આવા અભિપ્રાયથી પ્રજા અને પ્રતિનિધીઓએ એક અપરાધીનો પત્તો મળ્યાથી ખીજા અજાણના મળવાની ઈન્તેજારીના વિચારના વમળમાં વીટલાઈ થોડી ઘણી મળેલી આશાથી આનંદ પામી હવે પછીથી કેવા કેવા ઉપાયો લેવાની યોજનામાં વિરામ્યા-નરમ પડ્યા.

આ વારતાનું પુસ્તક હિંદુ, પારસી, મુસલમાન સરવેથી વાંચી
જાણ એવી સરળ ગુઢમતી બાપામાં લખવામાં આવ્યું છે. સર્વ
ગુઢમતી પત્રોએ તેમાં ઉચ્ચા નિયારો આપ્યા છે.

કીંમત. —ગ્રીલીટના પુર્ણા ૩. ૨-૮-૦ રૂપાલખરચ ૨ આના.

વારતાવિષે ટૂંક બન્યા.

ઈ. સ. ૧૮૫૭ ના છુતી બળવાનો જંગમાં મૂળ શું કારણથી
રોષાયો અને તેમાં કેવા કેવા પુરુષોએ ભાગ લીધા હતો તેમજ
તે વખતે હિંદુસ્તાનના લોકોના સાધારણ વિચારો કેવા હતા તે
આ વારતામાં આમેલુય જણાવ્યું આવેલું છે. એ બળવાનો થયો તે
કઈજ નહીં પણ પોતાનો સુમાવેલો દરજ્જો પાછો મેળવવાની
સઘળા લોકોની એકસખી કોશીશ હતી. એ વારતામાં પક્ષટણ-
માંથી બરતરફ થયેલો, લુટારાનો આગેવાન અને આ વારતાની
નાયક સીતાપર ધાતકી હુમલો કરનાર એઝરાએલપોટે નામના
પુરુષનું બ્યાર વાંચવાલાયક છે. એમાંની ઘણી ખરી આવતો
ખરેખરી અનેલી અને જાણવા જેવી છે.

ફક્ત ૧૦૦ નકલો બાકી છે.

પ્રસિદ્ધ કર્તા,

મનમોહનદાસ દયાલદાસ.

ટેકાણું. —ભુલેશ્વર ૩ ને ભોયવાડો; કાલકાદેવીપર ન. મા. ત્રિ-
પાડી; કોટમાં જે. જે. કરાણી મુંબઈ.

